Epistole francisci Philelfi equitis aurati Oratoris atqꝫ Poete laureati

breuiores elegātiores et adulescentibus magis conducentes. ex toto ep̄laꝝ eius volumine conquisite. Quibꝫ etiā supra posita sunt argumenta seu tituli succincte declarantia ip̄aꝝ materias. Ideoqꝫ egregiū opusculū hoc imprimi curauim⁹. vt studiosi et facili⁹ et sepi⁹ lectitēt. q̄ quidē nihil ipsis accommodatius fuerit

¶ Addita preterea est tabula. vt facile quisqꝫ possit inuenire quam ipse desiderauerit materiam

¶ Preterea familiares Epistole Angeli Policiani ad viros illustres conducenter prenominatis ad calcem adiecte sunt.

Tabula.

Tabula.

Tabula

Tabula.

Tabula.

Tabula

Tabula.

Tabula.

Tabula

Tabula.

Tabula

Epistolare officium est ut marcus tullius ad curionem dicit ut certiores faciamus absentes si quid sit quod eos scire [illegible] aut nostra aut ipsorum [illegible]. unde ambrosius in epistola ad sabinum. [illegible] [illegible] est ut [illegible] [illegible] affectu [illegible] in quibus inter absentes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] absentes [illegible] facit

Epistola est quasi certa quedam nuncia [illegible] interdum [illegible] [illegible] partim alienis absentibus [illegible] committimus

Pagina prima

Franciscus Philelphus Poeta

Francisco barbaro Oratori. Salutem dicit.

¶ Aduentũ suũ narrat et pestilentie vim declarat

QUod tibi iocundissimũ eẽ puto. nudiustertius venetias ex vrbe Cõstãtinopoli adueni. vñ abesse te: doleo. q: tua suauissima cõsuetudie frui non licz ꝛ gaudeo ꝙ salutꝫ tue rõnẽ habeas. nã furor pestilẽtie pcit nemini. nec vllis reme/ dijs aut arceri pt aut repmi ne si Aescula/ piꝰ qdẽ ipe hꝰ ue filiꝰ podaliriꝰ ꝛ machaõ cũ apide vna illo q pmꝰ medicinã dicit̄ iuenisse. pulsatores et curatores adsint. qre cũ vita sis dignissimꝰ facile et equo aĩo pacior absẽtiã tuã dũ tñ lr̃is crebberrimis pñtꝫ tui desideriũ r̃sarcias Uale ex venetijs. iiij. idꝰ. octo.

¶ Fran. phi. Danieli veturio. S. d.

¶ Agit amico grãs ꝙ ex peste fugiẽdũ suadet

AGo tibi grãs imortales ꝙ tãta beniuolẽcia me cõplecterꝫ. nõ eñ sine magñ ĩdã [redacted]ꝫ vi me hortarꝫ vt in tãtis pestilentie ignibꝰ venetijs eẽ nolim sꝫ vl̕ patauiũ cõcedã vl̕ alio vbi tutiꝰ vite mee cõsultũ sit. Si dixero me oĩno exptẽ metꝰ plane mẽciar. Metuo eñ sꝫ nõ tã mihi ꝙ̃ infãti filio vxoriq; adolescẽtule. tũ reliquꝫ etiã familie q minꝰ fortasse sibi caueri norunt Nec satꝫ scio qd faciã. Nã Patauiũ ꝗ̃ꝫ et in reliqs ꝓpinqs vrbibꝰ efferatã hãc morbi imanitatẽ audio incrudescere Quare aut nusq̃ꝫ ẽmouẽdꝰ pes. aut fugiendũ lõgius vbi pacatior sit aeris clemẽtia. Cõsiliũ tñ tuũ nõ possũ nõ pbare Uale ex patauio. calen. Nouen.

¶ Fran. phi. victorino feltrensi. S. d.

¶ Consilium approbat

EGo te virũ nõ solũ: mei amãtissimũ sꝫ ꝛ prudẽtẽ: bonũ iãpdẽ eẽ cognoui Admonitiõẽ tuã nõ possũ nõ pbare Sꝫ q mare igressꝰ sit nõ hꝫ vẽtos in manũ Aduersꝰ cõtrarios flatꝰ tãtisꝗ; nitendũ ẽ dũ vel fortuna vl̕ deꝰ aliquẽ portũ obtulerit. si minꝰ optatuꝫ saltẽ tutũ. sñiam meã tenes. Uale ex venecijs: vi. calẽ. decẽbribꝰ.

¶ Fran. phi. Leonardo iustiniano

¶ Arcas cũ libris et vestibꝰ petit

QUoniã natal̕ chr̃ianus iã ppemodũ pulsat fores. facies mihi rẽ gratissimã si q̃s arcas añq̃ꝫ ego foꝛẽ ex cõstãtiopoli solutꝰ rꝰ gillio tpis naues ad te misi, mihi reddi curauerꝫ Nõ eñ solũ libris

A i

nõnullis mihi op⁹ ē q̃ arcis seruãtur. sed etiã vestimẽt͛ tũ meis tũ vxor͛. et de me sileã me q̃tidie vxor rogat ne se diuti⁹ p̃ucz volupta te sua͛. Quare nisi ad prim̃ natalẽ huic̃ morẽ gessero se ab me de/ ludi existimabit Nã neqꝫ te latere debꝫ ingeniũ muliebre. ⁊ ego vxo ri ea negare nõ ausim. que vite cultui decoroqꝫ debẽtur adolescen/ tule presertim mihiqꝫ morigere Vale ex venetijs .xvi. calc. Janua. M.cccc.xxvij.

¶ Fran. phi. Antonio capanorensi. S.

¶ Aduentũ suum narrat et versura quid sit

Quod meũ in italiã reditũ iucũdissime accepis. ē mihi explora/ tissimũ Noui eñ bonitatẽ tuã ⁊ aĩam erga me Qḋ ãt certior fieri vis de rebꝰ meis exponã breui Vercor in eã fabellã incidisse q̃ de cane dr̃ q̃ vmbratilẽ sequut⁹ imaginẽ q̃s ferebat rictu carnẽ reli/ quit Erãt mihi cõstãtinopoli leta oĩa et secũda Dũ amicis his ob sequor ducti⁹ ingẽti spe captusqꝫ p̃missis. incertã fortunã certis or/ natissimisqꝫ cõmodis ãnposui Et ne lõgior sim mihi delusus vide or Quo fit vt aliũde mihi cõsulẽdũ sit De vsura qḋ scire vis dupl͛ exponi solet. cũ aut fenus fenore. aut creditor creditore vertitur. et vt aptius loquar. si qñ es alienũ nobis cõflatũ fuerit. nec tãtũ nob pecuniar͛ sit. vt id dissoluere liceat aut vbi tp̃s dissoluendi aduene rit. fenus additamus priori fenori aut mutamus creditorẽ ab al/ tero. scꝫ vsurario es accipiẽtes qḋ alteri reddamus Vale ex vene/ tijs .xv. calen. Januarias. M.cccc.xxvij.

¶ Fran. phi. Leonardo iustiniano. S.

Petit sibi rebusqꝫ suis consuli

Nolo meã tã quicꝙ patiar͛ icõmodi Nã tua mihi vita nõ li/ bris solũ et vestimẽtis sꝫ mea etiã vita charior ē Postea q̃ id cubiculi vbi meã illa bona cõtinẽtur suspectũ ẽ ꝓpter eũ q̃ eo i loco pestilẽtiali morbo corrept⁹ excessit e viuis. nõ solũ expectabo sꝫ diu etiã multũqꝫ expectabo quoad aer ad salubritatẽ redierit Sꝫ inte rea vt tp̃is et mihi rebusqꝫ meis cõsulas te plurimũ rogo Nã diu/ tius ita agere nec possũ nec volo Si p̃missa mihi fuatur manẽdũ ē. id qḋ eo libẽti⁹ sũ facturus q̃ video me tibi cũctisqꝫ patricijs esse charissimũ Vex diuturniorẽ spez p̃cio emẽdã neqꝫ censeo i hac p̃sertim tpor͛ p̃nicie Vale ex venetijs .xv. calen. Januarias

¶ Fran. phi. Leonardo iustiniano. S.

Honestati sat͛ fecisse se ait ⁊ vtilitat͛ habẽdã ẽe rõ͛:

Quod me hortar͛ ad pacientiã nõ cõtẽno Est eñ ea qdã spẽs fortitudinis qua res arduas difficilisqꝫ p̃petimur. honestatis vtilitatis ve gracia Ego me honestati ita video satisfecisse in tam/

IJ.

ta periculoꝝ ac tam intollerabili magnitudine. vt plus mihi hono stas iam debeat q̃ ego honestati Reliqua rō est vtilitatis q̃ in hāc diem scio mihi fuisse nullā. posteaq̃ ex grecia ad vos redij. Nec q̃ futura sint possum augurari. Sum equidem apud vos plibenter sed diu ita esse non possum Itaq̃ te etiam atq̃ etiā rogo vt pspicias rebꝰ meis Uale ex venetijs. xiiij. calen. Janua.

¶ Fran. phi. Johanni aurispe. S.

Cōqueritur sibi pmissa non seruari.

Quod mihi gratularis de meo in italiā reditu letoꝛ eūdē meū tibi pbatū iri cōsiliū Uelꝫ in hāc diē fortuna cōsilio nō rñd; Nā quā mihi spē; apd venetos amplissimā ꝑpositā sū sequutus ea me video frustratū Itaq̃ me facti mei iā penitet. ꝛ si cōsiliū; neq̃ est accusādū Hic em̄ diutiꝰ mihi cūctādū nō ē. cui neq̃ pmissa seruātur. ꝛ morbꝰ pestifer q̃ vniuersa ciuitas est coꝛrepta. imminētē; interminatur interitū. Uale ex venetijs. v. calen. Januarias.

¶ Fran. phi. Gabrieli mauro. S

Hortatur quendā ad studiū lraꝝ. Deinde ponit differentiam inter feciales et caduceatores.

Laudo te mi gabriel. q̃ te a lris abdicare nolueris. vt solent nōnulli vulgo. vbi ad gerendā rēpublicā se cōtulerit. Lege sꝑ aliqd aut scribe cū tibi licet ꝑ publica munera Magno tibi cōmodo (mihi crede) inter esse sūt future si his vti ꝑ ingenij tui magnitudine ꝑstantiaq̃ volueris. Nūc ad id qd petis. Uis enim scire qd intersit inter feciales et caduceatores. Feciales eos fuisse cōstat apd pscos q̃ certa iuris solēnitate bellū hostibꝰ indicebāt. at caduceatores eē pacis legatos dictos a caduceo. quē manu gestabāt. ꝛ caduceū qdem ipm appolline inuenisse et eo donasse mercuriū. a q̃ ipse lyra donatꝰ sit. de qua quidem re apd Horatiū mentio ē in eo carmie qd incipit mercuri. facunde nepos atlantis Ubi etiā patet mercuriū autorem extitisse. non lyre solum. sed et eloquentie. ꝛ pstigijs; Uale ex venetijs pridie. calen. Januarias

¶ Fran. phi. Petro thomasio phō ac medico. S.

Constans et gratus esse vult.

Recte mones ꝛ gaudeo. vt nō viteminꝰ q̃ cōstātie habeā rōne; Frustra eni eā eē cōstāciā q̄ silꝰ cū vita peritura sit. at ego vt tibi vera loquar et ex animi sententia nihil est qd malim. q̃ me cōstantissimū simulq̃ gratissimū et esse ꝛ haberi Multa hominum opinioni. multa fama consentienda sunt Non em̄ qd interiꝰ sit. sed qd exteriꝰ. sepe homines iudicant. Itaq̃ q̃diu mihi ꝑ hāc celi intemperiem integrum fuerit. nō patiar vel ab imperitis accusari officiū

meū. At dixeris satis ac sup tuo es funct⁹ officio. cū nō pmissione minus q̄ȝ spectā frustraris Et id quoq̄ȝ tibi assentior verū nihil⁹ ē vigendū quo pudor meus alios in pudorē agat vetitutos. Itaq̄ȝ rem mihi pergratam facturus es. si quid ex te et me et amicorū simul rei pro futurū excogitaris Vale ex venetijs. iiij nonas Januarias Anno a natali christiano. M.cccc.xxviij.

¶ Fran. phi. Gabrieli mauro salutem

¶ Amicorum paria quattuor

QUod scire a me vis quot fuerit amicorū paria priscorū memoria maxime celebrata. ea reperio quatuor nūero extitisse Theseum et perithoū. achillem et patroclū. oresten et pyladen phiciam et damona. Addunt etiā iuniores apud grecos Epaminōdā et pelopidam. Vale ex Venetijs Idibus Januarijs.

¶ Fran. phi. Andree iuliano S.D.

¶ Dolet se non posse gratificari

MAximas tibi grās habeo mi andrea. q omibȝ in rebus mihi gratificaris Vellē aūt mihi aliqua te digna offeretur occasio non habēde solū. sed etiā referēde grē Intelligeres pfecto vnū me oīm esse gratissimū Itaq̄ȝ eo mihi molestior ē eo inimicior p̄sentis pestilētie vis qua vniuers⁹ ppl's misere vexatur. quo futurū video mihi locū sublatū iri declarādi tibi beniuolentissimi animi mei Cogor enī hīc vite rōnē Quare hic diuti⁹ eē nō possum ea presertim frustrat⁹ spe. qua duct⁹ ad vos reuerterā Nec ē q quēq̄ȝ accusem pterq̄ȝ tū seuientē fortunā ipam. tū nimiā meā credēdi facilitatem Unū tibi tamen persuade me tuū esse semp̄ȝ futurū. Vale ex venetijs. iiij. calen. februarias. M.cccc.xxviij.

¶ Fran. phi. Leonardo iustiniano. S.D.

¶ Recessurū se scribit pter pestilentiā

CUm in dies magis atq̄ȝ magis Venetijs tpa tero ea duct⁹ spe quā mihi tot lr̄e tue cū pulcerrime Cōstātinopoli agerē. tāta cū charitate fideq̄ȝ pmiserāt. ecce nudiusterti⁹ repēte febris pestifera seruā mihi vnā adortā ē. quā hodie interemit Quo fit vt hic mihi diuti⁹ cūctādū nō sit Intraq̄ȝ triduū sū hinc bononiā vel⁹ abnauigatur⁹ vbi si honestā cōditiōēz offēdero vlteri⁹ pfectur⁹ nō sum. Sin min⁹ honestā ad florētinos me recipiā Tu si qd interea tpis me vis facturū significato lr̄is Nam post quadriduū frustra ad me scripseris Vale ex venetijs. v. Idus februarias. M.cccc.viij.

¶ Fran. phi. Francisco barbaro. S.D.

¶ Profectionē suā predicit amico

EGo q fore nunq̄ȝ putaui hoc vespi nauē inscēdere istitui. Ferrariā versus nauigatur⁹ Inde bononiā petam, vbi si honesta

mihi cōdito̅ posita fuerit eā accipiā Nā si secus ceciderit. cōcedā
ad florētinos. q̄s audio grece lr̄ature atq̄ eloquētie i p̄mis studio/
sos Quicq̄d egero ꝙ̄ primū tibi declarabo lr̄is. quo meos ad me li
bros aduolaturos cures His eīn mihi vt scis. admodū opus est.
Uale ex venetijs Idib⁹ februarijs M.cccc.xx viij.

¶ Fran. phi. Johanni aurispe. S.

Quam honorifice sit exceptus narrat

UEni bononiā mi Aurispa secūdis vt aiūt auib⁹ Eodē eīs die quo vrbem sum ingressus is aūtē fuit terti⁹. ex quo a te abij tantus est cōcursus ad me salutādum factus nō scholasticorum ꝛ doctorꝝ solū s̄z vniuerse ꝑe ciuitatis. vt nihil neq̄ frequenti⁹ neq̄ honorificētius dici queat Postridie venit ad me noīe apostolici legati Ludouici alamādi cardinalis arelatēsis Albert⁹ florētin⁹ vetusta ac nobili nat⁹ albertorꝝ familia questor aplicus. p̄clar⁹ iu/recōsultus ꝛ vir omni v̄tute p̄dit⁹ Is vbi me ꝑhumane ꝛ perbenigne allocutus est, hortat⁹ vt secū vna ad cardinalē eā quippe quē dicere esse ꝑcupidū vidēdi mei. Huic ego vbi optēperassē ad legatūq̄ venissem essemq̄ breui apō eū. s̄z nō incōmoda vsus orōne. tāta mēis cū hilaritate ꝛ cū tāta vborꝝ honorificētia excepit vt nihil neq̄ hilarius. neq̄ honorificētius dici posset Deinde ꝑmulta e vltro pollicitus q̄ icirco nō refero. ne videar cuiq̄ ambitiosior. Et ne te di/utius morer. ego bononie sum futurus ꝑfectus ānuo docēde ora/torie ꝛ moralis philosophie muneri. cū salario aureū quadringentorū. quinq̄ginta. quorꝝ trecēti soluūtur mihi ex ere publico. centū vero et quinquaginta priuatim mihi legatus ip̄e daturus ē. fecit/q̄ iā mihi quīquaginta numerari. addiditq̄ alia plura dono ad vsum cultūq̄ domesticū Quare q̄tū licet sperare. ꝙ optime nob hoc initio cōsultū intelligo. Uale mi aurispa ꝛ me ama vt facis. ex bononi. i. vij calen. martias

¶ Fran. phi. Marco cantulo
eqti aurato ac iurecōsulto. S

¶ Corrigit laudatoēm amici de se.

QUibus me laudib⁹ hesterno vespi extuleris apō p̄sulē hūc nr̄m aplicū legatū, plerīq̄ viri graues ꝛ amici mihi renūciauerūt Ego āt et si miratus certe nō sum ꝙ cū ornaueris. qui te ꝛ amat et obseruat plurimū. mallo tn̄ de me posthac parti⁹ loq̄ris ne te q̄ grauissim⁹ ꝛ habearis ꝛ sis minus cōsideratū in laudādo iudicēt. Nō eīn ip̄e de me ꝑfiteor. at ne sentio q̄dē. q̄ tu tam fidenter ꝛ tā amplo ore ꝛ affirmes et p̄dices. s̄z facis tu sane ꝑ magnitudine ꝛ benigni/tate animi tui. q̄ eos oīs tui sil̄es esse iudicas. quos in amicicia tu/am admiseris Itaq̄ tibi habeo grās. ꝙ me tuū eē dilucide cogno.

ris. Vale bononie Ex edibus nostris. xij. calen. aprilis.

¶ Fran. phi. Leonardo iustiniano. S

Depositum reddi postulat

IOhannes corbitius mercator florētin⁹ meo noīe te adibit. vt meos sibi des ad me libros vna cū reliq̄s oībus quos deposui apud te Quod vt facias te etiā atq; etiā rogo. Nam his diuti⁹ carere nō possum Vale ex bononia. x. calen. maias

¶ Fran. phi. Antonio capanorensi S.

Cur nō scripserit. Item laudat bononiam.

QUod iādiu meas nullas accepis līas aliud certe nihil fuit in cā q̄ tuū diuturnū silentiū. Quo factū ē vt putarē te querē de pecunie magis q̄ colēde amicicie factū studiosum. Itaq; vererer si ad te scripsissem. ne iportun⁹ magis q̄ officiosus accederem. Nūc āt lecta pulcherrima tua ad me ep̄la itellexi redijsse iā musā cū vetere amico in gr̄az Quare nō possuz nō gratulari mutue nr̄e beniuolentie. q̄ vl' absentis vicissitudinē līraꝝ conat pn̄tis reddere Nō q̄dē hūanitatis ac benignitatis officiū ne vtiq; ptermittam⁹ eque sperare de te debeo vt de meipo possuz imutabil'r pfiteri. Nō aūt laudas meā ambitōez a Venetis. gaudeo cōsiliū meū oē laudari abs te viro ⁊ optimo et prudēti mihiq; amicissimo. Naz qd̄ scire cupis q̄ me delectat bononiēsis māsio. delectat sane plurimū. Nā et vrbs amena ē et ppl'us phūanus ⁊ reꝝ oīm q̄ vel ad victū vl' ad vitecultū attinēt. magna abūdātia ⁊ laudatissimaꝝ oīm artiū studium vehemēs. Preterea qd̄ me maxime delectat oīb⁹ sum gratissimus Faciat de⁹ vt nobis hoc gaudiū sit ppetuū. Tu vale ⁊ si qd est qd̄ possum tua causa. scribe Ex bononia. iij. idus maias

¶ Fran. phi. Johanni aurispe. S.

Factionem nascentem notificat.

ADmonitionē tuam libenter admitto ac probo Item etiam ex alijs audiui. Si res vt cepit prospere successerit. nusq̄ hinc mouebo pedem Sin aliter acciderit. p tpe nauigabo. Nam nescio quid nostri inter hosce ciues latere audio. Nō ne quid patiar magne calamitatis nō possum nō vereri. Ego autem in oēm fortunā paratus sum. Vale ex bononia. vi. calen. iulij.

¶ Fran. phi. Leonardo iustiniano S.

Hortat amicū ne laboret de reditu suo

NArrauit mihi iohānes corbiti⁹ q̄ta me beniuolētia pplecteris et q̄ de me nō mō amice sz etiā honorifice es locutus Addiditq; te pedīe effectuz. vt vl' Venetijs vl' patauij q̄ honestissime esse possem. quare non esse opus vt libros sibi meos ad me dares. cū apud vos sim q̄ honorificētissime futur⁹. Beniuolentia tua mihi

certius nihil est Itaq3 mirãdũ nõ est. si de me sp̃ amice atq3 hono/
rifice ⁊ sentis ⁊ loq̃ris Tibiq3 habeo grãm. q̃ das opam ⁊ p̃uatim
et publice. vt oẽs intelligãt me tibi esse charissimũ De meo aũt ad
vos reditu nihil est hoc tp̃e q̃d labores. Ea em̃ mihi apud bononiẽ
ses cõditio est. vt hinc honeste abire nõ liceat Nosti tu sane iampri/
dem meũ ingeniũ q̃z pluris facio q̃d honestũ est. q̃z quod vtile. Ita/
q3 rogo te q̃z possum diligẽtius. vt et libros et ceteras res meas cu/
res ire ad me q̃zprimũ Hoc mihi facere grati⁹ hoc tp̃e nihil p̃fecto
potes. Uale ex bononia calen. iunij

¶ Fran. phi. Antonio capanorẽsi Salutem
Laudes de se minuit.

ORationẽ quã petis dedi ad te. Miror aũt tam repẽte eã de re
apud vos rumores increbuisse. Q̃d aũt letaris nomẽ nostr̃
tam late p̃ Italiã in oĩm ore v̄sari ne me rideas vereor Nõ enim is
sum qui me ip̃ius sim nesci⁹. Itaq3 tibi cauẽdũ est. ne aut me aut
teip̃m fallas. q̃z p̃ alterũ iniusticie alterũ ascriberet imprudẽtie. Nec
preterea te latet rumoribꝫ credi nõ oportere. Ego aũt q̃ztũ anniti po
tero dabo opam ne secundi istiusmodi rumores falsi oĩno extitisse
videant. Ual' ex bononia. nonis iulij. M. cccc. xx viij.

¶ Fran. phi. Uictorino feltrensi. S
Libros ab alio repetendos ait

ARestotilis librum de Thodecten q̃d antea te monui ex Cõstãti/
nopoli dedi ad virũ clarissimũ Frãciscũ barbarũ eo cõsilio vt
eas tibi reddẽdas curaret Q̃d ab illo factũ nõ esse miror. Itaq3 ve
lim ad eũ lr̃as des atq3 libros repetas. q̃s si min⁹ q̃zprimũ ad te mi
serit. tũc ego iusta vter expostulatione. Q̃d de meo statu vis certior
fieri nos hic valem⁹ p̃belle. Suntq3 nobis secũda oĩa. idq3 indies
magis fortunet deus. Ual' ex bononia. iij. calen. augustas

¶ Fran. phi. Johanni aurispe. S
Cõmendat quendam amico.

ANtonius capanorensis q̃ a principe lucẽsi orator id ad Uene
tos ẽ mihi ab ip̃a adolescẽtia cõiũctus tãta familiaritate. vt
vix mihi ei⁹ cõsuetudine sit dulci⁹ quicq̃. Nã ⁊ patauij añ meã na/
uigationẽ in thraciã fuim⁹ cõdiscipuli. ⁊ ea ẽ vrbanitate morũq3
elegãtia. vt vl' ip̃os lapides excitare queat ĩ amorẽ sui. Nã quid lo/
quar de prestanti hoĩs ingenio ⁊ facundia quid de liberalitate et
animi gratitudine Dignus est profecto quẽ ames. quod si feceris
egregie me non mediocri abs te beneficio affectũ iudicabo. Ual' ex
Bononia pridie nonas augustas

¶ Fran. phi. Johanni aurispe Salutem
¶ Factionis tumultum narrat.

SUnt hic oia periculorum tempestatumque plenissima ob hanc reipublice ab ecclesiastica ditione defectionem. de quo bene vertat Bononienses ipsi de se viderint Ego mihi atque rebus meis omnino consulere institui Non enim tutum est musis inter gladios sicasque versari Iam ciuili cruore madent oia Nullus hic ocio. nullus paci relictus est locus in tantis discordiarum seditionumque fluctibus Itaque florentiam petam necesse est Nec sum oblitus consilii tui Sed necessitati parendum est Tu si quid melius habes ostende. Vale ex bononia Idibus septembribus.

¶ Fran. phi. Pallanti Stroze equiti aurato. S.

Conditoem accepit de pacta sibi pecunia.

QUod sapientis dictorallo admonemur. quam tempus cognoscendum est. admittere cogimur conditionem que offertur. presertim cum subdiderit fore. vt in primum annum plus mihi salarii detur. Quare quos trecentos aureos mihi recipis in hunc annum noie tue florentissime reipublice ita mihi datum iri volo. vt sine cotidianis molestiis hi mihi suis temporibus numerentur Existimo tibi consuetudinem meam non esse ignotam non modo fenerari non didici. sed ne parcus quidem esse Haud enim consueui vnquam seruire nummis sed his potius vti pro seruis Verum hec tu pro tua benignitate quam amicissime curabis. Ego me interim accingam itineri Vale ex bononia. xiii. calen. octobres

¶ Fran. phi. Nicolao nicolo S

Mulis sibi opus esse dicit

QUod ad constitutum diem florentie me non viderint aliud nihil fuit in causa quam inopia mulionum Nam sine mulis quibus et libri et reliqua suppellex quam ab vsque Constantinopoli in italiam aduexi mecum illinc perducebatur pedem hinc mouere minime decreui Itaque si hoc laboris pro tua humanitate capesseris rem mihi facies non minus gratam quam necessariam. Mulis mihi ser opus est. Nos precium pro conductione pepigerit liberrime persoluemus. Que mihi Cosmi medicis noie pollicerit. et audio libenter. et vt ei me commendes te rogo Ambrosium monachum vt meis verbis saluere iubeas a te peto. Vale ex bononia pridie calen. octobris.

¶ Fran. p. Andree constantinopolitano theologo ordinis predicatorum ac Rhodiorum Archiepiscopo. Salutem

Integrum sibi esse negat vt obsequatur amici consiliis

LItteras tuas ex vrbe romana tum libenter vidi. tum lectitaui quam iucundissime Erant enim non grauissime solum. sed etiam locupletissime testes singularis tue erga me charitatis Quod autem me hortaris istuc vt quamprimum veniam id mihi hoc tempore nequaquam est integrum Nam florentinis obstrictus sum in annum docendi munus Nec mihi quicquam duco honorabilius fide. quam si paterer meo aliquo emolumento infirmam fieri rumores quos increbuisse clarissimos de me scribis apud summum pontificem

b.

leuissimos reddere ac medacis. Uez cū p studij vacatōnē dabitur ibo i vrbē romā ⁊ qd me mones q̄ diligētissiē tuebor. Qn̄ āt hic mi bi mouēdū sit nō satis scio. Dn̄ic⁹ em̄ capranican⁹ q̄ elect⁹ firman⁹ pro martino sūmo pōtifice legat⁹ ap̄lic⁹ maris virib⁹ vrbē obsidet oppugnatq̄ cōstātissime nōdū mihi cōcedere voluit tuti itineris li teras. Quid āt in cā sit ignoro. Tu interea tpis vale. Et qd ad tps sis i thraciā. rhodū ue soluturus me tuis literis certiorem facito. Ex Bononia. Jdib⁹ nouēbribus. M.cccc.viij.

¶ Fran. phi. Thome sarcanensi. S. d.

¶ Cōditiōez se nō posse admittere dt.

QUā mihi vbis reuerēdissimi cardialis tui imo n̄ri cōditiōez ꝓponis apd nobilissimū istū munificētissimūq̄ pncipē Nico lau̇ cstēsem. ⁊ si ꝑutilis ē atq̄ honorifica eā admittere nequaq̄ pos sum. Sū em̄ florētinis obligat⁹ annuo docēdi munere. id q̄dē or natissime. Itaq̄ imortales grās veliz agas noīe meo isti hūanissi patri. cui me si diligētissime cōmendaris rem facies amicicia n̄ra admodū dignā. Uale ex bononia. xiiij. calen. ianuarias

¶ Fran. phi. Thome sarzanensi. S.

¶ Excusat se

EGo mi thoma dilectissime suz florētine reipublice iam obstri tus annuo docēdi munere. Itaq̄ aliā nullā cōditionē possū amplecti. q̄d em̄ dedecorosi⁹ q̄ vel eē vl̄ haberi leuē. Nā fidē minus seruare hoīs ē nō iniusti solū. s; impij. At scio nō mō Reuerendissi mus pater cardialis tuus id a me factū iri nollet. sed nec etiam tu q̄ speculū es imagoq̄ et ꝓbitatis et grauitatis. Uale ex bononia. p̄ die calen. ianuarias. M.cccc.xxviij.

¶ Fran. phi. Johān aurispe. S.

¶ Fidem sibi esse seruandā dicit

DAmnas tu aurispa cōsiliū meū qd nolī eā cōditōez admittere quā hūanissim⁹ cardialis bononieñ Nicola⁹ vir sanctissimus mihi ꝓponit. scribisq̄ futuꝝ. vt me peniteat mei instituti si maluero florētinis q̄ magnaio isti pricipi nicolao marchioni gratificari. addisq̄ vt mihi añ ocl'os ponā et manuelē n̄rm chrysolorā doctis simoꝝ viroꝝ oim huī⁹ tēpestatī pncipē q̄dū vixit ⁊ alios nōnullos eruditos ac disertos hoīes quoꝝ nemo diuti⁹ potuit āgere florētie ꝓpter varias quorūdā insidias q̄ ⁊ inuidētia terra celūq̄ vexatur At ego tibi pauc; r̄ndeo. Et oim p̄mū marias tibi et ago et habeo. grās qd amicissime cōsul' reb⁹ meis. Sz q̄d mihi faciendū suades nū vt alicui⁹ vtilitatī grā quod honestū ē negligā. An es oblit⁹ ni hil apud me minus habere pōder; q̄ rei pecuniarie rationē. Fidem

vedi reipublice florẽtine quã certe inuiolate cõstãterq; seruabo. Nec vlla patiar vtilitatis spe mee initia hec iuuẽte cuiusq; leuitat; nomine accusari. Inuidẽtiũ ãt morsus animi grauitate atq; magnitudine me facile vitatur; spero Quod si minus mihi diu licuerit. operam dabo vt aliorum id culpa factum iudicetur. non mea Vale ex Bononia. calen. Januarijs. M.cccc.xxviij.

¶ Fran. phi. Leonardo aretino. S.

Cãm cũctatiõis narrat ꝛ tuti itineris lr̃as optat

Nulla ego in culpa sũ leonarde aretine qꝺ ad cõstitutũ tẽpus ad vos nõ ierim. Scis eñ vrbẽ hãc nõ obsideri mõ ab ecclʼiasticis viribꝫ. s; die noctu acerrime oppugnari Hi p̃mũ q̃ reipublice p̃sunt. mihi abeũdi nullã dabãt facultatẽ. Qui vbi ab me multis fatigati tũ p̃cibꝫ tũ etiã q̃nq; cõuitijs expostulatiõibusq; cãm cessere tũ legat⁹ aplicus q̃ martini põtificis maximi vicẽ in castris gerit. Dñic⁹ capcanus tuti itineris lr̃as petẽti mihi nullo pacto in hanc diem tribuit. Itaq; haud scio qꝺ ipe sũ facturus Verũ or p̃fecto in maris animi curis Nec qꝺ cõsilij captur⁹ sim noui Nisi fortasse mihi iucũdũ putes aspectũ q̃tidianũ gladiorꝫ ac ꝯseuicie cũ alijs laqueis gule frãgũtur. alij obtrũcãtur. alij scindũtur in ptes. alij defodiũtur. alij trucidãtur. Quid pluribꝫ Via hũano cruore madẽt. Jure ne an iniuria nõ ẽ meũ iudicare Nã i ciuitate factõibꝫ seditiõibusq; ardẽti nihil ẽ tã iniustũ tã ipiũ qꝺ min⁹ decet ꝛ pietati et iusticie Hac in re vnũ remediũ dari posse intelligo vt publicis vrẽ reipublice lr̃is cõmẽdat ab hoc legato aplico. vt me ab vos libere ac tuto ire patiat Tuũ igit fuerit q̃primũ curare Qꝺ si feceris fore certo intelligo vt ꝯpediẽ istic mutuo colloq̃o et q̃tidiana cõsuetudie nobis inuicẽ vti liceat. Vale dec⁹ lr̃arꝫ et eloquentie. Meq; vt facis ama Ex bononia. Idibꝫ februarijs. M.cccc.xxix.

¶ Fran. phi. Gabrieli mauro. S.

Laudans hortatur amicũ ad gloriam

Nichil mihi iucũdi⁹ tuis lr̃is gabriel mi charissime qbꝫ hũanitatẽ tuã ac morꝫ suauitatẽ bonitatẽq; igenij ita repntas. vt te corã aspicere alloq̃ et cõplecti videar Nõ possũ mihi nõ letari qꝺ studijs olim meis ac lucubratiõibꝫ in te adolescẽre instituẽdo id me videã cõsequutũ vt florẽtissim⁹ senat⁹ tuus talẽ sit virũ te habitur⁹ q̃ ꝛ ãplissime patrie futur⁹ sis ornamẽtoꝝ amicis admiculo atq; voluptati Incũbe igit p̃ viribꝫ teq; ãplificãde glʼie totũ dede. Nõ multos habitur⁹ ẽ nobilissim⁹ senat⁹ tuus similis tui. Noui acrimoniã igenij tui. noui magnitudinẽ animi. noui cõsiliũ. noui p̃bitatẽ Nihil hꝫ tua respublica te vno cõtinẽti⁹. nihil modera

tius nihil ad oīa p̄claras actōes ac splēdidi⁹ aut strēnuū mag⁹. Sz
q̄d ego frustra sum lōgior q̄ ita videar te adhortari. q̄si nō p̄ te sat;
sis q̄ ex p̄uidēdo ⁊ cōsultādo ⁊ agēdo nulli rei deesse possis. De fris
tui dn̄ici morbo q̄ scripsisti nō potui nō dolere Sed tu fer oīa mo/
derate. etas em̄ fortass᷑ eius animi acerbitatē aliq̄n ad maturitatē
uget. Qđ si secus accidat tu teipo cōtentus esto: Ego qđ scire vis.
bn̄ valeo cū vniuersa familia migratur⁹ breui florentiā vbi honori
fice et cōmode sum futurus. Titum liuium meū cōmēdo tibi. Va
le ex bononia p̄idie calen. martias.

¶ Fran. pbi. Leonardo iustiniano .S.

Unde et quo pergat dicit.

E Ripui me tādez ex bononiēsi naufragio quo tota vrbs perit
Petoq; florentiā quo sum et honorifice et pulcherrim⁹ quidē
p̄mijs publice accersit⁹ Itaq; nō mirere si in p̄ntia paucis tecū egi
hec em̄ ex itinere scripsi tibi Cū florentie mihi p̄ ociū dabit᷑. pluri
bus tecū agā Interea p̄ xp̄is rogo te p̄ humanitatem tuā perq; meā
in te obseruanciam. vt memineris mei librorumq; meorū q̄s dili/
gētissimā curā geras. Vale ex imola. vij. idus apriles. m. cccc. xxix.

¶ Fran. pbi. Antonio. secretario apostolico .S.

Amico gratulanti et operā pollicēti r̄ndet

G Ratulatio tua antoni tusce non deb; mihi nō probatissima
videri. nā et vir es optimus et mei certe amantissim⁹ Haud
enim oblitus sum et que mecum olim vicentie. cum essem Constā/
tinopolim nauigaturus loquutus es et quātam mihi beniuolentī
am ostendisti. At meam rursus erga te obseruantiā. animaduerto
te memoriter meminisse Itaq; maximas tibi habeo gracias q; me
tanq; in principijs animi tui inter honestissima amicicie monu/
menta seruare volueris. Mihi āt nō possum nō iure optimo leta/
ri. cum intelligo me nō frustra et meis omnibus ad p̄bitatem actō
nibus p̄inde atq; calcem. p̄posuisse ad quem dirigendi sint omnes
nō bene loquendi solum. sed etiam bene viuendi cogitatus ac stu/
dia nostra. Quod autem me hortaris vt romanam curiam petaz
cum ea sit sola eruditionis et eloquentie domicilium probo et ad
minicula tua omnia libenter amplector. Uerum nōdum mensis
preterijt. postea q; Florentiam veni. Qua re necesse est. vt constitu/
tum annū tempus integre absoluam quod vbi fecero. si mihi tua
opera et gracia honestū locum apud pontificem maximū p̄poni in
tellexero. cōfestim in vrbem aduolabo Nam hic q̄tū mihi augurā
ri iam videor inter Scyllā charibdimq; nauigabo Quo fit vt qui
bus aut rudentibus malum aut ancoris nauim muniaz haud fa
cile queā hinc p̄uidere At ego ingenuū ociū malo q; periculosum

negociũ. nã hec vrbs nõ multo min⁹ q̃ȝ bononia factionibꝫ dissidet quin eo periculosi⁹. q̃to acutiora videntur mihi hoim igenia ⁊ ad nocẽdũ ꝑcliuiora Uale ex Florẽtia. xiij. calen. Maias.

¶ Fran. phi. Johanni lamole. S.

¶ Pericula sua narrat.

QUod fieri certior a me quer͛s. q̃d ipe de me statueriȝ. hoc ẽ mã sur⁹ ne sim florẽtie i primũ annũ. an alio cõcessur⁹. q̃d tibi respõdeã haud satis scio Delectat me certe vrbs. delectãt ciues delectat etiã celũ ipm q̃ ad ꝑclara dextera q̃ȝ igenia viꝫ plurimã hꝫ Ceterũ terrẽt me ciuiles discordie, quas hic nõ minoris q̃ȝ bononie vigere ⁊ indies iualescere mag͛ ãiaduerto At in ciuitate sediciosa. que quies que trãq̃llitas vlla cuiq̃ȝ eẽ queat Quin eo mihi mag͛ hic q̃ȝ bononie ciuiles discordie metuende sũt. q̃d bononien̄ sibi sibiipis nocẽt. ꝑegrinis ãt fauẽt oẽs At florẽcie sec⁹ oĩa. Accedit ad hãc difficultatẽ q̃d mihi parate sũt ꝓuate q̃dã illoꝝ isidie q̃ viꝝ hic doctũ neminẽ vellẽt q̃ ipe inter tuscos oculatissimi viderent. Itaq̃ȝ oĩno hinc mihi alio tandẽ migrãdũ ẽ. si velim et mihi et rebus meis salubriter eẽ cõsultũ. Sȝ q̃m tꝑum ẽ habẽda rõ. nũc mihi velificandũ est ꝑ vẽtorũ flatibꝫ Quo fit. vt in ꝑrimũ q̃ȝ annũ hic futurus sim. Uis autem pestilencie q̃d nosce vis. iam ꝓpe ois cõtabuit Uale ex florentia. calen. nouembris.

¶ Fran. phi Johãni aurispe. S.

¶ Libros quos alteri cõmẽdauit repetit.

MOuerũt mihi risũ l͛re tue. q̃bꝫ macrobiũ atq̃ȝ dionẽ q̃s commodato acceꝑas repetẽti rñder͛ eos me tibi dedisse dono q̃ tpe Cõstãtinopolim sũ ꝑfect⁹ ad regẽ romanoꝝ sigismũdũ Et itaniter͛ orõne mihi ꝓbare tuũ cõmẽtũ vt nisi iuuenis admodũ essẽ me putarẽ oblitũ mei At vereor q̃m senectutẽ attiger͛. ne ipẽ obliuiosus sis fact⁹ nã sunt q̃ senectuti ĩbecillitatẽ memorie ascribunt Ego em̃ mẽoriter memini. cũ eẽm tiremem ꝓpe incẽsur⁹ petijsse te. vt duos illos codices ad reditũ vsq̃ȝ meũ ex pãnonia tue fidei cõmẽdarem. tuti⁹ em̃ eos apud te futuros q̃ȝ domi Cũ vo Cõstantinopolim reuertisse. tu aberas in italia Nõ si posteaq̃ȝ in italiã redij. illos seri⁹ repeto. nolo ob id putes me esse oblitũ mei Quare te rogo vt eos iure postliminij vti sinas quod tum feceris cum libri ad me reuerterint Uale ex florẽtia Idibꝫ septenbribꝫ

¶ Fran. phi. Johãni lamole. S.

¶ Conductũ se ait in trienniũ

NE aut te aut alios q̃s huc discẽdi grã vẽturos significas ancipites teneã ad ꝑrim mẽsẽ Juliũ mario cũ toti⁹ hu⁹ ciuitat͛ cõsensu ac studio cõduct⁹ sũ ꝑmio aureũ trecẽtoꝝ q̃nq̃genoruȝ in

singulos ãnos p toto triēnio.x⁹ qdē statui tpis iniciū ē q̄ntodecio cal·nouēbres.qd tpis curriculū faciat de⁹ optim⁹ vt cū minima in me molestia liceat pcurrere.Vale ex florētia calen. Augusti.

¶ Fran.phi. Nicolao arcimboldo iureconsulto.S.

Singulariter quendam commendat amico

Ex q̄ die te bononie pmū vidi cū legat⁹ pstātissimi mediolanē/ siū ducis Philippi marie illac iter faceres tanta me tibi beni uolēcia deuīxisti vt oīa me tua cā factur liběter vtroqz recepersim Et tu itē cōtra mihi oīa tua studia et officia es pollicit⁹ Itaqz tps obtulit vt ipe anteuertā.cū anteuerti libēti⁹ vellē.qppe qui honesta in re opa tua opeqz vti velim. Qui meas tibi lrās reddidit adoles/ cēs ē senens̄ Eneas silui⁹ noīe.insigni nat⁹ familia.mihiqz charissi mus.nō solū q annos duos me⁹ auditor fuit.sz etiaz q ad ingeniȳ acrimoniā dicendi qz lepore morib⁹ est et vrbanis et cultis. Cupi/ ditate aūt duct⁹ visendi mediolani ad vos venit. Quid multis hō/ minē tibi tāto studio cōmendo. vt maiore nequeā. Quicqd in hūc vel officȳ vel opis cōtuleris:in meipm collatū eristimabo. Adhor/ tationē aūt illā tuā neqz sum nec obliuiscar quidem. Quin hāc ipa de re me⁹ Eneas iste tecū verbis meis quedam cōmentabitur. Va le ex florentia nonis Nouenbrib⁹.

¶ Fran.phi. Antonio panhormite.S.

Consuli sibi suisqz rebus petit

Ego mi antoni mallē istic esse vbi quietior mihi. vt eristimo, vi ta offerretur.q̄z florentie vbi oīa sunt tumultuaria plenaqz in uidie At qd animi cōsiliū cū multi me hortantur.tuz Guarin⁹ no/ ster in pmis Sūt mihi mediolani amici nōnulli.sz Guarnerinus Castellio et nicolaus arcimbolus et Aloysius Grottus oim pri/ mi Cū istis igitur velim de re mea aliquid cōmeteris:et qd ipi hāc in sniam dixerint ad me et q̄zprimū et q̄zdiligētissime pferendū cu ra Nam si honesta mihi conditio fuerit oblata, eā non detrectabo Vale ex florentia.iij.idus iulias.

¶ Fran.phi. Johanni aurispe.S.

Factionē florentinoz molestam sibi esse dicit

Quo in statu posite sint res mee nō ē difficile iudicatu. Uni uersa hec ciuitas factiōib⁹ tumet Nec diu abesse pt q̄n pariat maximi q̄ppiaz mali. Preterea nosti qui mihi aduersi sunt. vbiqz gentiū malim eē q̄z florencie. Vale ex florētia.iij.idus decēbris

Fran.phi.franscisco barbaro salu.

Commendat amico quendā

Nosti iāpridē q̄zta mecū familiaritate atqz beniuolētia iun/ ctus ē Antoni⁹ capanorēs. Qui q̄zq̄z sua pbitate et innocen

tia tibi debeat esse charissimus/tamen vt me etiam causa aliquid accedat ad pristinā tuam in eum benignitatem. te etiam atq3 etiā rogo/ Uale ex florentia. iij. calen. Januarias.

¶ Fran. phi. Johanni aurispe. S.

Pollucem repetit.

MIhi polluce meo vehemēter ē op⁹ itaq3 rogo te vt euz ad me ire q̄p̄mū cures. nā illū tibi tātisp̄ vsui dedi. donec abs te repēte. q̄re fac me scdʒ hac ō re ad te scribā. Uale ex florē. iiij. ca. Jañ.

¶ Fran. phi. ambrosio monacho.

Admonitū se dicit vt sibi caueat.

LItrere mihi tue semp̄ gratissime fuerunt Judicāt em̄ dilucide a quibus mihi cauendū sit Uerū vtar equidē more meo. vt et nemini noceā et lacessitus iniuria me virum esse meminerī3 Uale ex edibus nostris florentie. xiij. calen. februarias.

¶ Fran. phi. Thome sarzanense. S.

Maturari promissa petit

PLacuerunt que scripsisti mihi v̄bis reuerēdissimi cōisq3 p̄ris cardinalis. nec aliud quicq3 haberē qd̄ respondeā q̄3 maturato opus eē. nā hic oīa sunt turbulenta et mihi nequaq3 tuta. Cām tibi iam p̄dc̄ r̄caui. Cura igit̄ ne frustra mihi scripsisse iudicerʒ Uale. ⁊ me clemētissiō p̄ri cardiali ꝯmēdatū reddito. ex flo. xiij. ca. apl̄.

¶ Fran. phi. Karolo aretino. S.

Inimicū corripit q̄ sibi insidietur.

SUnt nōnulli q̄ me monuerūt vt mihi a te cauea. Moliri enī3 te mihi nescio q̄s insidias. vt q̄ eruditōe et ꝓbitate nequeas facinore mihi noceas Sū eqdē id mirat⁹ qd̄ neq3 deū metues. nec hoim famā tāto sceleri te obnoxiū sis factur⁹. p̄sertim cū nullā habeas iustā aduers⁹ nos cām. Nō em̄ vicio dādū est (si te doctior eriſtimor magisq3 disert⁹) s3 ingenio ignauieq3 tue. q̄ si ita lr̄is et bonaꝝ artiū discipline operā dares vt exercēdo fenori ⁊ flagitio esses me fortasse mlto superior Nā qd̄ iactites his anchoris te munitū vt nullos fluct⁹. nullos turbines p̄timescas vidi ego persepe tm̄ eē vētoꝝ impetū. vt nulle ancore. nullū robur. nulla alia munimina satis sint. q̄ validissimas etiā naues tueant̄. q̄ min⁹ obruāt̄ fluctuum verticib⁹ ac patiāt̄ deniq3 naufragiū. Itaq3 prudēti⁹ feceris si rōni maluerʒ. q̄3 p̄turbatōi parere. q̄z altera excutit ex hoim mētib⁹ tenebras īsanie p̄turbatō v̄o luce sapie Tu de me nil carole hēs qd̄ iure queas expostulare Nā neq3 publice neq3 priuatim nocui tibi vnq̄3. Quin vt scis nōnūq̄3 es a me pulcerrime laudat⁹. vel tum marie cū a q̄busdā grauib⁹ integerrimisq3 viris essē ꝯmonefact⁹ te mihi moliri īsidias Jd em̄ iccirco a me factū ē. vt aliqn̄ puderet

te tui atq resipisceres Sed quantum possum augurari tanta vis est morbi quae in
videntia te excruciat. vt nullis neq humanitatis. neq admonitionis
remedijs ad sanitatem redeas Me tamen nulle tue mouebunt iniurie. quo
minus pergam filius esse mei. Vale floren. ex edibus nostris. Idibus aprilibus

¶ Fran. phi. Nicolao nicolo. S. d.

Inimicum vilipendendo arguit improbitatis.

Ego te Nicolae nicole vel ex vsque constantinopoli ex Chrysolora
socero meo sapientissimo clarissimoque viro quod esses ingenio quibus mo
ribus ad vnguem didiceram Cumque postea in italiam reuertissem eadem ac eti
am plura tum Guarino veronensi. tum ex iohanne aurispa viris pruden
tissimis et apprime eruditis audieram. nec destiti tamen ea praestare omnia quibus
te mihi summa beniuolentia deuicirem. at nullis meis nec officijs nec
meritis potui te alium reddere quam esses et iam factus et diuturna consuetudine
confirmatus quippe quod tibi magne laudi ducas. si praestare id queas. vt viri
omnes docti et boni tua opera et industria florentia extrudantur Itaque glo
riaris et Chrysoloram florentia esse a te expulsum et Guarinum et aurispam
quos turpiter eiectos. Reliquum est philelphum vnum quem aut breui exu
lem facies. aut male afficies Quid istud sibi tua velit oratio non intelligo
Non enim eiusmodi sunt neruitui vt mihi quicquam possis incommodare.
Nam quod ad florentiam attinet ego mea sponte inuidie cedere institui. Non
minus tuis quam nullarum es virium. nulliusque autoritatis vir. non metu po
tentiorum cuiuspiam aut opibus audaciaque insanis. sed vt viuam ipse mihi li
ber cum musis. Vides tu sane. nisi penitus mentis luminibus captus es. quam
vnus Philelfus vniuerse ciuitati charus est et periocundus. nihil neque priua
tim nec publice petitur a me frustra Si lapides ipsi loqui possent omnes in
meas laudes linguas soluerent Mihi gratificantur omnes quicumque opta
rim obsequuntur omnes infuiunt omnes Quis vir bonus et gratus cuique aduer
setur bene pro merito promererique assiduissime studenti. Velim mihi dicas
quod est erratum aduersus te meum. nonne de omnibus in rebus tibi vsque morem
gessi. Quid habes quod mihi des crimini Num sinis te virum iam decrepi
tum. et rerum humanarum callentissimum seduci a versuta maleficaque vulpecu
la carolo aretino Nonne animaduertis aliquem deprauatum perditissimi hominis
corruptumque ingenium. an pateris eum vti te veluti instrumento quodam furoris
sui Resipisce resipisce tandem. considera annos tuos. quam diu nobiscum fu
turus es Quod si nullum putares fore diuini iudicis vel premium vel suppli
cium. hominum tamen de tua vita atque moribus existimatio tibi verenda esset
Ego quod in me erit vt nunquam prestiti. ita tibi prestabo nunquam non me
inimiciciarum sed ne minime quidem vel simultatis vel vel indignationis ma
teriam Vale floren. ex edibus nostris. Idibus aprilibus.

¶ Fran phi. Cincio Romano apostolico Secretario. S.

Hortatur amicum vt promissa opere compleat

Pagina.

QUā mihi spē iāpridē ī vrbe roma corā recepisti. vt eā mihi p/
ducas ad finē. te etiā atq3 etiā rogo. Nūq3 mihi tēre de īterm/
rietur apud me officiū tuū Noui bonitatē animi tui. noui itegrita
tē benignitatē pñs expertus sū Scio nō fallesc opinionē de te meā3
Reliquū ē vt cepta pficias. Uale ex florentia pdie. calen. Maias.

¶ Fran. phi. ambrosio monacho. S.

Gracias agit officioso amico Item
excusat se q̄ promissū nō perfecerit.

DE re mea te multū habuisse fmonē cū viro clarissimo cosmo
medice. et cū de me amicissime sentire vehemēter gaudeo pre
sertim cū tibi vt scribis sāctissime rñderit mihi nō mō nō eē formi/
dādū mali quicq3. s3 ne cauēdū qdē. Nō em̄ poterā nō subuereri ne
qd aduers⁹ me insidiaꝝ istrueret. Uerꝝ miror qd laurēti⁹ cosmi fra/
ter. qtiēs in me incidit sp̄ obliquat faciē salutatusq3 a me rñd3 om
nino nihil. S3 qm̄ cosmi fide deb3 mihi certi⁹ eē nihil. alioꝝ mores
ferā equo aīo. De diogenis aūt laertij ꝟsib⁹ qd purbane expostulas
ne mihi succēseas rogo Nā partim occupationib⁹ meis ptē animi
molestia ob cōtinuas inuidoꝝ ī me isidias faciūt ꝟsus illos lati/
nos facere vt iusseras distulerim in hāc diē S3 gerā pfecto morem
volūtati tue idq3 ppediē Diodoꝝ siculū ad te dedi. Uale floren/
tie. ex edib⁹ nostris. vi. nonas maias.

¶ Fran. phi. Bornio sale Jureconsulto. S

Molestiā sui status narrat

AT te ꝛ vniuersā familiā tuā imo nr̄am valere pbelle libēter ac
cipio atq3 deum oro vt ita q3diutissime habeas De me āt qd
scire cupis in freto nauigo siculo iter ācipites estuātisq3 pcellas et
turbulētissimos fluctus. existimarā bononiā solā ciuilib⁹ factiōib⁹
dissidere S3 florētia lōge mag̃ discordijs ac seditiōib⁹ feruet. Utī
nā huc ad venissem nūq3. aut abire liceret p dignitate. s3 neutrum
mihi itegꝛ eē video. Nūci⁹ mihi fuit ipedimēto q̄ min⁹ tibi potue/
rim oia explicare. Jgnosce. Uale ex florētia. v. nonas Maias

¶ Fran. phi. francisco barbaro. S

Causam cunctationis ostendit

ACcepisse te scribis mihi non cōmode eē florentie. ita est sane vt
accepisti. Idq3 q̄ recte augurarís nulla mea culpa. ad vos āt
redire nōdū mihi est integrū Cū licebit te faciā meis literis certio/
rem Nā totū hunc annū (id qd pmoleste fero) obstrictus fui3 reipu/
blice florentine Occupationes mee faciūt. vt hoc tpe lōgioꝛ tecum
esse nequeam. Uale ex florencia. v. nonas maias

¶ Fran. phi. leonardo aretino. S

Rationē reddit cur abierit

Lapus castaliūculus auditor et familiaris meus renūciauit mihi tuo nōie abitionē istīc meā ꝛ ꝑmoleste tulisse te. qm̄ ꝑuatus eēs iocūdissima nr̄a cōsuetudīe et rursus ꝑbare. qz istic esse nō possū sine certissimo vite ꝑiculo. adeo q̄sdam aiaduerteres iuidie flāmis aduersus me īdies magis magisqz estuare. Utrūqz certe qd mihi fecasti. ꝑ se ferṫ ꝑspicuū argumentū singlaris tue beniuolētie erga me. At ego sane mi leonarde. q̄m qz libēter agebā florētie. tū ob alias plerasqz causas. tū etiā ꝑpter te eruditissimū et optimū virū. tū eo magis equo aio florētia careo. qd inter istos flores multe vipe delitescunt. et eē quidem venenose ac pestifere. Nec em̄ te latet q̄ta moderatione animi q̄ta etiā patiētia sp tulerim inimicoꝝ insidias. Itaqz ne semꝑ īpendenti naufragio subiacerē ex istis q̄tidianis et turbulentissimis fluctibꝫ in proximā. Sene vrbis statione hanc me recepi vbi tamdiu futurus sum. donec aliquis secundior flatus in tutiorem portum aliquē me cōuerterit Nā ne hic quidē satis tuto me agere posse video ꝑpter istoꝝ ꝓpinquitatē quibꝫ vitā meā odio esse animaduerto Sed hac de re satis Tu velim me facias certiorē de oīm tuo statu. Uale ex Sena. iij. Idus. Apriles

❡Fran. pbi. Alberto zancario. S.

Responsurum se breui dicit.

Et recte tu mi alberte et pamice facis qd de me nūq̄ desinis aliquid cogitare ꝛ agere. qd honorificū mihi ꝛ fructuosū sit Conditio. quā mihi ꝓponis nomine tuo florentissime reipublice talis est vt eam non modo nō improbē. sz et ꝓbē potius et laudē. Ceterū breui r̄ndebo. Uale ex Sena. pridie Idus apriles.

❡Fran. pbi: Petro perleoni. S.

Certior fieri vult de statu amici.

Silētiū tuū tā diuturnū tā insitatū suspitōēz mihi affert nescio quā Itaqz si tibi bn̄ ē. vt ꝛ opto ꝛ volo scribe ad me q̄z primū. q̄ tecū ꝑna gaudeā Sin secus ē id qd minime oīm veli. scribe etiā mihi q̄ tibi cōsilio saltē ꝑdesse possī. Uale ex sena ꝑdie. idus aplēs

❡Fran. pbi. Antonio panhormite. S.

Librum alterius se non posse mittere ait.

Lucrēciū quē apud me esse voluisti. illū ab te dedi. cui tu ꝑ lr̄as dari iusseras Lucretiū quē tātope flagitas si meus eēt ꝓtinuo ad te iret Sz de re aliena irrequisito dn̄o. nihil mihi agēdū existimo At nō req̄siui mō. verūetiā rogaui. atqz oraui dn̄m eius codicis. vt sineret me in re sua liberalē eē. Saxei ē ꝯpitus ac plane inexorabilis Nullo pacto illuci pt. vt neapolim Lucretius nauiget. verit̄ ne quiob poculū amatoriū fuerit rursus sirenis parthenopes veneficio interceptus insaniat. Uale ex sena. iiij idus Octobres.

¶ Fran. phi. Leonardo iustiniano. S

Increpat quēdā q̄ sibi res suas reddit.

NEscio quo tādem iure te adeo offirmaris. vt cōtra omne vel amicicie vel humanitatis ius meos mihi libros ac vestes nō restituas. Tue em̄ iusticie fuerit qui te iustinianū cognomines. vt que apud te deposuerā. tueq̃ʒ fidei cōmendaram mihi pro tua fide tuaq̃ʒ innocētia restitueres. Quare et hortor et moneo ne me diuti tius vana spe ludas. ne iniuria me afficias. ne me veter amicicie nostre obliuisci cogas. Uale ex Sena idibꝫ. sextilibꝫ.

¶ Fran. phi. ambrosio monacho. S.

Paruifacit inimicum

PAucis rn̄debo tue plixiori ep̄le. Ego amiciciā cosmi medicis nolo inimicicias cōtempno. nā et infensi animi simulata beniuolentia. mihi ē p̄niciosi. z ego ita prudētie armis muniui me vt nullas insidias ptimescā. Uale ex Sena. v. idus Decembres.

¶ Fran. phi. Senatui et pplo perusino. S.

Ignosci sibi petit q̄ nō satisfacit votis amicorū.

ET hūanitatē erga me vr̄aʒ vehemēter āplector z liberalitatē maximifacio Doleo aūt et pmoleste fero. q̄ his tribꝫ lr̄e mihi vr̄e reddite sint. q̄bꝫ iā alijs fidē dederā Hāc vo iuiolatā vt p̄stē et ipe cogor et iā vos idētidē velle nō dubito. Q̄ si tempestiue vr̄e ad me lr̄e aduolassent. cē m pfecto desiderio vr̄o incredibili mea cū voluptate obsequūt ornassemq̃ʒ vr̄aʒ illā splēdidissimā iuuētutē p virili pte nō mō eloquēdi sʒ etiā viuēdi laudatissimis artibus Qm̄ igit honestatē cause itelligit ignoscite mihi si min᷑ hac in re expectationi vr̄e rn̄derim. Ualete ex Sena Idibꝫ Septembribꝫ

¶ Frā. phi. Leonardo aretino. S. ¶ Loqui se ait p tabellariū

QUicqd carol᷑ pratens auditor nr̄ vbis tibi meis exposuerit sic habeto. ac si corā ipe tecū loquerer Nihil ē em̄ dictur᷑ tibi qd ab me nō dicēdū accepit Uale ex Sena. calen. Octobꝫ

¶ Fran. phi. Catoni sacco Jureconsulto et oratori. S

Excusatoria ep̄la

REddite mihi sūt lr̄e tue Cato mi dilectissime. nō sene sʒ bononie. quo venerā ad. xvij. cal. februarias Ut maturē ad vos ad uētū meū nō est in me. sʒ in pricipe isto nr̄o. qui si fecerit. vt id mihi facere liceat p bononiēses. quibꝫ obstrict᷑ sum ad Augustū vsq̃ʒ cōtinuo te videbo. Uale ex bononia. Idibꝫ februarijs

¶ Fran. phi. Johanni tuscanelle. S.

Consilium de profectione aperit.

DE me qd flagitas scire ad primas studij vacatiões q̃s vocāt mediolanū sū petitur᷑ eo qdē cōsilio vt si quā mihi nobilissi

mus ille princeps spem litteris mariaȝ pollicetur. re ipsa inuenero a
pud neminē mali q̄ȝ apud eum vitam agere Sin sec⁹ offendero ad
venetos me recipiā. nam nihil incerti⁹ q̄ȝ bononie res secūde. Quā
to enim fortuna blandi⁹ videtur aspirare. tāto mag̃ aduersi vēto/
rū flatus metuendi sunt. Uale ex bononia. Idibus aprilibus

¶Fran. pbi. raphaeli fuscherario. ¶Morā suā excusat.

Quod diuti⁹ distulerim meū ad vos reditū nihil culpe mihi
ascribo nāq̄ ego iāpridē hinc soluissem si liber esset padi transi
tus Sȝ cū id sine lr̄is ducalib⁹ nemini liceat atq̄ȝ eas in hūc diē ex
orare nequerim. factū ē vt serior fiat mea hinc abicio. qd aūt sit in
cā nō itelligo Quotidie mihi a pricipe rūdetur q̄ȝ pmū se mihi mo
rē gestur̄ Sȝ hmōi q̄ȝ pmū nōdū vsq̄ȝ apuit Qui apud principem
et auctoritate valent et grā me monet. ne sim iportunior nō ei teme
re fieri Itaq̄ȝ metipius sum nescius. nō desistam tamē omnes ob/
tundere q̄ principi assistūt. donec liberā abitiōȝ impetrato Interea
vero tpis cōmēdo tibi familiā meā. siquidē arbitraris me fūcturū
egregio erga te offitē. Uale ex mediolano. pdie calen. Junias.

¶Fran. pbi. alberto zancario. S.

Grās agit amico p donis. Laudat aristeū. et rus amici.

Est a te sane prudēter factum. qd mihi ex itinere fatigato lac
coagulatū miseris. egebā enim istiusmōi refrigeratiōis gene
re Itaq̄ȝ nō minus te laudādū existimaui pinde atq̄ȝ egregiū coa
gulandi artificē quendā q̄ȝ Aristeus fuerit a priscis arcadib⁹ lau/
datus Is enim cū itra arcadia late regnasset. quo sibi maiore beni/
uolentia arcades deuinciret per multa vt erat princeps nō somnolē
tus z obtus⁹ sȝ acri strēnuoq̄ȝ igenio z excogitauit z adiuenit q̄ ad
cōem oīm vel vtilitatē. vel voluptatē accederēt Quare bis oīm pri
mus cū apū atq̄ȝ mellis tum etiā lactis vsum ad coagula inuenit.
et hoīb⁹ tradidit q̄ȝuis mellis auctorē Nasō affirmet liber pr̄ez exti
tisse. tuū rus igitur nō possū nō amare. c⁹ cōsuetudinē te video asse
quutū. vt ad vrbanas lauticias ruralem fecunditatē adiungas. nā
cum lac solum ex omnib⁹ cibis ad hominis naturā sit satis. tū idē
coagulatum delectat etiam plurimū Quod autem scire vis quid
egerim apud excellentissimū principem Philippū Mariam. cum
in presentiam veneris omnia narrabo tibi Uale ex Mediolano
xvi. calendas Junias.

¶Fran. pbi. Anthonio buriano. S

Uenturum se ait.

Uesperi mihi reddite sunt lr̄e tue Itaq̄ȝ cras ad vos ibo nā ah
id tps hinc soluere nō licuit. cū mihi in hūc diē null⁹ sit equ⁹
Itaq̄ȝ ignosce breui mee hinc more. Uale ex Ticino. v. calē. Decē.

Pagina.

¶ Fran. phi. Honofrio Stroze. S.

Successus suos narrat et amicū latēter allicit.

QUod fortassis apd̄ vos nōdū increbuerit ego apd̄ hūc pstātis/
simū pncipē philippū Mariā ex illis ethruscis turbulentis/
simisq3 fluctibꝫ tāq3 in trāquillū atq3 securū relique vite portū me
recepi. Ubi oia mihi affatim sunt oblata. que nō solū ad emolumē
ta, sed ad dignitatē atinēt Utinā mihi liceret tecū oia libere cōme
tari. que ⁊ ipe vellē. ⁊ tua nosce interesset Sz tpm ē habēda atz bo
minū rō. nec em̄ me latet. vbi locoꝝ es et q̄z tibi cauenduz sit. Itaq3
ferā equo aio desideriū meū. Ceterꝝ illud vnū nō reticebo. pncipez
hūc meū et patri tuo clarissimo viro et tibi et vobis oibus optare
oia p volūtate vr̄a, atq3 nihil hic magis cupere q̄z in oibus rebus
vobis pegregie prodesse Tu si qd̄ ē qd̄ a me velis. fac: vt sciā ⁊ fac
tū puta Uale ex Mediolano. nonis decēbribꝫ.

¶ Fran. phi. Johanni aurispe. S.

Librum se dicit sub cōditione missuꝝ

TU semp aliqd̄ petis Inseruis aūt raro. Quid hois sis igno
ro. Petis a me diona prusaensem quē equidē dabo ad te ppe
diem ea lege, vt eū aliqn̄ patiaris ad nos redire. Ibit em̄ codex ille
ad te mutuō nō dono. Quāobrē facito. vt ex cōmodo tuo nihil mi
hi tandem incōmodes. Tuscanellā nostrum opto bene valere. Ua
le ex Ticino Idibus Decembribꝫ.

¶ Fran. phi. Johācto phō ac medico. S.

Arguit quendā q librum alteri non reddiderit

ROgo te maiorē imodū. vt meū virgilij codicē ac itē cōmēta/
torē Seruiū cures q̄ primū bononiā pferri, et alberto zacario
cōi amico noie meo reddi. Id q3 in hāc diē nō fecisse te nō possū nō
mirari. Nec em̄ debes oblitꝰ eē. et quid mihi cū istinc abirem coraz
receperis. ⁊ qd̄ postea ad te scripserim. fuerit igitur officij tui ne diu
tius lr̄is meis sollicitaris Id q3 vt facias abs te nō peto solū. sz etiā
contendo: Uale ex Ticino. xv. calen. ianuarias

¶ Fran. phi. Petro michaeli eq̄ti aurato ac iurecōsulto.

Hortatur amicum

CUm idoneꝰ cē oblatꝰ nūciꝰ. cui meas ad te lr̄as darē visꝰ es
admonēdꝰ id qd̄ fortassis haud ignoras te apd̄ hūc humani
simū pncipē nostꝝ valere auctoritate plurimū. Itaq3 tibi opa dan
da est. vt bene pmerearis. Qd̄ si feceris pmagnū es fructū cōsequu
turus Reliq̄ tu corā ex hoc isto nūcio cognosces. Nō em̄ oia cōmit/
tēda sunt lr̄is Uale ex mediolano. pdie. calen. Januarias

¶ Fran phi. Bornio sale iureconsulto.

Causam dicit cur decesserit

Desideriū de me tuū me nō iniuria plurimū delectat. Est em̄ plenū amor[is] p[re]cipui erga me tui. Sz velim scias mutuū esse amorē n[ost]r[u]m planeq[ue] singl'arē. Nō em̄ mag[is] me desideras q[uam] desiderar[is] a philelpho. Dij malefaciāt factiōib[us] vi[ri]s q[ui]b[us] diuina oīa hūanaq[ue] [con]fundūtur. Jā iter ad vos iui eo sane cōsilio, vt a vob[is] discederē. Sz nescio q[uo] vl' boīm puicatia. vl' fatal'astro sit factū vt bis inciderim in atrocissimas v[est]re reipublice p[ro]cellas atq[ue] tēpestates. Dū sis inter arma nusq[uam] b[e]n[e] cōsultū ē. sz bononie lōge p[er]iculosi[us]. Jtaq[ue] habēda nobis fuerit rō [et] dignitatis et quietis. Ego iussu princip[is] mei adhuc agō Papie ad paucos dies Mediolanū petitur[us] cum vniuersa familia. Ubi oīa mihi parata sunt [et] ad cōmodū [et] ad dignitatē. Uale ex Ticino. iij. idus ianuarias

¶ Fran. phi. Petro thomasio phō ac medico. S.

Excusatoria ep[isto]la

Iam mihi integrū nō ē vt tuo vtar [con]silio. Sū em̄ huic excellentissimo p[ri]ncipi obstrict[us] nō solū fidei sanctitate, quā p[re]terire nō licet. sz maxis etiā b[e]n[e]ficijs. q[ui]b[us] si abuterer. possem iure ingratitudini obnoxi[us] fieri. At emori malim q[uam] vlla vel minima iniuri[ae] nota infamie. Jtaq[ue] rogo te p[er] indissolubile amicicie n[ost]re vinculū vt me dignitatis mee rōnē habere patiare. Nā q[ua]pacto me amicicia tua dignū iudicares. si forem iniustus. Q[uo]d si iusticie fūdamētū ē fides. patere eq[uo] aīo. q[ui] p[ro]missa atq[ue] cōuēta inuiolata sim s[er]uatur[us]. Mors ipa dūtaxat nos ab hoc p[ri]ncipe abstrahet. Et meum in te amorem nulla neq[ue] fortuna. nec tempo[rum] mutabilitas labefactauit. Uale ex Ticino. p[ri]die calen. februa.

¶ Fran. phi. alberto zancario. S.

Cōcessisse se ait i aliū locū vbi i magno ē honore.

Ut scias quē i locū missurus post hac sis tuas l[itte]ras ego nudiustert[ius] cōcessi mediolanū cū vniuersa familia rebusq[ue] meis oib[us]. Estq[ue] aduētus me[us] tu[m] ab hoc p[rae]stātissimo p[ri]ncipe. tum ab vniuersa re publica except[us] iucūde adeo vt vn[us] philelph[us] oib[us] sit in honorem. Mirabile dictu ē q[uam] su[m] honorat[us] ab oib[us]. B[e]n[e] cepta secundet deus. Q[uo]d si fiet nemo me vno neq[ue] fortunatior neq[ue] beatior. Uale ex mediolano Jdibus februarijs.

¶ Fran. phi. antonio panhormite. S.

Accusat superbie quendam

Iam ditior fact[us] es id q[uo]d ea cōiectura assequor q[uo]d te sup[er]bie obnoxium facias. Nā dū nihil r[espo]ndes hōi amicissimo tot a me l[itte]ris inuitat[us]. q[ui]d aliud rear eē in cā q[uam] sup[er]biā. At ne illud te lateat velis in q[uo] plus ē fortune. in eo min[us] eē v[ir]tutis. Quare tibi cauēdū ē. ne dū pecunijs diligēti[us] inuigilas, negligētiorē te p[rae]stes circa igeniū p[ro]

bitatisq3 prestātiā Vale ex mediolano. pridie idus maias

¶ Fran. phi. Petro thomasio phō ac medico. S

Hortatur amicū ad vicissitudinē līaꝝ.

QVod afficiar3 maximo desiderio visendi mei habeo sane explo
ratissimū vel ex ea pictura. quā d meipo facio. Nūi em̄ nō de
siderē te et visere et cōplecti et osculari. q̄ cū vetere eaq3 sūma beniuo/
lētia sū cōiūct⁹ Accedit p̄terea vir⁹ tua et doctrina et eloquētia et me
rita citro vltroq3 collata. qbꝫ plane fit vt nr̄a vtriq3 mēoria nulla
nec locoꝝ nec tpoꝝ intervallo extingui queat Ceteꝝ q̄nq̄dē qd velim⁹
fieri nequit. id velim⁹ qd q̄ліt licē ē Vtēdū igit nob ē mutuo scriben
di officio. vt qd ligna nō pt arūdinis p̄stet vicissitudo Id et facilli
mū ē vtriq3 nostrū et iucūdū in p̄mis. Et q̄ initiū der bīnot mūeri
peto abs te. vt me facias certiorē d rebꝫ orietalibꝫ marie de Turc
si quid habes noui. Vale ex mediolano. iiij. nonas iulias

¶ Fran. phi. Andreocio petrucio. S.

Amari se dicit et inuicem amare

QVod absenet mei ppetua recordatiōe imaginē p̄te feras (sic
em̄ scribis) nō possū eqdē nō letari. Affers eni argumētū mi/
nime obscuꝝ egregie cuiusdā beniuolētie i me tue At ego q̄ itē aio
intte sū. debes ex teipō picturā facere. et fieri sane nullo pacto natu
ra pt. vt nō eq amet q̄ vere amat Itaq3 tibi debes idubitato p̄suade/
re te mihi eē charissimū. idq3 tū ob hāc istā cām qd me amas tū etiā
qd ea vtute viges vt dign⁹ sis. q̄ amer3 ab oibꝫ Desiderare āt te pu
tāmea hoc sane i te ē Nā si mediolanū visere istituer3 qd et rebꝫ
istic agerē aliqn̄ factuꝝ affirmabas. et p̄ns p̄nte videb Philelphū
tuū et m̄lta cognosces q̄ absens attingere nūq3 possis. Itaq3 tuum
erit vt cū p̄mū facultas tibi dabit huc venias. Qd si fecer3 magnā
mihi crede voluptatē cōseqre. Vale ex mediolano nonis Julijs

¶ Fran. phi. Johanni aurispe. S.

Hortatur amicū ad libroꝝ lectionē

TOtus es in libroꝝ mercatura sz in lectura mallē Qd si faceres
res lōge meli⁹ et tibi et musis cōsultū eēt Quid em̄ p̄test li
bros q̄tidie nūc emere nūc vēdere. legere vo nūq3 Ego quos ven/
dā. habeo libros nullos Emerē potī⁹ si pecunijs abūdarem. quine
tiā in hac pecuniaꝝ difficultate. si qd opꝰ ostenderis. qd p̄cio di/
gnū censeam. enitar emere etiā si seruire me oporteret. Declarabis
igitur p līas qui libri tibi et quales sunt venales. qd si feceris intel/
liges me nulla premi inopia Sū em̄ apud cū principē apud queq3
egere potest nemo. Vale ex mediolano. viij. idus iulias

¶ Fran. phi. Johanni tuscanelle. S.

Judicium Philelphi de Quintiliano.

De quintiliani declamatiõib⁹ quid ipse sentiam paucis accipe. Eãdẽ quintiliani inventionẽ vehementer pbo. Est ea eni et acuta et prudẽs. sꝫ orõis stilũ mihi sane nõ placet. sapit eni hispanitatẽ nescio quã. hoc ẽ barbariẽ plane quãdã. Nullã hꝫ elegãtiã. nullũ nitorẽ. nullã suauitatẽ. Et q̃ nõ pcipua mõ sꝫ necãria sunt in orõne neqꝫ mouet dicẽdo quitilian⁹. neqꝫ satis docet nec delectat. sed videt somnolẽt⁹ q̃spiã ⁊ incõposit⁹. Tenet fortasse quitilian⁹ q̃tuꝫ ex ei⁹ scriptis aiaduertere possum⁹. nõnulla cõmoda pcepta artis rhethorice. Multa cõmemorat. nulla colligit. sꝫ ita sui dissilis ẽ. vt q̃ alios docet ipse ignorare videat. Verũ cõcedam⁹ illi doctrinam si ita libet oino. Mouẽdi tñ delectãdiqꝫ vim nullã hꝫ. Que quidem duo qui oratori subtraxerit. nõ oratorẽ illũ sed aratorem demõstrabit. Vale ex mediolano. v. Idus iulias

¶Fran. pbi. Jacobo cassiano Cremonẽsi pꝛbitero. S.

Hortatur quẽdã vt libros reddat

Victorinus feltrẽs doctor tu⁹ ac idẽ eruditissim⁹ vir mihiqꝫ amicissim⁹ monuit me suis lr̃is duos tibi meos dedisse ad me codices q̃ꝝ altero euripidẽ tragedie. altero mathematicoꝝ libri continerẽt. q̃s cũ arbitret pluribꝫ iã mẽsibꝫ mihi redditos ẽe mirari se scribit. q nihil ad me frãz ea d̃ re accepit. Itaqꝫ te etiã atqꝫ etiã oro meos mihi libros q̃pmũ reddẽdos cures. qd̃ si fortasse nemiñe habes cũ tuto rẽ pmittas. habeo istic hoiẽ familiarẽ ⁊ viꝝ optimuꝫ Catonẽ saccũ. clarissimũ ⁊ iurecõsultũ ⁊ oratorẽ ⁊ phm̃. Huic igit istos meos libros restitues q̃ ⁊ officio tuo ⁊ victorino doctori satisfacias. mihiqꝫ p tua liberalitate morẽ geras. Val'. ex. me. iiij. ca. octo.

¶Fran. pbi. Gregorio carecto iurecõsulto. S

Arguit quendam iniusticie.

Non possũ te non ingratitudinis accusare q rebꝫ meis tãdiu pro voluntate vsus liberalitatẽ meã obliuiscaris et officij tui. facis pfecto inhumane. ac mihi iam stõmachũ mouere incipis. Nõ eni puto aut in legibus inuenisse te aut in alio quopiã iure id vlli licere tibi. quod meminit bono licet. Presta te oro et bonũ tandem et gratũ virum. Vale ex mediola. iiij. calen. octo.

¶Fran. pbi Thome bononiensi S.

Gratulatur cuidam q magistratũ accepit.

Nisi mihi iter intercepisset tercianã febris. cui ipse deus superis otẽs ad quartanã. ita cõtinuã q̃ꝫ ac pẽnne iterat. vt q̃tcelerime radicit⁹ eã pdat. venissẽ equidẽ ad te q̃pmũ vt eque tibi coram gratularer atqꝫ mihi mirifice sũ letatus qd̃ p tua singl'ari virtute maximisqꝫ meritis. in eo te loco humanissim⁹ pricepts noster cõstituerit q̃ ⁊ excelsus ẽ ⁊ illustris i pmis. Gratulor igit absenti absens

Pagina.

Ac p̄cor imortalē deū vt qđ certo spero. illud biātis dictū Magi-
stratus virū demōstrat. clare in te eluceat. hoc est vt nō mee z aicoꝝ
solū. sꝫ oīm expectatiōi ꝓbitas tua integritasqꝫ rñdeat Nemini eniꝫ
dubitādum est te indies magis ac magis apud nostrum principeꝫ
et auctoritate et gracia chariorem fore Facies autem ꝑ amicicia of
ficioqꝫ tuo. vt cum quid ociȷ̄ nactus fueris memineris nostri. Va-
le Mediolani Ex edibꝰ nostris iiȷ̄. nonas. octobres.

¶ Fran. phi. Thome bononiensi. S

Dicit se febre liberatū et quo pacto.

QUod tibi existimauimꝰ nō iniucūdū fore opima spolia imor
tali deo q̄ de hoste infestissiā febre illa nec terciana voueramꝰ
nudiustertiꝰ detulimꝰ z nō illa q̄dē i ferculo. vt Iouii romuluꝰ: sed in
bona spe bonaqꝫ fiducia Neqꝫ em̄ ferculoꝝ mihi nec vasoꝝ copia ē
Noli tm̄ putes adeo me redactū ad inopiā. vt si qđ ex isto vīo delica
to et lautissimo aucupio ad me ꝑ tua munificētia dederꝭ. nullū ha
beā ferculū q̄ id ꝯmode siꝫ excepturꝰ Qđ si q̄sierꝭ q̄bꝰ armis febribꝰ
furoriqꝫ restiterīꝫ. nō eq̄dē esculapiȷ̄ aut apidis Sed fere par pari re
tuli Eā mihi illa moliebat sitim. q̄ ꝓpediē ꝯficerer Id ego ꝯ̄ia duer
tēs eiusmodi sane inedia hospitē accipio. vt qđ ē in attico puerbio
lōge ad coruos trāsire. q̄ꝫ meo hospitio vti mallet. Itaqꝫ liberatus
oīno videor edacissima z molestissima hospite. quā vel cū egritudi
ne audeo ad aīcissimos nr̄os optimosqꝫ viros Marcolinū bar ba
varā. et dn̄icū ferusinū ex itinere diuertisse. q̄s velim moneas non
bonū vultū hilareqꝫ faciā ipudētissimi petulātissimeqꝫ belue ostēdāt
Sꝫ ab sese potiꝰ q̄ꝫ ꝓ mū q̄ꝫ diligētissimeqꝫ, q̄ꝫ fortissiē abigāt Et si no
lint inedia et veneno vtātur et sanguine. Vale et me nostro diuino
principi vnice comenda Ex mediolano. vȷ̄: Idus Octobres.

¶ Fran. phi. antonio pessine. S.

Negligi queritur ab amico

CUm erā absens eram apud te semꝑ Me diligebas me predi-
cabas me colebas. me oībꝰ amicicie z familiaritatis officiȷ̄s ꝓ
sequebare. Nūc autē. p̄ñs. neqꝫ video te vsq̄ꝫ. nec audio Num quod
omnibꝰ fere in rebꝰ accidit nostri p̄ñtia tuā de nobis opinionē mi-
nuit Nam quidem per immortalē deū q̄ ita obmutueris vt nec au
dias nec loquaris. Quid de tua taciturnitate suspicer nescio Naꝫ si
tue occupatiōes te mihi visendū ꝓhibent. at lr̄is saltē quippiā ob-
streperes. Vale ex mediolano. v. idus Octobres.

¶ Fran. phi. blasio areretensi. Vicecomiti. S.

Accusat eos q̄ cōmodo ꝓprio amiciciā metiūtur.

SOlēt nōnulli tādiu amicos colere q̄ad coꝝ vl' p̄ñtia vti vl' of-
ficio frui queāt At ego hmōi hoīes vl' assentatores potius ni-

bit charitatis nihil oino hũanitatis pre se ferre censeo Declarant
eñi se nõ tam amicos coluisse q̃z puati ppriiq3 cõmodi habuisse rõ/
nem Illoꝝ igitur mores perinde atq3 ingratos et plane barbaros
detestari cõsueui sp̱ Nihil eñi amici recordatiõe mihi suauius ẽ pt
Qd cũ in alijs sp̱. tũ in te vno in pmis expertus sũ Nã incredibile di
ctu ẽ quãtũ me tenet desideriũ tui. de te dies ac noctes cogitare nõ
desino Tu absens. sp̱ mihi es pñs. Jocũdos nr̃os dulcissimosq3 s/
mones crebra mẽoria mecũ repeto hac vna re absẽtie tue desideriũ
lenio hac vna re oblector ac letor Qd si quid ad me lr̃aꝝ dederis exi
liam sane gaudio exultabo. triũphabo. Quid abs te velim intelli/
gis. Vale ex mediolano. idibus Octobribus.

¶ Fran. phi. Frãcisco piccolpasso mediolanẽsiũ Archiepõ. S.

Hortatur quendam vt rus relinquat.

QUod ruri te cõtineas ꝙ tpe ꝓpter subeũtẽ iã hyemẽ vrbs ma
xime colẽda ẽ. nõ possũ nõ mirari Nã solitudo ista quid tibi
iucũditatis afferre possit nõ itelligo. Qd si ociũ q̃z negociũ te mal
le dixeris. at memineris nõ te ad ociũ. s3 ad negociũ hoc ẽ nõ tibi.
s3 bonis oibꝫ natũ Quare cũ ab vniuersa ciuitate desideraris tui
fuerit vel officij. vl' benignitatis relicta ista solitudie rustica te q̃z pri
mũ vrbanũ fieri Qd vt facias etiã atq3 etiã rogo. Vale ex medio.
pridie idus Octo.

¶ Frã. phi. Petro michaeli militaris digni/
tatis viro ac iurecõsulto. Salutem. dicit

¶ Absentẽ magis quã pñtem laudandũ esse dicit
Item iocatur de quodam flagitioso

CUa i me plurima officia 7 beniuolẽtiã singl'arẽ nulla vnq̃
apd me delebit obliuio Nã 7 amabo te sp̱ et illustres ac pcla
ras virtutes tuas q̃si ppetuꝰ aliqͦ bucciator pdicabo diuulgaboq3
apd oẽs. ingtꝰ sane ille mihi videri sol3. ꝗ nõ pleniore q̃dã ore d' ab
sentis q̃z de pñtis amici laudibꝫ loquat' At q pñtẽ laudat. 7 si recte
atq3 vo id agit. assentatõis tñ crimini apd plerosq3 videt' obnoxiꝰ
Existimatur eñi id nõ tã ex animi snia q̃z alicꝰ vl' suscepti vl' spera/
ti cõmodi grã cumulatiꝰ facere q̃z par sit. S3 ne qd in alijs pbare
nõ soleo. ico ipe nũc in a peccauisse cẽsear ꝗ te p lr̃as q̃si corã laudem
ac de re satis ac sup. Nã qd ab me tibi debet' meliꝰ fieri q̃z dici volo
Scire admodũ cupio q̃d istic apud vos gerit'. nõ eñi te latet q̃z sũ/
mope sencẽ reipublice q̃etẽ tranquillitatẽq3 pcupio Quare cũ aliq̃s
hoim seditoẽs audio. 7 conatꝰ pestiferos. doleo eqdẽ eq̃ue ac debeo
In pmis at de vrbano bello huic bello dicere volui certior fieri vo
lo Increbuit eñi apud nos pstãtẽ istũ ac pudicũ viꝝ et ciuem opti
mũ mori decreuisse. Id ego miratꝰ sum valde. Nã q̃ pacto moriat'
q nũq̃z vixerit Vez si quã aliã morte oppetere fortassis instituerit

ꝙ impuri et obsceni hoies suiq; simillimi cõsueuerũt. veliꝫ suas res gestas memoratu dignas ad me pscribat. ꝗ et nomẽ imortalitati cõmẽdẽ. Et vt itelligas si qd etiã i hoc dicẽdi gñe philelphus valet orõnẽ funebrẽ ad te dedi. quã supioribꝫ diebꝫ habuim⁹ in thodeschini sepultura. Hãc aũt si vrbani sacerdotarii ista vxor audierit nõ vereor foro. vt cornigeꝝ viꝝ suũ nõ hortetur mõ sꝫ etiã agat cõtinuo ad interitũ. Uale ex mediolano. xiij. calendas Nouembres.

¶ Fran. phi. Catoni sacco iurecõsulto. S.

Promittit officiũ suũ et libros repetit. et eplas petit.

Hodie mihi reddite sũt lr̃e a theodoro gaze viro sane tũ ingenio. tũ facũdia singulari ac plane digno quẽ nõ mõ diligam⁹ sꝫ etiã amem⁹. qd velit itelligo. Rẽ ꝗtũ erit i nob ex sn̄ia cõseqt. sꝫ tua et opa ꝛ ope op⁹ ẽ. At de his postea. Ego libros nr̃os vehemẽter expecto. facito si me amas euestigio ad nos aduolẽt. cũ theodori epla nullas tuas accepi lr̃as. caue. ne te posthac vl' negligẽtie vel morositatis accusatur⁹ sim. Uale ex mediolano. x. calẽ. nouem.

¶ Fran. phi. Gerardo laudriano Cardinali comẽsi. S.

Grãs agit et Mosei vitã trãslaturũ se spondet.

Fecisti mihi rẽ pgratã ꝙ philonẽ meũ imo nr̃m ex Aurispa recupatũ ad me dederis. qd ãt mosei vitã quã idẽ philo et copiose et elegãter apud grecos ꝛ grece scripserat. in latinũ ab me tantope verti postulas. ꝛ audiui libẽter ꝛ obtẽperabo libẽtissime. Itaq; factũ puta. qd iubes. Nulla te tua ꝟ meo erga te aĩo fallet opinio. Iã operi me accingo. Uale ex medio. iiij. calen. nouem.

¶ Fran. phi. Nicolao puteo Cremonensi. S.

Excusat se qd seri⁹ rñderit. Itẽ laudãti se rñdet.

At seri⁹ rñdi tuis ad me lr̃is. ꝛ breui⁹ fortasse ꝙ velles. ꝗ valetudini aduerse alteri dato. ꝗ duos circiter mẽses. vl' pl' intercapedinẽ laborauim⁹. alteꝝ publicis meis ac puatis occupatõibus qb⁹ pene obruor. Legi ãt lr̃as tuas libẽter. qbꝫ mutuã inter nos adolescẽtie nr̄e beniuolẽtiã ꝯsuetudinẽ disciplinã ꝯplex⁹ es. Qd ãt mirificẽ me laudibꝫ extuleris. id singl'ari ꝗdã et exuberãti amoris abũdãtia abs te factitatũ existimo. Nã neq; vir amicissim⁹ simulaq; modestissim⁹ assentareꝫ. nec eiusmõi mihi ẽ de me opinio. Reliquũ est id tibi psuadeas qd ꝛ recte ꝛ vero potes facere. te mihi esse charissimũ et eo magis idies fore quo te aĩaduertero nõ obliuisci philelphũ tuũ. Uale ex mediolano. iij. calen. nouem.

¶ Fran. phi. Jacobo cassiano presbitero. S.

¶ Excusationẽ accipe se dicit.

Deinde quẽdã ꝯmẽdat amico.

Non tã mihi molestum fuerat ꝙ serius meos mihi libros red-

dēdos curarꝫ q̄ꝫ i pn̄tia ⁊ iiucūdū ē i pmisqꝫ suauissimū gr̄ā mode ste tāq̄ꝫ ꝑhūane lr̄as ad me dederꝫ qb᷒ te nō mō expurgarꝫ sꝫ totum sane meū ⁊ esse ⁊ fore ondērꝫ Quare tū tuā excusatōēꝫ tū m̄lto ma gis teipm̄ nō tuit⁹ admitto Jtaqꝫ vel victorini nr̄i vel stuḋpius cā oīa de me tibi potes affatim polliceri q̄ ⁊ vsui tibi ⁊ honori futura sunt. Et de his satis. Venit istuc nuꝑ vt scis Theodor⁹ gazes vir certe ⁊ disert⁹ ⁊ erudit⁹. quē ⁊ si certe scio. nō aābis solū sꝫ cumula tissime aābis. tn̄ mea etiā cā. velim ita ames vt nulla prorsus fieri queat ad amorem accessio. Hoc erit mihi tam gratum q̄ꝫ qd̄ oīm maxime. Vale ex mediola. ꝑdie nonas nouem.

¶ Frā. ph̄i. Simoni arigoni S. Amici studiū i lr̄is adhortat᷑.

ET supbia a me nihil alien⁹, ⁊ gr̄itudie apd̄ me nihil antiquius. q̄re cū tuis ad me officīj plenis hūanissimisqꝫ lr̄is rn̄deo. nō mō supbie crimē effugio. sꝫ etiā nomen gratitudis mihi ꝑpulchre vendico Mirifice amplector amorēꝫ tuū At tua hūanitate facilli misqꝫ morib᷒ et modestia singl̄ari delector plurimū. Ingeniū vero tui viuacitas prestāsqꝫ dexteritas maiorē in modū ꝑgrata mihi ⁊ iu cūda est. video em̄ te tua illustri laude eā mihi laudē allaturū. que pulcherria sit ⁊ maxia. Nō em̄ istiusmōi tu⁹ ornatus q̄ i lr̄is vterꝫ mediocrē de te tuaqꝫ facūdia spēꝫ quādā pollicet᷑ Jtaqꝫ te etiā atqꝫ etiā hortor vt oēm opāꝫ diligētiāqꝫ tuā eloquētie ⁊ hūanitatis stu dijs sicuti facis accōmodes Magna em̄ anim⁹ meus de te p̄sagit. Vale mediolani ex edibus nostris. vij. idus decembribus

¶ Fran. ph̄i. Matronino brasce. S.

Amorem in laudādo oculis carere dicit.

Deinde pro munere gratias agit

QVod me tuis litteris nō mediocriter extulerꝫ. fecisti tu q̄dem ꝑhumane ⁊ amice potius q̄ꝫ vo Nō em̄ is suꝫ q̄ meipm̄ non norim. sꝫ tu illud verissimū eē liq̄do declarasti. qd̄ videtur poete fa bulari amorē oc̄lis carere. eque em̄ amicus falli de amici iudicio. atqꝫ de inimici inimic⁹ plerūqꝫ solꝫ Nā ⁊ h̄ odio ⁊ ille amore nimio affect⁹ veritatē neq̄t internoscere. facile tn̄ patior erratū tuū. q̄ppe quē lōge malim amicū mihi q̄ꝫ secus Verꝫ illō de me tibi pollicea ris. licet te mihi esse charissimū et eo forte idies chariorē q̄ te fami liari⁹ vti potero Munusculū āt tuū et si neq̄q̄ꝫ desiderabā. non po tui tn̄ nō vehemēter ꝑbare vel epicuri sn̄ia Nihil em̄ in eo ad volu ptatē defuit Et ampliū erat et suauissimū Noli tn̄ posthac tā grādi ere obuias philelphū tuū Nā hec satrapis et regibus nō pauco vi liqꝫ contentis ac philosophis dono mitti cōsueuere. Vale medio lani ex edibus nostris. calen. ianuarijs.

¶ Fran. ph̄i. Alberto zancario. S. Excusat se

Pagina.

QUod pluribꝰ hortaris liberter agerẽ si liceret. Sꝫ mihi apud me licet qđ honestati aduersetur. Plurima sunt ⁊ maria hꝰ in me principis beneficiã. Itaqꝫ nunq̃ patiar me ingratitudinis accusari. Preterea non est constantis et grauis viri quotidie mutare sedes. Uale ex mediolano. x. calen. Februarias.

¶ Fran. phi. Petro Thomasio pħõ ac medico. S.

Consilia laudat amicorũ.

AUdiui que scripsisti oĩa et barbari nostri consiliũ laudo. ⁊ nõ minus tuũ Illud tum malim effectũ iri. quoad eius fieri possit. Esset eñ multo res tutior. Ipsi tamen videritis quid facto sit opus. Uale ex mediolano. calen. Februarijs.

¶ Fran. phi. Liberio bonarello. equiti aurato. S.

Laudat quendam ꝙ patrem in virtute imitetur.

ES tu q̃dẽ pietatꝭ laudãdꝰ. qđ vel mortui p̃ris mẽoriã colas. existimo eñ me iccirco abs te amari. qđ scias q̃ charꝰ fuerĩ p̃ri tuo ꝯuissimo ⁊ clarissimo viro. nã ille me q̃ad vixit cũctꝭ beniuolẽcie ⁊ benignitatꝭ officijs ꝓsequutꝰ ẽ. Quare cũ iohãnes marĩꝰ filiꝰ tuã in se facilitatẽ ⁊ liberalitatẽ exposuissꝫ. mirifice sũ letatus. Uidere eñ sum visus me veluti redijsse in successionẽ nõ tã amisse q̃ intermisse beniuolẽtie Nã qđ in p̃re amisisse existimatã intelligo in te filio recupasse Itaqꝫ mihi plurimũ gratulor ꝙ tã mirifice abs te diligor. vt ãt intelligas q̃ tibi in amore rñdeã qđ velis poriculũ facito. totꝰ eñ sum tuꝰ Uale ex mediolañ. idibꝰ martijs.

¶ Fran. phi. Francisco barbaro. S. ¶ Excusationẽ admittit.

HUmanissimã excusationẽ qua in proxima es vsus ep̃la non inuitus admisi Noui eñ occupatiões tuas ⁊ ꝑuatas ⁊ publicas Sed sum miratꝰ ꝙ de libris nostris ne vnũ quidem fecisti verbum Itaqꝫ rogo te vt ad ea que m̃õ scripsi tibi diligenter respõdeas. Uale ex mediolano. x. calen. apriles.

¶ Fran. phi. Danieli Uenturio patricio veneto S.

Ueterẽ amiciciã se colere ait.

CUm indignũ estimarẽ. vt q̃ p̃tria cẽm a te distuncꝰ nõ eque frequenter ad te scriberem nec q̃c̃q̃ coniugerer. vt beniuolẽtia et ꝯ̃ tuantia sꝑ sum. hec vl paucis ad te scripsi. at ne id q̃dẽ qđ noui quicq̃ accide rit sꝫ ne fortasse negligẽtia ꝗpiã id accedisse opinarerꝭ. hoc ẽ ne ꝑpter nouas q̃tidie amicicias aĩcos veteres eosqꝫ venetos oblitus possẽ aquoqꝫ iudicari Ego te mi daniel ⁊ amaui sꝑ ⁊ colui. q̃ppe qui mltiplicꝭ tuas p̃clarasqꝫ ṽtutes admiratꝰ sim ⁊ admirer. ac tuam vl hũanitatẽ vel officiũ in meis honoribꝰ atqꝫ emolumẽtꝭ perspectũ vsqꝫ habuerĩ ⁊ ꝯgnitũ Itaqꝫ tibi velĩ ꝑsuadeas ita me tuũ esse ac fore vt aliũ quẽq̃ oĩm maxime. Neqꝫ fieri vnq̃ posse incre/

mentis vllis blandicijs fue fortune. vt veteribus amicis nouos aliquos
anteponā Id tam etsi pro tua prudencia latere te non debet, volui
tamen vt mea etiam confessione atqꝫ testimonio liquid tuis tene/
res. Vale ex mediolano. quinto idus apriles.

¶ Fran. pbi. Nicolao Ecbe. S. ¶ Accusat quendam

QVi grādeꝫ pecuniā opinaꝛ pdesse plurimū bonis artibus vtpo
teq̄ oēm amoueāt necitatē plurimū fallitur me ꝫ fnia Olim em
pdesse q̄ avt q̄ q̄ maiores sūt. eo hūana igenia reddūt deteriora Id
āt ita eē tu pspicuo es exēplo q̄ q̄ tpe eēs paup etiā inter maximas
aimi occupatōes atqꝫ labores corpis sp aliqd vl' scribebas vl' lecti/
tabas Et quicqd ocij surripe a negocijs poteras. id oē ad rerū co/
gnitiōem. ꝫ laudatissimaꝫ arciū studiū ꝫferebas Itaqꝫ tuo ipe ige
nio pstātissimisqꝫ moribus delectatus q̄ tpe pestate mercaturegia pficis
cebaris i mediā ac Persida. tibi tāq̄ suauissimū vie comitē cū Ci/
ceronis codicē dono dedi qui de qōnibus tusculanis iscribitur. Tu āt
nūq̄ ꝑtermittebas iter molestissiā etiā negocia tua vsqꝫ aliquid ad
me scribere ꝫ te ꝫ aicicia nr̄a dignū Nūc āt posteaq̄ pecuniosior fa
ctus es. neqꝫ rn̄des vnq̄ ab me psepe lr̄is puocatus. neqꝫ lectitandis
libris vt audio operā vllā idulges. Sꝫ totus es in lucro. Itaqꝫ non
possuꝫ nō odisse diuitias tuas. q̄ nō mō mibi sed ipe etiā tibi abstu
lerant. Nisi fortassis vna cū paupertate et facilitate abs te oēm bu
manitatē abdicaueris. factusqꝫ sis superbior. Quod si non aliud est
in causa cur necesse est inseruire te fac vt sciam quo, vel ignoscam ti
bi vel miserear tui. Vale ex mediolano. iiij. calen. maias.

¶ Fran. pbi Johanni mario filio. S.

Vxoris mortē filio nunciat cūqꝫ domū reuocat.

VT sunt res humane mutabiles ac fragiles et caduce Theo/
dora chrysolorina mihi dilectissima vxor et tibi mater indul
gentissima ad p. iiii quintū Nonas maias. qui dies erat mercurio
dicatus hoc ipo anno qui est a natali chr̄i anno q̄dragesimus primus
supra millesimū nature deoqꝫ cōcessit. id qd̄ mihi adeo acerbū fuit
vt in vita nihil potuerit accidere acerbius Scio me tibi fletus singul/
tusqꝫ nūciare Nā ne ipe quidē potui me a lachrimis ꝯtinere Ceterꝫ
qm̄ ea lege necitateqꝫ nati sumus vt oēs aliqn̄ moriamur. eq̄ aio tm̄
hoc vulnus ferāmus necē est. Tu fac ad nos q̄ primū reditū matures.
Nā nihil est q istic diutius tpe teras q̄nq̄dē in lr̄aꝝ studio. quaꝝ gr̄a
Cōstantinopolim es pfectus nō mō nō pficis. sed etiā que a nobis a/
biens didiceras amiseris vsqꝫ adeo studiosum te diligentēqꝫ ꝑstiti
tisti. Vale ex mediolano. pridie calendas ianuarias.

¶ Frā. pbi. Johāni aurispe. S. ¶ Arguit quēdā illiberalitatis

NEmo te viro accipiendo facilior Te rursus nemo difficilior

dando Tu me liberalitatis plurimū laudas Et hanc virtutem ex
tollis oꝛone. ac recte tu quidez Ceteꝝ quā ipē virtutez tanti facere
videris cur eā minꝰ amplecteris Es tu sane libroꝝ officina Sz ex
tua ista tabna libraria nullꝰ vnq̄ꝫ ꝑdit codex. nisi cū questu. Quid
tandez adeo te libris ingurgitas Quibꝫ vtinā vt parē vterer Ego
petij abs te Strabonez geographū excribēdi gr̄a cū mihi librariꝰ
esset domi Reddita mihi sunt a te verba cū assentatiōe ꝑmlta Ad
rem aūt nihil Petis a me nūc sextū Empericū ciꝰ excribendi gr̄a.
gero tibi morez Sz ea cōditione ne mutuū tibi iure dono ascribas
Quare fac vt ad me meꝰ redeat codex cū suo apud te officio func/
tus fuerit. Vale ex medio. iiij. idus iunias.

¶ Fran. pbi. francisco barbaro. S. Excusatoria ep̄la.

ADhortatiōez tuā nō iuitꝰ audiui. q̄ppe q̄ noꝛiz cā ꝓficisci a be/
niuolētissiō in me aīo Jtaq̄ꝫ habeo tibi gr̄as Veꝝ illō q̄z aio
velim tecū volutes. non esse in ciꝰ ꝑtāte. q̄ nauiget euxinū ire sepe q̄
velit. sed q̄ venti traxerint. Vale ex mediolano. iiij. idus iunias

¶ Frā. pbi. Leonardo iustiniano. S ¶ Excusatorie lr̄e

SI possem tuo vti cōsilio. nihil oīm mallē. sz qd̄ te nō latz tpis
babēda ē rō Qd̄ q̄ minꝰ facit. is certe prudēs eē nō ꝑt Cetera
tecū is ꝯmētabit q̄ tibi lr̄as reddidit Nā q̄cq̄d exposuerit id ab me
totū ꝑfectū existimato Vale ex medio. pridie calen. apriles.

¶ Frā. pbi. Catoni sacco. iurecōsulto. S. Officiū filio petit.

PUto mariū filiū ꝓpediē apd̄ te fore Nā eū expecto q̄tidie. De/
bet eīm soluisse ex thracia. estq̄ꝫ remigaturꝰ ꝑ Padū Cū istuc
appulerit. aut ipe stu ei cōsule de eq̄. aut me facito q̄ꝫ primū certiorē
quo equū iubeā aduolare ad vos. Vale ex medio. idibꝫ. marꝫ

¶ Fran. pbi. Alberto zancario. S.

Hortatur amicum ad scribendum.

NOlo tibi vnq̄ꝫ ꝑsuadeas alberto zancari eo me esse īgenio. vt
simł cū loco aīm q̄z imutem Quinetiā cū suz mediolani vide/
oꝛ vsq̄ꝫ bononie agere adeo me istius floꝛentissime vr̄e vrbis memo
ria tenet Quid igit de te putas. cuius suauissimi facillimiq̄ꝫ moreſ
sꝑ habitāt mecū die noctuq̄ꝫ Qd̄ si minꝰ frequenter mee lr̄e ad te ad
uolāt. id vł occupatōibꝫ meis dato vel tibi fortasse ipi qui negligē
tioꝛ factꝰ es Nā si sepius ad me scriberes. cogerer etiā ipē vix afferꝛ
meis quibusq̄ꝫ negocijs. ne te frustra scripsisse iure q̄ri apd̄ me pos/
ses Jtaq̄ꝫ posthac qd̄ tibi faciendū sit tenes Velim me certiorez ea
facias de oībꝫ rebꝫ tuis Nā q̄ꝫq̄ꝫ varij istic rumores afferūt. ego tn̄
certissima eē arbitroꝛ q̄cūq̄z a te accipio Nō eīm ipē es q̄ aliud dicas
aliud sentias Proinde si de te me velis trāquillo esse aīo. fac liq̄ui
do itelligā. q̄ in statu v̄saris q̄ꝫ viuis et tibi et tuis. Jd vt facias te

etiã atq3 etiã rogo. Nam de rebus tuis non possum nõ esse sollici/
tus. Vale ex mediolano. iii. calen. ianuarias.

¶ Fran. phi. Guarnerio castellioni iurecõsulto ducaliq3 senato. S.

¶ Accepisse se munuscula dicit amici
Sed postbac leuiora se malle

ET leporẽ et capos z pdices. q̃s dono misisti mihi cũ vidi libẽ
ter tũ iucũdissime accepi Nã z igeniũ delicationib3 fouet obso
niis redditurq3 acuti9 z accipe a te dona tali tãtoq3 viro nõ fit si/
ne laude mea. Recte eñ Horati9. O z psidiũ z dulce dec9 meũ. quã
q̃3 ego. vt igenue tibi fatear qd sentio. Lautiorib3 istiusmõi esculen
tis nõ admodũ vti cõsueui nõ qd gust9 mihi sit rustican9 aut agre/
stis. sed qm videor didicisse. q̃ habiti9 ẽ corp9 eo ingeniũ crassius.
Quis aũt nescit istiusmõi quibusq3 cibis corpa affici leuiora Itaq3
si me amas. leuiorib3 munusculis mecũ age. peponib3 prunis per
ficis malis piris vuisq3 ac ficub3. ne deteriorẽ efficias quẽ meliorẽ
debes. Vale mediolani ex edibus nostris. iii. calen. ianuarias.

¶ Fran. phi. Saxalo pratensi. S.

Excusat se cur librũ nõ mittit.

POllucẽ quẽ petis libẽtissime ad te darẽ. si penes me foret S3
hospitat iãpdẽ apd harpyiã. h ẽ apd Johanẽ nrm aurispam
q̃ ea cõditiõe libros accipit mutuo vt restituat nunq̃. Dabo tñ ad
eũ lrãs Curaboq3 vel bũanitate vel iurgio. vt pollux redeat domũ
quẽ deinde cõtinuo tibi mittã Vale ex medio. iii. calen. ianuarias.

¶ Fran. phi. Gumiforto barsizio. S.

Arguit amicũ iniusticie erga se

ET sctũ ẽ pceptũ z euãgelicũ ne alteri faciam9 qd nob fieri no
lum9. Jd psepe legisse te certe scio. es eñ tot9 sibi stui. Quo
fit vt magis mirer nõ idẽ a te obseruari qd didiceris. Scis eñ ab
aristotile q̃3 vsurpatũ nõ satis cẽ vtutẽ scire nisi etiã boni sim9 qd
hec sibi velit oõ nõ te pterit Tuũ igit fuerit ita moderari tibi. vt ni
hil quesiisse videar qd ipe grauiter sim latur9 Est mihi tecũ a pre
tuo eruditissimo illo optioq3 viro familiaritas. q̃ tibi sancte atq3 i
uiolate tueda ẽ Vale ex medio. iii. calen. ianuarias

¶ Fran. phi. Bornio sale iurecõsulto. S.

Officium suum narrat

QUid egerim in cã amici tui. ex eodẽ ipe dẽs iã corã accepisse
Nã ẽ a me nihil sane ptermissũ. qd ad ei9 vlrẽ vel dignitatẽ
ptinere sum arbitrat9. Et vt mea fert opinio lõge plus ẽ apd hunc
meũ clemẽtissimũ pricipẽ mea opa pfecut9. q̃3 vl optare tuilsz au/
sus Tu si qd ẽ aliud qd ab me tua causa fieri velis. id si scripseris
nõ scripseris frustra Vale ex mediola. iii. calen. ianuarias.

¶Fran.phi. Francisco barbaro. S.
Laudans quendā cōmendat eum amico.

NOn equidē ignorabā fore cū Kyriacū anconitanū tibi essem
cōmēdatur⁹ vt diceres agi ab me acta quippe cui vir ipē si/
ne vlla etiā mea cōmēdatōe cōmedatissim⁹ sit cū virtute sua q̄ haud
est vulgaris. tum ea diligētia. qua in suscitādis mortuis vn⁹ oim
prim⁹ vtitur. Quē cū vnq̄ hmōi laborē suscepisse aut audiuimus
aut legim⁹. qui ex vniuerso fere terrar orbe quicquid in vllis vsq̄
lapidib notatū lrīs aut grecis aut latinis vnq̄ fuerit id reporta/
rit ad nros. Verū eo is tibi hoc tpe gratior esse debet. qd ad te barbar
refert nōnulla pulcherrima epigrāmata que apud barbaros Asie
populos reperit Ex quib ipis habentur plerāq memoria digna.
Quare hunc hominē ita tibi cōmendo vt intelligas mihi q̄ esse
charissimū. Vale ex mediolano. iij. calen. ianuarias

¶Fran.phi. Leonardo iustiniano. S.
Cōmendatiua Epla et laudis plena.

KYriacus anconitanus cū venetias peteret a me petijt. vt se ti
bi p lrās cōmendarē Jd feci eo libēti⁹ q nō essem ignar⁹ ho/
minē tibi fore nō iniucū dum. presertim q ferat secum nōnulla p̄ris
ce vetustatis monumenta et eulogia. et epigrāmata et alia plerāq
scripta que ex lapidibus vetustissimis in Asia Greciaq collegit.
Hūc igitur vir ita velim et vultus hilaritate et sermonis comita
te accipias. vt eos soles quos dignos existimas. ab quib tuū splē
didissimū nomē per orbe terre loge lateq predicetur. Nunq̄ enim
quiescit Kyriac⁹ qui eā sibi ducit questuosissimā mercaturā. si qd
ab primis illis vsq arcadibus quos ante solem et lunā extitisse va
bulantur memoria dignū inuenerit in Jtaliāq aduexerit. quid sit
opus facto intelligas. Vale ex mediolano. iij. calen. ianuarias.

¶Fran.phi. Johanni aurispe. S.
Et sibi et amico bene esse gaudet.

ET ipē bū habeo. & te ex lrīs tuis bn̄ valere audio Jtaq vtriq
nrm et gratulādū iuxta et letādū est Jd qd vt q̄ diutissiē fie/
ri liceat vehemēter opto. Vale ex mediola. iij calen. ianuarias.

¶Fran.phi. Jannocio manetto. S.
Monenti vt sibi caueat gracias agit.

COmunis ille familiaris noster me corā monuit tuis vbis vt
a barbordonis mihi cauerē. qm̄ occulti nescio qd cōsilij habēr
cū his hoib q̄ mihi vi nullo errato incōsulti sūt. Habeo tibi gra
mi Joānoci. qui nulla fortune icōstātia deterreris q̄ min⁹ mihi sp
bn̄ cōsultū cupias Ceterū esto bono de me aīo Nā ita munitus sum
vt nulle hominū insidie mihi possint incōmodare. quippe q̄ & pru/

dentie vtor armis. et apud eum sum principem. qui vel dormiētib⁹
nob oia rimet. oia custodiat. adeo vt nulli⁹ oīno sit loc⁹ insidijs Cō
siliū tamen tuū nō modo nō cōtemno. sed facio plurimi amplector
q3 libentissime Et operam dabo vt re ipa intelligas nihil frustra te
scripsisse. Vale ex mediolano .iij. calendas Januarias

¶ Fran. phi. Jacobo constantino equiti aurato.

Accusat amicū rarissime scriptionis et officiū suū illi spondet

Nilas tandē aliqn̄ lr̄as tuas accepisse me duco eqdē miraculi
loco. putabā eñi te nullū iā esse qd tādiu nihil pro tua pstina
cōsuetudie mecū obstreperes Ceterū ita solent plerique oēs fortunati
q letissimis in reb nō amicorū mō s3 suiipoꝝ obliuiscunt Qd āt mi
hi fortunā meā gratularis. id tibi licet facere merito Sū eqdē apd
sapiētissimū z munificētissimū h⁹ tēpestatis pricipē et eundē opti
mū sane virū ducē huc mediolani Philippū Mariā. Petis vt hu
ic te z notū z cōmēdatū faciā Jd mihi facillimū factu ē. Ac faciam
certe Verū mihi declares velī. q̄ tibi sit mens. q̄ cogitat⁹ tui. q̄ intelli
gam quid tibi agendū sit Hec a me sunt non temere scripta. Si te
mihi penitus recluseris. potero tibi fortasse cōsiliū dare nō inutile
Vale ex mediolano. pdie calen: Januarias

¶ Fran. phi: alberto zancario. salutē

Vicissitudinem lr̄aꝝ postulat.

DEsiderare te lr̄as meas equo aīo facileq3 patior qppe q existi/
mem abs te amari me plurimū Miror tñ qd scri⁹ adeo mihi
scribis. Eam reijcies scio in occupatōes tuas At debes me q3 arbi
trari minime eē ociosū. Jtaq3 officiū meū aut tibi nō ē accusādū
at tuū tibi minime pbādū Vale ex medio. pdie calen. Januarias.

¶ Fran. phi. Bornio sale iurecōsulto. S.

Breuitatē lr̄aꝝ subaccusat.

IUcūde fuerūt mihi lr̄e tue vl' pbreues. fuissētq3 lōge iucundio
res. si atticū te q̄ laconicū maluisses Ceterū ne sis me q3 breui
tate passurū putes Vale ex mediolano pdie calendas. Januarias.

¶ Fran. phi: Petro thomasio phō ac medico. S.

Excusat se rare scriptiōis

ACcusabas me negligētie qd eqdē pmoleste ferrē. si cuiq3 me nos
sem indiligētie obnoxiū Nā qs ali⁹ me vno in amicos diligē/
tior At nulle me nādiu lr̄e stibi sunt reddite qsi aliqd tu mihi perdiu
scripseris. cui vicē ipe min⁹ reddiderim. Noli igitur eā torquere in
me tela que iure optio. retorqant in te Ceterū istiusmōi desiderium
tuū nō difficulter me expleturū polliceor. qten⁹ p temporꝝ cōditiōez
mihi licuerit Jd cū fiat. si oīs fmo noller oīs scribēdi cōsuetudo de
musis futura sit. z de his reb q̄ nihil habeāt cōe cū publicis actōib

Ego qd̄ scire postulas bñ valeo. meaq; fortūa cōtēt' sū Pauca ap/
petēti. pauca etiā sat sūt. Q̄tidie mutare celū hoīs eē duco et īcōstā
tis ɀ morosi ꝑsertī; vbi id ab te fiat Vale ex medi calē. iulijs

¶ Fran. phi. Johanni aurispe. S.

Librum exscribendū petit.

NOui ex ipa vsq; cōstātinopoli eē tibi recōditos nōnullos the
ophrasti libros. ɀ eos maxie q̄ periphyton inscribūtur. Hos
ego mihi exscribi cupio Estq; mihi cōmode paratꝰ librariꝰ grecus
Itaq; rogo te. vt codicē mittas ad me q̄ꝑmū redditur. itez ad te ꝑ
pedie Noli obsecro. vllā excogitare cāz aut cōfictā aut verisimilem.
qua fretꝰ mihi minꝰ morē geras. ne ipē itē cū meo aliq̄ voluer̄ vti
officio. par pari referre cogar Vale ex medio. xv. calē. augustas

¶ Fran. phi. Scene curti ducali senatori ac iurecōsulto. S.

Commendatiua epl'a nō vulgaris.

NI ꝑspectū haberē ɀ exploratū aīm erga me tuū. nō tā mltos
ꝑsepe tibi ɜmēdarē Sz cū aīaduerterī; nūq̄ ille frustra me
as ad te lrās nō sū veritꝰ etiā hoc tpe tibi cōmēdare istiꝰ hoīs cāz q̄
tibi reddidit meas lrās Qd̄ eo facio maiore cū fiducia q̄ mihi vi
deor intelligere viꝝ bonū et ꝑmodestū iniuria trahi ꝑ fora vt q̄ pe
cunia sit inferior ab eo opp̄matur qui solis opibꝫ sit supior Ceteꝝ
noui innocētiā tuā ɀ animi magnitudinē Scio nō patier̄ litteras
meas fuisse vulgaris. Vale ex mediolano. calen. octobribꝫ.

¶ Fran. phi. bornio sale Iurecōsulto. S.

Excusat se rare scriptionis.

ACcusare negligētie me vider̄. q̄ tādiu nihil ad te scripseri. q̄si
si tua diligētia sit singl'aris q̄ vix vnas reddideris lrās post
meas ad te denas Itaq; tibi cauēdū ē. ne tua i te retorq̄ant iacula
quibꝫ iure cōfodiar̄ Qd̄ si fieri ab me nolis. cura eq̄or i me sis lrās
tñ tuas. vl' ꝑbreues legi glubēter. q̄ in his lectitādis agnoui veterē
tuā vrbanitatē Vix dici queat. q̄tū me teneat desideriū ɀ vidēdi et
amplectēdi tui Qd̄ nob cū locoꝝ īteruallū auferat reddat id saltē
lraꝝ vicissitudo. Vale ex medio. nonis octobribꝫ

¶ Fran. phi. Alberto zancario. S.

Accusat accusantē de raritate lraꝝ

ANimaduerteris tu q̄dē mi Alberte vt q̄ negligētie accusandꝰ mihi
obijcias idiligētiā Numeres velim. q̄t ad me lrās deder̄ po
steaq; a vobis mediolanū solui Qd̄ si meas ex tuis scrinijs eruer̄
intelliges. vter nostrū magis sit accusatiōe dignꝰ. Nec est mihi mo
lestū tñ q̄ meaꝝ epl'arū tenearis desiderio Diligis em̄ me quē q̄m
corā videre amplectiq; nō licet q̄ris istiusmodi solatij genꝰ ex lrīs
nr̄is quaꝝ si velis crebritate vti id facillime cōseq̄r̄. si minꝰ ipe ob/

mutueris. Q̄ã eñ frustra ad me scribes. q̄ minꝰ tibi cõtinuo rñdeã Cæteꝝ vtcũqȝ res habeat scribã ad te ꝑsepe vel ad facietatẽ vsqȝ q̄ti ens ociũ dabit. Uale ex mediolano nonis octobribꝫ.

¶ Frã. phi. Guarnerio Castellioni ducali senatori ac iurecõsul. S.

Promissa ad impleri petit

QUod et primo anno ac item supiore nihil pollicitꝰ es tue fuerit humanitatis prestare deniqȝ Scis enim me nihil petijsse Nũc aũt postulo. vt qd̓ vltro te facturũ obtuleras effectum reddas Quod si prestiteris habeo tibi graciam nõ mediocrem. Uale ex mediolani ex edibus nostris. vij. idus octobres

¶ Fran. phi. Bornio sale Jurecõsulto. S.

Orationes mittit amico

QUas ab me orões petieras ad te dedi Seruꝰ voꝝ q̄m his care bã hospitabãt eñ apd̓ aicũ iãdiu Nã neqȝ meoꝝ scriptoꝝ minꝰ q̄ȝ nũmoꝝ sũ liberal' Quare iniuste id agũt oẽs q̄ abutunt benignitate mea Nõ eñi oẽs sũt Bornij. q̄ q̄dẽ vno gratũ magis vidi a liunm neminẽ. Uale ex mediolano v. calen. nouembres

¶ Fran. phi. francisco barbaro. S. Excusat se.

ADhortatio tua mihi maiorẽ ĩ modũ ꝓbari dʒ. vtpote q̄ ab optimo aĩo manat. meiqȝ amãtissimo. Ueꝝ q̄ mare ingressus in vehemẽtiores fluctꝰ iciderit. nõ q̄ velit. sʒ q̄ igruẽtiũ vẽtoꝝ fiatꝰ traxerint. nauigare cogit. vel inuitus. Jtaqȝ ex tpe cõsiliũ capiat necẽ est. Uale ex mediolano. pridie. calen. nouembres.

¶ Fran. phi. Normano albizio. S. Corripit quendaʒ.

CUr me obtũdis lr̃is tuis Quare mihi irasci nõ dẽs si minꝰ sepe tibi rñdeo Nã ea perꝫ q̄ ꝓstari nõ põt Prudẽtiꝰ tibi cõsuluerꝫ si pr̃is viri grauissimi sapiẽtissimiqȝ maluerꝫ. q̄ȝ tuo vti ꝯsilio Nescio tibi assentari mi Normane. Nõ sum libero ingenio Nihil simulari pre me fero. Dũ tibi mauis q̄ȝ pr̃i obsequi. oibꝫ es ridiculo Uale ex mediolano. pridie. calen. nouembres.

¶ Frã. phi. Rainaldo albizio eq̄ti aurato. S. ¶ Speʒ adimit cuidam

PUto iãpdẽre vl' ab vsqȝ florẽtia. cũ apd̓ vos agere ꝯgnouisse haud obscure eo me eẽ igenio vt verbis pascere didicerĩ. nemi nẽ. illosqȝ minꝰ q̄ mihi iure sunt diligẽdi Jtaqȝ ne inam alarꝫ spe nihil hic eẽ video. qd̓ faciat i rẽ tuã Rẽ pau eꝫ tenes Aliũde tibi cõsulas optet Nec velim tibi ꝑsuadeas me tua cã laborẽ vllũ aut fugere aut fugisse Sʒ ita res habet. Uale ex medio. calen. nouem.

¶ Frã. phi. frãcisco scalamonti equiti aurato.

Bene sperare iubet amicũ

EGi de ꝓtura mediolanensi apud hunc nobilissimũ principem amice et accurate feciqȝ intelligeret. et qui esses. et q̄ȝ ti faciun

Pagina.

dus Nō difficulter se ꝑsuaderi passꝰ ē Delectatur eñ doctꝭ virꝭ cla rissimisq3 ingenijs Itaq3 nob spe3 dedit nā vulgarē. Iussit eñ no mē tuū referri in cōmētarios Quātū mihi videor itelligere. noster breuī futurꝰ es Interim ea para meditare cogita. q̄ nostro huic ma ganimo ꝑncipi voluptatē. tibi vero futura sint honori. ꝛ vt magꝭ armatꝰ sis. delectatur is princeps. is hoib⁹. q̄ qnēadmodū tu astra sapere videntur. si forsan quicq3 sapiūt astrorū potius q̄ rastrorū Uale ex mediolano. ꝑdie calendas Nouembres.

¶ Fran. pbi. Ramaldo albizio eqti aurato. S.

Accusat quēdam torporis et negligencie

QUe mihi sit snīa de re v̄ra Rainalde albizi. dicā sane haud ob scure Nimiā video i vob oib⁹ virꝭ optimatib⁹ negligētiā qui tāq3 speretis secūda oia vob dormitātib⁹ ꝑ v̄ra volūtate optatisq3 euētura nullo vtimini. nō mō cōsensu inter vos s3 ne cōsilio quidē Nā quē existimetꝭ reb⁹ v̄ris ad futurꝫ si vobisipis vos defuēritꝭ Et vigilādū ē mihi crede / et parāda oia q̄tū in vobis sit q̄ ad victoriā spectāt Atq3 vt vno v̄bo oia ꝑstringā nihil tāq̄ faciēdū ē. q̄ facitis ponite an̄ oclos inimicos v̄ros Illosq3 in abcōdis neboc... imita mini Id si feceritꝭ breui futurꝫ spero. vt ꝛ patriā teterrima oppssa3 futurā in ꝑstinā libertatē dignitatēq3 vindicetꝭ. ꝛ vobisipis perq3 optie cōsulteris. Qd si secꝰ feceritꝭ ꝛ illi male. ꝛ vobis oib⁹ miserie ꝑspicietis. Uale ex mediolano. ꝑdie calendas Nouembres

¶ Fran. pbi. Petro candido leuco decembri. S.

Inuidiam carpit.

INter maxima innumerabiliaq3 mala q̄ tristis inuidia ꝑ se fert id esse boni aia duerto. qd nemini magꝭ nocet q̄ sibi Itaq3 tuis te torqueri insania nō molestefero. Ualeet aliqn̄ resipisce. Ex me diolano. quinto Idus februarias.

¶ Fran. pbi. antonio raudensi theologo. S.

Quotus quisq3 quid ꝑcet

QUod ꝑcato accepi cōueniat q̄tusq3. ꝛ si nō dubito nosse te. tñ qm̄ id a me reqrꝭ. paucꝭ accipe Itē ꝑcare puto q̄tusq3 in sin glari nūero qd nomē nūerale ē. Et q̄tusq3 ē. q̄ aliter sentiat ꝑ eo qd dicimꝰ. q̄t sūt q̄ aliter sētiūt Nā q̄ dicūt Quotusquisq3 idē ꝑcare qd aliquis vehemēter errāt. id qd ex cicerone omniq3 vetustate licet intelligi Uale mediolani ex edib⁹ n̄ris. Idib⁹ Nouembrib⁹

¶ Fran. pbi. Bauerie phō ac medico. S.

Boetij dialecticā exscribi postulat

DEbes nō ēē oblitꝰ q̄ me sp̄ boetij opa delectarint cū in oi fa cultate atq3 disciplina. tum ea maxime q̄ scripsit i dialecticꝭ in qb⁹ ipis mihi visꝰ ē excelluisse plurimum. q̄ igit̄ noua ratē vir

de silogismis cathegoricis hypoteticisq; p̄cepta adinuenit ea mihi exscribi cupio Itaq; a te peto cōtēdoq;, vt eo[illegible] librorū copiā facias mea causa eruditissimo atq; disertissimo iuricōsulto Bornio sale Is em̄ librarium aliquē parabit · qui hmōi prīncipiū sit obiturus Vale ex mediolano · iij. nonas martias

¶Fran. phi. Frācisco oche. S. Solicit⁹ ē de ludi magistro.

Bartholomeus catias nouariēs iurecōsult⁹ me nup̄ cōsuluit quē idoneū ip̄e censerē, qui nouariēsem adolescētiā bonis et lr̄is et moribꝫ institueret Itaq; tu mihi cōtinuo venisti in mentem Audiuit vir ille d̄ te libēter, petijtq; q̄ p̄mū curarē certior a te fieri velles ne nouarie ludū apire Volūt em̄ h̄r ciues eiusmōi virū qui grāmaticā simul et rhethoricā doceat publice. Tu igit̄ si rem p̄bas ostendas mihi ppediem q̄ rum numerū tibi constitui velis p̄ hmōi annuo munere · Vale ex medio. pridie calen. maias.

¶Frā. p. Pallā: i stroze eq̄ti aurato. S. ¶Iniuriā se donaturū ōn̄dit.

Vix dici q̄at q̄ me delectarint prīc tue lr̄e · Nullū em̄ officiū o mististi neq; boni viri neq; amici hoīs Monuisti ꝛ prudēter et bn̄. sequar eūdē ꝯsiliū tuū. moderaborq; mihi. ꝛ si nō absurde ira bilis ex cādescebat Is em̄ sum q̄ iniuriā ferre possim. cōtumeliā vo nullo pacto possim. nec etiā velim. Nā iniuriā ferre prudētis hoīs moderatiq; duco · cōtumeliā vo ꝛ stulti et fatui Faciā igit̄ qd̄ hor tar̄ Tibiq; velim p̄suadeas neminē oīm amicorū eē hac tēpestate te vno mihi chariorē Val̄ ex mediola · v. idus ianuarias

¶Fran. phi. Bernardo iustiniano S.

Aduentū suū p̄dicit et saluū cōductū petit

Cupio oīno vos visere ad resurrectionē dn̄icā. q̄ ꝛ tuo reliquorūq; aīcorū mutuo cōspectu frui colloquiq; liceat et certa hone star̄ lege q̄ mihi istic negocia sunt cōponāt̄. Quare si me amas da opam vt tuta mihi ad vos pateat accessio. ne publice pricipiū simul tates si q̄ tādē hee sint inter v̄ram n̄ramq; rēpublicā p̄uato obsint officio Preterea vt [illegible] nō min⁹ sum venet⁹ q̄ mediolaneū, vtraq; ei civitate donat⁹ sum Vale ex medio. calen. februarijs

¶Fran. phi. Sene curti eq̄ti aurato ac iurecōsulto S.

Accusat silentiū cuiusdā et lr̄as et noua petit.

Tabellariū ad te in germaniā pficiscētē nō sum passus ire va cuū meis lr̄is Ex q̄ dilectōe poter̄ facile ꝯiectare q̄ta me p̄uauer̄ voluptate qd̄ eidē tabellario mediolanū mō repetēti nul lā ad me ep̄lā deder̄ · ꝛ fecisti pfecto (pace tua dixeri) inhūane et illiberal̄r. qd̄ cū ad alios scriberes hoīs amicissimi sis oblit⁹ Sꝫ q̄ maior ē beniuolētia n̄ra. eo fortassis existimasti maḡ licere tibi vti mecū silētio lr̄as p̄sertim istis germanie niuibꝫ q̄ frigore digiti

q̄nq̄ꝫ stupeāt ac rigescāt Itaqꝫ ignosco excusatōni tue. mō posthac vti nol'. q̄re fac vt errratū cumulatissiē resartias operāqꝫ des vt ali quid noui reportes in italiā tecū q̄d musa᷑ nostraqꝫ intersit Nō eñ fieri p̄t quin eps Ene. sil. vir doctrina et eloquētia singl'ari egregi um aliq̄d īuenerit in tot ac tā plenis et pulucrulētis Germanie bi bliothecis Vale ex mediolano. pridie. calen. februarias

¶ Fran. phi. Guiniforto barizio iurecōsulto. S.

Scire desiderat mentē principis

QVod ad pricipē marchionē scripserim nō te latet Quid aūt ea in re decreuerit nosse cupio Rogo igiť te vt q̄m nō medio criter nostra interest q̄ sit isti⁹ mēs pricipis q̄ꝑmū ītelligere cures ꝑ virili parte efficiasq́ꝫ ne diutius nobis expectādū sit. Erit h̄ mi bi pergratū Vale ex mediolano. idib⁹ februarijs.

¶ Fran. phi. Antonio trebano. s. ¶ Quēdā accipit in amiciciā

ANtoni⁹ Florētin⁹ fictor ꝛ excusor egregi⁹ eque tēpestate n̄ra at qꝫ praxitelen apud priscos memorant scopā ve aut phydian aliquē ꝛ te diligit plurimū ꝛ mihi ē charissim⁹. itaqꝫ a me petit vt te i familiaritatē beniuolētiāqꝫ accipere. q̄ppe q̄ mei studiosissim⁹ sis Cupere eñ se nō sec⁹ suos aicos oīs fieri meos atqꝫ ipe ē Qua re vt homini amicissimo ꝛ hūanitatis officio satisfacerem iccirco hasce lr̄as ad te dedi. vt tibi ꝑpetuo testes essent singularis dilectō nis erga te mee Vale ex medio. iiij. calen. martias

¶ Fran. phi. Petro thomasio phō ac medico. S.

Hortať amicū vt exēplo suo sepius scribat

EXpectabā quotidie tuas lr̄as quib⁹ de his oībus fierē cumu latissime certior q̄ mea interesse cēserem T n̄ cū interim iste nū cius ad te iret nō eū sum passus meis litteris vacuū ꝑficisci Te āt vt vel hac in re meo exemplo vti velis etiam atqꝫ etiam rogo. Vale ex mediolano. iiij. calen. martias

¶ Fran. phi. francisco barbaro. S.

Inuehiť in tabellarios negligētes et ꝓmissa īpleri petit

EQue tuā hūanitatem laudo. atqꝫ tabellario᷑ accuso vel ne gentiā vel ꝑfidiā in reddendis lr̄is meis. intelligo cāꝫ q̄re ni hil r̄nderis cū q̄d esse r̄nsur⁹ ignorares Reliquū ē vt q̄d tuis lr̄is q̄ amicissime polliceris ac recipis et diligenter perficias et q̄ꝑmuꝫ hoc erit mihi tam gratū et īmortalib⁹ beneficijs me tibi obstrictuꝫ fore profitear Vale ex medio. v. calen. martias.

¶ Fran. phi. bernardo iustiniano. S.

Tabellarij occasione eadem ite᷑ se scribere dicit

QVāq̄ꝫ minime futu᷑ dubitabā q̄n abs te mihi lr̄e ꝓpediē red derenť tn̄ cū existimassēꝫ neq̄ꝫ tibi fore ingratū. si publicus

tabellari⁹ aliqd ītē lraꝝ meaꝝ ad te deferret scripsi rurſ⁹ eadē.ſ.que antea. itaqꝫ velim cures vt ad reſurrectōnē dñicā pateat mihi tu⁹ ad vos acceſſus. Uale ex medio. v. calen. martias.

¶ Frā. p. Johāni ferusino iurecōsulto. ſ. Mortē pncipis narrat

QUod me dolore pene ɔficit ac macerat. acerbiſſimū tibi he lre ꝛ luctuoſiſſimū afferūt nūciū: pria em̄ nocte q̄ idib⁹ auguſti ſucceſſit bora ſcđa ſplēdidiſſimū illud pncipū dec⁹ atqꝫ lumē phi lippus maria āngl'us Mediolanēſiū dux cū vetris ɔfluuio aliqt dies diſſolueret. nature deoqꝫ cōceſſit Tota ciuitas eſt in fletibo ſe nioqꝫ ɔficit. neqꝫ qđ ɔſiliū capiat ſatis nouit. tumultuaria ſūt oia. Ni neqꝫ auditū fuerat adhuc tātū pncipē egrotatiōe detineri vlla cū repēte clamor ſublat⁹ ē eū vita exceſſiſſe In hac tm̄ rex oim pert batōe vident oēs publicā libertatē appetere. Quid ſecutuꝝ ſit au gurari neſcio. Uehemētiſſiē mihi vident pcelle tēpeſtateſqꝫ īpēdere pſertim qđ hoſtes potētiſſimi ſint in ipis fere portꝫ. ꝛ hic in tā repē tino infortunio paratū ſit nihil. Ni de⁹ ipe puiderit maris fluctus naufragiaqꝫ ſequent Uale ex medio'a. xviij. calen. Septembres

¶ Frā. p. alberto zācario. ſ. Romā ſe petituꝝ ɔ̄t.

BReui ad te ibo Romā petitur⁹ niſi ab his fuero īpedit⁹ q̄ no ue huic pſunt reipublice. quas lrās tuis alligatas acceperis cura q̄ diligētiſſime redditū iri Nā id te facere mea plurimū inter eſt. Uale ex mediola. iij. idus ſeptembres

¶ Fran. phi. Petro thomaſio phō ac medico. S.

Libros cōmodat amico

QUos duos hypocratꝫ libros in latinū cōuerti eloquiū alterū de flatib⁹. alteꝝ de paſſiōib⁹ corpis dedi ad te. vt primis lrīs petieras Hoc cū legeris ꝓ tuo arbitratu cura vt ad me redeāt ſcio em̄ nō facies vt mei qdā amici añhac apd vos cōſueuerūt. qui q̄s libros mutuo poti⁹ vt videt q̄ꝫ cōmodato et ad cōſtitutū tps acce piſſent. ita vterūt i vſuꝫ ſuū. vt apud dñm ius nullū relictū videat Sꝫ hec tecū iocatus ſum. noui enīꝫ bonitatē et integritatē animi tui Uale ex mediolano idibus octobribus.

¶ Frā. p. Bartholo ꝑuſino phō ac medico. ſ ¶ Jocat in medicū

TUa me negligētie viderꝫ accuſare. cū nulla vnqꝫ diligētia vti cōſueuerꝫ niſi circa rē fortaſſe pecuniariā. cū aliquē egrotuꝫ ſanādū acceꝑis. cui cū pmiſerꝫ recepis ſpoſpōderiſqꝫ futuꝝ vt itra octiduū oīm aduerſa valitudine liberet. in mēt traducis duos et amplı⁹, vbis hoīem lactās pecuniqꝫ emulgēs Sꝫ hec tecū iocat⁹ ſum. cū tu ſerio facis oia q̄ referant ad queſtū. verū hec medicis vo bis legitima ſunt vt vel celeriter hominē perimatis. vel egrotatio ne diuturna conficiatis Ratio veſtra omnis refertur ad lucrū Et

accusas me negligentie. qui vnus omnium sis negligentissimus. Vale ex mediolano. xv. calen. ianuarias.

¶ Fran. phi. Jacobino bicheto S. Lactantiū repetit.

SUm ego tuā Lactātium aliūde mutuatus quem intra quindecim dies pmisisti reditur ū ad dñm. Tu eū codicē penes te habes iam pe annū Facisqȝ mihi nō mediocrē iniuriā. cuȝ tu a tā ludere videor virū optimū mihiqȝ amicissimuȝ Prudenti⁹ tibi cōsulueris si lactātium dederis ad me q̄ primū vt eum tandeȝ remittā ad dñm. Vale mediolani ex edib⁹ nostris. calendas ianuarias.

¶ Fran. phi. antonio petrucio equiti aurato. S.

Conditionem se non posse accipere ait

QUam nouissimis lr̄is tuis mihi cōditōȝ pposuisti q̄ redirem ad vos. si id mihi facere eēt iā itegrū eā libēter acciperē. Sȝ cū ob alias ml̄tas rōnes ea mihi vti nō licet. tum pcipue ob nouū h⁹ reipublice statū q̄ tpe nemo est futuris Breui tn̄ futuꝝ puto tibi ex mea sn̄ia rn̄deā Vale ex medio. pridie idus ianuarias

¶ Fran. phi. Galeatio cremensi. S.

Neqȝ cōsiliȷ neqȝ auxiliȷ locū apud se esse ait

ALiunde mi galeati tibi consule Nā hoc tpe quid aliud tibi cōsulam nihil habeo. Vale ex medio. idibus ianuarijs

¶ Fran. phi. Catoni sacco iurecōsulto. S

Negat se plura hoc tpe scribere posse.

NEscio sane quid tibi sim rn̄surus ad ea q̄ multa scripsisti nō amice min⁹ q̄ iucūda et p tua cōsuetudine Sȝ vides in que tpa inciderim⁹. Itaqȝ ignosce tum breuitati lr̄aꝝ. tum etiā q̄ nō liceat aptius loqui. sed mittam aliquem ex meis ad te ex quo mentē oēm meā cognosces. Vale mediolani. idib⁹ ianuarijs

¶ Frā. p. Besarioni cardiali niceno. S. ¶ Jliada se vēdere negat.

EAm homeri iliada quā vir eruditissim⁹ theodor⁹ gazes exscripsit mihi. et eā q̄dē magna cū ipēsa atqȝ sūptu facito tāti vt ne Cresi quidē ingētib⁹ illis admirabilibusqȝ thesauris cuiqȝ sim cessur⁹. Te āt p̄r reuerēdissime maiorē in modū miror q̄ me cū ab vsqȝ cōstātinopoli nōris vel in publico discēdi ludo. vbi post obitū mei socerj chrysolore fuim⁹ apud chrysococē cōdiscipule mores arbitreris cū etate mutasse. vt q̄ vn⁹ oim liberalissim⁹ eē cēserer benignitatē illā cū auaricia cōmutariȝ. donare didici sepe pml̄ta. at vēdere nihil vnq̄ p̄sertim libros. q̄b⁹ sane p̄ciosi⁹ nihil duco. At hunc homeri codicē tā chaꝝ habeo tā iucūdū vt vix qeqȝ i vita magi. ita qȝ ignosce hac in re mihi Si quid aliud tibi possim gratificari iusseris nihil frustra Vale ex mediolano. x. calen. februarias

¶ Frā. p. Alberto zācario. S. ¶ Nō expedire ait vt oia scribat

xxi.

QUe hic generātur neq͡3 ausim· neq͡3 debeo scribere tibi. Scio em̄ nō decere incolā ī aliena republica eē curiosū3 Ois mea cōsuetudo h̄ tpe ē cū libris. itaq͡3 semot⁹ a pplaribꝫ fluctibꝫ ne percā naufragio sītitui tādiu ī hmōi portu me cōtinere donec aliūde secūd⁹ aliq͡s vēt⁹ aspiret Utinā mihi liceret ad vos ire. qd̄ qm̄ facere phibeor modice ferā necitatē3 Uale ex medio· calen· februarijs.

¶ Fran. phi. petro perleoni. S.

Corrigit insimulātem se negligentie

NUgar3 tu qdē cū negligentiā mihi obijcis q̄si tibi mores mei sint incogniti Nā quem vnū vidisti vnq͡3 q͡3 me diligētiorem At quid velis ad te scribā in tāto rerꝝ oim turbine. itaq͡3 sine me tēporꝝ habere rōnem Tibiq͡3 psuade tuā rem omne3 nō secus atq͡3 ipsius meā mihi corde eē· Uale ex medio. viij. calen. martias.

¶ Fran. phi. Francisco patricio. S

Amiciciā laudādo operā petit amici

QUa ipē in re tuo veli3 vti officiō Galeaci⁹ cremēs iste qui meas tibi lr̄as reddidit diligenter corā exponet Tuus āt mihi animus exploratissim⁹ est Amas em̄ obseruasq͡3 me egregie. Nec potes oblitus eē q͡3 ego te sp dilexerim Nā tua tū doctrina. tum dicendi elegātia testimoniū facit Qd̄ cū ita sit reliquū ē. vt re ipsa intelligā q͡3 etiā hoc tpe tibi sum cordi Uale ex mediola. pdie calē. apriles.

¶ Fran. phi. Augustino daco. S

Inseruiri sibi a discipulo desiderat.

ACcipies ex galeacio isto cremēsi q̄ meas ptulit ad te lr̄as. q̄ velim abs te curatū iri. Nō em̄ ignoras q̄tū discipuli pceptoribus debēt q͡s nō sec⁹ ac parētes colere venerariq͡3 oporteat Qd̄ qm̄ minime ignoras. tecū lōgior eē nolui Uale ex med. pdie· ca. aples.

¶ Fran. phi· Angelo actiolo equiti aurato. S

Amici promissa nō rn̄dere suis ait.

QUe petēti tibi philippo Maria duce ad huc viuo receperam de cosmo medice ea suaui oia. q̄ vero tu mihi neq͡3 petenti neq͡3 cogitāti es pollicit⁹· nusq͡3 apparēt· at nouit Cosm⁹ et egregie q̄dē mecū actū ē nullo iure Qd̄ si extrema affecti⁹ iiuria. oia tibi ꝯdonaui qd factur⁹ sit cosm⁹ apd̄ quē vnū tu posse vider3 oia. aut ergo pmissa pfice aut tibi debeo nihil Ual. ex med· calen. aprilibꝫ.

¶ Fran. p. Johāni aurispe· S. ¶ Illiberalitatis accusat amicum.

TE vno mi aurispa nemo ē in accipiēdo liberalior in dādo āt rursus nemo auarior Quare ne pdig⁹ iure possu3 a quoq͡3 iudicari qd̄ a me pet3 ad te nō ibit Ual. med. x. calen. septembres

¶ Fran· phi. Antonio panhormite. S

¶ Aicū certiorē facit de rebꝫ suis et de statu ciuitat3 petitq͡3 ꝯsiliū

Pagina.

C Um idoneus essẽ oblatus nũcius · cui tuto lr̃as ad te darem
volui certior fieres de reb᷒ meis. q̃s p nr̃a sũma atq; mutua
beniuolẽtia scio nõ sec᷒ te ducere ac tuas q̃ri me facerẽ charũq; ha
beret diu᷒ ille dux philipp᷒ maria nosti pegregie. q̃ extincto(quod
sine lachrymis meminisse nequeo) apd̃ hos cives subito ẽ exortum
incredibile q̃ddã publice libertatis studiũ. c᷒ initia pulcherrĩa extiti
terũt Nã q̃ diu cõsensiõe sũt vsi res gesserũt pclaras ac marias Sz
vbi relicta rõne publice vtilitatꝫ et glĩe ad ambitõẽz. ⁊ auariciã ani
mũ cõuerterunt pmagne sunt inter eos discordie subsecute. Hinc
eñ gabelline. illinc gelphe emerserũt factões. que inter sese mutuis
odijs estuãtes in ardẽtissimas flãmas breui exurgãt necẽ est Vide
re videor horrẽda ppediẽ emanatura icẽdia. q̃ diuina atq; hũana
oĩa cõcremabũt itaq; vellẽ me hinc tẽpestiue surripe At q̃ me recii
piã nõdũ satis itelligo ita mihi videt̃ vniuersa ppe italia eodẽ hoc
igni cõflagrare Quare te rogo me adiuues cõsilio tuo. quod mihi
faciũdũ magis cõducat Est eñ mihi familia nõ pua eaq; delicata
quã h relinqre non possũ nec volo. Quo at honeste sim cõmodeq;
actur᷒ nõ satꝫ habeo exploratũ. Vale ex medio. idib᷒ nouẽbrib᷒

¶ Fran. phi. Henico daualo eq̃ti aurato. S.   ¶ De eadem re.

Q Uo in statu sint res mee post obitũ illi᷒ nostri diuini pncipis
Philippi marie. potes tu mi Henice nõ cõiectura mõ aiad
uertere. sed oculis pene ipis corãq; intueri Nõ eñ obscuri aut va
rij esse queãt. q̃ ad vos q̃tidie ⁊ rumores et nũcij hinc pferũtur adeo
sunt oĩa tumultuaria atq; turbulẽta Nec lõge abesse pt q̃rũ mihi
augurari licet. quin hi cives. vt mutuis feruẽt estuãtq; odijs inter
sese p oẽm cruoris imanitatẽ digladient. ni deus ipe auxilium tu
lerit Sed contineo ipe me Haud enim scio q̃z hec recte cõmiseris
litteris. Adiuua me prudẽtissimo tuo amicissimoq; consilio si qd
potes. Vale ex medio. xv. calen. ianuarias.

¶ Fran. phi. lapo pisano iureconsulto. S.
Tabellarij vbis fidem eẽ habẽdã ait et amici operã petit

Q Ui tibi reddidit meas lr̃as ẽ mihi iã mltos ãnos pfamiliaris
Cui᷒ fide ac beniuolẽtia erga me habeo exploratu᷒ nihil Ita
q; nõ sum veritus huic vni cõmittere ea oĩa. q̃ abs te cuperẽ cura
tũ iri Quecũq; igit̃ vbis meis tibi corã exponet. ea volo nõ sec᷒ ac
capias. q̃z si ex ore pñtis mei emissa audires Nec eñ puto alio te tu
um esse aĩo quã tũc eras. cũ in arno delunari meatu atq; natura tã
facile pmẽtabaris Nã q̃q̃z audio te ad rẽ nũmariã factum paulo
auidiusculũ q̃z soleres ⁊ si pfusus fuisti nũq̃ tñ q̃ operã a te exigo
nõ pecuniã. nihil ẽ qd̃ dubitẽ de tua benignitate. ni forsitã iurispe
ritorũ more operam q̃z venalem ponis Effice quod volo ac. Va

le ex mediola. idib⁹ ianuarijs. ¶ Fran. phi. Iohāni aurispe S.
Pericula sua narrat et consiliū petit

Ego mi aurispa in sirtib⁹ nauigo. vñ sine maxio periculo exire nō licet et inter nauigādū ne fluctib⁹ obruar ac peream naufragio plurimū mihi est metuēdū Si quid habes adiuua me cōsilio tuo. nā qd agā incertus suz Ubiqz gētiū h tpe q̄ mediolani eē mallē. vbi neqz sine maxio periculo eē possuz ꝓpter ciuilis sediti ones nec etiā hinc abire ab his pmittit in q̄ꝝ ptāte sunt oia. adde difficultates rei mee familiarꝭ Quare mihi oia sūt aduersa. Nihil oino cōsiliū mihi relictū est Tu qui nauigas in portū si qd mihi ad iumētū afferre potes ne differ Uale ex medio. vi. calen. august.

¶ Fran. phi. georgio plate iureccōsulto. S.
Admonitus gr̄as agit et mores suos declarat

Admonitōem tuā ⁊ pbo ⁊ plurimi facio. vtpote quā noriz manare a beniuolētissimo in me aīo Ceteꝝ velim illd tibi esse exploratissimū. ita me mihi vitā instituisse cū antea sp. tū pcipue hac die. vt nihil obijci queat meis morib⁹ cui⁹ redditurus nō sim q̄re ctissimā rōnez Nec sum ita curiosus in vr̄a republica. vt a q̄ꝙ possim iure accusari Ego totus vxor cū libris Deqz domi cōtineo nō mō ne loquar quicq̄z qd mihi sit icōmodū allatuꝝ. sz ne audiā quidem Itaqz admonēdus nō est q ⁊ secū habitat nec aliūd depēdet q̄z ex sese. ni fortassis mihi metuis a cādido decēbre. hoie nature maledico ⁊ inimicissimo bonis viris et eruditꝭ oib⁹. is si quid insidiaꝝ tetenderit. da opaz vt corā accerser Id si feceris facile oēs dilucide q̄z intelligent nefarios dolos ac fraudes deterrimi nebulonis Tibi aūt gr̄as habeo immortales q nihil ptermittas qd mea interesse arbitreris. Uale ex medio. vi. calen. augustas

¶ Fran. phi. Leonello estensi Marchioni. S.
Gr̄as agit principi se ad familiaritatē inuitanti.
Item quid dr̄it Rex et Tyrannus.

Si tibi corā narrare possum pstātissime pnceps Leonelle q̄tū me tibi debere putē qd nullis meritꝭ dete meis vltro me inuitaris ad tue celsitudinis hospitiū atqz familiaritatē intelligeres pfecto q̄z sit apud me egregia vtus tua. q̄zqz admirabilis peneqz diuina Nō eīn expectasti. vt te lr̄is anuerterē ac rogarē vt me itra regalis tuos parietes excipes dignūqz redderes beniuolētia tua. sed id diu mihi atqz nr̄ū aggredi cogitāti spōte occurristi. teqz ipm liberalr̄ pbenigneqz obtulisti. ac nullū ptermisisti officiū hūanissimi sapiētissimiqz pncipis Et qd a platone scriptū legim⁹. nō obscure cōfirmasti btās illas fore respublicas. q aut sapiētib⁹ aut a sapiētie studiosis administrent. Nec eīn ignoram⁹ inter regez et tyrannum

illud interesse. qd hic oia refert ad vtilitatē suā ɔtēpto diuino omi atqꝫ hūano iure Atqꝫ ... oia. q iusticiā atqꝫ pietatē añ oclos sē ꝑ ferēs. sibi oia vult cū ciuitate eē cōia. suū atqꝫ ꝓpriū nihil ducēs qd a publica vtilitate dignitateqꝫ separet. Dignꝰ es tu ꝑfecto q ꝙ diutissime sis i vita ꝛ nō minꝰ vniuerse italie. qꝫ tuo isti pacatissio atqꝫ felicissimo potētatū dominer; Totꝰ es ad laudē ꝛ ad glīaꝫ natꝰ. cꝰ vniuersa vita plena ē honestat; plena sapie. faciat deꝰ oipotēs vt mihi aliqñ liceat vti atqꝫ frui qd mihi bñficiū ꝙ bñficentissime alacerrimeqꝫ ꝓponis Nūc eñ ea sunt tpa vt aliud nihil queā non mō deliberare. s; ne rñdere quidē Vale ex medio. v. calē. augusti.

¶ Fran. phi. Nicolao varoni phō ac medico. S

Rōne tpis pax esse loquendi ait

Que mihi scripserit nobilissimꝰ pnceps tuꝰ imo nr̄ qdeꝫ ipe ꝓ tpe rñderi; tecū ipe cōsiderabis. Nā ego in pñtia mei iur; nō sum Itaqꝫ oia sunt accōmodāda tpi Tu velim interea modereris et cōponas oia ꝓ singlari tua prudētia Deū aim habes in manu Nec loq aptiꝰ qcꝙ licet Cū licuerit. id qd nō lōge abesse potuerit aperiā tibi mentem meā Es enim vnus cui crediturus sum omnia Vale ex mediolano. v. calen. augustas.

¶ Fran. phi. alberto ʒācario. S. Periculosuꝫ tpis eē ondit.

Quid tibi rñdeā haud scio Nec ausim afferre si quid etiā sciaꝫ In scylleo estu nauigamꝰ Nisi deus aliqs opptune afflauerit vltim naufragiū patiemur Val. ex með. v. calē. Augustas.

¶ Fran. phi. Johāni aurispe. s. Accusatꝰ supbie excusat se.

Quid supbie me accusas qd tibi rñdeaꝫ nihil qsi ea sint tpa vt cuiqꝫ liceat loq qd sentit. itaqꝫ malo abs te supbie accusariqꝫ stulticie. Nō suꝫ eñ vsqꝫ adeo obtusioribꝫ sensibꝫ. vt quid me aut deceat aut dedeceat nō intelligā Te igit rogo eq aio feras silentiū meū Nā cū licuerit te obtūdā prolixitate oronis Vale ex mediolano. pridie calen. augustas

¶ Fran. phi. Angelo actiolo equiti aurato S.

Arguit quendam nō obsuare ꝑmissionis.

Nihil eoꝝ i hāc diē video abs te ɔfectū q mihi tū corā antea. tū postea ꝑ lr̄as tā liberaliter recepisti Ac nō possuꝫ sane non admodū mirari qd nec rñdes tu quidē ni forrasse velis me tuū interptari silentiū. qd nihil mihi recepis neqꝫ hic pñs nec postea scribens s; qd vba nō tā feceris ꝙ dederis. io si ita est vtar illo Terentiano. par pari referto Vale ex mediolano. iij. nonas augustas.

¶ Fran. phi. petro medico cosmi filio. S.

Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit

Recipuū tuū in me amorē et expꝰ sepe suꝫ pñs ꝛ audiui ab

sens Facisq3 ac fecisti sp p officiū gratissimi discipuli z viri optimi/ Nā desciā erga me volūtate cū ab aliis pmultis tū ex angelo actio/ lo splēdidissimo equite aurato z vr̄e familie studiosissiō egregie ac cepi Reliquū ē vt achillis qd fabulant iaculo vtamini in secundo ictu Qd si factū cognoro haud patiar me vlla beneficij iurisq3 ma gnitudine superatum iri. Uale ex med. nonis augustis.

¶Fran phi. Lampugnino birago. S.

Laudat quēdam grece lr̄ature studiosum.

Laudo bonitatē igenij tui q etate iā dudū igrauescens des o/ perā grece lr̄ature istis dissimilib q lr̄atissimi haberi volunt grecis lr̄is igratis oino At sua se plurimū opiniōe fallūt. nemo eni3 mea snia latinus sit optim ubi greca prorsus eruditiōe careat Pru dēter igit tibi ɔsuluisti. qre quicqd a me postulas id totū in tua eē ptāte positū existimato. nā z libris tibi z doctrina nūq3 sum defu turus. Uale ex edib nostris mediolani. nonis augustis

¶Frā p. Aloysio crotto. S Cōpatio hieronimi z augustini.

Hieronimi qs petieras augustiniq3 epl'as ad te dedi ɔmoda to qre vbi eas p tua volūtate lectitauer3 cura ad me redeāt. qd āt qris qd d vtroq3 sentiā z q ad doctrinā z q ad eloquētiā breui ter accipe Oim pmū d reb diuinis nō ē meū iudicare s3 eccl'iastice dignitatis autoritatisq3 Ceter puto vtrūq3 vo pulcherrimeq3 di uinar rer oim sciā3 tenuisse S3 q ad reliqs ois ptes phie augusti nus visus ē lōge tum acutior z peritior. tū etiā subtilior Dialecti cus augustin fuit egregi. z idē physicus atq3 mathematic Hu ic hyeronim plurimū pstitit dicēdi elegātia poti q3 doctrina id qd ex vtriusq3 orōne licet intueri grecā lr̄aturā Hieronim ppulchre calluit Augustin min pfecte Ille hebrayce q3 habet erudit z au gustin illi lingue ignar oino Uita horrid hieronim. Augusti/ nus āt mitis. q si ex his duobus vnus effici potuiss3 nihil natura absolutius edidisset. Uale ex edib nostris mediolani.

¶Fran. phi. Petro thomasio. phō ac medico. S.

Angustiam suam ostendit.

Neq3 hic esse licet sine periculo nec alio ire pmittitur Itaq3 lu pum auribus teneo. consiliū tū tuū nō modo laudo. sed etiā probo S3 quid agam quādo hec sunt tempora. deus bene vertat. Uale ex mediolano. calen. septembrib

¶Frā. p. Bernardo iustiniano. S. ¶Loq se ait p tabellariū

Qui tibi reddidit meas litteras tanta mecum beniuolentia iū ctus est vt maiore nemo esse possit. Quicquid is tibi nomie meo dixerit id ita existimato ac si a meipso coram audires Uale ex mediolano idibus septembrib.

¶ Fran. phi. Nicolao varoni. S. Consilium petit.

HEc negocia quibus fluctibus agitent᷑ scio te nō latere. qđ āt mi/
hi boni priuatim sperādū sit in tāta rer̄ oīm calamitate et
ipe intelligo ⁊ tu potes aiaduertere. itaqꝫ si quid habes ꝯsilij id vt
doceas rogo nā mihi vir vllū relictuz est p̄sertim cum hinc abeūdi
facultas non detur. Uale mediolani. xij. cal. octobres

¶ Frā. phi. Johāni aurispe. S. Cōsuli itez sibi petit ꝓpter p̄icłā

UIx narrari q̄at quātꝫ i malis tota hec ciuitas fluctuat. nec re
liquū ē qđ expectet᷑ p̄ter vltim naufragiū. id qđ lōge abeē nō
p̄t Bacchat᷑ in oīa mucro. nec hūanis nec diuinis parcit᷑ rebus. scri/
psissem tibi pluribus. nescio q̄ꝫ hec recte sunt lr̄is cōmissa Tu si quid
mihi consilij potes offerre recogita. nā mihi nullū ē relictū in tan/
ta impunitatis licēcia. Uale ex mediolani. idibus octobribus

¶ Fran. phi. Ambrosio iurecōsulto S

Dicit quosdā vtiles donec vtilitas decesserit

QUoniā iampridē obduruit meus animus ad eas erūnas oīs q̄s
affert icōstātia mutabilitasqꝫ fortune. iccirco eqꝛem in illos
me p̄beo q̄ nulla iniuria lacessiti se mihi p̄stāt importunos atqꝫ in/
festos. nā si iniurias singłas ꝓsequi velim mihi potius nocebo q̄ꝫ ali
is Nō oēs amici sunt q̄ vident᷑ qui cōmoda emolumētaqꝫ sectāt᷑ tā/
diu sunt amici quoad vtilitatis rō corā floret Si decedat vtilitas
que amicicia manere p̄t Idē possit de his iure dici q̄ voluptatem
sibi ꝓposuerūt Tādiu eñ se amicos incūlcāt donec ꝓfruātur opta
tis Uō si quid tristius accidat nusq̄ꝫ sunt. Nō igit᷑ me ꝑturbāt que
de hois leuitate significasti. est eñ similis sui At ego sequar meum
vite institutū Equidē benefaciā sꝑ iniurias si ꝓpulsare nō potero.
aut cōtemnā aut ꝑferā. Uale ex medio. calen. iunijs.

Fran. Johanni amerino iurecōsulto. S.

Laudat quēdam q꜡ morali p̄hie operā dat.

QUod scribis dez operā vt libros arestotił tibi ꝯparē. aut q̄ de
republica. aut q̄ de re familiari. nobis p̄cepta tradūt. faciā et
ꝓpediē ⁊ diligēter mō librariū nactus fuero. cuius in his excribēdis opa
vti possim. id qđ spero nob minie defutuz Laudo āt p̄stātiā inge/
nij tui singłareqꝫ virtutē. q̄ q̄ꝫqꝫ es occupatissimus. nolis tñ pati cap
te rez expꝛtē dici q̄ ad bñ b̄teqꝫ viuēdū p̄cipue cōducūt Nā si sese mo
derari ⁊ instituere pulchꝝ ē qđ moral disciplia facit. quāto fit pul/
chrius et p̄clarius idē p̄stare posse. tū de domo tū de ciuitate vniuersa.
cuius felicitas oīm felicitatē cōplexa ē Accedit ad rē q꜡ harꝝ disciplina
rū cognitio eo ē tibi magꝫ necāria q̄ legū et iurꝫ ciuilis sapiā magꝫ
p̄stās Nā q̄s audeat se iurecōsultū ꝓfiteri his ignoratis fontibus.
vñ leges oēs iuraqꝫ manarūt. faciā igitur qđ iubes ⁊ amice ⁊ recte

Vale ex mediolani. calen. Octobrib⁹

¶ Fran. p. Petro pleoni. s. S. Cõsolat amicũ in aduersa fortũa.

Animaduerti ex tuis ad me lr̃is tibi fortunã quã vocãt aduer
sari. at tu si me audis. aio forti magnoq3 sis. z prudẽtia vta/
ris z paciẽtia Speresq3 fore vt prestãti ingẽtiq3 vtuti nihil tãdẽ ne
q3 ad dignitatẽ nec emolimẽtũ deesse possit. itaq3 vt ad Battũ ait
corydõ apõ Theocritũ fidere bãtte decet. meli⁹ cras forsan habebit

Sperandũ est viuis non est spes vlla sepultis
Nunc pluit. et clarus nũc iuppiter ethere surgit.

Quare cõfide etiã tu ꝓpediẽ tibi meli⁹ fore. ꝙ̃ diu viuim⁹ nos bona
spe duci cõuenit. nã post imbrẽ serenitas seq̃ solet. Curabo qd̃ petis
ꝙ̃q3 res nostre sunt hac tẽpestate ob vim diuturni belli angustio/
res. Vale ex mediolano. iiij nonas octobres

¶ Fran. p. francisco barbaro. s. Libros repetit.

Vellem eam mihi fortunã de⁹ optim⁹ maxim⁹ tribuisset. vt et
mihi possem et amicis sp̱ gratificari Nõ. eñ libros meos ab
te peterem. sed qm̃ illis carere nõ possum. rogo vt restituere iam in
cipias. Vale ex medio. v. nonas octobres

Fran. phi. Jacobo cassiano p̃sbitero S.
Arguẽdo quedam libros ab eo repetit

Iamdiu inani spe duct⁹ abs te sum. vt mihi ipi succẽseã Com
modarã Victorino feltrensi eruditissimo z optio viro. plu3
in platonẽ cũ thimeo locro z aristotel' dialectica cũ egregiis cõmẽ
tariis alexãdri et themistii. c⁹. ꝑclus vtaq̃ aut hospitio aut carcere
sum plane ignar⁹. nisi etiã ipe fortassis fuerit a te cõiectus in vin/
cula z in ꝑpetuas tenebras Dialectica vo apõ te ẽ. tua iampdem
ad me ep̃la testis ẽ At ea in sex vsq3 mẽses cõmodato petieras. cu3
iã ãni q̃tuor p̃terierint. nec codicẽ mittis. nec quicq̃3 ad eas lr̃as rñ
des quas dedi ad te hac de re creberrimas. itaq3 nõ mirari nõ pos/
sum. Occurritq3 mihi mẽorie te idẽ olim de euripidis tragediis et
mathematic3 libris q̃s idẽ victorin⁹ p̱ te mihi reddendos iusserat
egisse Itaq3 nõ possu3 nõ moueri. nã q̃tũ videre videor tibi su3 lu
do. facies ãt ꝑ officio tuo q̃ et sacerdos sis. et victorini discipul⁹ et
mei studiosus. si et mea ad me dialectica dederis. z aliq̃d de proclo
dederis: voolo eñ oĩno meos apud me esse libros. ne inanis semp̱
dñs existimer Vale ex med. pridie nonas octobres

Fran. p. Bernardo iustiniano S.
Lr̃as ab amico petit. et libros suos repetit.

Quo magis q̃tidie tuas expecto lr̃as eo me magis mea fallit
spes Miror q3 plurimũ qd̃ sit in cã vt tabellari⁹ vacu⁹ sp̱ re/
deat lr̃is tuis. cũ ab aliis amicis frequentes reddat. itaq3 ꝑ nr̃a ve/

tere beniuolentiā abs te peto. vt hō desiderio me tādē leues Qđ si fe ceris habeo tibi nō mediocres grās Pretcrea mea illa opuscula q̄ tū pr̄ tu⁹ vir ille ḡuissim⁹ atq̧ optim⁹. tū etiā ipe tu vise nda acce pistis isti nūcio ad me des velim q̄ meā tibi ep̄laz reddidit Nā cum eaz rez nullū oīno mihi exēplū sit. videor familiaribꝫ q̄busdā non cq̄ in se nūc liberal' atq̧ ātea ꝯsueuerā. Uale ex med. pdie id⁹ octo.

¶ Fran. phi. Blasio axereteſi eq̄ti aurato. S

Jocatur in amicū ruri manentē

QUid tādiu ruri tenearis ignoro. pſertim cū neq̧ fic⁹ ruri ne q̧ vua. nec pomoꝝ quicq̧ offendit. sꝫ castanee te fortasse dele ctant q̄ q̄niā spūs sunt plenissime ne lateri tibi noceāt caue Nam si his vtaris familiari⁹ vētris crepitū nūq̄ vites. ego plātas ficulne as indies expecto. Uale ex medio. v. calen. nouembres

¶ Frā. p. Cicchо calabro ducali secretario. s. ¶ Pecūias solui petit

DIristi cū hinc esses abiturus tandem ad triduū fore vt quas iusserat princeps pecunie mihi indubitato redderent. qua triduū iam aduenit. et de pecuniis verbum nullū Jtaq̧ te rogo ne iussa principis frustra tue fidei mādata videātur q̄ diligentissime cures. Uale ex medio. idibus nouembribꝫ

¶ Fran. p. Petro thomasio pbō ac medico. s. ¶ Lr̄as repetit

DEsideraui iādiu lr̄as tuas rursusq̧ desidero. itaq̧ si me aās id q̄d ē mihi clari⁹ luce noli committere vt te vel negligētie no mine vl' obliuiōis crimie accusē. Uale ex med. viij id⁹ nouēbres

¶ Fran. phi. Johāni euāgeliste fratri heremitano. S.

Stomachatur cuidā sibi molesto.

NE inferre cuiq̄ suz iniuriā vnq̄ solitus nec ferre cōtumeliaz. Jtaq̧ mōnend⁹ visus es vt ceptis abstineas ne iānis conat⁹ tuos tacito cogitatiōis cōuicio tādē accuses. ⁊ mihi argumētū af feras iure vlciscēdi. qđ si pstinā amiciciā nr̄az volutare aio voluerꝫ nihil frustra tentabis Preterea nō te debet cepisse obliuio. ⁊ q̄ locut⁹ et q̄ molitus fueris in pricipē nr̄m primē tyrānidis tēpestate Hec si efferātur in lucem te puto peniteat tot⁹ conat⁹ tui. nec longe fue rint arcessendi testes Nā et vicinia tua omnis ⁊ tui ordis socij ⁊ so dales item cōmāducones q̧ tui ꝯstātissima testimonia aduersus te ferant Paucis te admonui. Tu ne mihi stomachū moueas caue. Uale mediolani ex edibꝫ nostrꝫ. idibꝫ nouēbribꝫ

¶ Frā p. Facino forobro nūcianēsi. s. ¶ Traditū se q̄rit obliuioni.

QUod mihi abiēs vbū nō feceris. fecisti tu quidē inhūane. id qđ nō tā moribꝫ tuis q̄ sunt hūanissimi. dādū velim q̄ libera litati calabri nostri Cicchi. qui dum vi nūmorum te obruit facit oblitum amicicie nostre Quare peto abs te summe vt roges meo no

mine. nē te nummosiorē efficiat quo in amicos sis diligentior ad/
dasq3 se mihi gratissimā rem facturū si negociū meū cōfecerit apō
principem idq3 ꝛ q̄3primū ꝛ ex sn̄ia nostra Quam ipam rem vt eti
am tu q̄3 diligentissime cures maiorē in modū a te contendo. Val'
ex medio. vij. ca. decembres

¶ Fran. p. Cicchoo calabro ducali secretario. s.

Operā amici importune petit.

REm meā vt apud pricipē cures tāto studio te rogo vt maio
re vix aliud quicq̄3 possim Nō ea mihi cōditio ē vt morā pa/
ti liceat id qō tibi eē ꝑspicuū nō sum nesci⁹. noui ꝑterea occupatō
nes tuas q̄ fit vt vl' iportuniorē me ꝑbeā Cedit em̄ neccitati pudor
itaq3 veli oīa ꝑ tua prudētia modereris. Val' ex meō. vij. cal'. decem.

¶ Fran. phi. Blondo flauio. S.

Certior fieri petit de prospero statu amici

PErcōctāti q̄tidie sepissīe de te mihi tādē ē renūciatū te ferra
riā cōcessisse ꝛ hīc ꝑbelle. q̄ res me quāta voluptate affecerit.
cōsiderari abs te malo q̄3 dici a me qui eo te amore cōplex⁹ su3. vt
aliū magis neminē Qō āt in hāc diē nihil ad me scripseris nō me
diocriter sum mirat⁹. Nō em̄ es nesci⁹ q̄3 mihi iucūde esse debeant
tue secūde res oēs q̄s eq̄ mihi atq3 tibi secūdas sꝑ iudicari Itaq3
tue liberalitatis munus erit si me feceris q̄3ꝑmū certiorē de oī sta
tu tuo quē indices ab imortali deo magis magisq3 fortunari nō so
lū cupio s3 etiā opto Val' ꝛ clarissimo phō nicolao vario et eloquē
tissimo viro Guarino veronēsi salutē noīe meo plurimā dicito ex
mediolano. vij. calen. Decembres.

¶ Frā. p. Cicchoo calabro ducali secr̄. s. ¶ Grata fuisse scripta aīci dē

ME tue ꝑhūane amicissimeq3 lr̄e nō mō recrearūt. s3 etiā miri
fice refecerūt. nec dubito q̄ scripsisti ex animi sn̄ia eē a te scri
pta. mō queādmodum ipe benigne cupis. item etiam reliqua iussa
principis exequantur. Vale ex medio. v. calen. decembres

¶ Frā. p. Petro thomasio phō ac medico. S. d. p.

Suadet amico vt etiā in senio nō quiescat a studio.

NOsti eē̄ eē sapiētū virorū sn̄ia3 nihil accidere ꝑniciosius sene
ctuti q̄3 animi relaxatōe3 Ea em̄ igenij vis q̄3 iuuēte feruor
excitabat iā spiritali sanguinis fomēto veluti tepescēte paulatī b3
vbi diligētia ꝛ ꝑpetuo q̄dā studio minus acuat. itaq3 nō absurde
monēt q̄ ꝑcipiūt eē i hnōi etate labores corpis minuēdos ad augē
dos āt animi. q3 q̄3 haud scio q̄3 ociosa vita cōducat corpi. videm⁹
certe apō homerū nestorē ꝛ aīmi ꝛ corpis virib⁹ eq̄ delectari. ego āt
puto in oī etate mediocritatē eē suādā ꝛ ita agēdū vt nihil nimis
nihil parū. Intentōe3 remissione cēseo cōdiēdā. At relaxari q̄ velit

languide cuiusdã pecudis simillimũ iudico Quorsuz hec iãpdez
nihil ad me scribis vel ꝗ̃ plurimis lr̃is ꝓuocat⁹ nihil cẽ in cã aliõ
opinor ꝗ̃ seniũ Quare te rogo vt ꝛ tui ꝛ musaꝝ iã incipias remini
sci Mihiqꝫ aliquid rñde. ne vel senectutẽ in te accusez vel obliuio
nem vel negligẽtiã Uale ex medio. xi. calen. decembres

¶ Fran. phi Baptiste Schacebarocio. S.
Amicoꝝ oĩa esse cõmunia. Carmina sua repetit

QUõd rebꝫ meis vtaris familiariter neqꝫ ꝗ̃ tibi vicio do. sꝫ ꝙ
ita vtaris vt mihi icõmodes minime laudo. Tu mea oĩa
carmina ita habes apõ te vt eoꝝ mihi nullũ cẽ reliquũ exẽplũ vel
le videaris: itaqꝫ qõ sum carminũ opus aggressus frustra aggress⁹
videar. si ita mihi te familiarẽ ꝑstiteris. vt nõ tũa tibi solũ sed mea
etiã tũa voluerꝭ Qõ ne turpiter ꝯtu veniat. facito mea oĩa carmi
na ad me ꝗ̃ ꝓ̃mũ redeãt Reliquisti em̃ coꝝ apud me nihil Val' ex
mediola. ex edibus nostris. calen. decembribꝫ

Frã. p. Baptiste schacebarocio. s. Carmĩa iteꝝ reddi sibi postulat.

QUantũ videor intelligere maĩus te Dauũ haberi ꝗ̃ Oedipo
da qui tñ vterqꝫ dici possis. Carmĩa inquã mea mihi ꝗ̃ ꝓ̃
mũ reddito Qõ si mee lr̃aꝝ note fortasse te delectãt. tuis etiã ego cõ
tentus sum Qõ si neqꝫ mea ad me dederis. nec alia rõne satisfece
ris officio tuo iure mihi vel castigãdus vł apti⁹ monẽdus videare
Uale mediolani ex edibꝫ nostris ꝓ̃die calen. decembres.

¶ Frã. phi. Andree alamãno. S. d.
Lr̃as amici laudat eũqꝫ ad ꝟtutẽ hortatur

QUo te magis indies ꝑspitio. eo mihi hũanitas tua ingeniĩqꝫ
fecũditas dilucidior fit et clarior Me tue prime lr̃e mirũ in
modũ delectarũt. quippe que nõ min⁹ amoris plene summi erga me
tui ꝗ̃ disertissime vise sunt Illud aũt mihi molestũ fuit ꝙ he perue
nerint ad me quo tpis momento vir integerrim⁹ religiosissimusqꝫ
sacerdos frater marianus is qui tibi reddidit hanc ep̃łam erat cõ
tinuo decessurus ad vos. Itaqꝫ non potui quod voluissem ad ea
respondere. que tum de virtute tum de fortuna locutus es Sed re
spondebo postea cum quid ocĩj nactus fuero etsi hoc mihi vix vn
ꝗ̃ datur omnino Interim te moneo atqꝫ hortor vt nihil existimes
humanis in rebus vnꝗ̃ virtuti anteponẽdum. Hec eniz sola viget
sapit estqꝫ immortalis Reliqua omnia ꝛ vana sunt et fragilia pla
neqꝫ caduca. Uale ex medio. iij. nonas decembres.

¶ Fran. p. Sphortie secũdo. S. Promissa cõfectũ iri petit.

PEto abs te in maiorẽ modũ. vt qõ et mihi corã recepisti ꝛ ex
primis meis lr̃is audire potuisti id apud piẽꝫ tuũ ꝑstãtissi
mũ ꝛ munificẽtissimũ ꝓ̃cipẽ ꝗ̃ ꝓ̃mũ et ꝗ̃ optie cõficias. Hac mi

bi rē neqȝ gratiꝰ quicq̄ȝ neqȝ magis necessariuȝ prestare potes. Uale ex med. pridie idus decembres

¶ Fran. phi. Sphortie secūdo. S. Ad idem

Peti ab te prius lrīs scōm qd etiaȝ nūc terciū ꝛ peto et te q̄ȝ si pater rogo vt rē meā apd pricipē nrm munificētissimū preȝtiū vbi minꝰ cōfeceris ita ꝯficias vt mihi abiens corā recepisti. In hunc diē neqȝ tu rn̄disti q̄cq̄ȝ. nec ex alio sum certior factꝰ qd egeris aut nō egeris Itaqȝ aut rn̄de q̄ꝯprimū aut equū mitte q̄ vehar ad vos. Nā si ad vos venero facile futuꝝ suspicor ne vacuꝰ mediolanum repetā p̄ertim cū iā istet natalis cbr̄ianꝰ q̄ pricips solet ad bn̄ficentiā exhortari. Uale ex med. xv. cal. ianuarias

¶ Frā. p. Nicodemo trācbedino. s. Officiū petit amici.

Quod ꝛ priceps noster fracisc⁹ Sphortia tibi abeunti iusserat. et ipe vbi plurib⁹ abs te petij simin⁹ in hac die conficere potuisti vt conficias tandem cupio. Hac eiñ vna te neqȝ gratiꝰ mihi quicq̄ȝ p̄stare queas. nec etiā iucūdius. At ūu bn̄ficiū illud quis nō libenter cōferat qd is in quem cōferamꝰ maxime sit factu rus. ꝛ eo tn̄ vsurus nō sit Sic eiñ cū sumus liberales tuȝ ex hmōi nr̄a liberalitate neqȝ molestie. neqȝ incōmodi q̄cq̄ȝ accipimus Tenes qd veliȝ Uale ex med. xv. calen. ianuarias.

¶ Fran phi. facino farobronūciano

Petit vt ad se amicus veniat

Si cōmode fieri abs te p̄t huc hodie venias peto Sū eiñ tecū q̄dā ꝯmētaturꝰ. q̄re veliȝ ne differas neqȝ ꝯmittas vt te potius excusandū cunctationis q̄ȝ laudandum ꝯperatiōis ostendas. Uale ex mediolano ex edib⁹ nostris. cal. ianuarias

¶ F p. io ini mario filio. s. Anxiū se sit sup valitudīe ꝛ absētia filij

Posteaq̄ȝ a nobis abijsti de te ni hil accepimꝰ Itaqȝ nō possumus nō vereri neqȝ tibi qd nolimꝰ acciderit. nam hospes ille ad quē diuerteras nocte cꝰ prio die hinc ꝓfectꝰ es. mediolanū mō veniēs renūciauit te cū es apd se hospitatꝰ visuȝ eē stomacho laborare. ꝛ de caupone questū apd quē p̄dixisses. q̄re me velim facias de te tuisqȝ cōsilijs q̄ꝯmū certiorē Nā si vales qd istic tps inaniter teras nescio Sin minꝰ vales dāda ē opa ne tua negligētia sis peiore cōditiōe. Uale ex mediolano. v. idus Januarias.

¶ Frā. p. Laurētio Bymi filio. s. ¶ Silentiū diuturnū accusat

Non possuȝ officiū tuū nō accusare. qd tādiu silētiū egeris. nec eiñ mei oblitus esse debes quē mirifice diligere consuesti. nec etiā pythagoreꝰ factꝰ es tā repēte q̄ elocutiōis studio maxime oīm insuire didiceris. nec te superbū factū esse puto qui hūanitate ꝛ māsuetudine nemini cedas Itaqȝ nisi te iure accusaruȝ malis facito

spediem intelligam quid in causa fuerit. vt in tanto silentio te dediderís. Vale ex mediolano Idibus ianuarijs

¶Fran.p. Augustino daco. Silentiū carpit.

Nulla ratione adduci possim quin credam te mei esse amantissimū. a quo sis pulcherrime institut⁹. Sed nō possū nō mirari ꝗ nihil litteris obstrepas. qui quotidie cū apud vos agerē me pulcherrimis tuis suauissimisꝗꝫ eplis lacesseres. Nūc vero totus es mutus. qui quo es factus lingua solutior̄ ee. eo te loquatiorem eē oportuit. Vale ex mediolano. Idib⁹ Januarijs

¶Fran.p.francisco patricio s. Lras a discipulo petit

Quā de te philelph⁹ sit bñmerit⁹. eloquētie ꝛ eruditōēs nomē qđ es p oēm italiā nō mediocre neqꝫ obscurꝫ adept⁹ facile declarat. quo fit vt nō nesci⁹ eē debeas ꝗꝫ te gratū esse opteat. qđ non maius in quēqꝫ bñficiū cōferri pt ꝗꝫ discipline ꝛ eloquētie qb⁹ reb⁹ nō mō ceteris oib⁹ animātib⁹. ſ ipīs ꝗꝫ pstati⁹ hoib⁹ ꝗ nihil supra hoiem sapiūt Desidero igr̄ officiū tuū his in reb⁹ quib⁹ a nobis vl̄ institut⁹ es vl̄ cōfirmat⁹. ne(tacēdi fortasse ꝗꝫ loquēdi artem pfiteri malis Vale ex mediola. idibus ianuarijs.

¶Frā.p. Blasio exertensi eqti aurato. s. Plātas sibi mitti petit.

Iam ver ē in lūmīe. itaqꝫ te peto vt ꝗs hyeme plātas illas ficulneas ad me dare veluti peritior agricola noluisti nūc tādē dare incipias. nisi fortasse qđ nolis moleste feras res vllas bonas fore tibi cōes cū alijs Nā si pluribꝫ rogari te cupias. nō possū nō vereri ne vl̄ iuidie vl̄ obtrectatōis sis accusand⁹. ꝗs qdē pturbatōes indignas arbitror magnitudine animi tui Cupio item plātas prunorū damalcenorꝫ. Vale ex med. iiij. nonas februarias

¶Frā.p. Johāni aurispe S. Librꝫ serio petit sibi reddi

Pollucē meū vider̄ cupio. nā ei⁹ mihi pñtia vehemēter ē opꝫ qre ne istū patiarꝫ apud te diuti⁹ hospitari maiorē in modū aos te peto. Vale ex med. xij. cal. martias.

¶Frā.p. Laurētio valle s. ¶Cōsiliū mutatū ab aico mirat̄

Audio te reliquisse alphōsū regē ꝛ eē rome Nec dubito te nihil pro tua prudētia fecisse temere Miror āt cū ab Alphōso honorifice ꝛ vt accepi cōmode tractareris ꝗ rome ꝗꝫ neapoli hoc tpe vitā agere malueris. pertim cū nō sis nesci⁹ quos fluctus nauigaturus sis. non em̄ ociosum te esse patiātur qui viros bonos cruditosꝗꝫ insequi vel absentis cōsueuerūt Tibi āt vt oīa secūda sint plurimū opto. Vale ex med. xij. calen. martias.

Fran.phi.francisco barbaro. S.

Hortat̄ amicū vt libros tādē reddat

Iam pudet me repetere totiēs libros illos ꝗs cū Constantino

poli agerẽ ad te dedi Video em̃ ad id te nihil oĩno in hãc diẽ videre. nec satis intelligo ſniaꝫ animi tui Nõ em̃ iccirco tacere te eristio ꝗ meos mihi libros nolis restituere. noui em̃ et grauitatẽ ⁊ cõstantiã tuã. noui fidẽ. noui integritatẽ. Ad hec ea es altitudine animi ea ꝗꝫ greci megaloppiã dicũt nr̃i vo magnidecẽtiã recte nominẽt. vt nõ mõ q̃ aliena sunt nolis inuito dño. sꝫ etiã tua ꝗꝫ magnificentissime i aliũ cõferas. pſertiꝫ eũ quẽ tui eẽ obſuãtissimũ nõ ignores Itaqꝫ te mi hũanissime barbare rogo etiã atqꝫ etiã. vt meos mihi libros qui iã annos triginta hospitati apd̃ te sunt cõtubernales efficias ⁊ id hac quidẽ lege. vt quẽ codicẽ ex oĩbꝫ magis adamaris. eũ tibi ꝑpetuũ eẽ atqꝫ tuũ velim. Val' ex medio. xi. calẽ. martias

¶ Fran. phi. Angelo reatino iurecõsulto S

Pollicita maturari desiderat

QUod de meo negocio Ciccho simonete verba feceris ẽ mihi gratissimũ. sꝫ eo grati⁹ futuꝝ si breui ⁊ vt decꝫ qd̃ ꝑhũaniter Ciccĥ⁹ ẽ pollicit⁹. cõficere ipe ꝑrerit Nullo em̃ mõ recte cõsultũ est rebꝫ meis tãdiu tp̃s terere Ann⁹ em̃ p̃terit. posteaꝗꝫ optim⁹ princeps noster hui⁹ florẽtissime reipublice ẽ potit⁹ qui ꝗꝫ munificẽtissim⁹ in me ẽ. ego tñ adhuc de statu meo incert⁹ suꝫ Et res mea domestica ẽ adeo attenuata diuturnitate belloꝝ et victus caritudine. vt ad tenuitatẽ accedere nihil queat. nec principis glĩe nec laudi mee cõducit esse philelphũ aĩo egro. qd̃ tãdiu sit necesse ẽ. q̃ad egre desierit Nam egestatẽ nimiã muse abominant. que lete esse non possunt Vale ex mediola. xiii. calen. martias

¶ Fran. phi. Ciccho Simonete. ducali secretario. S

Expediri petit qd̃ in rem suam sit.

EGo te plurimũ rogo ac oro vt rẽ meã eã tãdeꝫ expedias. nihil em̃ prudenti viro stulti⁹ duci puto ꝗꝫ sibi ac rebꝫ suis nescire cõsulere. nec em̃ mihi sꝑ pẽdẽdũ ẽ Ita esse vt sum neqꝫ principi cõducit nec mihi. vale. ex mediolano. xiii. calen. martias.

¶ Frã. p. Jacobo camerinati s. Libꝝ repetit

TUlis mar. tullii ciceronis orõnibꝫ q̃s a me ꝯmodato accepisti vtiã cupio Itaqꝫ eas veliꝫ ꝓpediẽ ad me des Nã tãdiu tuo hospicio vse sunt Quare facito domũ repetant Vereor em̃ dñm sint oblite. qd̃ si tardarint extrude Vale ex mediola. xiii. cal'. martias

¶ Frã. phi. Blõdo flauio apl'ico secretario s

Lr̃as se nõdũ accepisse dĩt Deinde statũ suũ ꝑcat

GAudeo qd̃ scribĩ te meas ãnuertisse lr̃as ⁊ si tue ꝗꝫtũ videor intelligere vtũtur adhuc incessu testudineo. nõdũ em̃ aduenitarũt Quare vide ne fides infido illo nũcio desiderãda sit. Qd̃ ãt de statu meo certior fieri vis hic me priceps singl'ari beniuolẽtia ẽ

cōplectꝰ nos cumulatqꝫ q̄tidie maiorib⁹ beneficijs Hyeronim⁹ gener
reliquaqꝫ familia nostra bene h꜖ De strabone nihil ē qḋ laboremus
Amic⁹ em̄ ille eū h̄re se ꝑnegat J̄ste ē apḋ aurispā eiusmōi. Strabo
geograph⁹. ⁊ vt audiui apḋ Guarinū S̄ꝫ quē h̄re potes cōmoda
to mitte ad me ⁊ ad triduū vsqꝫ faciā qḋ cupis. Te nr̄o p̄ricipi q̄ꝫdi
ligētissime cōmēdaui ꝗ tū iucūdissiē de te audiuit. tū r̄ndit ꝓhūa/
niter ⁊ ꝓbenigne Vellē qḋ scribis vno ēēm⁹ atqꝫ eodē loco ꝗ alter
altero frui assidue possem⁹. nā cū studioꝝ ⁊ moꝝ silitudo tū cōsili
orū coicatio ⁊ cōuict⁹. assiduusqꝫ vsus amiciciā marie nō tuetur
solū. s꜖ auget et suauiorē efficit. Qḋ te tātisꝑ ad agriculturā cōtule
ris. dū ver adolescere icipiat. laudo mō pyrtiste q̄s miser꜖ et cōsitō
nes vitiū vberrimū fructū aliquē breui sint allature Cū italiā tu
am ōēx ꝑte exornar꜖. fac videā Val̄ ex meḋ. iiij. calen. martias.

¶ Fran. phi. Sphortie secūdo. S.

Dicit se nihil accepisse promissi

POllicit⁹ es nō mō nō petēti mihi. s꜖ ne cogitāti eq̄dez te dono
datuꝝ nescio quid Jtaqꝫ noli te falli opiniōe tua vt itelligas
nihil esse mihi redditū tuo noīe nec itē alteri⁹ cuiusq꜖ in hāc diem
q̄re facito ne obliuiōis accuseris vel negligentie Nā vtrūqꝫ crimen
tua p̄clara indole ē indignū. Val̄ ex meḋ. v. idus martias.

¶ Fran. phi. francisco patricio. S.

Amari se letat̄ et redituꝝ se spondet

EX litteris xenophontis filij liquido cognoui qḋ minime du/
bitabā. singl̄arem erga me tuam beniuolentiā Letor aūt ve/
hementer qḋ vetus illa de re mea me nequaq̄꜖ fefellit opinio Jta/
qꝫ vt intelligas me vi amoris nō vinci abs te. decreui omnino ad
vos redire modo equa id conditione fieri a me possit. Tuū igitur
munus fuerit vt quod cepisti sponte id etiam mea causa ꝑficias.
xenophō reliqua tecū ꝯmētabit̄ Ego p̄rem tuū gratissimū ⁊ opti n
viꝝ bene valere opto Vale ex medio. p̄die. cal̄ apriles

¶ Frā. p. Antonio michaeli equiti auraro.

Laudat amicū qḋ se amat.

GAudeo eq̄dē plurimū qḋ nō solū in rei pecuniarie. s꜖ in aico
rū etiā hereditate succedere institueris p̄ri tuo clarissiō ⁊ sa/
pientissimo viro ꝗ cū mihi tāta familiaritas beniuolētiaqꝫ fuit vt
maior cuiq꜖ esse poss꜖ cū nemie Nā fili⁹ xenophō lr̄is mihi ꝑcauit q̄꜖
to studio ac fide operam das. vt me corā ꝑpetuo vti atqꝫ frui possis
imitatusqꝫ hūanissimū p̄ris ingeniū eq̄ me dilig꜖ atqꝫ ille cōsueuit
Jtaq꜖ gr̄as habeo tibi maxias Vt aūt intelligas me tibi in amore
nulla ex ꝑte cedere xenophō fili⁹ q̄꜖ ego decreuerī꜖ ire vrsnia꜖ tua꜖
tibi corā exponet. Vale ex meḋ. p̄die. cal̄. apriles

¶ Fran. phi. Bernardo iustiniano S.
Accusat quendam rare scriptionis

Quotiens accipio tuas lras. totiēs Leonardū meū p̄rez tuū vel potius nr̄m clarissimū et prestāti sapiētia virū videor corā aspicere eūdēq3 mutuo z audire et alloq. Que quidē res cū summā mihi afferat voluptatē. facile debes intelligere q̄3 mihi molestū sit cū etiā bis et iterū inuitat⁹ interdū nihil respondes ad resurrectioz christianā id quod hortaris te visere institui modo id mihi facere liceat per principē Quare quod facto fuerit opus coram vna cōmētabimur. Uale ex mediolano pridie calen. apriles.

¶ Fran. phi. Petro thomasio phō ac medico.
Silentiū accusat et lr̄as petit.

Iam mēses ꝓpe duo p̄teriere posteaq̄3 nulle mihi tue lr̄e sūt redditę Itaq3 sum mirat⁹ et tuū z bernardi iustiniani silentiū Si mihi quicq̄3 factur⁹ es qd gaudeā marie cura. vt ꝓpediē lr̄as tuas q̄3 lōgissimas lectitē Uale ex mediolano. x calen. ianuarias

¶ Frā. p. Xenophōti filio. S. Salariū duplū petit vt redeat.

Quod senēses reditū ad se meū vehemēter cupiūt gaudeo oiz primū tibi vidēdū ē quāti faciāt meū reditū vt itelligas me nulla cōditione Senā repetituꝝ nisi duplo maius mihi salarium eo cōstituerit qd antea ꝓstitissent Uale ex mediolano. iiij. ca. ianu.

¶ Fran. phi. Aenico daualo equiti aurato. S.
Diligere se ait amicū z sp̄ dilectuꝝ etiā suū pollicet aduētum.

Quantā mihi voluptatē attulerit tua illa ꝑgrauis disertissiā q3 ep̄la (quā nudiusq̄rt⁹ a te accepi) ? si debes aliis lr̄is meis intellexisse. tū q3 fit interdū vt lr̄e nō reddāt ideirco eadē rursuz ab me ꝑcatū iri existimaui Quāti ego sp̄ fecerim beniuolētiā tuā iam totos annos duodecim cognouisti. Itaq3 amabā te atq3 colebā plurimū solo egregie ꝟtutis tue interuētu. aliud bñficij intercesserat nihil Nūc āt cū video quāta me benignitate ꝓseq̄ris. potes facile cōiectare quāt⁹ cumul⁹ accesserit ad obſuātiā erga te meā Nihil est ꝑfecto qd magis cupiam q̄3 id ꝓstare. vt q̄3dilucidissie ꝓspicias me vnū esse sempq3 futuꝝ q̄ de vno ea tibi possis oīa polliceri que de gratissimo z obſuātissimo hoie expectari cōueniāt. aduentū autez meū ad Alphonsum regē maturabo simul atq3 librari⁹ sathyrarū codicē quē cepit excripserit Tu me interim et regi cōmenda et tibi Uale ex mediolano. iij. calen. iunias.

¶ Fran. p. Aenico daualo equiti aurato. S.
Pestilentiam ait increudescere

Cepit mediolani adeo pestilētia icrudescere vt nō possū mihi nō metuere Itaq3 nihil ē qd omittā ad parādū iter ad te mō

librarius non me fallat ad scdm usq mensem aut paulo ampli⁹ te videbo. Vale ex mediolano. iij. Idus Junias.

¶Fran. phi. Mariano sacerdoti. s

Certior fieri petit de commissis

Quid in causa fuerit. ut posteaq hinc abijsti nihil de his rnde ris que tue fidei, p amicicia nra mādarā. nō pu⁹ intelligā qz ipse tu me feceris tuis litteris certiorē Quare si me nūc qz diligis ut antea consueuisti. a te peto. ne me lōgius teneas desidero tuaz lrarū. Vale ex mediolano. pridie idus Junias

¶Frā. p. Antonio panhormite. s Cōmēdat amicū.

Siqua in re xenophonti filio fuerit opus tua opa scio te nihil eorum pretermissurū oīm que mea interesse cognoris Quis em est cui qz tibi charior esse debeā. Nā ego te nō secus diligo amo qz ac fratrem id quod tibi nisi ex omni parte est cognitu quid esse possit nō intelligo Val' cū pudicissiā uxore tua pulcherrimaqz filiola. Ex mediolano. pridie idus Junias.

¶Fran. p. Aenico daualo eqti aurato.

Loqui se ait p eū qui lras ptulit.

Xenophon filius ad te venit. ex q mētē meā oēm itelligas. qre qcqd tibi noie meo exposuerit. ita accipies acsi me coram loquētē audies Verba em filij pris. sunt oīa Itaqz me totū i xenophōte apd te eē existimato. Te āt rogo ut idē in mesis qui fuisti sp hēe z facil' z hūan⁹. z qtū ad regē attinet pbenign⁹. Reliq. ex ipso xenophōte cognosces Vale ex medio. pridie idus iunijs

¶Fran. p. francisco barbaro. S

Nihil qd scribat occurrisse ait Itē de podagra

Querēti mihi lras ad te dare. qs lecturus libēter fores nul'ū sane psentaneū mih occurebat argumētū. nā qd aliud phil elphus dignius scribat ad barbaz qz de hūanitatz studijs. At hec scz apud nos sordēt De reb⁹ vo bellicis qs video qtidie ipēdere ardētioris. nō est mei muneris qcqz obstrepere. Qd āt acceperiz te ex pedib⁹ laborare nō pt mihi p nra summa beniuolētia nō eē p molestū Es em indignus q quidqz patiaris qd nolis psertim cū sis vita cōtinētissima. ni fortassis iste sit morb⁹ ab usq maioribus tuis hereditarius. Nā podagra ut hypocratis snia ē. fit ex eo sanguine quē bilis ac pituita corruperit. z id qdē in venis gracillimis quib⁹ corp⁹. ut p neccarijs carere nullo pacto pt. At i petu nulli es bili obnoxius. qui vnus oim sis moderatissimis morib⁹ sz ne pituite quidem. qui nulla sis nec ingenij nec corpis crassicudie Quare cū isti usmōi offensio a parētib⁹ in te insit fer equo aīo hereditatē. Val' ex medio. pridie idus iunias

¶ Frā. phi. Nicolao arcimboldo ducali senatori ac iurecōsulto. S.

Promittit se curatū omnia.

NIsi tibi viro integerrimo & eruditissimo hōi. & cū rex. mearū oīm tū meipī⁹ in pmis studioso gratificer ofa. q̄ pstari a me queārsim plane ingrat⁹ Faciā igit̄ qđ tāto pe efflagitas. & id quidē nō libēter min⁹ q̄ʒ diligēter Ceterū nosti occupationes meas q̄bꝰ si volūtatē meā cōpauer[is] haud me cūctatōis accusabis Studebo tñ annitarq̄ʒ manibꝰ ac pedibꝰ. vt aiūt vt diligētia oēm supet necessitatem. Uale mediolani ex edibꝰ nr̄is idibꝰ iuniis

¶ Fran. phi. Donato actiolo S.

Noīa librox venaliū desiderat sibi scribi.

ACcepi esse apud vos quosdaꝫ priscos de arte grāmattica libros quox velim nomina ad me scribas Nā quibꝰ hoc tpore in publicis ludis greci vtūtur libris pleni sunt ineptiarū ac plane tales. vt ad dediscendū sint. q̄ʒ addiscendum longe magis accōmodati Tu fac quod peto ac vale ex mediolano. idibꝰ iuniis

¶ Frā. p. Catoni sacco equiti aurato ac iurecōsulto. S

Arguit amicū auariusculū factum

AIunt te mi Cato factū auariusculū qđ plurimū miror. Nam cui parcis pecunias tuas. qui liberos ne gigneres. vxorem matusalē tibi mr̄imonio iūxisti fratrine. At ille est longe te stultior qui a tuo cōspectu nō secus fugit q̄ʒ si basiliscū intueret̄ Auꝫ te podagra iccirco in auariciā agit qđ metuas fore ne si leges docere. et ius ciuile cogaris deserere ad paupertatem pristinā redigare. q[ua]si tibi nō pterea iunxeris locupletē anū vxorem. qđ nūmos liberis ptuleris Viue igit̄ vt cōsuesti liberaliter. neq̄ʒ tibi pauperies metui sit. Nullus eñ vehemētior dolor vacat febre. q̄ vnā te breui ni sapias omnī exuet cura. Uale ex medio. idibus iuliis

¶ Frā. p. Andreo alamāno. s. ¶ Cōmēdatio ironica ac ridicula

DEmetri⁹ scuropol⁹ istac iter factur⁹ i vrbē Romā petiit a me vt se tibi p lr̄as cōmēdarē Qđ mihi tā facile est q̄ʒ qđ facillimū Nō itelligas eū eē demetriū qui cū gūitate ac vō nihil habuerit cōe vnq̄ʒ Ex liberario nō inepto q̄tū ad formā lr̄ax attinꝫ vult videri phs. id qđ ex ornatu capit[is] lōgioreq̄ʒ pallio tibi facile fuerit iudicare Nā neq̄ʒ vite institutis neq̄ʒ doctrina vlla phi quicq̄ʒ sapit Uex lingua ē & celeri et expedita et suaui. vt grecox nemini cedat. voce quoq̄ʒ & clara & sonora. rem oēm tenes Ita tibi hominē cōmēdo vt illi adsis et tecū habitet. Ual'. ex međ. idibꝰ iuniis.

¶ Frā. p. Benedicto nursino phō ac medico. S

Pestilētia se timere ait et cōsiliū petit

NOn eē possum sine pmagna solicitudine animi ac molestia

ob hũc pestilẽtie morbũ. quo vniuersa correpta ciuitas in assiduis innũerabilib⁹q₃ funerib⁹. et dies ɔsumit ⁊ noctes Neq₃ sat₃ scio q̃d cõsilij capiã. nã sine libris vniuersaq₃ familia hinc decedere ⁊ ĩhũa nũ sit ⁊ decori su₃ oĩno Diuti⁹ v̄o v̄sari ĩter tot tãtosq₃ ĩeuitabiliu₃ sagittar₃ iact⁹ ẽ hõis nõ min⁹ dissoluti q̃₃ insipiẽtis planeq₃ insani Pterea et q̃ sim pfectur⁹ ⁊ q̃ pacto. q̃ ⁊ pecunijs careã. ⁊ ab oĩ fortas sis vrbe metu cõtagionis excludar. Peto igit̃ a te mi Bñdicte. vt tuis me prudẽtissimis cõsilijs adiuues Val. ex med̃ idib⁹ iunijs

¶ Fran. phi. Angelo reatino iurecõsulto.
Pestilentiam incrudescere.

AT pñceps abest mediolano. ⁊ pestifer hic morb⁹ ĩcrudescit in dies magis ac magis Nec mihi integrũ ẽ maneã ne an abeã ita sum et aĩo ɔturbato. ⁊ cõsilij egẽs in tãta psertim rer₃ mear₃ om niũ difficultate et inopia. Accedit ita ad malũ. q̃d edicto principis cautũ audio. ne q̃s mediolano decedẽs in loco alio admittat̃ cius ditioni subiecta Rogo te maiorẽ ĩ modũ mihi faciũda vt q̃₃ primũ consulas. Vale ex mediola. idib⁹ iunijs.

¶ Fran. phi. Ciccho simonete S.
Paupertat₃ ĩcõmoda narrat et consuli sibi petit.

DEus ijs vel mortuis sit irat⁹ q̃ pmi auro et argẽto p̃ciũ statu erũt. vt q̃ caret alterutro iutilis vt ita dixeri₃ habeat̃. q̃d nũc mihi video accidisse. Quãto v̄sor in periculo atq₃ discrimine ĩter hec pestilẽtie iacula. fure vel reficiẽte me aĩaduert₃ Si mihi adeẽnt pecũie pmltos habere fautores et salut₃ et dignitat₃ mee. S₃ qm̃ illis careo pter te vnũ vir₃ optimũ et hoie₃ mihi amicissimũ. ceteri oẽs alij negligũt. alij cõtẽnũt Nec tñ tibi psuadeas volo me frangi aĩo aut aliõ quicq̃₃ hũili⁹ de me sape. quin eor₃ poti⁹ misereor q̃ in hoĩs figura vitã pecudis repñtãt. velim tñ p nr̃a aicicia mihi con sulas q̃ sit tua de reb⁹ meis snia Nã nec diutius mihi agere lic₃ me diolani pter inualescẽtẽ ĩdies mag₃ atq₃ mag₃ incrudescẽtẽ pesti lẽtie vim ⁊ efferatã rabiẽ nec alio secedere indigẽti pecuniar₃. Lr̃e em̃ ducales nihil oĩno mihi pfuerũt apd̃ hos ediles h̃ ẽ puentuu₃ ducaliũ mgr̃os q̃s vocãt Ni metuerẽ forte. vt offendã pncipis vo lũtatẽ abirẽ extra hãc galliã cisalpinã tutiores in locos Val. ⁊ pri cipẽ hortare vt meminerit mei Ex medio. idib⁹ iunijs

¶ Frã. phi. Nicolao cebe. s. Cur breuis sit indicat.

REspõdi nudiustertiũ tuis lr̃is. itaq₃ in pñtia breuitate sũ vs⁹ psertim q Xenophõ fili⁹ istuc iret. q̃ tecũ meo noĩe v̄ba factu rus eẽt Venit em̃ vt Iohãnẽ mariũ frẽ₃ comitet̃ mediolanũ huic velim mea illa cõuiuia ad me deẽs Vale ex medio. idib⁹ iunijs

¶ Frã. phi. petro ɔcoñi S. Filiũ ad se reditur₃ fcat.

Puto audiuisse te instituisse Iohānē mariū filiū ad nos redi/
tū facere Quare petijt p lr̄as. vt Xenophōtā Genuā qua iter
factur⁹ est q̄primū mitterē quo se comitet mediolanū Reliq̄ xeno/
phon ipē fili⁹ meis vbis tibi corā narrabit Ego arrhianū vehemē
ter cupio Uale ex medio. idib⁹ iunijs.

Fran. phi. Petro thomasio phō ac medico sal.

Stomachat se lr̄as ad se datas nō accepisse

CUm ceteris in reb⁹ me tue prie lr̄e plurimū delectarūt. tū3 eo
me nō mediocriter pturbarūt qd publice fidei lr̄as significa
bas iā supra scōm mense3 missas ad me a bernardo iustiniano viro
patricio et mihi amicissimo. fatebor tibi igenue q̄ ante fuit opinio
mea Instituerā vt scis ad resurrectiōem chr̄ianā ire ad vos. itaq3
me parārā quotidie lr̄as vr̄as auidissime expectans. S3 vbi adue
nit cōstituta dies nec ego ex te nec ex alio quoq3 amicor̄ video q̄c/
q̄ ep̄lar̄. cepi mecū vehemēter stomachari atq3 irasci mihimet qui
oino frustra amarē. itaq3 decreuera3 nihil posthac ampli⁹ ad vos
scribere. Sicq3 distuli cōplusculū tp̄is vt nosti deinde cū reuixisset
excādescētia et amicicie vis rursus cōualuisset nō potui me cō
tinere quin aliquid tecū obstreperē. Nūc re q̄uā scribis diligēter cō
siderata quid iudicaturus su3 nescio. vnū aūt cupio vt me facias
q̄primū certiorē quinā ille fuerit cui bernardus ad me lr̄as dedit.
Reliquū ē. vt alie parētur fidei lr̄e. quib⁹ tempus duor̄ mensium
sit pfixum atq3 incipiat ad. xvij. calen. septēbres Ad id em̄ tp̄is isti/
tui pculdubio vos visere. id qd me tuto factur̄ volo. at noli3. mihi
obesse possit qd iamdiu in his sum quib⁹ cum tam dura bella ges
sistis. Sum autem iturus ad alphonsu3 regem Quare diuertam
ex eo ad vos itinere. Uale ex medio. x. calen. iulias.

¶ Fran. phi. Henico daualo. S.

Cōqueritr se lr̄as nō accepisse et vetur̄ se spondet.

SUm certior factus a gabriele mirabili. qui mō istinc mediola
nū orator redijt dedisse te sibi alias ad me lr̄as circiter calen
frebuas. quas ego vidi nusq̄ Nec alie oino vlle ex te mihi reddite st̄
lr̄e. preter eas quas ex puteolis ad. xvij. calen. maias ad me dedisti
itaq3 nihil tibi mirādum est. si nullū a me respōsu3 accepisti Nā qd
scripseras scire nō potui. ad primas aūt r̄ndi Nunc autē habeo no
ui nihil Sathirar̄ codex assidue excribitr Si prius nequiuero. ad
augustum saltem ire omnino ad vos cupiam. ante id tempor3 nul
lo pacto licet. Uale ex mediola. x. calen. iunias.

¶ Fran. phi. Catoni sacco. iurecōsulto. S.

Laudat amicū

XEnophon filius cora3 tibi exponet qd fieri abs te velim. Tu

aūt facies scio. qđ sp̄ cōsueuisti ꝛ amice ꝛ recte Ego ad augustū sū ad alphonsuꝫ regem iter facturꝰ. ab eodē. s. inuitatꝰ. Reliq̄ ex ipso Xenophonte cognosces Uale ex medio. iiij. calen. iulias.

¶ Frā. p. Aenico daualo equiti aurato. S. ¶ Lr̄as petit

QUod mō. x. cal. iulias ad te scripsi hinc ad vos iter capiā ad prim sextilē Interea vo tpis sathyraꝝ codex quē regi dono daturꝰ sum luculētissime exarat Tu velim operā des vt regie fami liaritatis lr̄e q̄ꝫ comitatu inter pficiscendū vtar q̄ꝫprimū eant ad me. audio istic esse Venetoꝝ oratorē cuius tu hac in re opa vti po teris. ea scꝫ vt istiusmodi lr̄as ad egregiū medicū Petrum thoma sium qui venetijs agit et mihi est familiarissimꝰ q̄ꝫ diligētissime p̄ ferendas curet Is em̄ est a me iā cōmonefactus vt eas lr̄as cuꝫ pri mū acceperit mittat ad me Tu me interea diuo alphonso tibiq̄ꝫ cō menda. Uale ex medio. pridie calen. iulias

¶ Fran. pbi. Ciccho Simonete. S

Cōqueritr se pecunias nō recepisse

TErnis lr̄is meis esse debes certior factus me neq̄ꝫ Papie ne q̄ꝫ mediolani rē pecuniariā quā decreuit princeps. consequi potuisse Nā ꝛ papienses ꝛ mediolanēses magistratus nullas sibi pecunias esse rn̄derunt Id āt quanto mihi incōmodo sit vt me reti cente cognoscis Itaq̄ꝫ tue erit hūanitatis ita ad hos mediolanen ses scribere. vt intelligāt se sua falli oportere opinione. qui volūt se plus posse q̄ꝫ principem. Uale ex med. p̄die calen. iulias.

Fran. pbi. Petro thomasio medico. S

Desideriū videndi amicū insinuat

IAm quartū ad te scripseraꝫ posteaq̄ꝫ nulle reddite sunt lr̄e tue. Postea vo nihil accidit qđ tua interesse arbitrarer p̄ter ierēdi bile desideriū meū vise ndi tui. qđ indies magis magisq̄ꝫ augescit. Hoc āt me leuare tui ē officij. Uale. ex med. calē. augustis.

Fran. pbi. Aenico daualo equiti aurato. S.

Uētuꝝ se dt ꝛ lr̄as regis expectat

APpropinquat iam augustus. qđ ad tempus me ad vos ven turum antea scripseram Sathyrarum codex festinat ad cal cem. Ego litteras regias quibus đ antea ad te scripsi vehementer expecto. Uale ex medio. xv. cal. augustas.

¶ Frā. p. petro pleoni. s. Excusat se apđ aicū ꝛ ei negociū dat.

QUesiui diligēter vt tibi quē cupis laboꝛis sociū aliquē īueni rē Nemo hic ē i p̄ntia q̄ istiusmodi p̄uinciā velit. nec tn̄ dubi to fore. vt cū meiꝰ res hic habuerint non se aliqs offerat quē ad te mittā. interim cura vt valeas cū spōsa. ꝛ ad me arrianū historicuꝫ q̄ꝫpmū des. Ad hec velim dicas Nicolao rebe homini amicissimo

verbis meis vt curet si me amet. mea ad me cōuiuia ꝓpediem dare. cupio eñi illa mecū ferre in hoc meo ad Alphonsum regem itinere Si alius fidus nūcius nō occurrerit saltē tabellarius mercatorū deesse nō possit. cui quicquid nūmoꝝ ꝓmiserit ipe libēter dissoluaꝫ Uale ex mediolano. vi. calendas augustas.

¶ Fran. p. Petro thomasio medico. s. Silētiū latēter accusat.

NOn possuꝫ nō subdubitare factū eē, vt tot q̄s ad te dedi lr̄as intercepte sint qn̄ quidē iā sextū scripseriꝫ posteaq̄ꝫ nulla mibi oīno vl̄ ꝑbreuis ep̄la tua reddita ē Deꝰ itercep̄toribꝫ malefaciat qui me ꝑuāt iucūdissimo fructu ſmonis tui q̄ mibi oī melle ē suauior Itaq̄ꝫ velim cures, vt oī rōne atq̄ꝫ arte fallētis fallas ac me expleas desiderio lr̄aꝝ tuaꝝ. Ual' ex med̄· vij. idus augustas.

¶ Fran. phi. Petro thomasio ac medico. s.
Officium petit amici

AD septimū idus augustas cū iā meas lr̄as obsignassem hine mibi tue reddite sunt. qbꝫ diligētissime ꝑlectis rn̄di etiā tunc tibi quātū opꝰ fuit Nūc āt abs te peto atq̄ꝫ ꝯtēdo. ac si pater ꝫ etiaꝫ atq̄ꝫ etiā te rogo vt om̄i cura et diligētia opaꝫ des. vt q̄ mea sūs iter esse q̄ꝫ ꝑrimū conficias. h̄ mibi nec gratiꝰ facere potes nec necessarium magis Uale ex med̄. xviij. cal'. septembres

¶ Frā· p. Johāni mario filio. s. Profecturum se dicit.

NE frustra ad nos eas h̄ die Mediolanū egredimur petituri Cremonā vbi tādiu futuri sumꝰ q̄ ad hec pestilētial' morbi ꝓcella cōquieuerit. Uale ex med̄ v. idus septembres

¶ Fran. p. Johāni mario filio S.
Eiectū se ex vrbe dicit ob pestem.

CUm hesterno vespi cremonā venissemꝰ. essemusq̄ꝫ excepti minime inhūaniter hodie ex vrbe eiecti sumꝰ In cā h̄ fuit. Erat mibi ꝑua mercenaria ex familia nō ignobili ꝯālipzāda noīe. Antonia ⁊ ea q̄dē puella nō inuerecūda Hāc reliqueramꝰ i cymba vna cū maria nutrice tua. vt tātisꝑ res nr̄as asseruarēt dū edes cōduceremꝰ nā cū xonophōte sororibꝫ q̄ꝫ tuis ac genero apō honestū cauponē interiꝫ diuerteramꝰ Dū post ꝑaratas edes hodie cymbā r̄peto. q̄ ⁊ res ⁊ mulierculas agere ad edes offendēdo antoniā subita pestilētie vi correptā aīaꝫ efflasse positāq̄ꝫ in ripa. ibidēq̄ꝫ maximū hoīm cōcursū ac tumultū Nō potuimibi nō metuere in tāta hoīm barbaria. sꝫ mlt̄o magis filiabꝫ q̄s vna cū genero in vrbe dimiserā Quid mlt̄ꝫ mibi in vrbē regredi ptās adepta est. reliq̄s itē nr̄is ex vrbe ꝯtinuo eiectis Ruri nunc sumꝰ qd̄ in suburbio iacet. q̄ itur Mantuā. Uale ex Cremona ꝑdie idus septembres.

¶ Fran. p. Leodrisio cribello S.

Vet.

Pagina

Hortat amicū vt res asseru̅ et ne furto surripiāt

SI grato in me aīo eē̄ voluerīs. vt ꝛ eē̄ debes ꝛ ipē te futuꝝ. pu
to curabis oīa q̄ istinc decedē̄s tue fidei mādaui ꝛ aīce ꝛ dili
gēter in ꝓmisq̄ʒ ne q̄d mihi detrimēti domi fiat Nā te haud latet q̄ʒ
tus nūc fuꝝ nūer⁹ ꝓpter absentiā ciuiū mediolani vbiq̄ʒ noctu atq̄ʒ
die insidiet vt nulle edes satis aut clause istis dūt munite sint q̄re
tue fuerit cure ac beniuolētie erga me opaʒ dare. ne q̄d nobis surri
piat absentibꝫ Val' ex suburbano rure cremonēsi idibꝫ septēbribꝫ.

¶ Frā. p. matheo pisaurēsi edili curuli. s. ¶ Electionē suā narrat

QUod scire cupis q̄ʒ me hūane ꝛ liberalr̄ Cremonēses excepe
rint accipies paucis Me aduenietē̄ vniuersa ciuitas ꝛ vi
dit ꝛ honorauit egregie Sʒ vbi accidit vt merceuaria q̄dā mea ser
ua pestilētiali morbo correpta. vitā subito defuerit. tumult⁹ ingēs
in vrbe aduers⁹ me exort⁹ ē quē plebeia isania ꝯcitauerat. nā q̄ viri
nobiles atq̄ʒ boni eā vrbē ihabitāt nihil hmōi nō mō nō fecerūt. sʒ
ne tētauerūt q̄dē. suʒ ꝯtinuo cū vniuersa familia vrbe exclus⁹ ꝛ nō
sine magno q̄dē vite piculo Vagabar in cāpo auxilij oīs atq̄ʒ opis
expers Nec quid ꝯsilij caperē satis mihi erat in promptu vsq̄ʒ adeo
erā aīo ꝑturbato in tā repētino insaniētiū hoīm motu. Tādeʒ vbi
paululū plebe ille furor sedat⁹ ē. pstātes q̄dā pauci atq̄ʒ boni ciues
ꝑmoleste me adierūt. meq̄ʒ hortati sunt vt modice ferrē atq̄ʒ equo
aīo plebeiā illā stulticiā q̄ lōge magis q̄ʒ mihi bonis oībꝫ ciuibꝫ per
molesta extitissʒ. breui āt fore vt illud dē erratū haud ignobili dili
gētia sarciret Meq̄ʒ duxerūt in ꝓximū q̄ddā suburbiū vbi rus ē
ac villa cuiusdā ciuis pscheteg. Vn̄ electo villico mihi villa vna
cū rure tradita ē tātisꝑ icolēda donec publica diligētia aliter mee
et rei et dignitati ꝓuisuꝝ fuerit Ceteꝝ in pn̄tia incōmodi⁹ agere ni
hil possem. Nam oīa mihi desunt pter culices pulicesq̄ʒ et muscas.
Vale ex Cremonensi rure suburbano. xvij. calen. octobres.

¶ Frā. p. Christoforo marliano. s. ¶ Amici pn̄tiam petit.

HOdie cū tibi ꝓmū facultas oblata fuerit fac si me amas vt te
videā. sunt eīm q̄dā mihi tecū ꝯmētāda Preterea vacuus ne
oino venias atramēti aliq̄ʒtulū tecū affer Nā atramētariū meum
eque sitit atq̄ʒ nos omnes Xenophon filius petit abs te aliquātu
lū vernicis. Vale ex suburbano rure. x. calen. octobres

¶ Fran. p. Jacobo camerinati s. ¶ Amicū vt se cōueniat orat.

CUpio q̄dā ꝯmētari tecuʒ. Itaq̄ʒ rē mihi ꝑgratā factur⁹ es si
cū q̄docij hodie nact⁹ fueris. huc te ꝯferes. qn̄ quidē nos ad
te ire barbaria ista nō sinit Arca illa nr̄a cū libris est etiā nunc sub
Joue. Vale ex rure suburbano. x. calen. octobres.

¶ Fran. pbi. Johanni iordani iurecōsulto. S.

xxxiii

¶ Longuz silentiū accusat et statuz suum indicat

PReterierūt āni iā triginta ⁊ amplius posteaq̄ȝ nec vborū a me nec lrāꝝ aliqd accepisti nec ego itez abs te. idqȝ nō alterutrius voluntas aut negligētia vlla fecit sȝ lōgissima locoꝝ iterualla. Nā cū tu adhuc pataui operā dares iuri ciuili. ego a Venetijs soluēs in Thraciā nauigaui. q̄ greca sapia factus doctior. maiori vel vsui vel ornamēto latine lingue futurus essem. Qua vna re factum est vt mutua scribēdi vicissitudine puati tādiu fuerimus. Nā post annū septimū vbi in italiā reuertissez. ⁊ si eramus pinquiores tn̄ cū tporuz q̄ȝ difficultas nobis fuissȝ ipedimēto vterqȝ siluimus. Nūc vero ppiores facti eēmus. tpsqȝ ipm nos mutuo ad scribēdū hortaret. antevertere q̄ȝ āuerti malui. q̄ itelligeres nullo amoris officio me posse abs te supari Scire āt cupio q̄ȝ belle valeas. ⁊. q̄ȝta me beniuolētia psequare Nā ego te nō diligo solū sȝ ita amo vt nihil ad cumuluz addi queat Valeo āt pulchre ad Cremonēses vero ideo me recepi qm̄ mediolani q̄ ipa in vrbe domiciliū mihi ppetuū ↄstitui pestilētia indies magis atqȝ magis inualescit icrudescitqȝ Reliquū est. vt q̄diu in ppinq̄ futurus sumus q̄ȝ creberrimis inter nos lrīs q̄tidie aliqd cōmētemur. Val' ex rure cremon. si suburbano. x. cal'. octobres.

¶ Fran. p. Jacobo camerinati. S.

Incommoda sua narrat amico.

EXistio tibi ab igenuo adolescēte christoforo marliano ea oia verbis meis renūciata. q̄ a me mane corā accepit. Nihil āt aut temere aut minus cōsulto locutus sum Rusticor cm̄ vt nosti iā diē sextūdecimū nō solū incōmode. sȝ in maxia rez oim penuria. quid mihi postridie sit agēdū. aut vn̄ necārijs rebus subueniēdū nō itelligo. Quare nō amicis solū sȝ mihi etiā ipi iā molestissimus fieri incipio. Itaqȝ summope te rogo vt q̄ tibi christoforus noie meo exposuit hoc ipo die oino cōficias quo quid facturus sim intelligaz. Hodie mihi philosophica cena futura est eaqȝ diogenica. Postridie vero nec cū arida quidem. cerere mensaz mihi futurā video. Vale ex rure suburbano Cremone. v. calen. octobres

¶ Fran. p. Vāsucto attēdulo abbati. S

Gratias agit de tritico promisso.

REnunciauit mihi hesterno vespi vir optimus amantissimusqȝ tui Jacobus camerinas instituisse te mihi dono datu᷑ri tritici iccrarios decē q̄ q̄dē res vix dici q̄at. q̄ȝtā mihi voluptatē attulerit ⁊ id q̄dē nō tā ipo dono qd̄ sane pulcherrimū est q̄ȝ bonitate ac liberalitate ingenij tui q̄ nullo vnq̄ȝ ab me puocatus officio volueris me tibi tā opportuno tam benigno munere deuincire. itaqȝ habeo tibi imortales grās Tu aūt tibi velim psuadeas cū me eē futuꝝ qȝ

indics qui in te amãdo cessurus sum nemini Triticum autem ip
sum tummibi prebendum curabis cum in vrbem venero . Nam
ruri quo pacto sim vsurus nõ satis intelligo quãq̃ ne in vrbe qui
dẽ fortassis eo mihi opus erit. Verũ hac dere breui faciã te certio
rem. Vale ex Cremonensi suburbano rure. v. cal'. octobres.

¶Frã. p. Nicodemo trãchedino s. ¶Officij neglecti se accusat aicũ

Que tibi in ethuriã abeũti p beniuolẽtia nr̃a mãdarã. nequa
q̃ debes esse oblit⁹ Mirat⁹ aũt sum q nihil postea rñderis ni
si tua fortassis in vrbẽ romã festinatior pfectio tibi fuerit ipedimẽ
to. q̃ id florẽtie cã mea gerere ɔmode nõ potuerꝭ. qd tuis in ɔmẽta
rijs annotasti. Hoc si ita est factũ velim in reditu ne pretermittas
Erit id mihi vehemẽtissime gratũ. Et ne tuas lr̃as frustra ad me
des ego h tpe ago cremone actur⁹ q̃ sui fortasse dũ pestilẽtia Me
diolani desierit deseuire Jacobũ triulcũ disertissimũ iuriscõsultũ
valere plurimũ opto in pmisq̃ aurispã meũ virũ optim z hoiez do
ctissimũ Val' ex rure Cremonẽsi suburbano pdie. cal'. octobres.

¶Fran. phi. Bartholomeo melo. Sa.
Domũ sibi cõduci petit q̃ ocyssime

Quoniã certe scio te vel rõne vl' tpe ea animi egritudine quaz
nõ mediocrẽ ex obitu dilectissime sororꝭ tue z nobilissimi vi
ri ɔceptas magna ex pte liberatũ. nõ sũ verit⁹ vti officio tuo. Decre
uerũt triũuiri publici mgr̃at⁹ nudiustertius mihi iã licere vrbẽ igredi
atq̃ p arbitrio meo icolere. itaq̃ mihi ẽdes parãde sũt Hac i re tua
mihi opa op⁹ est Cupio mihi domũ cõduci i tps semestre et amplã
et ɔmodã Peto igit' abs te vt hãc puinciã tuorũ alicui deferas idq̃
q̃primũ. Nõ eñ te latet q̃to cũ incõmodo ruri sũ Nũq̃ eqdẽ didi
ci rusticari. qui vel philosophari vel aliquid liberalius agere semp
consueuerim Hoc erit mihi tã gratũ q̃ qd gratissimũ Vale ex cre
monẽsi rure suburbano cal'. octobrib

¶Fran. phi. Michaeli roche grãmatico. S.
Domũ qualẽ cõduci velit Jtem nae qd sicat

Diligẽtiã tuã nõ solũ pbo, sz etiã laudo facis eñ z amice z libe
raliter Domũ mihi cõduci cupio tũ amplã tũ etiã pulchraz.
Quo in loco sita sit nõ mlt' tifacio mõ loc⁹ sit honest⁹ ac mur vt ita
dicã accõmodat⁹ Qd scire cupis Nae greca dictio ẽ. diphthongõ re
cipit ae. q̃ apud grecos p ai scribit' z nisi diuidat' eodẽ sono enũcia
tur q̃ apud latinos ae diphthong⁹ quã dicim⁹. nã si diphthõgus
apud grecos esse desierit codez mõ pfert' q̃ apud nos ai diuisa. vñ
Virgili⁹ grecos imitat⁹ ait Aulai in medio libabãt pocula bachi p
aule. Nae igit' p ae diphthõgon scripta sicat certe. ita et vehemẽter
vl' etiam nimis sm quosdã Hac aũt dictiõe ita vtũtur latini poete

p̄sertim comici vt dicā. symbolū strageti ⁊ aliis verbis pluribꝰ Et vt veniā ad rē tuā. mihi ꝯuenientissime dici videt̃ apd̓ Therēn ne pro vehemēter aut nimis q̄ꝫ nimietas a vehemētia nō admodū differt Cū eñ inq̄t. faciūt ne itelligēdo vt nihil intelligāt · q̄si qd̓ qui magis q̄ꝫ opꝰ sit aliqd vl̓ inquirūt vl̓ speculant̃ eoꝝ nūero sunt habēdi qui nihil intelligūt Tu si secꝰ putas. vtere iudicio tuo · Ego eñ neminē mihi deū facere cōstitui Ita etiā tibi si sapias. faciūdū existimo Vale ex rure suburbano Cremone calen. octobribꝰ

¶ Fran. pbr. Augustino Rarinense S.

Reuersurum se dicit Papiam

Fastitui ꝯsiliū tuū seq̄. nā qd̓ me ꝯmonuerꝭ fore nr̄o p̄ricipi nō ingratū. si relictis Cremonēsibꝰ Papiā q̄ꝫ p̄mū cū vniuersa familia ꝯcessero. puto nil temere te loquutū Itaq̄ꝫ in crastinū diem hinc soluā qd̓ eo facio libētiꝰ. ne q̄ p me accedat vl̓ vtilitas vl̓ voluptas ad tuos istos barbaros q̄s deꝰ optimꝰ maximꝰ radicitꝰ ꝑdat idq̄ꝫ ꝑpediē Domū āt quā pararūt sibi habeāt vna cū pestilētia atq̄ꝫ igrātia. Vale ex rure suburbano Cremone. iiij. nonas octobres.

¶ Fran. pbr. Lodrissio Cribello. S.

Certior fieri cupit de rebꝰ suis domesticis

AD. vi. idus octobres veni Ticinū vbi cōtinuus sum futurus donec mediolani clemētius celū spirauerit. Audio q̄s domi ad custodiā reliquerā mulierculas et matrē. et filiā e viuis excessisse Nec de rebꝰ meis domesticꝭ posteaq̄ꝫ decessi mediolano in hanc diem audiui quicq̄ꝫ Nec possum nō dubitare ne quid litigij ꝑ affines meos aduersus me sit tentatū Itaq̄ꝫ te rogo vt oīa q̄ mea iter esse iudicaueris q̄ꝫ diligētissime oderꝭ et ad me confestim scribas Vale ex ticinio. pridie idus octobres.

¶ Fran. p. Scene corti iurecōsulto eq̄ti aurato S

Moneri quēdā petit ne sibi molestus sit.

AMbrosius gētilis derthonēsis necarꝰ tuꝰ vt ipe ait. mr̄is mihi in rebꝰ molestꝰ est Hūc igit̃ velim moneas ne sit aduersꝰ me importunior. nā mihi iā bilē mouet Vale ex vicino. v. idus nouēbres

¶ Frā. p. Scene corti iurecōsulto et eq̄ti aurato.

Silentiū suū accusat ⁊ statū suuꝫ narrat atq̄ꝫ ꝓpositum.

NOlim mirerꝭ qd̓ nullas ad te l̄ras dederi posteaq̄ꝫ veni papiam. fui eñ in hāc diē q̄ꝫ par eēt occupatioꝝ p̄uati ⁊ publice Et q̄ꝫ q̄ꝫ nihil etiā nūc suꝫ nactꝰ ocij volui tñ intelligeres quo in statu sūt res mee Ego vt scis iccirco mediolanū liq̄. q̄ me pestilentiali stragi illi surriperē incolumitatiq̄ꝫ ꝓuarē Itaq̄ꝫ ad Cremonenses me recepi. sꝫ cū apd̓ illos nullū eē neq̄ꝫ musis neq̄ꝫ probitati locū re ipa ꝯgnosseꝫ vidissēq̄ꝫ nobilitati nihil. oīno. sꝫ abiecte sortis hoīb

oia p libidine licere· intra q̄rtū ⁊ vigesimū diē ex q̄ eo loci ꝯcesserā
inde solui ad ticinēses. cūq̨ ticinū petitur⁹ inter remigādū remul
co diuertissez in portū istū placētinū· sum abs te hūauissime simul
honorificētissiēq̨ ⁊ except⁹ ⁊ mūerat⁹. q̄ res eo mihi iocūdior fuit
q̄ mora illa cremonēsis molestior fuerat. Ticinū āt vbi adueni: oi
solicitudine sum reliq̄ liberat⁹ p̄ter eā c⁹ cā meda mediolanēsibꝫ auo
carā. Nā cū cetera hic me ꝯmoda plurim delectāt Urbis amenitas
cōsuetudo ciuiū ⁊ q̄ ad vrbanā vitā attinent oia· tū ip̄a disciplinaꝝ
et bonaꝝ artiū studia quibꝫ oibꝫ Cremona est plane vacua. Sed
vnū est qd̄ me aio trāquillo eē nō sinit. Pestilētia em̄ ticinēses labo
rāt etiā hi nō mediocriter Quare q̄ mediolani diuti⁹ cauere nō au
debā Ticini idē metuā necesse est Neq̨ qd̄ ꝯsilij capiā scio· Nā q̄tidie
nauigare ac mutare solū ꝯstātis hois neq̨q̨ ducit. Preterea hmōi
hoies nō eq̄ aio ab ijs excipiunt qui benigni celū incolentes bone
valitudinis rōnez habēt Itaq̨ hic agere institui donec solo medio
lanēsi sese nūme clemēti⁹ ꝑstiterit Tenes rem meā oēm. Tu fac vt
valeas ⁊ me ama· ex Papia. v. idus nouem.

¶ Frā. p. Petro thomasio phō ac medico s. ¶ Rn̄sum petit.

Quod nudiusq̄rtus alijs lr̄is tibi fecaui Ticinū concessi Nul
lus em̄ opportunior locus potuit offerri mediolanenꝭ pesti
lentie stragem effugere cupienti. Naz nec licebat abire longius Te
igit vehementer rogo. vt ad ea mihi rn̄deas que sepius in vniuer
sum fectilem ex meis lr̄is accipere debuisti. id erit mihi gratissimū
Uale ex papia. xij. calen. decembres

¶ Fran. p. Cicchо calabro ducali secretario. S.
Conqueritꝛ sibi ꝑmissa nō seruari.

Graue mihi et ꝑmolestū est ea ꝑmi necitate vt pricipem nr̄m
linq̄re oino cogar. Quid em̄ frustra tā inutiliter diuti⁹ tps
terā Uideo me nr̄o pricipi eē charissimū nō tā meis meritꝭ q̄z beni
gnitate sua Quid em̄ mereri aliud studeā q̄z p dilectiōe fidē pieta
temq̨ referre ad Apolinis citharā muse canūt. q̄lis sonus tal' etiā
cātus. Nihil mihi eoꝝ oim obseruat. q̄ vel gratissimus vl' munificē
tissimus pūceps iussit. Itaq̨ iā hinc incipio rebꝫ meis cōsulere· ni
si breui cōstituta pecunia rn̄derit ne alioꝝ pricipū eri obstringam
ad q̄s post anni curriculū cū ꝑmū ver aduenerit me recipiam.
Sic em̄ veluti spe ꝑmissiōneq̨ delusus neq̨ principis gl'ie studeo
neq̨ mee. Nā eger anim⁹ studiosꝭ in rebꝫ imortalitatēq̨ molienti
bus recte agere nihil q̄at. Trāquillū eē ingeniū letūq̨ oꝛtet si quid
aut egregiū aut magnificū se velit educere Breui quid facto sit op⁹
potes intelligere. Ual ex papia. kalē. decembres

¶ Frā. p. Nicolao varoni. s. ¶ Excribi libꝝ petit.

ET si ad quartūdecim calēdas decēbres scripsi ad te q̄tū pro tpe op⁹ fuerat tñ qz suz nesci⁹ accepis ne ā ītin⁹ accepis lr̃as meas volui rursus eadē tecū agere Plinīū d̄ naturali historia ve hemēter cupio Audio hūc esse apd̄ vos diligēter emēdatū. Si isti usmodi exēpli facultas mihi futura sit idq3 ferrarie curabo q̄pri/ mū excribi Nec em̄ dubito studiosuz istic librariū inueniri q̄ hm̄oi sit munere fūctur⁹ Jtaq3 tui vel officij vl̃ hūanitat3 fuerit vt me fa cias ꝑmediē certiorē. qd̄ hac d̄ re possi3 sperare Val' ex papia idi. de

¶Frā. pbi. Scene corti iurecōsulto ₇ equiti aurato. Sal'.

Accusat quendam ꝑfidie

PRocurator tu⁹ eoꝝ q̄ abiens insseras egit oīno nihil Quoti/ die nouā spem affert. q̄tidie v̄ba dat Qui qm̄ q̄ de re fidem mihi corā sctēq3 recepit fallere sepi⁹ nō dubitat. te amice moneo vt vel a gerēdis negocijs eoꝝ amoueas. vel vt grauitate tua nō idignū prestet q̄primū cures Uale ex Ticino. xiij. calen. ianuarias

¶Fran. pbi. Nicolao varoni. S.

Rn̄det lr̄is amici eīuq3 laudat beniuolētie

QUas ad q̄ntū id⁹ octobres suauissimas ad me lr̃as dederas q̄rtodecio kal' ianuarias mihi reddite sunt papie Nō em̄ me Cremone offendere potuerūt· nā id loci mlt̄o añ iccirco reliquerā qm̄ nullū eēt apd̄ cremonēses mu⁊ hospitiū. ₇ suz p̄terea ꝯmonefa ctus me rē futuꝝ meo pn̄cipi gratā si papie tātisꝑ agere mallez dū mediolani pestilētia fureret Atq3 fuit tua mihi ep̄la ꝑiucūda q̄ppe que eū te oñderet. quē sꝑ aicissimū eēm expt⁹ Jtaq3 nō possuz nō le tari. qd̄ te intelligā amori meo nulla ex pte cedere. Nec em̄ moleste latur⁹ sim qd̄ te amādo sup̄atū iri nullo pacto patiaris. vir plane pb̄s es. q̄ tāti v̄tutē officiūq3 facias vt ea re nolis a viro etiā3 ami/ cissimo supari At ip̄e q̄z mi nicolae oēm sim aduersus te pugnam certamē ve initur⁹ muner⁊ pulcerrimi h⁹ gr̄a Eo em̄ te magi3 amo q̄ amer abs te q̄ magi3 merit⁊ tuis amād⁹ es. Qd̄ āt pollicer3 opaz tuā. sicut vl ornamēto vl̃ vsui pn̄ceps nr̄ eē possit nō audio inuit⁹ s3 qm̄ ip̄e ꝑpulchre nosti. q̄d mihi cōducturꝝ sit vl̃ ad dignitatē l' ad rem nihil est qd̄ te magi3 admonēdū putem. Uale ₇ cōi principi me cōmenda· Ex Ticino. xiij. calen. ianuarias

¶Frā. p· Johāni paleologo marchioni mōtisferrati. S·

Gratias agit pro bn̄ficijs.

AD pstinā meā erga te obs̄uātiā tm̄ nūc cumulū addidisti vo/ lūtaria tua atq3 alacri benignitate. vt in te obs̄uādo nemini illoꝝ oim sim cessur⁹ q̄s magis intimos ₇ domesticos habes in p̄/ misq3 chariores Nā tāetsi q̄d ē bn̄ficiū in quēpiā ꝯferk. plurimi fieri oportet. illud tñ longe pluris [illegible] snīa. quod nullo vacat officio

et oīa vt ita dixeriȝ nūeros ꝯplectit Dedisti tu quidē hōi obſuātiſ/ſimo tui noīs ꝛ glie. ꝛ id qdē tēpestiue ꝛ libēter ꝛ large Prestitistiqꝫ ne hic diuti⁹ inutiliter tp̄s tererē At nihil p̄rsus ē abs te p̄termissuȝ qḋ meis vel emolumētꝭ vl' honoribꝫ ꝯductuȝ opinarerꝭ Jtaqꝫ ti/bi grās ago q̄ꝫ possuȝ maxias Teqꝫ rogo oroqꝫ vt nullā rē eē putes neqꝫ puā neqȝ magnā, quā nō sim tua cā strēnue diligēter fidelissi meqȝ ꝛ cōstātissime obitur⁹ Uale ex ticino. vi. cal'. ianuarias.

¶Frā. p. Blasio exereto equiti aurato S.

Cōmendat quendam apud amicum.

QUe nobis sunt ea vt nostꝫ nobilitata iāp̄dē ꝛ ab oībꝫ decāta/ta lege amicicie cōia esse optet Quo fit vt pati nolueriȝ hūc istuȝ a q̄ meas lr̄as accepisti. aicū eē mihi soli quin eēt etiā tibi Jd/qꝫ ip̄e q̄ȝ vehemēter optat. ꝛ ē p̄fecto tāta hūanitate tāta v̄tute vir vt nō mō reijciēd⁹ nō sit. sȝ admittend⁹ potius et libenter sane atqȝ honorifice admittendus Reliqua em̄ ex eius p̄ntia consuetudine qȝ cognosces Uale ex papia vi. calen. ianuarias

¶Frā. p. Jacobo camerinati S. ¶Iniuriā factā sibi narrat.

QUotiēs mecū repeto cremonēsez illā rusticitatē. totiens risu magꝭ atqȝ magꝭ moueor Nā q̄ stulta rōne cremonēses duce/bant. vt quē tāto videbant ope desiderare cū ruri veluti religarent Nōne tibi relegat⁹ videbar cū illinc abire nō liceret At metu pesti/lentie id egerūt. ne q̄ mediolano venerā istiusmōi morbi gen⁹ mecū afferrē. At lōge magꝭ cremone q̄ȝ mediolani pestilētiali morbo la/borabat Preterea quid delīqrat mea suppellex illa ꝛ arca cū libris ac pecunia quā ī padi ripa furibꝫ ac latronibꝫ expositā esse voluerīt cum nemini baiulo p̄tātē darēt ea ī re subueniēdi mihi Jtaqȝ abeāt in rem malā cremonēses tui ꝛ tu itē cum istis. si dignos putas qbꝫ ignoscā. Ual' ex Papia. vi. calendas ianuarias.

¶Fran. p' Nicodemo trāchedino. S.

Accusat amicum obliuiōis

UIdeo te tādiu meminisse philelphi tui dū p̄ns es ꝛ corā queȝ diligis itueris At si plane qd amicicie mun⁹ postulet teneres etiā cū abes. me tecū eē ꝛ p̄noctare ꝛ colloq̄ cēseres. id qḋ min⁹ apḋ te fieri eo magꝭ miror. Ual' ex papia p̄die. cal'. ianuarias.

¶Frā.. p Nicodemo trāchedino s. ¶Officiū laudat amici.

ETsi arbitror ex colūbano te factuȝ iri certiorē q̄ȝ mihi mole/stuȝ sit' icōmodūqȝ fuerit qḋ mee ille pecuniole tardi⁹ ad me ierint. te tn̄ ea d̄ re ꝯmonēduȝ putaui. vt itelligas etiā meis lr̄is ni/hil te potuisse h̄ tp̄e mihi gr̄a⁹ facere q̄ȝ q̄admoduȝ tēpestiue ꝛ iucū dissima sit' ep̄la et dissolutiōe alieni eris adfueris. Jtaqȝ habeo ti/bi grās. q̄ nō sis passus diuti⁹ mihi incōmodari vl' cū aliq̄ labore

tuo. ficosum autem illum dij deeq; omnes pdant. qui auaricie et sue
sorditatisq; maluerit q̃ʒ vel amicicie vel officij meminisse. Vale ex
Mediolano pridie calendas Januarias.

¶ Frã. p. Materniano brasce S. ¶ Officiũ petit amici.

Quod hortatus es fecimus Puto oĩa nobis secũda fore si rẽ
capessere volueris ea diligẽtia q̃ sp ꝯsueuisti Jd qd vt facias
te plurimũ rogo. Val mediolani ex edib9 nr̃is pdie cal. ianuarias

¶ Fran. pbi. Nicolao frigoso Genuẽsiũ pfecto S.

Opem filio petit redituro.

Exĩstimo ꝑmediẽ fore. vt fili9 mihi dilectissim9 Johãnes mari9
mediolanũ reditur9 faciat istac iter queʒ ⁊ si certe scio abs te
oĩa mea cã exoratuꝝ tñ volui intelligeres nihil te mihi grati9 fa
cere posse q̃ʒ si dederis opam. vt ⁊ tuto ⁊ q̃ facillime ⁊ q̃ʒ primuʒ ad
nos eat. Vale ex Mediolano Jdibus Januarijs

¶ Frã. p. Nicolao varoni s. ¶ Certior fieri de statu aici petit

Tam diu de te nihil audio Jtaq; nõ possum nõ timere. ne quid
tibi quod nolim acciderit Quare si me amas leua me hac om
ni solicitudine. Hoc mihi vix facere gratius hoc tpe quicq̃ʒ potes
Vale ex Mediolano. xv. calendas februarias.

¶ Frã. p. Petro pleoni. S ¶ Cõmẽdat amicũ aico

Laurẽtiũ nr̃m velim cã mea diligas. eiq; q̃buscũq; reb9 poteris
faueas. nõ verbo solũ sed multo etiã magis opa. hoc erit mi
hi admodũ gratũ. Val ex mediolano. xv. calendas februarias.

¶ Fran. p Johãni aurispe S. ¶ Cõmẽdaticia epl'a

Qui mihi amic9 est q̃ tibi meas reddidit lr̃as atq; tibi q̃ eas
scripsit Jtaq; hũc etiã mea cã in amiciciã volo admittas ⁊ q̃
bus erit opus studijs oĩb9 psequaris. Val ex med. xi. cal. ianuarias.

¶ Fran. pbi. Baldassari risino. Salutẽ.

Cõmodari exẽplar petit vt excribatur

Accursus Pisanus cognõmẽto bon9 cũ eẽt ab me rogatus vt
duodeci illas Plauti comoedias q̃ primis annis sunt in ita
liam aducere e Germania mihi excriberet earũq; exẽplar a te pete
ret. rñdit partim phũaniter partim diffidẽter. q̃ppe q̃ diceret se mi
hi plibẽter gratificaturũ. sʒ te nemini eiusdẽ exẽplũ crediturũ Jtaq;
facito si me amas. vt qd de te bon9 accursi9 dubitarit mendaciuʒ
dixisse videat Sic eñ etiã intelligemus q̃ʒ ipe de sese ver9 eẽ velit
Vale cũ uberib9 tuis Ex mediolano xi. calen. februarias.

¶ Frã. p. Mathie triuiano s. ¶ Juuari petit se lr̃is alterius

Si me amas sicuti certe facis. veliʒ q̃ primũ adeas Cicchũ no
strũ eũq; roges meo noĩe vt lr̃as tales det ad hos ducales rei
pecũiarie mgr̃os q̃lis maxie oportʒ. nã hi vt sunt hoĩes strẽnui nũ

mos sp cudūt excudūt āt nūq̄ʒ. Malubriana vero grauitas ne taz
diu sit grauis cupio. nā comitē ludouicū scio ēē mei ꝑmemorē sed
puellaris ludicri multo magis cui ꝑfecto si pedib9 [struck through] . lōge mi
norē opaz ipēderet. Uale ex meō. xi. calen. februarias.

¶ Fran. phi. Lodouico gōzaga principi mātuano. S.
Conquerit ur de tarditate beneficij

PRoris dieb9 lr̄as ad te dedi. qb9 itelligere haud obscure potu
isti q̄ʒ mihi rē gratā cādēqʒ admodū nccāriaʒ factur9 esses si
q̄ʒprimū ad id qd̄ petierā te hūanū (vt soles sp̄) benignū qʒ p̄stitisses.
nūc aūt qd̄ scriberē noui nihil acciderat. nisi te vt rogarē orarē ob
secrarē. id ꝑ animi tui magnitudine efficeres. ne me cūctādo ambi
guū ex certo redderes. Nā ꝛ si tua erga me delectatiōe mihi certius
esse vix qcq̄ʒ p̄t. vereor tā ne qn̄qʒ dilectio cū difficultate certamen
ineat Sʒ quo donū difficilius est eo chari9 ꝛ laudabili9 duci solʒ
Itaqʒ si difficultatē istā (si qua tādē nō tuo sed fortune vicio ap̄d
te est) beneficētia atqʒ industria sugabis. nihil apud me gloriosi9 ni
hil magis obsuādū colēdū predicādum te munificentissimo prin
cipe futurū est. Uale ex mediolano. xi. calen. februarias.

¶ Fran. phi. Lodouico caselle S.
Gratias agit ei qui filium suum tractauit bene

NArrauit mihi mari9 fili9 q̄ʒta se mō hūanitate ferrarie exce
peris. vtqʒ nihil pretermiseris qd̄ sibi cōducturū existimasses
Habeo tibi gr̄as. qd̄ oī in re beniuolētissimū tuū erga me aīm assi
due declares Uellē aliquā mihi occasiōeʒ offerri q̄ tua dignita
te ꝛ ꝯmodo meū i te amorē liq̄do ꝯgnosceres Intelligeres ꝑfcō ne
minē ēē cui charior sis q̄ʒ mihi Quā q̄dē rē qm̄ tibi ꝑspicuū esse ar
bitror. reliquū ē vt me diligere amareqʒ ꝑseueres Id aūt cumula
tissime te p̄stitisse iudicabo. cū operā dederis ne frustra ad tuū p̄stan
tissimū ꝛ ingēti aīo pricipē scripsisse videar. Ual' ex meō. xi. ca. feb.

¶ Fran. phi. Angelo acteolo equiti aurato. S
Hortatur amicum vt non obliuiscatur commissorum

UT qd̄ ego cū hic eēs abitur9 abs te petierim ꝛ q̄ʒ mihi ꝑlibēter
ipe corā receperis te factur9 qd̄ petierā tū ego meoriter memi
ni tū ipe oblit9 ēē nō debes. nā q̄ vn9 oīm officiosissim9 ēē in aicos
soles q̄ fieri q̄at. vt mei nō memineris quē sciaʒ tibi esse charissimum
Quā quidē meā de te opinionē vt re p̄nti ꝯfirmes tui est vel officij
vel hūanitatis mihi certe rē feceris adeo gratā. vt aliud h̄ tpe grati9
nihil possis Uale ex mediolano. x. calen. februarias

¶ Fran. phi. Xenophonti filio. Salutem.
Librum petit vt suum emendet

FAcito q̄ʒprimū adeas meo noīe Cardinalē Nicenū Bessari

onē atq̄ ab eo petas mihi vt ꝯmodet in mēsez vnū Sextū Empiricū ex peripatetica disciplina philosophū ⁊ acutū ⁊ eruditū. Nā is etiā mihi ē. s; pluribꝰ i locis (vt ita loq̄r) fenestratꝰ. Itaq; ex eiꝰ codice (si melior fuerit) cupio meū emēdare Sin fortasse deterior suꝰ emendatior redibit ad dn̄m Qđ si suū codicē peregrinari fortasse noluerit meū istuc (si ita malueris) ꝑ̄ediē mittā mō hmōi ꝑe emendādi ꝑuīciā cuipiā delegāuerit Val' ex med. x. calen. februarias

¶ Fran. phi. Xenophōti filio. S.

Hortat' filiū vt ꝑ̄suli obsequatur

QUod Turci cōstātinopoli ꝑ̄munt obsidione fero ꝑ̄moleste Reliq̄ vero q̄ scripsisti me oīa delectarūt inꝑ̄misq; qđ presuli tuo charꝰ iucūdusq; sis Incūbe ni fili. ⁊ te ad istiꝰ innocētissimi ⁊ sapiētissimi viri cōtinētissimos modestissimosq; mores atinge atq; cōpone. Hac vna te nec mihi facere gratiꝰ quicq̄ potes nec tibi laudabilius Vale ex mediolano. x. calen. sextiles

¶ Fran. p. Xenophonti filio. S.

Hortat' filiū de libris inq̄rendis

AD decim cal' Sextiles simul cū meis lr̄is ad pōtificē Nātu anū scripsi etiā tibi. q̄tū ꝑ̄ id tꝑis tua intereē nr̄aq; videbat'. Nūc aūt qđ volo paucis accipe Diodori siculi q̄ vniuersā historiā nō grecā ⁊ latinā solū. s; etiā barbarā grece scripsit mihiq; sunt ab initio sui operis libri q̄nq; Audio i Italia his pl'es eē quos Chistoferus garatoniꝰ choronēsis epūs qui a Turcis nō occisus ē aduerit ex grecia. Volo rē diligētissime odoreris an hi Rome reꝑiantur Et qđ si ita fac me q̄primū certiorē an istic librariꝰ grecꝰ sit vllus q̄ id opis excribēdū assumeret Tu interi; opaz dabis ne te muse destituāt qđ facile cōseq̄ris si lr̄aric malueris q̄ pecuniarie rei habere rationem. Vale ex mediolano. ꝑ̄die calen. Sextiles

¶ Fran. phi. Xenophōti filio.

Arguit filiū q̄ iussa nō ꝑ̄fecerit

QUod ꝑ̄die cal' augustas cū ad te lr̄as dedi. scribere sū oblitꝰ ē mihi nuꝑ renūciatū qđ carmē ad baptistā Albertū āno suꝑiori ex Cremona scripserā. id ei reditū nō fuisse Qđ verū ne an falsum sit nescio Tu q̄ rome nūc agis poteris intelligere qd vere sit. Ego carmē ipm dedi ad te. vt si minꝰ sit redditū. q̄primū illi reddēdum cures Ad hec me velim facias certiorē. quod de Diodoro siculo iusserā ꝑ̄terea si quid de re Cōstantinopolitana ē auditū. quicq; istic ꝑ̄triarches aut egerit aut actrurꝰ apud pontificē maximū speratur. tu ne tibi desis. q; diligentissime ꝑ̄uidero hoc est ne multoꝝ hospitia aspneris. Vale. ex mediolano. v. idus Sextiles

¶ Frā. p. Baptiste alberto s. ¶ Donat eicū carmine quodam

DEderã ad te anno supiori cal'. octobrib⁹ ex Cremona carmẽ nõ tã voluptatis capiũde q̃ʒ veluti renouãde veteris aicicie grã. sʒ id cũ tibi nõ eẽ redditũ accepissẽ; ceirco iteꝝ dãdũ iudicaui vt ⁊ tibi animus me⁹ fieret exploratior ⁊ ipe ne frustra q̃cq̃ʒ vl' lucubrasse vl' lusisse possim existimari. nã eã vsus vt nostrorũ atq̃ʒ ꝓsa delectari ꝯsueui Nec alienũ cẽseo ab officiõ meo vt q̃lcũq̃ʒ honest⁹ mihi amor ꝯiũxerit eosdẽ honest⁹ q̃ʒ mẽorie labor monumẽtis lr̃aruꝫ mecũ ꝑpetuo cõseruet Quare cũ absoluto iã versib⁹ decẽ millibus sathyraꝝ ope me ad lyricos modulos retulissẽ in ꝑmis etiã tu qui ab omi sathyra tãq̃ʒ abhorrueras occurristi. quẽ inter familiarissimoꝝ cõmẽoratiões nulla obliuio abolierit Itaq̃ʒ id carminis iterũ ad te dedi Tu veliʒ tuũ des ad me Momũ quẽ audio. si adhuc eũ absolueris. Uale ex medio. quinto idus augustas

¶Fran. phi. Francisco scbalamõti equiti aurato. S.

¶Memorẽ se dt amici. ¶Accusat silentiũ amici.

UErerer ꝑfecto ne tu me vl' obliuiõis vel negligẽtie accusares: qd iã tot annos nullas ad te lr̃as dederĩ. Sʒ eo te puto i me eẽ ẽcorẽ. qd iã ꝑdẽ ꝯgnoriʒ eo me eẽ ingenio vt neq̃ʒ hoĩem aicissimũ obliuisci queã. nec vllã ꝓmemodũ vturẽ offerri patiar q̃ magis delectar q̃ʒ diligẽtia ⁊ officio. Dedi ad te lr̃as bis ⁊ iteꝝ posteaq̃ʒ tu nihil rnderas. Dediq̃ʒ ad te libros de exilio q̃ vbi post nõ paꝝ tpis ad me reuertissent. renũciauerũt neq̃ʒq̃ʒ te offendisse quippe q̃ abesses Ancõne in Dalmatiã. Mirat⁹ aũt suʒ vbi redijsti Ancona nihil oĩno scripsisse mihi Itaq̃ʒ tibi cauẽdũ est ne aut negligẽtie accuseris aut obliuionis Ceteꝝ dãda est opa vt qd tps intercepit reficiat diligẽtia. h̃ ẽ vt q̃ʒsepissime ad me scribas. id qd me tecũ obseruaturũ bona fide polliceor. Ual'. ex mediolano Nonis septembribus.

¶Frã. p. Petro pleoni. S. ¶Quãti liber emi pt dicit.

FAmiliares Ciceronis ep̃las q̃s petebas venales inuenimus Eas si h̃re cupis. ducatos decẽ mittas opter. Id eñ pcij oĩno se velle dt librari⁹ Melchior. nec ali⁹ h̃moĩ codex apd aliũ quẽq̃ʒ venalis repit. Codex vero hic ep̃laꝝ ⁊ pulcer est ⁊ nouus ⁊ satis emẽdate scriptus. Rem paucis tenes Tu quod fieri velis significato lr̃is. Ual'. ex mediolano. v. Idus septembres.

¶Fran. p. Andree alamãno ꝑori ppl'i florẽtini S.

Gratulat' amico dignitatẽ assecuto cui ⁊ mũeri dat libros.

GRatulor tue pñti expectateq̃ʒ dignitati. nũq̃ʒ eñ sum verit⁹ te añ diẽ (vt ita dixeriʒ) ad istũ honoriʒ gradũ ꝑductuꝝ. naʒ vt ita crederẽ tua vtus singl'arisq̃ʒ prudẽtia mihi ꝑsuaserat. nõ eiʒ cũ his sẽio q̃ prudẽtiã iuuetuti sbtrahũt q̃si peculiari q̃dã iure ea senectuti sit dãda Sʒ neq̃ʒ idoct⁹ senex habẽd⁹ sit prudẽs neq̃ʒ doct⁹

adolescẽs imprudẽs Nã m'lto plura rerũ hũanarũ exẽpla atq̃ documẽta tradere nob quęat lectiõ diligẽs ⁊ m'ltiplex eruditio q̃ lõgissima etiã hois vni' annositas Quare cũ ⁊ ingenio te acerrimo esse pspicerẽ ⁊ diligẽtia singl'ari. tãta ꝑterea doctrina q̃ta eq̃liũ tuorũ neminẽ facile itelligebã. ꝓ pediẽ fore vt in altissimũ dignitatꝫ gradũ tua te respublica tolleret Q̃ð igit prudẽtia autoritateq; apð tuos florẽtissiõs ciues eq̃ vales atq; eloquẽtia ⁊ disciplia. nõ possuꝫ tibi nõ admodum gr̃ulari. de' fortunet tuos cogitat' efficiatq; vt ingẽtib; tuis ꝑclarisq; ṽtutib; hoim existimatõ gr̃titudoq; rñdeat Ego ãt ne meę lr̃e oĩno vacue ad te irẽt has duob; sum munusculis cõmitatus q̃ꝝ si te ꝑmis floribus delectatum videro mox q̃ꝫ maturi fructus cõsecuturi sunt. Uale ex medio. v. calẽ. Octobres

¶ Frã. p. Nicolao varoni s. ¶ Officium petit

GUiniforto bergomensi discr̃tissiõ iuricõsulto lr̃as ad te dedi nonis septẽbrib; quib; nõ obscure debes intellexisse. q̃bus i reb; tua mihi ⁊ opa ⁊ ope ẽ vehemẽter opus. Quare maiorẽ ĩ modum abs te peto ꝯ cẽdoq; si q̃d es vnq̃ mihi gratificaturus quod oim maximisum facturus. effice ne videar frustra tuuꝫ officiũ postulasse. Uale ex mediolano. pridie cal'ẽ. Octobres.

¶ Fran. p. Xenophõti filio. S.

Rñsum a filio petit ⁊ sua scripta mittat amicꝫ legenda

POst eas lr̃as q̃s mẽse Junio dedisti ad me cũ ꝑmuꝫ a philippicꝫ balneis Romã redijsses alias abs te nullas accepi. cum plereq; interim mee ad te iuerint Jtaq; nõ possum nõ mirari veritusq; sum ne tibi q̃ð nolim ex ista estiui aerꝫ intẽperie acciderit. nõ enim adeo est iter interclusum. vt nemo oĩno istinc ad nos veniat Quare fac si potes vt me q̃ꝑ ꝑmuꝫ leves hac animi solicitudie ad eaq; singulatim rñdeas queq; nõ vnis lr̃is tibi scripserã Et q̃niam ꝑcasti nõnullos eẽ rome q̃ cuperẽt hoꝝ aliq̃d legere q̃ ab me in pñtia scribunt duoꝝ opeꝝ veluti frõtispicatum Sphortiados. tum de vita ⁊ reb; gestis francisci Sphortie. cum hisce lr̃is ad te dedi. Tu fac vt quicq̃d ociũ nactus fueris. cõsumas in lr̃is atq; disciplina Nos hic oẽs valemus recte Uenisse Romã si facultas a principe fcã eẽt Uale ex medio. vij. idus Octobres

¶ Fran. p. Bartholomeo Meltio S.

De lr̃is reddendis officium petit amici.

MJhi p̃r tuus vir optim' ⁊ mei amãtissimus h' die ẽnũciauit cũ iã lr̃as ad xenophõta filiuꝫ absignaram te sibi scripsisse mãtuanũ põtificẽ abeẽ ab vrbe ⁊ cũ eo xenophõta q̃ꝫ q̃rdã meas fidei tue lr̃as ꝯmiserã. eas te reddere nequiuisse eẽq; apð te. fecisti tu quidẽ recte q' bona fide lr̃as apð te veluti depositas tueri ma

lueris q̄ȝ vero cōmēdare. Itaqȝ cū his tuis alias q̄ȝ ad filium ab me datas. tādiu eē apud te volo. quoad ille Romā reuerterit Qui si diutius distulerit reditū suū et priores ꝛ posteriores lr̄as soluas volo. ꝛ que arcana sunt ea ne efferas. in reliquis vero vicē filij geras. Uale ex Mediolano. vij idus octobres

¶ Frā. p. Jacobo camerinati s. ¶ Gr̄as agit q̄ amic⁹ sibi morē gessit

Et si tuū munusculū mihi fuerat ꝑgratū q̄ppe qđ ab aīcissīo erga me aīo factū intelligā. mľto tn̄ ꝛ grati⁹ fuit ꝛ optatius. q̄ scōis lr̄is tuis me fecisti certiorē epľas (q̄bꝫ nō eq̄ aīo carebā) in sperato tibi reptas eē. nā eaꝝ amissio eo erat mihi molestior. q̄nīaȝ nullo altero abūdabā exēplo Tātas igiť habeo tibi gr̄as vt maiores habere h̄ tp̄e nullas queā. Teqȝ etiaȝ atqȝ etiā rogo vt istas ad me fido alicui nūcio q̄ȝ p̄rimū des. Qđ si ali⁹ nemo pri⁹ oblat⁹ fuerit eas aut antonio trecho viro hūanissimo ab q̄ ad Matheū pisaurēsem mei amātissimū mittanť. aut viro inclito Rainaldo fulginati cōfestim vt tradas velim. Uale ꝛ si qua in re mea tibi ꝯopa opus est. me vtere arbitratu tuo. Ex mediolano. vij. idus octob.

¶ Fran. p. Henrico daualo equiti aurato. S.

¶ Egre fert cūctationē suā. ꝛ de sathiris suis scribit et laudat librum sathyrarum.

Deus malefaciat huic ꝓcelle calamitatiqȝ belloꝝ q̄bꝫ meū ad te iter intercludiť. nec vti lȝ ꝑfectō eē libera Uix dici q̄at mi Daualo q̄ȝ moleste tulerim. ac ferā iā annis q̄tuor cūctationē meā eundi ad vos. cū mľtaꝝ reꝝ tū sathiraꝝ cā q̄ppe q̄ vehemēter dolea tot in eō ope lucubratiōes mihi frustra susceptas Sȝ vtcūqȝ res habȝ eūdē ē tādē id qđ ad martiū ē reiectū. Sathiraꝝ codex q̄ decades decē de mis sathiris sigillatim distributas at ꝑsus decē milia cōplectiť. ē pulcerrim⁹ cū lr̄aꝝ notis. tū minijs ꝛ opcul' q̄ui si min⁹ intus saltē ī cute te nō poterit nō delectare quāq̄ȝ puto nō me tu minus q̄ȝ orōne letabere. Ualˀ ex medio. iiij. idus octobres

¶ Frā. p. Nicolao arciboldo s. ¶ Certiorē facit aīcū de rebꝫ suis.

Quarto idus nouēbres ad Caluisianū veni in castra sphortiana vbi sū hūaniter ꝛ honorifice excep⁹ a p̄ncipe Nec dubito me oīa ex snīa nr̄a ꝯfecturꝫ Id factū cū fuerit te reddā q̄ȝ p̄mū certiorē Ualˀ ex castris ducalibꝫ apđ Clausianū ꝑdie idus nouēbres.

¶ Fran. phi. Matheo pisaurensi Salutē

Successus suos narrat ꝛ officiū petit in familiā suā.

Sum oīa a munificētissīo p̄ncipe nr̄o assecut⁹ q̄ volui qđ eo est mihi iucūdi⁹ q̄ me video maria ex p̄te liberatū fastidio istius lōgi morositate atqȝ ineptitudie Tibi āt plurimū debere fateor qđ mihi ꝛ re sepe ꝛ ꝟbo sp̄ satisfecisti. reliquū ē, vt si q̄ pecūiola mee

familie añ meũ reditũ op⁹ fuerit. isti ne desis. Et q̃cquid dederis ad
de ratiũcule nr̃e Val' ex Sãmara Nonis decẽbrib⁹

¶ Fran. p. xenophonti filio. S.

¶ Arguit filiũ fugitiuũ ꝛ d̄ sacerdotio ꝯsiliũ dat ꝛ icõstãtie ſi. arguit

Accepi binas lr̃as tuas eod̃ die cũ p̄mũ ex castris ducalib⁹ Me
diolanũ ad. vij. cal'. ianuã. reuertissem. Harũ tu alteras ad me
dederas. x. cal'. decẽ. alteras vo. vi. idus Intellexi q̃ scp̄sisti oĩa. Et
q̃ntũ videre videor pegrinatõis tue satietas iã te cepit. Qd̃ si ante
abitiõem tuã Ciceronẽ i off. cijs audire voluisses. aut nõ abijsses p̄ser
tim clã p̄re aut tã subito domũ nõ repeteres cum nõdũ i deliberãdo
neq3 tp̃is nec etiã diligẽtie satis adhibere potueris Nihil tibi erat
in cã q̃obrẽ r̃oanã curiã te recipes. q̃ppe q̃ domi haberes. vñ ꝛ me
lior q̃tidie ꝛ doctior fieres. qd̃ si prudẽtie potius q̃3 sapiẽtie studio
ducebaris. Hic ẽ pecunia magis q̃3 ṽtute atq3 disciplĩa licebat tibi apd̃
munificẽtissimũ nostrũ p̃ncipẽ pecuniosissimũ breui effici vbi malles
negocõ q̃3 ocio te offerre. at fuerũt q̃ te induxerũt Itaq3 ignoscẽdũ
ẽ adolescẽtie tue. posthac ꝯsules tibi fortasse meli⁹. in p̃ñtia vt scrib
cupis initiari Si religionis amor id monet nõ iprobo. mõ etiã atq3
etiã cogites q̃d tibi statuẽdũ sit q̃d sequẽdũ quã icedẽdũ viã. Nam
si putas te in ecclĩa fore clarũ sine his artib⁹. q̃ apd̃ sacerdotes habẽ
tur in p̃cio vehemẽter erras. nã cũ alia p̃multa discẽda sunt tũ ius
põtificũ in p̃mis offic3 diuine rõnis cognitio tenẽda. q̃ theologia
dr̃. Sin iccirco istiusmõi desideriũ te corripuit, vt sine labore vitã
iucũdã ducas q̃3 tuũ sim institutũ, pbaturus potes facile ex meis
moribꝰ ꝯiectare. q̃re si me audis p̄mũ oĩm teip̃m collige tecum habi
ta Meditare iterũ atq3 iterũ quã vitã viuere decreueris Seu tu scl'a
rẽ quã vocãt elegeris. siue ecclĩasticã aut vtrã malueris, pbo mõ sit
cum laude Qd̃ si oĩno ad nos fortasse redire institueris tibi edes
paterne. nunq̃3 excludẽtur. Val' ex med̃. nonis Januarijs.

¶ Fran. p. Jacobo camerinati. S.

¶ Ad aĩcũ de negocijs illi⁹ excusat aĩcos ꝛ iubet amicũ bñ sperare.

Noli3 tibi psuadeas res tuas ab me negligi qd̃ min⁹ q̃3 p̄mũ ti
bi fcari q̃d mihi Ciccb⁹ angelusq3 rñderit Hi qd̃ petis dili
gẽter curãt. putãt oĩno ꝓpediẽ ex sñiã tibi cõsultũ iri Cõfecissentq3
qd̃ tuã cã ceperãt. nisi occupatiões p̃ncipis q̃ sunt fere immense ob
plures p̄claras legatiões q̃ vno pene tp̃e cõuenerũt. aditũ his tan
tisper interclusissent dũm his liberet hac p̃ñtia ac solicitudine De
ferre tamẽ res tua diu nõ p̃t A me nullum erga te officiũ aut studi
um negliget Tu interim esto bono aĩo Nõ enim quãtum intelligo
tua te fallet spes Val' ex med̃. x. cal'. februarias.

¶ Frã. p. Renato regi. S. ¶ Accusat tabellarior̃ iniuriã

TErnas lr̃as ad te dedi ãno supiore his de reb͛ q̃ tua maxie i tererãt Itaq̃ nõ poterã nõ mirari q̃ nihil rñderes. pserti cũ te hũanissimũ facillimũq̃ eẽ iãpridẽ vno oim eq̃ cõsensu sermone q̃ audierã. s3 Johãnes cossa vir clarissim⁹ ideq̃ grauissim⁹ q̃ mõ et tuus chr̃ianissimi frãcoꝝ regis legat⁹ in Italiã venit. liberauit me omĩ dubitatiõe. quippe q̃ corã affirmarit nullas tibi oĩno red ditas eẽ lr̃as meas De⁹ malefaciat hoim vel negligẽtie vl' pfidie. q̃ et me honestissimo officio ꝛ te nõ mediocri (vt opinoꝛ) vl' vtilitate l' voluptate fraudauerint. quib͛ lr̃as ad te dedi Frãci fuerũt oẽs q̃ꝝ vni Malurtice cognomẽtũ ẽ. hoi bellicis artib͛ studẽti ꝛ tũl. vt a iebat obsẽquẽtissimo Sz qm̃ q̃ scripserã nõ accepisti ea in pñtia tibi corã exponet idẽ Johãnes cossa. c⁹ fides ꝛ diligẽtia tibi sole clari or esse debet. Uale ex mediolano. vi. calen. februarias.

¶ Fran. phi. Guilielmo Ursino frãcie cãcellario. S.
Excusat se q̃ morẽ nõ gessit amico

CUm vir clarissim⁹ Johãnes cossa regi⁹ legat⁹ a floꝛẽtinis re ditur⁹ in frãciã Mediolano iter faceret a me petijt tuo nomi ne libros de exilio q̃s supioꝛib͛ ãnis elucubrarã. Hos ego ad te iõ in pñtia dare nõ potui. qm̃ nõ eẽt tãtũ tp̃is datũ vt excribi possent itaq̃ nõ potui nõ ferre p̃molestꝫ q̃ tibi tanto ꝛ tãta dignitate viro min⁹ statiz gratificari q̃uerīz. psertim ea in re q̃ mihi nõ min⁹ iucũ da eẽt q̃ futura honoꝛifica sñã ꝛ te iãpdẽ cũ ob floꝛẽtissimi tui gñis splẽdoꝛẽ. tũ ob illustrẽ eruditiõez tuã singl'areq̃ sapiẽtiaz mirifica beniuolẽtia obsuo ꝛ ignar⁹ certe nõ sum q̃ztũ sit meo noĩ ac laudi tua auctoꝛitas icremẽtũ allatura. vbi scripta mea tuo grauissimo testimonio ꝯfirmarꝫ. nec em̃ debeo dubitare mea tibi voluptati fo re. q̃ ꝛ hũanissim⁹ sis liberalissimaq̃ natura ꝛ a me tãtope diligarꝫ vt nihil ad aõris cumulũ possit accedere Dabo ãt opaz vt ꝓmediez morẽ gerã volũtati tue. nã tũ libros de exilio q̃s perꝫ tũ alia plerã q̃ ex his q̃ a meo ingenio studioq̃ manarũt curabo excribi ea pla ne. q̃cũq̃ futura tibi iucũdioꝛa existimabo. Ual'. ex me. vi. cal'. feb.

¶ Frã. p. Jacobo bichero. s. ¶ Mẽdacij quẽdã arguit ꝛ libꝝ repetit

NIsi te iãpdẽ plimũ diligerẽ stomacharer foꝛtasse cũ videã co dicẽ meũ eẽ apõ te tãdiu vl' iuitũ Nã qõ dixerꝫ puero meo eũ tibi nõ eẽ haud intelligo q̃ sit animi tui sñia. nõ em̃ puto id dicere te q̃ meũ codicẽ neq̃q̃ haberꝫ. nã ꝛ habuisti ꝛ eũ alijs cõmodasti: Qõ si illũ foꝛtassis amiseris. tibi amissum volo nõ mihi. q̃q̃ opi noꝛ amissuz tibi eũ nõ eẽ. Itaq̃ rogo te. vt huic meo puero meum illũ codicẽ ad me des. ne me cogas aliũde remediũ poscere Ua le Mediolani ex edib͛ nostris. iij. nonas februrias

¶ Frã. p. Jacobo bichero. s. ¶ Libros sibi restituẽdos serio curat

QUãtũ videre videor ita negociosi⁹ es. vt nihil tibi ocij relinq̃t ad inquirẽdũ inter infinitã librorum tuorum copiã codicẽ illũ meum q̃ duo orões lysie a nobis traducte. altera funebris de laudibꝰ atheniẽsiũ. altera iudicial' ꝯ Eratosthenẽ adulterum ꝛ Aristo. Rhetorica ad alexãdrũ regẽ nr̃a item traductio ꝯtinẽtur. Nõ eñ adduci possuꝫ. vt credã aut te alieni mutui oblitũ. aut qd̃ officij tui fideiq̃ꝫ sit nolle p̃stare Nã codicẽ illũ tibi cõmodaui tpe illi⁹ optimi philippi ducis. quẽ ea tu lege petijsti vt exeribi curares nõ vt nũq̃ꝫ restitueres At qui repetiui abs te illũ p id tpis interdũ cũ diceres nõduꝫ exeriptũ eẽ cũ ego tñ audirẽ sec⁹ esse Tuã cũctationeꝫ iccirco ferebã patiẽter. qm̃ putarẽ que eẽnt exeripta. ea fortasse nõdũ eẽ abs te satis emẽdata At nũc q2 p̃terierẽ iã anni cõplures nihil alieuũ ab amicicie iure me factuꝫ existimaui aut existimo si te fecero certiorẽ me omnino instituisse meã mihi q̃ꝫ primũ vendicare. Val' ex edibus nostris medio. iiij. nonas februarias.

¶ Fran. p. Guilielmo vrsino frãcie cãcellario. S.
Donat amicum libris suis.

DEderã alteras ad te lr̃as. vi. calẽ. februarias. q̃ ipo die iohẽs cossa vir omĩ laude ornat⁹ hinc in frãciã ꝓfectur⁹ putabat. Sꝫ cũ postea retardat⁹ a meo p̃cipe dies aliq̃t p̃ter spem Mediolani ageret. reuertit ad me codex q̃dã me⁹ q̃ annos nõnullos pegre abfuerat Hui⁹ ḡ reditũ vl' tua cã ꝑhũaniter ꝛ libẽter excepi. quãq̃ꝫ tã diurne ei⁹ absentie nõ mediocriter succẽsuerã. quippe q̃ me iuito abfuisset Verum ea lege is reuersi⁹ apud me in grã̄m redijt vt cõfestim alpes trãscẽderet ꝛ te visurus ꝛ frãciã. atq̃ꝫ istã q̃dẽ vt hospes te vero vt ꝑpetuũ dñm Jtaq̃ꝫ dono a me accipe tria non vulgaria aut cõtẽnẽda opa Lysie oratoris duo. h̃ ẽ orõnes duas. alterã funebreꝫ de laudibꝰ atheniẽsiũ. iudicialẽ alterã aduersus Eratosthenẽ adulterũ Terciuꝫ ãt op⁹ ẽ rhetorica aristotel' phi eloquẽtissimi ad Alexãdrum regẽ Hec eñ oĩa e greco in latinũ traduxi cuꝫ eẽꝫ ꝓmodũ adolescẽs phiam florẽtie oratoriãq̃ꝫ docẽs q̃ q̃ꝫ existimo ꝑ se tibi fore iucundissiã. spero tñ ꝓpediẽ aliq̃dã ad te dare. q̃ lõge sis maiore cum voluptate lectitatur⁹. Vale ꝛ me chrĩanissimo regi Karolo q̃ꝫ diligẽtissime cõmẽda. Ex mediolano. xiiij. calendas martias

¶ Fran. phi. Alberto zancario S.
Gratulatur amico de probo filio.

NJhil mihi iucundi⁹ tuis lr̃is hoc tpe potuissꝫ cõtingere Nam de tua tuorumq̃ꝫ oĩm bona valitudie certior fact⁹ suꝫ id qd̃ vehemẽter optabã. Et enochũ nr̃m in iuuenẽ frugi ꝓbumq̃ꝫ euolasse ex te p̃e itellexi Quãq̃ꝫ eiꝫ ab ipa vsq̃ꝫ puericia bonã de se spem pollicebat Enoch⁹ nõ poterã tñ nõ subuereri ob iniq̃tatẽ tporum sec⁹.

accidere posse q̄ꝫ vellem⁹ Jtaqꝫ imortali deo imortales habeo gr̄as q te patre grauissiō optimoqꝫ viro dignū se ꝑstiterit. Q̄ð āt cupit bonis artib⁹ etiā a nobis institui. rē nūciat nō ingratā Et vt breui rn̄deā ad aplē te videbo. ac tuo meoqꝫ desiderio cumulatissime sa/tisfaciā Preterea qm̄ de his q̄ in ꝑr̄tia ab me scribunt abs te mētio facta ē dedi ad te ꝑticulā quādā ex scđo Sphortiados nr̄e libro ⁊ ꝑ̄fationē historie sphortiane Val' ex med. x. cal'. martias

¶ Fran. p. Aenico dаualo equiti aurato. S.

Cunctationis cām narrat

QUid in causa fuerit. vt tādiu distulerim aduentū meū accipies ex Johāneantonio gotthalano viro nobili ac tui nomis amantissimo Spero tn̄ fore. vt ante veris exitū te videā. tu me in/terea ꝑ̄is ama. vt soles ⁊ Alphonso regi q̄ꝫ diligētissime cōmenda. Val' ex med. vi. cal'. martias

¶ Fran. p. Petro thomasio phō medicoqꝫ S.

Libros repetit.

SEcūdū librū de exilio q̄ de ifamia inscribit velim huic isti ta/bellario q̄ meas tibi lr̄as reddidit. ad me des. desidero etiam tertiū in q̄ de pauꝑtate disserim⁹. q̄ si ipē q̄ꝫ apđ te ē. dato irē eidē ad me tabellario. Sin min⁹ ē apđ te q̄re a bernardo meo iustinia/no. Plura ad te nunc scribere non potui ꝑpter occupatiōes meas. Propediē agā tecū plurib⁹ Val' ex med. nonis martijs

¶ Fran. phi. Jacobo camerinati S

Operā petit amici in rem suam

QUantā diligētiā adhibuerim (in rē tuā) potes ex Ciccho Angeloqꝫ cognoscere Jdē vt mihi tu h̄ tꝑe officiū ꝑstes. vehemē/ter cupio. Fac inq̄ꝫ opa et studio tuo. vt Cicch⁹ q̄đ interest rei mee pecuniarie apud hos ediles q̄ꝫ primū lr̄is suis absoluat Vex' bone sint atramēto scripte. vt aiunt. Et fide opus est ⁊ celeritate Causā Ciccbus ex me corā intellexit. Codicē ep̄laꝝ cuꝫ primū absoluero dabo ad te libenter. xenophon totus est tuus ⁊ pater non minus. Val' ex med. xij. cal'. aprilis

¶ Fran. phi. Ludouico gonzage ꝑncipi mātuano S

Gratias agit

NOn eqđē sum oblit⁹ q̄ꝫ mihi nuꝑ in agro brixiano beniuolen/tiā ondisti. ⁊ q̄nta me nō hūanitate solū sꝫ be nignitate etiaꝫ ꝑsepe exceperis Jtaqꝫ ex eo tꝑe intellexi ꝑmagnā in te mihi spēꝫ ⁊ positā eē ⁊ cōstitutā Jndeqꝫ factū ē vt ita te obseruē ac venerer vt me abs te putē dignū existimari in q̄ nullū bn̄ficiū tuū sit intermoritu/rū q̄ mea me de te opinio ne falsuꝫ habeat ē magnitudinis ⁊ munificētie tue Quid āt abs te velim ethrusco s̄mo ne itelliges. Est cele/

ritatē nō min⁹ opus quā bñficētia Val' ex međ. iiij. nonas aplēs

¶ Fran. phi. Nicolao Stroze equiti aurato S.

Excusat se ꝙ distulerit officiū suū

PUtas fortasse vel obliuiōe vel negligētia factū esse. vt quod
ab me istinc soluēti petieras. nōdū ad te ierit. Sȝ neutri pfe/
cto istiusmodi vitioꝝ est locus apud me vllus Nā ꝛ mēoria valeo
plurimū ꝛ suȝ vn⁹ oīm diligētissim⁹. pſertim in ijs rebꝫ q̄ amicoꝝ
intersunt Qđ aūt vehemēter ꝛ diligā te ꝛ amē. tū ea facit familia/
ritas ac necessitudo que mihi est iam multis annis cum vniuersa
Strosaꝝ familia. tū ipētū q̄ de me puatim es bñ pmerit⁹ Sȝ duo
fuerūt in cā vt in hac diē min⁹ sim. vt volebā tibi gratificat⁹ Nam
et librario carui. ꝛ quādiā p officio meo pſtare me principi meo op
tuit. qđ ita me impediuit. vt nihil oīno ocij mihi concessum fuerit
Sed quo serius pſtiti. eo cumulati⁹ ꝓpediē ad te ibit Tu me interea
tpis vt amare nō cesses. etiā atqȝ etiā rogo. id qđ ita intelligā te fe/
cisse si me nobilissimo isti principi quotidie magis feceris chario/
rem Grauissimū ꝛ hūanissimū viꝝ ludouicū Casellaȝ bene valere
opto Val' ꝛ disertissimo Tito meo. salutē plurimā v̄bis meis nū/
ciato. Ex mediolano pridie calendas Apriles.

¶ Fran. phi. Nicolao varoni. S.

¶ Silentij causam reddit ꝛ opam suā spondet.

QUod ad te nihil scripseriȝ post meā a vobis abitionē. honeste
q̄dā occupatiōes mee cām pſtiterūt Itaqȝ rogo te mihi vt ig
noscas tibiqȝ psuadeas. me vnū eē q̄ tāto te amore ꝯplector. vt ali/
um magꝭ neminē Itaqȝ si q̄d i me ē. qđ tibi iucūdū eē possit id ita
esse tuū existimato. vt meū magꝭ nō eē possit Cōi pricipi me ꝯ̄ dili
gētissime ꝛ pſepissime ꝯmēda Prestātissimū virū eloquētissimūqȝ
Casellā saluere plurimū opto Val' ex međ. pridie cal. aplēs

¶ Fran. p. Ludouico Caselle S.

Obsequiū suum offert amico

CUm antonius Ticinus ferrariā peteret indignū me factuꝝ
existimabā. si is meis vacuis lr̄is ad vos isset Quid āt aliud
ad te scriberē quā vnū illđ. qđ ꝛ libēter apđ oēs ꝛ cōtinēter pdico.
me tibi cū ꝓpter maxias tuas mirabilisqȝ v̄tutes tū ꝓpter singl'areȝ
tuā erga me hūanitatē ac bñficētiā debere plurimū Itaqȝ tibi veli
certo psuadeas me vnū eē ppetuoqȝ futuꝝ q̄ nihil neqȝ magnū ne/
qȝ paruū recusatur⁹ sim tua causa Quare abs te peto atqȝ cōtēdo
vt omnibꝫ in rebꝫ officio opaqȝ mea nō vtaris soluȝ. sȝ etiā si opus
fuerit vt ita dixerim abutaris Vale ꝛ cōmuni principi me vt soles
charissimū redde. Ex međ. xvi. cal. maias.

Pagina.

¶Frā.pbi.Petro pleoni.s. ¶Lr̄as suas cōquerit̄ itercepta s

CUm primū Cādid⁹ bontēp⁹ eques aurat⁹ pncipis tui nomie venissz mediolanuz ⁊ ex eo certior fact⁹ eēm de oīm statu tuo idq̄ō min⁹ cumulate ex lr̄is tuis q̄s filio xenophōti ad me dede/ ras:aū cognorā mirabili gaudio sum affect⁹ ⁊ tibi p meas lr̄as vt par erat cōgratulat⁹ Deinde cū dies cōplusculi pterissent didici ex eodē candido lr̄as meas oīs ⁊ q̄s ad te ⁊ q̄s ad principem tuū de/ derā eē inter eundē tabellario interceptas surreptasue Jtaqz et ad Sigismunduz pricipē eadē rursus scripsi q̄ antea. ⁊ tecum iccirco egi breui⁹ q̄m p tabellariū nō licuit vti plixitate Quare ea dumta xat audies grece q̄ apud pricipē tibi tuum verbis meis ⁊ dicēda sunt ⁊ curanda. Uale ex mediolano.xv.calen. maias

¶Fran.pbi.Jacobo Camerinati.S.
Locum ⁊ tp̄s pfinit cōueniēdi amici.

NJsi vehemēter amē amorē tuuz igrat⁹ siz. Que splēdidissimi equitis aurati Jobis tbolētinati scriba tuo noie mihi; coraz exposuit libētissīe audiui Quid āt aut sentiā aut velim tecum vnā Cremone ad paucos vsqz dies cōmentabor ac statuā. Nā ad calen das maias hinc capiā iter ad vrbē romā negocij mei grā. ⁊ id qui/ dem ex pricipis nr̄i snia Qd āt q̄ri visus es.qd nihil ad te scribam nō iure id facis Nā primis dieb⁹ lr̄as ad te dedi. Tu vero endymio nis somnuz dormitas.rn̄des oīno nihil. Sz iccirco ignosco tibi q̄d ita ranaꝝ Cremonēsium clamorib⁹ obtunderis. vt apud te eē non possis. Uale ex mediolano.xiiij.calen.maias

¶Fran.p.Alexandro Sphortie.S.
Admonet quendā vt sibi iseruiat.

ET si prioribus lr̄is debes satis itellexisse q̄ mihi opus sit opa tua nec pterea sūtuar⁹.tū p animi magnitudie tū p mea erga te cōsuetūdia te mihi libēter gratificatuꝝ.tn̄ q̄ noui ingētes ac pe in/ finitas occupatiōes rursuz visus es admonēd⁹ Ego romā suz pe diem cōcessur⁹ Nec oīa mihi adsunt quib⁹ ē op⁹ ad id itineris Nec mihi tā mee q̄ Sphortiane dignitatis rō ē habēda. Reliq̄ tu p tua prudētia potes cōsiderare Uale medio.xiiij.calendas maias.

¶Fran.p.Alexandro Sphortie.S.
Gratias agit ⁊ promissa petit impleri

PErhumaniter mihi nudiusnonus pbenigneqz rn̄disti Jtaqz tibi nō possuz ingētes grās nō hr̄e Dicis tu āt ⁊ facis oīa p magnitudie animi tui nobilitateqz nature. Reliquū ē vt qd tua illa grauissima suauissimaqz ep̄la mihi tā liberaliter recepisti ad quatri duum vsqz te factuꝝ id olim effectū reddas. Nā h̄ mihi pstare gra tius h̄ tp̄e nihil potes. Uale ex mediolano.iiij.calen.maias

¶ Fran. phi. Nicodemo trāchedino S.
Hortat amicū vt cōpleat promissa.

QUamq̄ nō erā nesci⁹ te memorē et fore quid mihi corā recepisses et quid te facere oporteret. tn̄ cū mecū aio volutarē q̄ esses occupatissim⁹, rursum visus es admonēdus. duo sunt q̄ tu mea causa sis facturus. alter florentie ore auribusq̄ tuis 7 Rome alter p lr̄as hec vt 7 q̄primū 7 diligēter cures. te etiam atq̄ etiam rogo. Val. ex mediolano pridie calendas maias.

¶ Fran. phi. Alexandro Sphortie S.
Gratificatur amico pro munere.

QUem rosei coloris pannū dono misisti mihi libētissime accepi Sumq̄ tua mūificentia nō mediocriter delectat⁹ 7 ne id qdē min⁹ animi tui q̄ doni magnitudie. nō em̄ q̄ muneris, sz muneratis anim⁹ marie liberalitatē benignitatēq̄ declarat 7 facit. Naz quod verbo extenuaris (qd est apud me āplissimū) satis id superq̄ ondit 7 me tibi esse charissimū. 7 te nihil pluris ducere q̄ virtutē. Gratulor igit felicitati tue. q̄ vt es aio excelso splēdidissioq̄ igenio nihil abiectū nihil humile neq̄ loq̄ris nec sentias. Reliquū ē vt tibi psuadeas tua apud me beneficia oīa fide bona eaq̄ nō ingrato ē deposita. Val. ex mediolano. iij. nonas Maias

¶ Fran. phi. Nicolao arcimboldo iurecōsulto. S.
Operam petit amici

NEquaq̄ sum nesci⁹ mea tibi oīa marie cura esse. Quo fit vt vl tibi fortasse videar rē meā admodū negligere. q̄ nullū faciam tecū v̄bū: e⁹ mihi opa vehemētissime opus sit. Qd ne accidere iure possit peto abs te vt qd vna de mea pfectiōe cōmētati sumus q̄primū quātū in te fuerit cōfectū reddas. Hoc erit mihi tā gratū q̄ necāriū. Val. Mediolani ex edib⁹ nostris Idibus maijs

¶ Fran. phi. Alberto zancario S.
Grās agit amicis laudātib⁹ rn̄dit pmittitq̄ aduētū suū

ACcepi lr̄as tuas ad me 7 cū his eas binas. quas duo disertissimi Nicolai 7 Perotus 7 vulpes ad te dederāt. Habeo 7 tibi 7 Nicolis ingentes grās. qd tam amice de me sentitis. nam quid dixerāt vere 7 cū ipe longe humili⁹ de me sentiā 7 amorē vnde manat amiciciā tecū finxit antiquitas. In pn̄tis tecū plurib⁹ agere impedior. Ad paucos vsq̄ dies lōgior sum futurus 7 id quidem non p lr̄as sed pn̄s ipe 7 coram. Vale 7 vtriq̄ nicolao salutē plurimaz dicito verbis meis ex mediolano. xiiij. calendas iulias

¶ Fran. phi. Galeatio epo mantuano Salutem.
Pecuniā sibi cōmodari petit.

NIsi vna oim voce pdicationeq̄ cognitū mihi esset te aio vige

re ingēti ꝛ ꝓbenigno subditare fortasse bñficiū quippiā abs tē pete/
re a q̄ nihil ātea ꝓmerueriz. sꝫ cū sis tali tātaqꝫ ꝟtute. vt hūana oia
infra te ducas. intelligasqꝫ nihil eē magꝭ homini ꝓpriū q̄ꝫ bñfacere
vel ignotis. quippe qui se simillimū ei⁹ velit. ad cuius ē imagine;
similitudineqꝫ creat⁹. maiore cū fiducia tuas enpulso fores q̄s mi
hi facile aptū iri nō dubitē. despōdi modo filiā viro bono ꝛ nobili.
cui dotis charitudine tradere nōdū potui. Nā (vt nosti) ꝟtus ꝛ diui
tie sil' eē nō pñt. Te igiꝛ ꝑ tuis maxis innūerabilibusqꝫ ꝟtutibus
maiorē in modū rogo atqꝫ oro. vt ducatos cētū mihi cōmodes ea
cōditione vt intra annū eos tibi oino bona fide redditur⁹ siz. Qđ
si ꝑus vt spero pstare potero. nihil dissimulabo Scio te (id qđ sum
me tue est laudis) nūq̄ꝫ pecunijs abūdare. ꝛ si reddit⁹ habes amplis
simos tū ex eccl'ia tū etiā ex patrimonio. Nā quicqd supest a rebus
necc̄arijs. id oē vel ꝑ liberalitatis. vel ꝑ pietatꝭ officio in eos tribuis
quos dignos cēseas. in q̄s bñficiū cōferaꝛ. Tue igiꝛ hūanitatꝭ fue/
rit vt ita in me pius liberalisue sis. vt intelligas nullū apud me of
ficiū tuū inter moritur. Nō em̄ solū ad cōstitutū tps tuum ad te
mutuū redibit. Sed cū vsura etiā l'raria redibit. Huius āt rei grā
hūc meū adolescentē ad te fidū nunciuꝫ misi. cui velim ad me des
quod petitur. Uale mediolani. x. calendas iulias.

¶ Fran. phi. Georgio trabesonde. S

Dicit se quēdā cū summo pōtifice in grāz rediȷsse

QUod istinc abiēs tibi suꝫ pollicit⁹ ꝑmū in vrbē veni ꝛ sum
mi pōtificis Nicolai qui ti adeūdi mihi data ē facultas. q̄ tē
pore adhuc ex pedibꝫ nō mediocriter laborabat. ita egi cām tuā. vt
ei⁹ aiaꝫ iā ꝑdē alienatū (vt nosti) ita ad te ꝯuerteriz. vt reditū ad se tu
um nō solū admittat. sꝫ etiā desiderare videaꝛ Itaqꝫ moneo te atꝫ
hortor ne differas aduētū tuū. sꝫ velis ac remis (vt aiūt) secūdis flati/
bus te ꝯmittas Nā oia tibi i portu. oia trāq̄lla futura sunt. Uale ꝛ
maiestati regie me ꝯmēda. ex vrbe Roma. x. cal'. septēbres

¶ Frā. p. Nicolao arciboldo iurecōsulto atꝫ senatori ducali S

¶ Equuleus laudat equum.

HAsce ad te l'ras dedi ex Theolētino vii post occiduū arripiā
ad vos iter. tū eq̄stris insignibꝫ ꝛ poetica laurea ornat⁹. tuꝫ
secretari⁹ apl'ic⁹ Equule⁹ tu⁹ si tāta eēt corpis magnitudie quāta
animi ne bucefalo quidē cederet. Mir̄ ē q̄ꝫ se obsequentē pstat Ua
le meqꝫ vt facis ama ex Tholētino Idibus Septembribꝫ

¶ Fran. p. Ciccho Calabro. s. ¶ Rñsum petit

MIror qđ nihil ad ea rñderis q̄ primis diebꝫ tibi ꝺ re mea ꝑca
ui Nōdū fortassis a ꝑncipe didicisti. qđ cupim⁹ Itaqꝫ rogo
taudē respondeas, meqꝫ de omnium ei⁹ sententia facias certio

rem. Vale ex mediolano. x. calendas Novembres

¶ Fran. phi. Alberto zancario. s. ¶ Excusat se de silentio.

Nolim tibi psuadeas quęq̄ eē ex amicis oib' te mihi chariorē Id em̄ cū molestissimi tui mores tū plurima et maxia beneficia citro vltroq̧ mutua pietate collata iāpdē facile pstiterunt. Qd aūt nihil in hāc diē post abitiōe; istinc meā ad te scripserim illud sc; fuit in cā qd frustra id facere nolebā Nōdū em̄ pricepς me' in vrbē rediit ex castris. neq; eo absente habeo qcq̄ qd tibi sim scripturus Tu interim bona spe esto. nō em̄ fallā quā de me indubitatam habes opinionem. Vale ex med. xiiij. cal. ianuarias.

¶ Fran. phi. Nicolao varoni. s. ¶ Commendat quendam.

Qui tibi reddidit has lrās vir est bon' ꝛ nō indoct' mihiq̧ multos iā annos pfamiliaris quē vt et diligas et commendatū habeas rogo. Val. ex mediolano. x. calen. februarias.

¶ Fran. p. Nicolao quito summo pontifici. S. d. p.

Dicit se pagere sibi mādata et gratū se ostēdit

Stephanū Eaciā nouariēse; ꝛ Taurinatā archidiaconū tue sanctitat; cubiculariū in his q̄ mihi exposuit tuo noīe ꝛ summa cū obsuātia ꝛ libētissime audiui nec diligēter min' q̄ fideliter gessi oia geroq; assidue. q̄ tū lrīs tuis. tū eius nuncio tibi grata fore cognoui. Habeo aūt beatitudini tue gratias immortalis. quod fidei mee pietatiq; erga te ita fidis vt debes Quid enim p te facturus nō sim cuius singularem sum iāpridē beniuolentiam ꝛ precipuam mō benignitatē in me exptus Tantum me tibi debere intelligo vt meā vitā quidem ipsam in tua magis q̄ i mea potestate posita esse velim Itaq; imperare sit tuū. p volūtate oia. parere aūt meum cū omni integritate. veneratione industria. Vale pater beatissime. Ex mediolano. quarto calendas martias

¶ Fran. phi. Petro nucetano Salutem

Miratur sibi nihil esse responsum

Antonio lytte mediolanēsi presbitero lrās ad te dedi. qrto Id' nouembres Eratq; cū his sapphicū adonicūq; carmē ad sanctitatem domini nostri lōgiusculū Sū aūt miratus. q̄ nihil in hāc diē mihi responderis. nec potui non dubitare ne litere tibi mee reddite fortasse non essent. noui em̄ facilitatē noui humanitatē noui liberalitate; animi tui. Itaq; non sine causa id accidisse arbitror. Sed cū hac de re. tum de aliis nōnullis. xenophon filius tibi cora; exponet. Tu velim me. vt facis. ames. Tibiq; persuades eū eē me qui tibi omniū maxime nostri ordinis sim affectus. Conuiuia Mediolanensia eidem xenophonti filio ad te dedi. Vale ex mediolano quarto. calen. martias

¶ Fran. phi. Petro pleoni S. Infidum quendā esse dī

BInis alijs lr̄is tibi ſcaui Johānē caimū neqꝫ fecisse neqꝫ factuꝝ sane qcqꝫ de re tua Seqꝫ dī tibi debere nihil. qm̄ p te aliis satisfecerit At illi q̄s is pdicat factū id pnegāt Itaqꝫ si me audis tute mediolanū cōcede. nā si sec⁹ feceris eoꝝ neqꝫ negligētia tua q̄daꝫ omiseris Tu rē paucis tenes Reliqua ex xenophonte filio corā accipies. Vale cum pudicissima vxore tua. meqꝫ tuo illustri principi commēda. Ex mediolano quarto calendas martias.

¶ Frā. p. Petro barbaro cardinali veneto s. Gratū se eē dī

XEnophōti romā venienti iccirco lr̄as ad te dedi vt itelligeres me tāti facere beniuolētiā tuā. quā mihi nup cū istic essem certissimis documētis corā declarasti. vt oīa de te mihi sperare posse videar Id āt eo facio ꝛ maiore cū fiducia et libētius. qm̄ noui nullū apud me vnq̄ꝫ itermoituꝝ bn̄ficiū tuū. nā est apud me antiquius nihil gratitudine atqꝫ pietate Reliqua tu ex xenophōte cognosces Vale pater amplissime ex mediolano. quarto calendas martias

¶ Fran. p. Dn̄ico Cardinali firmano Salutē.

Excusat se preclare q̄ amicū nō salutauerit

NOn possum nō accusare erratū meū qd̄ cū nup fuissē rome ad te min⁹ salutatū ierim. cui me iāpdē norim eē charissimū Nolim tn̄ existimes id vel negligētia mea vl̄ qd̄ tui oblit⁹ fuerim accidisse Sꝫ dū cupio in te adeūdo min⁹ inept⁹ existimari. fui in officio suādo minus erga te officiosus Volebā eīm p āplitudine tua et p decore adire te. ꝛ eos cōferre s̄mones. q̄ ꝛ auditiōe tua ꝛ orōne mea nō indigni iudicarent Quare dū studeo eā expedire negocia q̄ mihi erāt apud summū pōtificē. plusqꝫ in his q̄ꝫ putarē tp̄is cō sumo. tādem coact⁹ sum nō te an̄ adire q̄ꝫ abire Itaqꝫ in ipa abitione mea ex vrbe roma inter eq̄tādū accedo ad ipas edes dignatōis tue Is q̄ tricliniū p̄est officiō rn̄det in cubiculo te esse diuino intentum ministerio. nec licere sibi interea tp̄is adire te Quid m̄tis Tris horas expecto. cū ne ipe q̄dē ostiari⁹ āpli⁹ qcq̄ꝫ respōdet mihi Quamobreꝫ dū video miꝫ sēnari silentiū et ipe ad abeūdū solitarer a comitatibꝫ ne aut importunior aut ineptior dici possem abiui eq̄deꝫ subtristior quod visere te nequiuerim quē mirifica obsuātia prosequor Tenes ecce rem oēm Tue fuerit vel clemētie mihi ignoscere vel iāsticie ostiaꝝ castigare q̄ vt ē gn̄e german⁹ neqꝫ hūanitatē sapiat nec hoīm habeat discrimē. Reliq̄ ex xenophōte filio cognosces. Vale pater hūanissime ex mediola. quarto. calen. maias.

¶ Frā. p. Johāni aurispe S. ¶ Laudat amicū

QUāti ego te sp fecerī ac facio nemo ē q̄ id meli⁹ sciat q̄ꝫ tu Id certe exploratissimū habeo me tibi esse charissimū. fide āt in

amicos & prudentia tanta vales q̄ta scio maiore neminē Itaq nihil ē qd de te sperare nō ausim. Quib aūt in reb tuā mihi et opa & et diligētiā prestes. Velim xenophō filius tibi corā ostēdet. Vale ex Mediolano. iiij. idus. calendas martias.

¶ Fran. phi. Aenico daualo. equiti aurato. S.

Literas petit de statu amici

Cum ad vndecimū cal. septēbres ex castris regijs abijssem repetitur mediolanū nihil mihi molesti fuit q̄ qd te (qm̄ hester no vesgi Neapolim reuertisse ferebar) eo die videre cōplectiq neq uerim Itaq abiēs mecū tuli incredibile desideriū tui quē & absentē absens intueor & ꝯplector & alloquor Cupio āt maiorē in modū p tuas lr̄as intelligere & qd agas & q̄ tibi char sim Sz hoꝝ alterū ꝑspicuū mihi ē Nō em̄ possum nō amari abs te quē tātope ipse colā alteꝝ bn̄ spero. Nā q̄ vir magn es & reb ornat oib te bn̄ agere ac reb vti secūdissimis dubitare certe nō debeo. Gratissimū tn̄ mihi factur sis. si q̄ de te mihi in spe sunt posita ea tu lr̄is tuis vel ꝯfirmabis vel augebis. Vale dec meū & me Alphōso regi ꝯmēda & vt soles charissimū effice Ex med. iiij. cal. martias

¶ Fran. p. Nicolao cebe S.

¶ Interrogat de nauigio

Incipiēti iā mihi expectare lr̄as tuas aliud occurrit in mentem Cupio em̄ ex te intelligere vlla ne a vobis sit aut in Thraciam aut in chios nauis traiectura. q̄ istinc soluat an̄ cal. maias Et h & q̄ prius lr̄is ad te scripsi ne negligas rogo. Val. ex med. viij. id maz.

¶ Fran. p. Alberto zancario. S.

Excusatoria Epistola

Deus malefaciat factioib suspicitōibusq qb fit vt tue mee qz volūtati mos geri nō possit Petierā a principe meo qd te velle intelligebā Is mihi liberalissiē r̄nderat. vt spōdiaq mea causa factuꝝ se affirmaret Deinde cū rei ꝯficiūde studeo. aiaduerto hūc refrigescere Qd ego moleste ferēs ꝯtractōis cāz q̄ro Tādē mihi r̄ndet se & mea & tua causa velle oia. vereri tn̄ ne istic aliq hmōi bn̄ficij gen indigne paciātur Itaq sibi & hoim habēdā cē & tpm rōnem Reliq tu p tua ꝓuidētia coiecta Vnūq tibi ꝑsuade nihil apud me esse antiquius beniuolētia nr̄a. Vale ex med. v. nonas martias

¶ Fran. p. Bernardo iustiniano S.

Excusat amicū nō rescribētem & tn̄ cū vacabit vt scribat orat certiorq fieri petit de statu amici

Nihil ē mihi beniuolētia tua certi. qd em̄ non ames quē vir maxim & clarissim pr̄ tu leonard & dilexit vnice et sūmis beneficijs affecerit. Itaq non modo nō miror si qn̄ meis litteris

inuitatus nihil rn̄deris. licet ignosco pot⁹ occupatiōib⁹ tuis q̄b⁹ fit vt neq; amicis possis nec ip̄i tibi oīno satisfacere Ue⁊ si q̄d ocij q̄āq; nact⁹ fueris rem mihi facies gratissimā. si et de te et de reb⁹ tuis me reddideris certiorē. in primisq; nunquid in naufragio byzātino iacture quippiā passus sis. nō em̄ possū ꝯ vereri. ne quid inde tibi detrimēti acciderit ob tuas pecunias q̄s habebas Constantinopoli in mercatura occupatas. Ad hec rogo te vt opuscula illa mea que abs te meo noīe eloquētissimus medicus Petrus Thomasius petijt huic isti tabellario aut eidem cōmuni amico ad me des. Uale ex mediolano. pridie calen. apriles

¶ Fran. phi. Jacobo cusano iurisperito.

Lacessentē se monet vt desinat

Es tu in me iacobe q̄tidie q̄ par ē iportunior. Itaq; ne posthac facias te nō solū moneo. s; etiā hortor ac rogo Nā quāq; magno animo viri ē iniuriā cōtemnere cōtumeliā tn̄ ferre nemo si sanus sit debet Stult⁹ est em̄ qui et alio⁊ ⁊ sue dignitatis rōnem nō habet Duo sunt claustra natura lingue objecta ⁊ dētes ⁊ labia quib⁹ admonemur esse nihil effundēdū. s; asseueranter oīa prudēterq; dicēda. Neq; in testimonijs mētiri nos oportet. nā sic sumus in deū impij. neq; in defendēdo oppugnādo vt aut piurus aut puicaces id qd̄ faciūt hij oēs qui simplicis aīe sceleratissimā sectā fouēt. Tu me satis intelligis Si iusticiā veritatē tueris. nullā mihi facis iniuriā. Sin secus facis. tibijpsi noces. Utrūq; res habet. cōpesce linguā; ⁊ me lacessere maledictis noli. neq; irrita tela obtusaq; conieceris. retorqueātur in te lōge acutiora. Tibi lingua est vt videre videor. ad inuehēdum apta. At philelpho tuo ⁊ lingua ē ⁊ arūdo lōge q̄ diuturnior. Itaq; sanius tibi consulas. si me philosopho vti malis q̄ vel oꝛone vel sathyra vt cōsueuisti. Uale mediolani ex edibus nostris. viij. idus apriles

¶ Fran. phi. Nicolao cebae. S.

Laborare amicū ex crure dolet. et litteras suas illi non redditas

Gabriel vir religiosus idēq; disert⁹ q̄ mō istinc Mediolanum petijt. fecit me certiorē te nescio quō ex crure laborare. mirari ꝑterea q̄ nihil tibi ad ea rn̄derim. q̄ de re vxoria ad me scripseras Utrūq; sane dolui ⁊ q̄ tibi crus molestiam attulerit ⁊ q̄ bine mee littere tibi reddite minus fuerūt Nā ha⁊ ego alteras publico mercato⁊ tabellario. alteras Leonardo scribe vestri principis ad te dederā Ne igit̄ eadē scpi⁹ repetā illa⁊ lr̄a⁊ exēpla cū his vna ad te misi Tu vale ⁊ crus q̄ diligētissime cura. At hec si quid habes de turcis ad me pscribe. Ex medio. iiij. idus maias.

¶Fran. phi. Johanni marchioni montisferrati Salutem plurimam dicit.
Causam silentij reddit.

SI nihil tādiu ad te scripsi. puto iccirco te nō mirari q̄ nōn id mihi facere nō licuisse ob tēpestates, ꝑcellasq̄ belloꝝ. Nā ego te et amo ⁊ obseruo. nō solū q̄ de meis meritꝰ optime. sed quia dignus es quē boni viri ac docti hoīes ⁊ colant ⁊ venerent. Itaq̄ si qd in me est. qd tibi sit gratū id iure peculij tuū cense Ego āt abs te aliud nihil peto nisi vt me ames. vt soles Preterea maiorē in modū rogo te vt meos illos de exilio libros xenophonti filio ad me des Vale ex meō. idibus maijs

¶Fran. phi. Lombardo collioni. S.
Litteras petit

QUe mihi salomon iudeus nomīe tuo exposuit audiui Miratus autem sum q̄ nullas ad me litteras dederis. fac igit̄ abs te ipso audiam que ꝑ internunciū loqueris Tu me satis supq̄ intelligis. Vale ex mediolano. viij. calen. iunias.

¶Fran. phi. Ciccho calabro. Salutem.
Ostendit se velle rebꝫ suis ꝓspicere.

NOn me latet q̄ abs te nō solū diligoꝛ s̄ etiā amoꝛ nec cupio plus te velle mea cā q̄ possis. Id te rogo dūtaxat vt qd hēs scriptū id principi hodie mō liceat legas Nā diutiꝰ tps terere iam nulli vsui esse mihi ꝑt Itaq̄ institui oīno ꝓspicere rebꝫ meis. Tibi vero amico benefico ⁊ optimo me tm̄ debere ꝓfiteor q̄tū alteri nemini Vale mediolani ex edibꝫ nr̄is. vi. idus iunias.

¶Fran. p. Nicodemo tranchedino. Salutē
Excusat occupationes amici.

AcCusarē ego te ꝑfecto vl̄ obliuiōis vel negligētie nisi tuus mihi amoꝛ iāpridē ꝓspectꝰ eēt q̄ fit vt istiusmōi oēm de re mea cūctationē dem occupatiōibꝫ tuis. qbꝫ qm̄ tā magna ex pte solutus es. te rogo vt qd mihi corā libēter q̄ recepisti. nō annuitus efficias. Vale ex meō. idibꝫ augustis

¶Fran. phi. Christoforo marliano. S.
Pelliri a principe vestem suam petit

UIdeoꝛ licere mihi tanq̄ ꝓ meo q̄da peculiari iure vti ⁊ opa ⁊ officio tuo i oī re mea. Quid eīn discipuli nō debeāt pceptoribus pētin his. qbꝫ se norint eē charissimos Qd te nō lateat illustris princeps Alexander Sphortia vir plane oī virtute maximꝰ mihi dono dedit anno supiore pannū rosei coloris. quo pro dignitate sua musarūq̄ induerer Is in hāc mihi diē fuatꝰ ē integer Nā ante

non fuit vsui Nunc format in vestimētū quod si minꝰ pellitū fuerit videat ineptiꝰ Pelliri aūt ab alio ꝙ̄ ab Alexādro. cuiꝰ est donū haud quaq̄ꝫ decere arbitrer Itaqꝫ isti dicito meis vbis vt sue munificētie et nō ingrate musaꝝ volūtati ꝑ tempore anni consulat. Vale et rn̄de ex medio. xvi. calen. Septēbres

¶ Fran. phi. Bernardo iustiniano. S.
Debitorē quēdā dicit esse soluēdo

Nec tu mihi tuos cogitatus primis lr̄is declarasti nec ego ex me illos potui cōiectare. Sꝫ qm̄ a familiari q̄dā nūc resciui virꝝ illū q̄ de antea ad me scripseras. debere tibi pecuniā. te iterum aliter admonēdū putaui eū eē soluēdo nō difficile. q̄tū tibi debuerit Habet em̄ bona q̄ stabilia vocant permulta Viuitqꝫ ⁊ victitat lautissime. Itaqꝫ tibi nō eē lōgius differēdū cēseo. Veni mediolanū. Nā oīa tibi secūda futura sunt cū ob alias plerasqꝫ rōnes. tum quia hūanissimꝰ hic princeps noster ⁊ videbit te libētissime. ⁊ tuū ius omne suū ius eē existimabit Preterea quod tibi ante significaui si minus abūdās equis. hij mihi sex sunt quos tibi quoqꝫ volo esse cōis. Vale ex mediolano. x. calen. septembres

¶ Fran. phi. Bartholomeo bucinio. S
Nec simulādū nec dissimulādū eē ¶ Laudatqꝫ amicū ꝙ se totū patefacit sibi pollicet officium suum.

Quod te mihi totū ostēdis ⁊ amice facis et recte. Nā cū in viro bono. tū vel in ꝑmis in amicicia nec simulatū quicq̄ꝫ nec dissimulatū eē opꝫt Itaqꝫ videmꝰ ab Aristotele dari Socrati vitio q̄ cū esset sue tēpestati olim apd̄ Athenienses doctissimus ⁊ inter alienos diceret ⁊ apd̄ suos se vnū id scire ꝙ nihil sciret. aliud vero nihil decet ꝑfectō quēq̄ꝫ vt mea fert opinio q̄ se talē oībꝫ illustrare q̄lis sit. vt fucata ⁊ cōfecta mulier grata eē nō pōt ita etiā illa q̄ coloris bonitatē venustatēqꝫ occultat in vitio esse cōsueuit. Qd̄ si omni in re cōsiderādū est eo magis in aīcicia q̄ eē certe nullo pacto queat nisi omī ex ꝑte pateat ꝑspicuaqꝫ sit Egisti igit ꝑ officio ꝙ te primis lr̄is nō solū in cute vt aiūt sꝫ intꝰ q̄ꝫ ita mihi te cognitū reddideris vt ea q̄ oclis cernūtur. delectat me sane ingeniū tuū. delectat oratō placet eruditō. ꝑiucūda est hūanitas. Qd̄ me vero ita laudas ita obseruas id exuberātēꝫ quādā dilectōis erga me tue amorisqꝫ abūdantiā pre se fert Et quāq̄ꝫ nō ista mihi est de me opinio quam tibi esse aīaduerto. nō tn̄ moleste tuli ita abs te sentiri. q̄ sis in me amādo alacrior. Ego autem illud tibi vnū polliceor omnia me tua cā prestituꝝ que tibi vel cōmodo vel iucūditati fore cognoro Nō eniꝫ potes mihi nō eē charissimꝰ qui ⁊ doctꝰ sis ⁊ disertus ⁊ bonꝰ meiqꝫ amātissimꝰ. Vale ex mediolano. calen. septēbribꝫ.

¶ Fran. pbi. Petro nucetano. S.

Amico gr̃as agit p̄ beneficijs ⁊ libros illi mittit

ME indies mag̃ atq; mag̃ tibi obstringis plurimis tuis ac maris bñficijs Itaq; tm̄ me tibi debere fateor q̃ tuũ ab me dissolui posse desperẽ. Qd̃ aũt volũtate possuz id certe ita libẽter facio vt vix aliud quicq̃ mag̃. Quare cũ aĩaduerteriz te meã l̃raris et ingenij monumẽta delectare ↄsuesse. duos codices ad te dedi q̃s a filio xenophõte corã accipies ab eodẽq; intelliges q̃bꝫ in rebꝫ tuo officio vti velim. Tu si qd̃ est qd̃ mea opa tibi p̄stari possit id totuz in tua cẽ p̄tãte positũ existimato. Vale ex med. nonis nouẽbribus

¶ Fran. pbi Nicolao quinto Sũmo põtifici S.

Petit quippiã a summo pontifice

QUid in causa fuerit q̄ serius ad tuã beatitudinẽ vel scripserim vel miserim e filio xenophõte corã accipies Simulq; cognosces ⁊ q̃ mea mẽs sit ⁊ quid ↄsilij ceperim tue aũt mãsuetudinis benignitatisq; fuerit id p̄stare qd̃ a me fidẽti⁹ fortasse q̃ par sit, verũ beniuolẽtissimo in te aĩo pientissimoq; petit. Vale pater beatissime Ex mediola. nonis nouembribꝫ

¶ Fran. pbi. Dñico Cardiali firmano S.

Operam petit cardinalis.

EO maiore cũ fiducia tuis bñficijs vsur⁹ aduenio q̃ te iã plurẽ annos benificẽtissiõ vsus sum Nã vl' a bononiẽsi vsq; legatõne tantã mihi beniuolẽtiã tuã oñdisti. vt nihil cẽ arbitrer nec magnũ nec paruũ qd̃ mea cã facturus non sis. p̄sertim cũ eũ me esse cognoris apud quẽ nullũ sit intermoriturũ officiũ Nã q̃ referre parem gr̃am nequeã cã hr̃e q̃ maximã. ⁊ velim ⁊ soleã Quid aũt abs te cupiã xonophõ fili⁹ tibi corã tẽpestiue declarabit Vale pater beatissime Ex medio. nonis nouẽbribꝫ

¶ Fran. pbi. Matheo. Johanni. S.

¶ Gratũ se oñdit.

CUm mitterẽ xenophõta filiũ ad alphõsuz regẽ tu mihi vn⁹ vl' in p̄mis occurrebas c⁹ mihi recordatio iucũdissiã sit. Nõ enĩ obliuisci possuz q̃ mihi singl'arẽ beniuolẽtiã p̄stitisti cũ ãno superiore in regijs castris tua ⁊ opa ⁊ officio vsus suz Itaq; nisi te vehemẽter diligã ingr̃issim q̃ haberi gratissim⁹ nõ cupio solũ sz etiã studeo Vellẽ admodũ libẽter aliq̃ mihi offerret occasio tibi gr̃as referẽde quã tñ ita habeo vt maior haberi cuiq̃ haud queat Quare tuũ sit et me ⁊ meis rebꝫ oĩbꝫ nõ sec⁹ vti q̃ tuis Qd̃ si feceris mag̃ me afficies voluptate Nã ego tua vti opa. studio nũq̃ desistã Cetera tunc xenophõte corã accipies Vale ex mediolano. nonis nouẽbribꝫ.

¶ Fran. pbi. Petro nucetano ap'lico secretario.

Pagina

Litteras mittit filio reddendas

E Tsi xenophōti filio hinc abeunti mādaui oīa diligēter q̄ ab
eo fieri vellē. tñ nō eē ab re duxi vt iteꝝ lrīs admonerer Itaqꝫ
rogo te cū ꝓmū istuc ꝯuertit eūqꝫ videris (nā ꝯtinuo te adibit) lrās
hisce introclusas eidē reddēdas cures reliq̄ tu corā ex eo accipies.
Val' ⁊ me sctissiō dn̄o nr̄o ꝯmēda Ex meō. iij. id⁹ nouembres

¶ Fran. ph. Blasio axeretensi Salutem.

Hortat amicum ad vicissitudinē lraꝝ

N Escio sane vter nr̄m magis sit accusandus ego ne q̄ iamdiu
nihil ad te lraꝝ dederim an tu. q̄ ne nostri q̄dem memineris
Nam ego de te tuaqꝫ salute quesiui sepenumero vel ex tuis id qō ti
bi nunciatū eē non sum nescius. At nemo istinc venit. ex quo potu
erim intelligere an de me vnq̄ꝫ nostraqꝫ amicicia mentionē feceris
Uerum iccirco ignosco tibi q̄ acceperim te totū eē amori deditum
quē ne cecū eē patiaris te plurimū rogo. sꝫ vtcūqꝫ res se habꝫ postea
q̄ꝫ ipē glaciem fregi vt aiūt tui officij fuerit. vt itineri te accingas ⁊
mutuis lrīs vna simus vnaqꝫ assidue colloquamur. mutuisqꝫ in/
ter nos officijs cōtendam⁹ q̄bus eque vincere atqꝫ vinci ꝑpulchrū
est. Uale ex meō. calen. ianuarias

¶ Fran. ph. Nicolao Didoni medico S.

Codicem alberti magni petit

A Ccepi a nō nullis tibi eē illud alberti magni op⁹ qō de angelis
inscribit Id q̄m laudari video a viris doctis ⁊ sapiētibꝫ vide
re plurimū cupio. Nec sum veritus abs te petere vt huic meo desi/
derio ipē opituleris vel venū vel cōmodato. Nam si qua in re tibi
opus eēt officio meo nihil a me frustra peteres Propediē xenophō
filius Neapoli ad nos rediens istac iter facturus est. cui velim vel
istiusmodi codicē ad me des vel lrās. quibꝫ intelligam quid facto
sit opus. Uale ex meō. iij. idus februarias.

¶ Fran. ph. Aenico daualo S.

Filij causas expediri rogat.

S It ne adhuc Neapoli xenophon fili⁹ an min⁹ sit nihil habeo
certe Illud mihi plane certi⁹ omni re certissima me tibi eē ca
rissimū. ⁊ ne id q̄dē iniuria Nō em̄ es nesci⁹. q̄ꝫtus est ergo te amor
meus. q̄ fides q̄ obſuātia. Itaqꝫ mea oīa tibi maxime cure eē certe
scio qō si forte acciderit. vt nōdū xenophon Neapoli abierit ob oc/
cupatiōes vel tuas vel regias. cum obsecro ne diutius tp̄s terat.
Uereor em̄ fore. vt iter minus sit tutū habitur⁹. si longiorem mo/
ram apud vos gerit Nā comes Jacob⁹ perusin⁹ ꝓpediē in flaminī/
am picenūqꝫ ꝓfectur⁹ cū exercitu ꝑhibet. Preterea q̄d ego factur⁹
sim nescio. nisi rem oēm meā. ex filio an̄ ꝯgnoro Reliqua tu ꝓ tua

prudentia non difficile considerare queas. Vale ex Mediolano. vj. calendas martias.

¶ Fran. phi. Nicodemo trãchedino. S.
Reddi peti filio lr̃as vt ꝑeret domũ

Posteaq̃ꝫ hinc abieras. mihi reddite sunt lr̃e a xenophõte filio Itaqꝫ mihi visũ ẽ. vt is mentẽ meã q̃ꝓprimũ sentiat Nã si sec⁹ fiat. diuturniorẽ morã cũ Neapolitanis videt͛ eẽ facturus. Itaqꝫ mihi facies rẽ ꝑgratã si opam dederi͂. vt meas hasce lr̃as ꝑ mediem filius accipiat Utere diligẽtia ꝛ fide. ea qua soles in philelphũ tuũ Preterea que florentie abs te curatũ iri volebam. vt perficias. rogo. Vale ex mediolano. ꝑdie calen. martias.

¶ Fran. phi. Alberto zancario S.
Recte se cõsuluisse dr.

Respondi primis dieb⁹ ad ea q̃ mihi scripseras ex publico decreto Tibiqꝫ diligẽter aperui sñiam animi mei in quã, ipãꝫ si a vobis q̃ꝫ itum fuerit. habebũt oĩa recte Reliquũ ẽ ne differas. sꝫ q̃ꝓprimũ ad me lr̃as des q̃b⁹ fiam certior de re omni q̃ nr̃a intereẽ iudicabis. Vale. ex med. ꝑdie calen. Julias.

¶ Fran. p. Guilielmo vrsino Frãcie cãcellario. Salutem
Desiderat lr̃as amici ꝛ libros illi mittit.

Existimo fieri aut nũciorꝝ negligẽtia. aut etiã fortassis occupationib⁹ tuis. vt lr̃e tue vel mihi reddãtur vel nõ eant ad me. Nã me tibi humanissimo viro esse charissimũ nõ suꝫ nesci⁹ Ceterũ veliꝫ scias in eadẽ me eẽ sñia quã antea ad te scripsi Qua de re erũditissim⁹ phs ac medic⁹ Thomas coronẽsis tecũ verba faciet Ad hec dedi ad te Johãni Cosse viro nobilissimo opus meũ sathyricũ satis emẽdatũ ꝛ si minus elegãti codice ꝑscriptũ Malui tñ aliquid ad te dare q̃ pati vt vir vtriqꝫ nr̃m amicissimis monimẽtis meis omnino vacuus ad te iret Nã aliud quicq̃ per id tp̃is nihil mihi erat in manu. Vale ex medio. xiiij. calen. augustas.

¶ Fran. ph. Johanni mario filio. S.
Hortatur filium ad bonas artes

Placuit carmẽ tuũ placuit epistola. Queqꝫ scripsisti oĩa me plurimũ delectarũt Quibus aũt honoribus te florentissim⁹ Sabaudie dux ornarit. illis te facito dignũ prestes. Quod ita maxime consequeris. si cum doctrinam. tum non minus diligẽtiam ingenij bonitati adhibueris. Uidere eñ in te filiũ videor q̃d stoycis placet. nõ ingenij min⁹ q̃ corporis viꝫ quãdaꝫ a patre emanasse. Sed ea vis oĩs audiẽdo legẽdo meditãdo docendo disserendo scribendo excitat͛ aliter augescit Itaqꝫ nolim industria diligẽtiaqꝫ

minꝰ q̄ ceterꝫ vł nature vł disciplinę prestantijs fretꝰ ꝓpolitusq̄ iudiceris Reliq̄ oīa q̄ petijsti p lr̄as curabo tēpestiue Nā ad ea cōtinuo ꝓstādā tps mihi nō fuit Sꝫ cū xenophō filiꝰ istic ierit id qd ꝑpediē est futuꝝ morā gerā tuo desiderio Amicꝰ tuus vł noster potius vir nobilis Arismīnꝰ nr̄o officio vti noluit Vale cū vxore ꝛ filijs Ex mediolano.iij.nonas augustas

¶ Fran.pbi. Lucino genuēsi iurecōsulto. S.

Gratificat amico duplici rōne

Accepi ex lr̄is Johis marij filij cū eximiā tuā erga se multis in rebꝫ benignitatē·tū singlarē beniuolētiā erga me. Quo q̄dē duplici liberalitatꝫ gn̄e facile admoneor. vt te nō diligā solū, sꝫ etiā maiorē in modū amē. Qd eo facio libētiꝰ. q̄ cū te virū eē intelligo qui et ciuili sapiētia ꝛ bonaꝝ artiū disciplina ingētiq̄ vtute talis tātusq̄ sis. vt a ꝓbatissimis oībꝫ optimisq̄ viris iure obſuādꝰ colēdusq̄ iudiceris Itaq̄ nō mō q̄ in me amādo in filioq̄ mihi dilectissimo amplificādo officiosissimū te ꝓstiteris atq̄ ꝓstes eā mihi inter amicissimos habēdus. sꝫ etiā q̄ is sis quē vel nullo ꝓuocati bn̄ficio boni et docti oēs debeāt omī beniuolētia ꝓsequi. Habe igi. me in tuis meq̄ vtere ꝓ volūtate tua Nunq̄ te tua de me fallet opinio. Vale ex med.xiiij.calē·Septēbres

¶ Fran.pbi. Augustino daco S.

Causam cur nō rescripserit narrat.

Deinde laudat amicū de eloquētia.

Nolim tibi ꝓsuadeas vlla mea vel negligētia vel tui obliuiōe factū esse.quo minus ad tuas vnas supiores lr̄as tibi rn̄derim Nā vt scire lōgo iā vsu potuisti.nec me omī etiā in re diligētior est q̄sq̄.nec tui obliuisci queā ab q̄ me norim nō secꝰ amari obſuariq̄ q̄ si eēs filꝰ Sꝫ mee mihi occupatiōes huic dulci pioq̄ officō fuerūt impedimēto qbꝫ tpis ꝛ si me nūc q̄dē sum vacuꝰ malui tā vł paucis ad te rn̄dere q̄ ꝓstare diuturniore silētio vt iure videri possem obiurgādꝰ abs te. Delectauerūt me vehementer tue lr̄e quippe q̄ testes locupletissime sint nō minꝰ ꝓstātissimi tui ingenij q̄ sūme erga me pietatis Placet eruditio.placet oꝛōis nitor·in ꝓmisq̄ tua modestia ꝛ hūanitas. Perge igit. vt cepisti q̄ tū beniuolentia tua te indies magꝫ magisq̄ diligimꝰ.tū pristine nr̄e doctrine fructus ex tuis disertissimis monumētis quotidie capiamus vberiores. Vale ex med.iij idus Septēbres

¶ Fran.pbi Bartholomeo scale S

Negociū nōdū ꝑfectū dt.

Scripsi ad te breuiꝰ q̄ ꝛ ipe velles ꝛ mihi opus eēt. Sꝫ nō mlto postq̄ cū q̄d plus ocij nactꝰ fuero tibi simul mihiq̄ faciam

satis De re vertitur qd' scire cupis totū ē in expectatiōe Amic⁹ eniꝫ ille q̄ eo loci ip̄e pfectus ē Nondū redijt mediolanū. aiūt tamen ad triduū reditur Cū p̄mū reuerterit oīa cognosces. Tu interim val' et nos ama Ex med. iiij. nonas octobres

¶ Fran. p. Stephano Cornelio regio
Secretario Salutē plurimaꝫ d̄t.

¶ Libros absolutos eē docet Epl'as alijs reddē/
das mittit ac de futuri tp̄is qualitate inquirit.

Libelli tui iāpridē sunt absoluti Itaqꝫ eos habebis cum voles Verū ne diuti⁹ differas moneo Librari⁹ eīn leuiusculus ē pla neqꝫ morosus Cum hisce ternas l'ras ad te dedi. quarū vne Johā/ nico re reddēde sunt idqꝫ q̄ꝫprimū. altere Guilielmo francie Cācel lario. tertie Thome greco karoli regis medico Nihil es mihi factu rus hoc tp̄e grati⁹. q̄ꝫ si opam dederis vt he oēs l'r̄e ꝛ q̄ꝫ celerrime et q̄ꝫ diligētissime reddant' Si quid aūt epl'aꝝ ad me dederis. cui cō/ mēdes etiam atqꝫ etiam cogita. Nolo em̄ res meas diuulgari hoc presertim tp̄e quod nō omnino caret suspitiōe. Scire ex te cupio quid futurum putes bellum ne an pacem. Hoc vero iccirco a me queritur quoniam institui in Hispaniaꝫ breui proficisci. Ad apl'i Jacobi templuꝫ voti soluendi gratia. Vale ex mediolano. idibus Nouembribꝫ

¶ Fran. p. Guilielmo vrsino Frācie cācellario S.
Opera sua mittit amico a quo ꝛ l'ras
petit ꝛ fauorē in tabellarium.

Cum manuel Jacobus nostri hui⁹ p̄cipis nomie ad Chr̄ia/ nissimū regē karolū iter faceret. idone⁹ nunci⁹ visus ē. cui me os libros de exilio darē ad te dono Nā iamprīdē sum ex multis cer tior factus te affici horum desiderio Est etiam cū his ꝛ longior q̄/ dam ad regem aduersus infideles epl'a ꝛ carmē quoddā itē longi/ usculū Si tibi morē gessero res erit mihi p̄grata. Abs te autē duo sunt q̄ petā. vnū vt tuas l'ras ad me des ꝛ quidēꝫ talis qual' maxie expecto. Alteꝝ vt manuelē hunc q̄ꝫtū scꝫ ad expeditionē eius atti/ net ita tractes. vt intelligat meas sibi cōmēdatiōes fuisse nō inuti les. Val' ex med. x. cal'. Decembres.

¶ Fran. p. Thome coroneo ph̄ō
medicoqꝫ Salutē plurimaꝫ d̄t.

¶ L'ras sibi nō eē redditas d̄t

Nicolaus Thrachaniotes ꝛ Alexander cananus a vobis in Italiā redeūtes. cū mediolanū mei visēdi gracia diuertissēt me tuo nomie monuerūt dedisse te l'ras ad me q̄bꝫ fierē oi d̄ re cer/ tior quā mea ītēresse putauisses Itaqꝫ veliꝫ ne eēs nesci⁹ n'l'as mihi

redditas eē tuas lr̃as Quare si me amas qḋ certe facis. facito vt in
telligā qd tibi agendū sit Val' ex med. ꝑdie cal'. Janua.

¶ Fran. p. Johanni Andree abbati. S.

Ostēdit amico qd sperādū qd ve nitēdū sit

ET si nudiusq̄rt⁹ alteras dedi ad te lr̃as de re tua tn̄ qꝛ īterdū
nūcij sunt vel negligētes vl' tardiores reperā paucis q̄ antea
scripserā Negociū tuū apud principē ⁊ forti ⁊ firma ⁊ tota acie sū
aggressus Putoq̄ȝ nob ex sn̄ia nr̄a successurū Tu āt istūc cura. vt
itē lr̃e ap̄lice eant ad pricipē. ⁊ alie q̄ȝ a iacobo nr̄o Calcaterra dis
tissimo iuricōsulto ⁊ cū ipse etiā tue submisse ꝓhūane ac simplices
Quas oēs mihi ꝑmo reddi volo. ne si forte alij fuerint reddite aut
nihil referat ad pricipē aut sec⁹ q̄ȝ op⁹ sit Dabisq̄ȝ opam ne collati
bn̄ficij lr̃e emanēt in cōpetitorē tuū. Hec si feceris te omni solicitu
dine molestiaq̄ȝ soluā. Rē paucꝭ tenes Vigila si Nicodem⁹ Trāche
dinus istuc aduenerit eū velim noīe meo hortērꝭ ne lr̃aꝝ meaꝝ q̄s
cupio a summo pōtifice ꝯfirmari obliuiscat̃. Tuq̄ȝ si opus fuerit
rem adiuua. Val' ex med. ꝑdie idus februarias

¶ Fran. p. Petro pleoni. S.

Promittit officiū suū

FAciaȝ quod petis et libēter, ⁊ cito. Neq̄ȝ erūt vlle tāte mee oc
cupatiōes quib⁹ ab officio impediar. Tu interea tpis bono
sis aīo. Et val' ex med. xi. cal'. martias.

¶ Fran. p. Gregorio typhernio. S.

Promittit plurib⁹ vbis officium suum

COmmēdatio tua de Laurētio veneto erit mihi loco alieni cō
flatteris Nā nō aliter ei oīb⁹ in reb⁹ sum affutur⁹. ac si esset
filius Qḋ nō solū tua cā suꝫ factur⁹. id qḋ maximū hꝫ apḋ me pō
dus verūetiā mea. q̄ maxiō sim abs te dono affect⁹ cū eū mihi com
mēdaris. qui dignus vt et diligat̃ ⁊ amet̃ ab oīb⁹ Jtaq̄ȝ noli de me
quicq̄ȝ dubitare Nā nihil ē qḋ malim. q̄ȝ tibi morē gerere. Val' ex
med. xi. cal' martias

¶ Fran. p. Aenico daualo. S.

Gratū se eē ōt de bn̄ficijs acceptis.

DE volūtate alphōsi regis erga me ⁊ ḋ studio diligētiaq̄ȝ tua
nō cōiecturis et argumentis firmissimis solū. sed multis eti
am beneficijs iāpridē certior fact⁹ sum Jtaq̄ȝ tibi velim indubita
to psuadeas nihil esse apud me antiquius gratitudine Et ne lon
gior sim tecū q̄ȝ par ē. propediē. vt spero. obsequar volūtati cōsilio
q̄ȝ tuo. Vale; ⁊ maiestati regie me q̄ȝ diligētissime cōmenda.
Ex mediola. xi. cal'. martias.

¶Fran. p. Anthonio becchari. Salutē
Arguit quēdā furti & librū repetit

MOnui te antea semel & iterū p lrās vt Plutarchi pararella q̄ hinc abiēs tecū asportasti me inscio. mihi curares reddēda deniq3. Tu vo neq3 das codicē neq3 lrās Itaq3 nō possum fidem boni viri nō cōsiderare in te Nō em̄ facis vt te dec3. Quid em̄ aliud fuit asportare clā istiusmodi meū codicē me nō mō inuito. s3 toti⁹ tue abitiōis inscio. q̄ vl rapere vel furari Quo em̄ debeo alio vbo vti cū nihil oīno rn̄des. Itaq3 te etiā atq3 etiā hortor ac moneo ne mihi moueas bilem. Sed cura. vt meus codex q̄primū ad me redeat. Val' ex med. x. cal' martias

¶Fran. p. Augustino daco. S.
Silentium accusat

MIror quid in cā sit. q᷑ sepe meis lris puocat⁹ nihil oīno i hāc diē rn̄deris. cū nō tacēdi a nobis. s3 discendi artē didiceris Nec em̄ puto te vsq3 adeo occupationib⁹ obrutū. vt nihil oīno tibi dee' ocij ad officiū Quid abs te velim. & quid te deceat. nō es nescius. Val' ex med. xi. cal'. martias

¶Fran. p. Ludouico Caselle S.
Dotem filie petit sibi impetrare a principe.

NIsi tua beniuolētia iāpridē certissimis documētis pspecta esset vterer fortassis accuratiore orōne S3 vir ē quicq3 magis alienū ab amicicia diffidētia Quare cū liq̄do intelligā te esse pcupidū meoꝝ cōmodoꝝ in re psertim et honesta & pia. vtor & breui tecū et a pca dictiōe Per multa mihi incōmoda sunt. s3 vnū sane oīm molestissimū qd grādiuscula mihi est filia & ea q̄dē morib⁹ modestissimis Vn̄ hāc tradā viro mihi sat' nō ē Desūt em̄ ad dotē aurei ducēte. Rogo te id meo noīe nūcies duci Borsio eūq3 tua illa suaui eloquētia q̄ durissimos et' lapides soles demollire nō ores mō sed exores: ne patiat' me diuti⁹ hmōi angi incōmodo Haud ei3 dubito q̄ facilitate ac munificētia ē nobilissim⁹ iste pricepts nō inuit⁹ ope3 tēpestiue feret huic tāte mee ncitati Tibi vo habeo grās imortal'. Tecū lōgior eē nolo. Nec em̄ oportet cū & natura sis hūanissimus et mei amātissim⁹ Val' ex med. xi. nonas martias.

¶Fran. p. Nicodemo tranchedino. S.
Pecunia vt sibi soluatur petit

DEdi litteras heri ad te Pigello negociatori cosmiano quib⁹ fiebas certior nihil eē sperandū de exigēda pecunia q̄ petro paulo illi tuo credidisses Pugnat em̄ cū inopia. Itaq3 quo magis eget, nūmis eo vboꝝ plus habet At verba emere vendēti verba nō

Mensarius campsor permutator argentarius a latinis dicitur a grecis trapezita

expedit Proinde si me amas q̄d certo facis. cura vt ea mihi pecunia soluat̄ hic a Pigello vel cū meo aliquo detrimēto. vt mēsarioꝝ mos est. h̄ est vt istic nomine meo plus des. et hic mihi reddat̄ minus. Nā malo hm̄oi subire detrimēti genus q̄ȝ incōmodari diuti⁹. Rem matura Et valde illustrē meū mecenatē Karolū gonzagam magno et excelso aīo virū saluere plurimū opto. Ex med. viij. calēdas Martias.

¶ Fran. ph̄ Ludouico Caselle S.
Promittit obsequiū suum

Intelligo indies magis id q̄d certe dubitaui nunq̄ȝ me tibi esse charissimū. Itaq̄ȝ tibi velim oīno persuadeas eum ēē philelphum. quo de tibi possis oīa polliceri q̄ vel grati animi sunt vel ingenui Val. ex med. v. idus martias.

¶ Fran. ph̄. Petro Thomasio ph̄o medicoq̄ȝ Salutē.
Lr̄as annexas reddi petit amico

Rem mihi factur⁹ es admodū gratā. in p̄misq̄ȝ p̄iucūda si lr̄as hisce tuis annexas reddi curaueris Karolo gonzage. et q̄ȝ celerrime ⁊ q̄ȝdiligētissīe. Quod vt facias te maiorē in modū rogo Preterea si quid noui habes de turcis rebusq̄ȝ oriētalib⁹ fac vt sciam. Val. ex med. p̄die idus martias

¶ Fran. ph̄. Francio Aleardo Salutē
Arguit amicū libros nō reddidisse.

Galbe Otthonisq̄ȝ Cesaꝝ vitas q̄s ē grecꝫ latinas reddiderā p̄misisti hinc abiens fore vt ante mensē reddēdas mihi curares At iā p̄terit tot⁹ annus cū neq̄ȝ ille. nec lr̄e tue vlle vsq̄ȝ apparent Bonū āt viꝝ te eundēq̄ȝ nobis amicū ēē arbitror. Itaq̄ȝ non possum equidē nō mirari q̄d in cā fuerit. Vt tādiu et mihi ⁊ amicꝫ plurib⁹ q̄ istiusmōi vitas videre desiderāt. ⁊ incōmodarꝫ ⁊ incommodes Nisi fortassis aliq̄d āā sint apud vos veronēses q̄ȝ apud reliquā italiā mēses Nā si vt mēsis apud egiptios anni loco ducebatur. ita apud vos annus p̄ mēse habeat̄ rediisse iā tandē ad me debuerāt libelli mei Val. ex med nonis aprilib⁹

Verona ... caput Italie quae ... dicitur

¶ Fran. ph̄. Petro thomasio ph̄o ac medico. Salutē.
Gratulatur amico q̄ ex egritudine cōualuit
¶ Hortaturq̄ȝ vt curet valitudinē suam

Non mihi p̄us quicq̄ȝ de tua amissa valitudine ē ānūciatū q̄ȝ de recuperata ex tuis lr̄is itellexi Nullis certe occupatōib⁹ meis eēt itermissa dulcissiā nostra ꝯsuetudo scribēdi. si quid mihi antea fuissꝫ de tua egrotatōne auditū. Qua esse te liberatū. ita letor. ita gaudeo. vt alia de re nulla magis possim Reliquū est. vt omnē

curam diligentiamq3 adhibeas quo te possumus q̃diutissimẽ frui. Quod vt facias te p amiciciã nostram rogo etiam atq3 etiã. Ego carminũ opus h tpe sum editurus. id qd regis francoꝝ Karoli dicaui nomini Tu velim lrãs meas tuis hisce inclusas q̃celerrime ꝛ q̃ acuratissime reddi cures mecenati meo karolo gonzage. Vale ex mediolano idibus aprilib9

¶ Frã. p. Fazino forobro nũciano Salutẽ.

Causam silentij reddit ꝛ aliqua sibi excribi petit

QUod posteaq3 asparagos ad me dederas nihil ad te scripseri aliud qd putas fuisse in causa q3 expectasse me vt qd lautissi me ceperas secũ dares Jd qm̃ iã plane aĩaduerto neq̃q̃3 abs te factũ iri cogitaui excitãdũ te eẽ. vt si vel hac via munificentioꝛ reddi posses Sed interea loci maioꝛẽ in modũ a te peto. vt sphartiani ac reliquoꝛum scriptoꝝ quos istic esse audio. vitas impatorias mihi omnino excribi cures. Vale ex meõ. x. cal. iunias

¶ Fran. phi. Petro thomasio phõ ac medico.

Accusat quẽdã q̃ rẽ interuerterit

¶ Jtem de turcis meminit

AMicus ille tuus nec oꝛonẽ tuã mihi oñdit nec eplã3 iccirco vt arbitoꝛ q̃ oĩa verterit in suũ vsu3. Jta ẽ em̃ mos hominis quippe qui disertus haberi cupiẽs alienis se vestib9 nõ inuitus oꝛnat graculum sc3 imitatus. quẽ aquile pennis q̃nq3 indutũ fabulãtur. Quare dũ tua legi vis tibi posthac prudẽtius consule. Nõ em̃ recte cibus esurienti cõmittitur. Quid apud vos noui feratur de turco machameto desidero audire. ociatur ne an negociat. ꝛ vbi sit gentiũ. Nam certi nihil ad nos affertur quãq3 sunt qui eum in triballos cũ maximo robustissimoq3 exercitu ad quingenta hoĩm milia pcessisse affirmẽt aduersus Spondorobũ quod ẽ munitissimũ oppidũ ad danubiũ positum e regione Hungarie Nos dormimus At turci vigilãt. Val' ex meõ. nonis iunijs

¶ Fran. p. Procellio. Sa.

Commodata repetit

UErboꝝ exercitato peritissimoq3 artifici vbis opus nõ est pⁿsertim ei qui nõ latinã solũ s3 etiã grecã3 sapit calliditatem. Jtaq3 rogo te. vt libẽtissime tibi commodata fide bona restituas Val' Mediolani Ex edib9 nostris. iij. cal. decembres

¶ Fran. phi. Xenophõti filio. Salutem.

¶ Doctrinã cũ bonitate cõiũctã eẽ debere.

DE Mãtuano episcopo q̃ scripsisti legi plibẽter ꝛ si nihil certi notificasti Audio istũ antistẽ ꝛ doctũ eẽ ꝛ bonũ vir Eqdẽ neq3 bõitatẽ cuiusq3 facio mlti, vbi his careat doctrĩa neq3 doctri

nam in pcio eē habēdū reor que bonitate sit nuda. Tu satis potes aīaduertere q̄ mea sit mens q̄ volūtas Jtaq3 etiā3 atq3 etiā caue ne quid agas temere Odorare oīa diligēter ne sinas te falli Satis es admonit⁹. Val' ex med. cal' decēbrib9.

¶ Fran. p. Lodouico cunij comiti. Salutē

Amicum orat vt filio consulat bñ.

XEnophō filius cupit peregriuari id qd ei faustū fortunatum q3 sit vehemēter opto Rem mihi feceris gratissimā si quo tpe Mātue fueris inqres oīa diligēter vt intelligas quo iter intendit Eumq3 accersas ad te psepe ac moneas. q̄ ei cōducturа existimaue ris. Nā nescio quo natus astro quedā appetit supra vires Cōpescē dus est ei⁹ ipetus. ne sese pcipitē dedat. Probo ē ingenio. 7 cōposi tis moribus. s3 q̄dda3 habet nescio qd longe se altius. Tenes quid velim. Val' ex Mediolano calē decēbribus

¶ Fran. ph. Xenophonti filio Salutē

Librariu3 ad se mitti iubet.

SUperiorib9 dieb9 bartholomeo platinēsi Mātua3 repetēti lit teras ad te dedi q̄bus ad ea oia rñdi q̄ ternis antea lr̄is mihi scripseras Nūc aliud nihil erat quod scribēdū eē oporteret nisi vt patauinū librariū ire ad me cures quē tractabo nō humaniter solu3 verūetiā liberaliter. si q̄dē talē experiar qualē pdicas Tuā istic mo rā nō posse3 nō probare. si qd certi audirē tibi ɔstitutū Nā spe3 pcio emere stultum ē. Tu tamē facito. ne quis te leuitatis accusare iure queat. Val' ex med. iij. nonas decembres.

¶ Fran. ph. Blasio ghiglino abbati diui ambrosij Salu.

Minatur cuidam nisi libros reddat

AButeris blasi ghigline facilitate modestiaq3 mea. Et fac3 tu q̄dē minime liberaliter. qui 7 orōnes meas 7 libellū quē d vi ta 7 morib9 illi⁹ sanctissimi pr̄is ac sapiētissimi viri pietissimiq3 pō tificis Nicolai quiti nup scripserā. repetētiq3 mihi tā sepe redder̄ vl' neglexeris vl' nolueris. Jtaq3 dico tibi nisi añ chr̄ianā resurrectio nē hec oia mihi restitueris. omnino fore vt facilitat3 post hac mee et vsitate nimis in te modestie ita oblitum sentias. vt neq3 me vnq̄3 velis. nec aliū quēq̄3 fallere Nā dabo opam. 7 de laudatissima tua ista consuetudine moribusq3 grauissimis nulla vnq̄3 etas nulli po puli conticescant. Valē ex med. xi. calē. martias

¶ Fran. ph. Ottoni carreto iurisconsulto. Salutē

Lr̄as alteri reddendas mittit.

QUi diui ambrosij monasterio Mediolani abbas preest / que dā opuscula mea iāpridē accepit cōmodato. Hec dū repeto

dat homo simplex ac minime versutus vba sp. Itaq3 institui bellorē
decernere. posteaq3 iure nō licet. Sed anq3 in aciem descēdo dimi
caturus. duxi hominē admonēdū Quare te rogo vt meas litteras
hisce occlusas ei reddēdas cures meq3 facias q3primū certiorem
malit ne oino insanire, an aliquādo resipiscere. Nam nisi Blasius
ghilglinus satisfecerit, ꝓpediē suo muneri· ego vtar meo Val' ex
Med. ix. cal'. martias

¶ Fran. ph. Xenophonti filio Salutē
Filium admonit vt sibi caueat

ACcepi tuas lr̄as ex venetijs quas tuus ille familiarj veronēs
mihi reddidit. Laudo tuam istuc ꝓfectionē mō salutis habe
as rationē. Audio em̄ istic laborari pestilētia Itaq3 ratio tibi habē
da est valitudinis. Et vetus mihi est ⁊ summa amicicia cum viro
clarissimo Bernardo iustiniano Leonardo filio cui te debes fami
liarem reddere. is em̄ tibi nō parū prodesse poterit. id quod vel suo
ingenio vl' mea causa nō inuitus faciet Marchesiū nostrum bene
valere cupio Angela soror tua ad chr̄ianam resurrectionē3 tradet
viro cui desponsata ia3 est. Saluere plurimū opto atq3 cupio phe/
bum cancellariū qui facito ne te ignoret Est em̄ et honestus vir et
mihi amicus in primis· Itaq3 tibi auxilio erit maxime. Vale
ex Mediolano. x· cal'. Aprilis

¶ Fran. ph. Paulo cusano. Salutem·
Rn̄det illi qui eum laudauerat ⁊ orationes petierat

DElector ingenio modestiaq3 qua in scribēdo vteris. facile ei3
futuꝝ spero. vt expectatōni p̄ris tui viri grauissimi rn̄deas
quippe q in viꝝ sis ꝓbū ꝑdoctūq3 euasurus. Qd autē me tantoꝑe
laudaris binis iā lr̄is tuis id nō tā vero q3 abūdātia quadā amo/
ris erga te mei factū intelligo. Itaq3 habeo tibi nō mediocre3 gr̄a3
Orōnes mee quas petis plures apud me nō sunt. Hospitanē em̄
apud amicos· alie apud alios Cu3 primū domū reuerterint. dabo
opam ad te veniāt Que aūt domi erant misi tibi Si quid ē in me
aliud quo tue voluntati gratificatur sim id tibi pro volūtate ad
esse arbitrare. Vale ex med. viij. calē. Aples

¶ Fran. ph. Johanni medici Salutē·
Carmina mittit.

QUos recōciliata inter nos gratia carminū libros vltro dare
a d te instituerā dedi etia3 eos libētius acceptis lr̄is tuis qb
significabas tibi mea scripta nō ēē iniucunda. Nec volo existimes
hucusq3 nostra munuscula calcē sistere. Nā ꝓpediē alia subnectam
Interim ita me dilige vt intelligam mea3 recōciliatā beniuolētia3
tibi esse nō ingratā. Vale ex med, iiij· calendas martias

¶Fran. phi. Petro medici. S.
Hippocratis libros mittit

Duos hippocratis libros alter de flatibus alter de passionibus corporis quos iampridem e greco vertimus in latinum. iccirco dedi ad te vt vel curares vel tuereris valitudinem tuam. Nam pre reconciliata inter nos gratia te non mediocriter diligo. id quod sane facio vt tibi cupiam esse quoque optime. Lege igitur hosce libros et eorum precepta vtere. Quod si feceris sicuti pro tua prudentia facturum te certescio non dubito fore. vt indies melius conualescas. Fuit enim hippocrates vir profecto non modo doctus et eruditus egregie sed quod eruditioris est proprium prudentissimus et idem si quid ad rem valet eloquentissimus. Vale ex medio. xiiij. cal. iunias.

¶Fran. p. Nicolao canali patricio veneto S.
Certior fieri cupit

Quid abs te velim et cuius gracia ex his intelliges quas post has litteras vel potius in his litteris scripta intelliges Feceris mihi rem admodum gratam. te autem non indignam si me quamprimum feceris de his omnibus certiorem. quas ad te scripsi Quod vt facias te etiam atque etiam rogo. Vale ex med. xiij. cal. iunias.

¶Fran. p. Gabrieli theologo S
Arguit vituperantem se.

Frater Ropertus conterraneus iste tuus si nulla prouocatus iniuria vel amicum vituperat. quid faciat inimico Agit autem neque pro iusticia neque pro sua professione Vale mediolani ex edibus nostris xiij. cal. iulias.

¶Fran. p. Gabrieli theologo Salutem.
Detractores carpit.

Quod frater Robertus tam sancte tamque perhumaniter sese purgarit non possum eque non letari. Nam quem nulla ipse prouocassem iniuria non potuissem fortassis equo animo conuicium ferre nulli presertim culpe obnoxius Pereant igitur qui maledicta falso renunciant vt sunt homines maledici ac perfidi. Val. mediolani ex edibus nostris. xiij. cal. iulias.

¶Fran. p. Bartholomeo recinatensi regio Secretario atque oratori Salutem
¶Operam petit amici.

Vtor te semper. vt vides familiariter. Quod eo facio libentius Quo scio huiusmodi prouinciam. vt es animo perhumano. atque liberali tibi esse non ingratam. Itaque facito vt soles omnia mea causa diligenter. Val. ex Med. iij nonas Septembres.

¶Fran. p. Nicodemo tranchedino Salutem.
Vicissitudinem excitat litterarum

NEscio vter nrm magis sit accusand⁹ q̄tidiani silētij. nec dubito fore. vt me mal' q̄ ipm te huiuscemōi culpe obnoxiū existimari. q̄uis etiā noris ea te nō vacare. Vtrūq̄ res tñ h̄z iccirco ad te p̄oꝛ scripsi. ne posthac ita silentiū adames. vt p̄stine tue facundie bellū indixisse iudicer. Interim me velim facias certiorē ⁊ q̄ belle vales. ⁊ q̄ nostri mēoꝛiā p̄ te fers. Ego em̄ ⁊ valitudīe vtoꝛ p̄spera et benignitate p̄cipis non alacri min⁹ q̄ larga. Reliqua etiā apd̄ me leta sunt. Val' ex med̄ vndecio cal'. octobres.

¶ Fran. p. Marioto tertino Salutē

Lr̄as petit amici ⁊ suos illi successus indicat

QUam tp̄m iniq̄tas nō amandi quidē. s; scribēdi fecit int̄ capedinē. eam tandē iucūdioꝛ hec dies e medio nobis tollet ita vt vl' ad mutuū amoꝛ; cumulū nō mediocris facta videatur accessio. Nam quādo mutuū cōspectus nōdum facultas datur. mirū me desideriū tenet tuaꝝ lr̄aꝝ. Quanq̄ em̄ de te quotidie p̄cunctanti mihi grati nuncij afferuntur. multo tñ gratioꝛa futura sint. q̄ ⁊ tuis lr̄is quasi ex teip̄o cognoro. Itaq̄ si me amas vt soles. id quod certe facis da opam̄. vt q̄ p̄mū te de oī tuo statu loquentē audiam. Qd̄ si de meis reb₃ certioꝛ fieri ex me vis. ego cū vniuersa familia bn̄ valeo. ⁊ eo mecū se gerit fortuna (quā vocād humanius ac leti⁹) quo huic optimo munificētissiōq̄ p̄cipi ⁊ char⁹ sum ⁊ admodū iucūdus. Vn̄ etiā fit. vt annoꝝ accessio me senescere nullo pacto patiatur. Nā ⁊ in cute ⁊ intus viridioꝛ sum q̄ dudū cū istic agerē iuuenis. Val' ⁊ franciscū beninū cōpatrē meis v̄bis saluere plurimū iube. Iteꝝ val' ex med̄. iij. cal'. decēbres.

¶ Fran. p. Gregorio arrigo iuricōsulto. Salutē

Oꝛat amicū vt inq̄rat de libris.

FAcit vetus ac summa amicicia illa nr̄a. q̄ ab vsq̄ p̄me adolescentia cōiunctissime olim viximus. vt existimē te oīa mea cā facturū. Audiui iohannē petrū lucēsem quō auditoꝛe p̄mū cū florentie oꝛatoꝛiā philosophiāq̄ docerē. deinde amicissimo sp̄ vel absente sum vsus prima etate. Diem obijsse id quod certe (vt debui) tuli molestissime. Cupio fieri ex te certioꝛ. ⁊ quos libros reliq̄rit. ⁊ qua cōditiōe hoc ē venales ne sint. Emerē em̄ aut oīs. aut plerosq̄ p̄sertim grecos. si q̄ sc; digni sunt lectione nostra. Fac igitur si me aās vt hanc rē ⁊ q̄ p̄imū ⁊ q̄ diligētissime intelligā hoc erit mihi tā gratum q̄ quod maxime oꝛnatissimū equitem auratū Petrū nuceranum noīe meo salute plurima impartias velim. Val' ex med̄. xij. calē. decembres

¶ Fran. phi. Nicodemo Trancbedino. Salutē.

Pagina

Gaudet tristē nūciū in letiorē cōmutatū.

Item monet vt quēdam hortetur ⁊ excitet.

LIttere tue fuerūt mihi iucūdissime tū tua causa quē intellexeriz bene valere cū vniuersa familia. tum etiā ob Franciscū patriciū quē e mortuo viuū factū acceperim. Tristis em̄ de homine amicissimo nuncius platus ad nos fuerat. cū essz qui assereret vl' sepn̄te suppliciū eē de eo sumptū. Itaqz indoluerā ei vicem ob id quod omnē popularē statumq̄ sine seditione esse vir vnqz consueuit vehemētissime execrabatur. Quanqz francisco familiari nostro nihil magis arbitror obfuisse. q̄z inuidiā. qua viri prestātes nūq̄z caruerunt. Letor em̄ plurimū quod p̄ter opinionē ac luctū studeas. Id quod vt assidue facias te etiā atqz etiā maiorē in modū rogo. Quod vero de re altera consilium ceperis probo ⁊ gaudeo. Miror autē q̄d viro illi in mentē venerit. vt cū iam ad calcē puenerit. a decursu iā olympici spacio auertatur. atqz victorie palmam renuat. Nū forsan cū etate animi quoqz vigor consenuit. Verū tu hebescenti iam sanguini flammas adijce rōnis. Concalescet fortasse. prioremqz vim accensus resumet. Nos oēs valemus recte. Val' etiam tu atqz tui oēs vl' nostri potius. Patriciumqz hortare. vt forti animo ingentiqz sit meminerit qz sapiēti nihil obesse posse ⁊ fortunam oēm vel minima virtute eē inferiorē. Val' ex mediolano p̄die cal'. Januarias.

¶ Fran. ph. Petro pleoni. Salutē.

Gratulatur amico de prospero successu.

Deinde monet inuidētiā eē contemnendam.

QUod ad venetos te receperis viros plane optimatis nō solū probo sz etiā letor. Facile em̄ futurū spero. vt doctrine virtuti qz tue paria p̄mia referant. Idqz ꝓpediē. Hi em̄ sūt veneti vt nūqz se bn̄ficio vinci patiant. sz officiū ꝓ officio cumulēt ⁊ maximo ope promereri studeāt. Gratulor igit' felicitati tue. q̄ in eo sis loco tādē collocatus. vbi ⁊ emolumēta sis nō vulgaria ⁊ laudē itē maximā breui assecuturus. Institue igit' vt cepisti patricios istos adolescētes nō morū minus q̄z doctrine eloquētieqz p̄stantia. Fecunda nactus es ferecissimaqz ingenia. q̄ q̄d laudis semen acceperint. ad maturā frugē miro incremēto sint ꝑductura. Vn̄ etiā tu tanq̄z diligētissimus q̄dā fortunatissimusqz excultor cū vberrimos ꝑcipies fructus tū me ingēti afficies voluptate. q̄ tuam laudē oēm permagne mihi laudi eē duco. Nam q̄d ais de insectatiōe inuidētium id tibi q̄z iucūdū eē oportz cū itelligas excellentiā oēm inuidie esse velut obnoxiā. Nā q̄d malis vtrū excellere an excellētiaz pati. Itaqz aio

constanti excelsoq; sis. Tibiq; psuade obnitereq; tuere oia eē virtu/te inferiora. cui quo magis inuidet eos eē magis gloria facit 7 ad/dit se comitē. Quare tibi opa dāda ē. ita eruditiōe 7 dicēdi elegātia splēdoreq; augescas vt tibi nemo pter assequēdi desperationē inui/dere audeat. Paribus eni aut aliquāto superioribus inuidet. Pre/stantie aūt nimietas hoc morbo vacat. Uale ex mediolano. iiii. id9 Januarias.

¶ Fran. ph. Nicodemo tranchedino Salutē

Curare rem suam petit.

REm mihi nō facies minus gratā q̄ necc̄riā si quod dieb9 pri/mis ad te scripsi 7 q̄primū ex snia mea curaueris scio q̄tuz prudētia vales q̄tū etiā gratia Jtaq; nihil dubito pediē fore vt cō/ficiatur quod cupim9 mō aduigilare volueris. Tuo aūt erga me aio certius habeo nihil. Natura igitur si me amas 7 qd volum9 effice. Uale ex mediolano. iiii. idus ianuarias

¶ Fran. ph. Xenophonti filio Salutem

Filio peregrinari volenti consilia dat

QUod Ulissen imitare institueris nō vitupero: mō nō naufra/gus. s3 prudētior ad nos redeas. Preterea vix vllos sapiētia claros legim9 q̄ Ulyssis quodāmodo emuli nō fuerint. hoc ē q̄ ad sapientiam vendicandā nō varias ac diuersas orbis terraꝝ regio/nes inuisere studuerint. Utere semp ratione atq; virtute te duce: quod si feceris facile spero oia tibi secunda fore. Da q̄sepissime ad nos lr̄as q̄bus certior fiam de omni tua fortuna. quā tibi fautricē ac benignā futurā opto et eam q̄dem fortunā que dei volūtate defi/nitur. nō hominū stulticia. Cura etiam libros q̄plurimos et q̄op/timos tibi compares qua vna suppellectili nullam sis pulchriorez habitur9 nullā vtiliorez. Ual' ex med. xiii. cal'. februarias

¶ Fran. ph. Bernardo iustiniano. Salutē

Animū suum per aliū aperit

PEtrus pleo tibi quedā noie meo exponet. Que q̄dē ipa ex ani/mi mei snia manāt omia Jtaq; vt q̄ petierit facias magnope abs te peto. Ual' ex Mediola. viii. cal'. martias.

¶ Fran. ph. Anthonio panhormite. Salutē.

Commēdaticie littere.

QUi tibi reddidit meas lr̄as est mihi vetere familiaritate beni/uolētiaq; coiūctus Hunc tibi vnice cōmēdatū volo q̄ppe q̄ doctus est 7 modestissimus plane vir amiciciaq; tua minime indi/gnus. Ual' ex med. p̄die cal'. martias.

¶ Fran. ph. Alberto parrhisio. Salutē.

Hortatur quẽdam vt libros reddat

QUe amicis cōia eē dn̄t ea queq̄ iuri suo ascribere· vt nihil habeat cū amico cōmune nō iniustū duci nō p̄t. At vitas Galbe ⁊ Otthonis. quas e greco traduxerā ⁊ tibi poscēti cōmodaram in mēsem. iam annū ita possides) vt quid eq̄tas. q̄d officium postulet oīno videaris oblitus. Itaq̄ rogo te. vt memineris eas ad te isse cōmodato nō dono. Proinde facies vt te decet. si curaueris. vt iam tandē ad nos redeant Albertū meū zancariū Enochi filium bn̄ valere opto· vale ex međ. vi. idus martias.

¶ Fran. p. Jacobo actiolo Salutē

Hortatur amicum vt meminerit promissoꝝ

MUlta hinc abiēs es mihi pollicitus. quoꝝ in hanc diē effecisti nihil itaq̄ tui eē muneris arbitror vt pro mutua aioꝝ inter nos charitate aliq̄ tandē facere incipias. Illudq̄ in p̄mis. q̄d a patre tuo viro clarissimo tantope petierā. Quā vereor ne recētis aliquos amores ad p̄stinos addideris. q̄bus ipeditus animus neq̄ nostri neq̄ sui reminiscatur Q̄ si mēorie volueris repetere meū in te officium. non modo nostri nō obliuiscaris. s3 potius q̄ p̄mu3 es me; u3 tibi conflatum dissoluere incipias. Nosti q̄d velim. Vale ex Međ. nonis maijs

¶ Fran. p. Nicodemo tranchedino. Salutē

Lr̄as petit

QUid ipedimēto fuerit q̄ min⁹ ad meas mihi primas lr̄as rn̄deris nescio· nisi fortassis abfueris a florētia ad senēsis tuos. Fac igit vt q̄ p̄mū tue mihi lr̄e reddātur. q̄ me faciāt de re oīm certiorē quā nr̄a putaris interesse. in p̄misq̄ redideris ne meū primum carmē argyropolo nostro. Noli obsecro pati. diutius expectē optatissimā ep̄l'am tuā. Val' ex međ· xi· cal'. iunias

¶ Fran. p. Angelo Actiolo eq̄ti aurato Salutē

Promissa vt recomprobētur orat

ET q̄d ipe maxie oīm cupiā. ⁊ q̄tū l3 tibi ī tua republica cū antea sp̄· tū h̄ potissimū tpe. nō su3 nesci⁹ Quare te plurimu3 rogo atq̄ oro· vt q̄d mihi corā v̄bo aliq̄n receperis te opptune curaturū id in p̄ntia certa re cōprobes Hoc erit mihi adeo gratū vt q̄ti⁹ aliud facere nihil possis. Val' ex međ. xix. cal' Septēbres.

¶ Fran. p. Nicodemo tranchedino Salutē

Petit vt aliq̄d tēporis amicicie officio det.

DElicatior fact⁹ es q̄ nihil rn̄deas: nolo eni̅ supbie crimē tibi homini aīcissimo obijcere. q̄d his solem⁹ q̄ sepi⁹ lr̄is inuitati. nihil rn̄dere cōsueuerunt Scio sane te eē occupatissimu3 his p̄serti3 tēporib⁹. Sed erit humanitatis tue vt tpis aliquid surripias tan

tillū qđ amicicie ɔdones officiō. Ego institui ad Piū pontificem salutatū accedere. Itaqꝫ rogo te oro pe opaqꝫ cures. vt istac mihi liceat iter facere Quid opꝰ sit nosti Uale ꝛ quid de nr̄o patritio factum sit cura. vt sciam Ex med. xi. calē. Octobres.

¶ Fran. p. Nicolao tranchedino. Salutē
Excusat tarditatē lraꝝ qꝛ nō sit arbitrij sui

QUod tardiores ierint mee ad te lr̄e. id cause fuit qđ expectabā mihi facultatē fieri p pricipē nr̄m faciūdi itineris Nō eṁ viuimꝰ nr̄o. ſꝫ alieno arbitrio Et iustus pnceps. p iusta lege dicēdus ē. At viri oēs boni subiecti sunt legib Iccirco Socrates cū possit noluit e carcere se in libertatē vindicare. Breui igit hinc cōcedam Lucā. Ibiqꝫ tādiu expectabo. donec mihi fiat qđ amici nomie fca sti. Nā eiꝰ mihi fide cē tutiꝰ mihi sp̄t. At ne securꝰ qđē. Erūt etiā eo mecū filij duo Mariꝰ ac Xenophō. Cū vna erimꝰ. cetera inter nos cōmētabimur. Uale ex med. xij. cal. decēbres.

¶ Frā. p. Thome senece. S. ¶ Maturari petit opam aici.

BArtholla noster q̄ ad te venit. faciet de oī statu meo te cumulatissime certiorē Qua vero in re tua mihi opa opꝰ sit ex eodeꝫ cognosces Itaqꝫ tuū est id p̄stare. ne frustra hoc itineris ab eo susceptū videri possit. Nō eṁ sum nescius. ꝛ q̄ntum possis autoritate et gr̄a et q̄ntū etiā mea causa velle debeas. ſꝫ rudis plane ꝛ dicendꝰ sum ꝛ iudicādꝰ. qui ita ad te scribam quasi videar dubitare de singulari tua p̄spectaqꝫ charitate. Quare nihil aliud abs te peto nisi vt cures ne istuc diutius Bertholla noster expectet. Uale ex med. quarto nonas decembres

¶ Fran. p. Ciccho calabro ducali secretario
Laudat quendam fidei in pncipem

DEdi ad te nudiustertiꝰ lr̄as ex arimino. qb certior factꝰ esses de ijs. q̄ tp̄s obtulerat Hesterno vespi cū ad forꝫ semproniū venisse ꝛ offendi Iacobū perusinū cognomēto picinū corpe sane Tydeū. ſꝫ omi robore ac prudentia alcidē aliquē Hic mihi visus ē tanta cē in pncipeꝫ nr̄m ꝛ fide ꝛ pietate. vt dignus sane sit. quem Sphorciani oēs mirifice diligamꝰ amemusqꝫ. Singl̄arē is mihi beniuolētiā ostēdit omisitqꝫ nihil. qđ vl̄ humanitatꝫ vl̄ benignitatis officiū saperet. Spero hūc principi nr̄o maxime aliquādo voluptati fore ꝛ fortassis etiā vsui Cū hec ad te scripsi. erā hinc continuo abiturꝰ quippe q̄ audirē pontificē Piū ex vrbe roma iā decessisse petereqꝫ perusiam. Tu me interim ama vt soles. Uale ex foro sempronio. vij. idus Ianuarias.

¶ Fran. p. Iacobo lucensi ap̄lico secretario. Salutē.
Diligentissime quendam amico commendat

¶ Itē excusat se q̄ ad summū pontificē nō scripserit

FRāciscus fossatus vir nobilis ꝛ human⁹ ideq̄ȝ splēdidissim⁹ eques aurat⁹ ē mecū summa familiaritate cōiūctus. hūc ego tibi p nr̄a singl'ari beniuolētia maiorē i modū cōmēdo. Facies tu mihi sane rem admodū gratā. si curaueris. Franciscus me⁹ intelligat meas apud te ꝯmēdatiōes sibi fuisse nō mediocri adiumento. Qđ vt facias. tāto studio abs te peto. vt maiore aliud nihil possiȝ. Scio te oia cupere mea cā. nihilq̄ȝ omissuꝝ qđ huic viro. vel ad rē vl' ad dignitatē ꝓfuturꝝ intelligas Quare ne tue pmulte ac marie occupatiōes tibi impedimētō sint. q̄ tardi⁹ qđ facto op⁹ fuerit effectū reddas te etiā atq̄ȝ etiā rogo Val' ꝛ me sctissimo dn̄o nr̄o q̄ȝ diligētissime cōmēda. Cui qđ nihil adhuc opstrepuerim post reditum meū ab vrbe roma. tertiana febris fuit in cā. qua q̄m diuina benignitate iā sum plane liberat⁹ qđ p̄termissuȝ ē ꝓpedic resartiā Gregorium senenseȝ iurecōsultū collegā tuū bn̄ valere plurimū opto Uale itēꝝ ex međ. x. cal' iunias.

¶ Fran. p. Amareto mannello S.

Munera optat comitatu venire lr̄aꝝ

HIs deinceps posteaq̄ȝ terciana febre sum liberat⁹ tui ad me tierūt pulcerrimi asparagi. qb⁹ ꝛ si delicat⁹ suȝ p̄rimū. q̄a ab homine aicissimo missi eēnt lōge me tn̄ magȝ magisq̄ȝ delectassent. si lr̄aꝝ tuaꝝ suauissiō comitatu vti voluissent / Id qđ nō p̄stitisse te nisi mihi mēorie occurrerēt occupatiōes tue tuȝ p̄uate. tū publice equo aīo haud ferrē Erit tn̄ hūanitatȝ tue si cū qđ ocij nact⁹ fuerȝ aliqđ mihi scripseris. Val' ex međ. viij. cal'. iunias.

¶ Fran. p. Xenophōti filio. S.

Docet quib⁹ artib⁹ institui q̄s debeat futur⁹ medicus

QUod tibi anteaq̄ȝ istuc eēs ꝓfectur⁹ cōsiliū dedi. idq̄ȝ vt faceres iussi: idē repetā p lr̄as. Instituisti medicine opaȝ dare. qđ ei⁹ rei nō mō nō rep̄hēdo. sȝ vehemēter laudo. q̄nquidē ꝛ medicina post magicā atȝ poeticā ē oīm laudatissimaꝝ artiū vetustissiā eaq̄ȝ humano gn̄i admodū nccāria. ꝛ tu ad istiusmodi scientiam viderȝ natura inclinatus. Unū aūt moneo ac volo. ne te ante ad medicie studiū cōferas. q̄ȝ dialecticen ac phisicen oīm itēq̄ȝ mathematicas disciplinas q̄ȝ diligētissime didiceris. Quibusquidē ip̄is in studijs quib⁹ p̄ceptorib⁹ vti debeas id qđ te etiā corā monui. cōsule hoiem mihi amicissimū eruditissimūq̄ȝ phm ac medicum Johannē marlianuȝ quo etiā aliqn̄ doctore vsur⁹ es Noui eī hominū consuetudinē in istiusmodi scholis. quāta circūcursatio fit. quāte aicoꝝ preces ad auditores alliciēdos Itaq̄ȝ volo te nō beniuolis hac in re. sȝ tibi ip̄i mihiq̄ȝ inseruire Paucis tenes sn̄iam meā. de re pecunia

ria ita curabo. si intellerero te admonitis iussisq; paternis nusq; recessisse. Val' ex med. viij idus iunias.

¶ Frã. p. Gregorio lollio iurecõsulto & aplico secretario. S.

Filium amico commendat

Quanq; sciebã vel nulla mea cõmẽdatiõe meos oĩs eẽ tibi cõmẽdatissimos. tñ vt marij filij honestissime volũtati morẽ gererem. ita eũ tibi cõmẽdo. vt ne me qdẽ ipm neq; diligẽti⁹. nec ex aĩo magis possim. Qd eo facio libẽti⁹. q2 tibi audeo affirmare talez eẽ mariũ quẽ tua singl'ari beniuolẽtia dignũ sis iudicatur⁹. Cetera tu ex ipso cognosces. Ego nõ desino expectare qd ad me ꝑpediez te ꝑscriptuz affirmabas. Id aũt in hãc diẽ nõ fecisse te plurimuz miror. Val' ex med. vi. cal'. ianuarias

¶ Fran. p. Bessarioni cardinali niceno. S.

Filium commẽdari orat.

Cum iohãnes mari⁹ filius Mãtuam peteret Pij pontificis maximi & salutãdi & adorãdi grã. iussi. vt oĩm ꝑmũ tuã amplitudinẽ adiret cui mentẽ suã oẽm aĩmq; exponeret. Itaq; rogo te. vt oĩb; in reb; ita eũ cõmẽdatũ habeas vt illos soles. quos vel ipos vl' ipis natos charissimos habes. Hac vna re vix mihi quicq; grati⁹ potes facere hoc tpe. Val' pater clemẽtissime ex mediola. vi. cal'. ianuarias.

¶ Frã. p. Agapeto romano & aplico referẽdario. S.

Filio vt adsit amicus optat

Venit istuc mari⁹ fili⁹ iuuenis vt videre poterz & modestus et doct⁹. Cãm accessiõis sue ipe tibi corã declarabit. Quibuscũq; in reb; poteris te rogo ita ei adsis. vt me tuisq; ijs velles qs maxime diligis habesq; charissimos. Val' ex med. vi. cal'. ianuarias.

¶ Fran. p. Nicolao cauali iurecõsulto & eqti aurato

Lras ad se ait nõ eẽ platas

Qui tabellari⁹ supiorib; dieb; meas lras tibi reddidit ac item has tibi ẽ redditurus⁹. renũciauit mihi iccirco te sibi nullã dedisse ad me eplaz. quoniã eã alteri nescio cui antea commendasses. Ego ãt quod scripseris nescio. Vnũ scio me vehemẽter cupere tuas lras quippe qui nullas acceperim. quare si meo in pñtia desidẽrio morẽ gesseris habeo tibi nõ mediocrẽ gratiam. Val' ex medio. v. idus ianuarias

¶ Fran. p. Theodoro gaze. S.

Problemata Aristotelis trãslata mitti sibi petit

Non mediocri afficior desiderio audiẽdi tui. Posteaq; visendi facultas ẽ intercepta. Itaq; fatis tu qdem iniuriam. q totiens grece superiore tpe ꝑuocatus a me lris. nũq; responderis ne-

dū versu s; ne psa quidē cuz in vtroq3 dictiōis gñe excellētissimus sis eādē āt nūc vt latine facias rogo Sūt hic nōnulli pdocti i phia viri ac ijdē medici q̄ qm̄ grecē nesciūt videre cupiūt lectitareq3 latina illa Aristotilis pblemata q̄ annis supioribȝ in latinū cōuertisti eloquiū Quare mihi rē gratā factur⁹ es. si licebit p te mihi hoībus et amicis et eruditis gratificari Aut igit̄ tuū istiusmōi pblematu; codicē ad me excribēdū mitte reditur̄ ad te q̄primū. aut eu; istic excribi cura. mercedēq3 librarij p lrās nobis fcato. τ aduolabit ad te. Id vt ꝓpediē effectū cures. te etiā atq3 etiā rogo Preterea me cupio facias certiorē. q̄ in statu sint res tue. q̄s fortunatū sciri vehemēter cupio. Uale ex meō. pdie idus ianuarias.

¶Fran. p. Bernardo iustiniano. salutē.

Gaudet amicū bñ habere

Nescio qd aliud mihi potuisset grati⁹ renūciari. q̄ q̄ hodie ex Johāne varisino cognoui Is em̄ interrogāti mihi: redijsses ne adhuc ex illa regia legatōe: τ reuertisse te rñdit τ tibi eē q̄ optime. Qui quidē nūci⁹ eo mihi iucūdior fuit. qd venet⁹ quispiā vt ille desē affirmabat: τ cui superi malefaciāt aliter de te mihi seruat incolumē Johāni aūt varisino grās q̄; debeo nō vulgar̄ qui me tanta solicitudine liberarit. τ incredibili animi leticia affecerit Nā qd mihi potuisset iucūdi⁹ cōtingere. quā q̄ certior fact⁹ sum te habere q̄ optime. e⁹ etiā mēoria recreabor Reliquū ē. vt veterē nr̄am summā q̄ amiciciā mutuis tum officijs tū etiā lrīs foueam⁹ τ ei aliquid in dies cū opus fuerit addam⁹ in cumulum. Ual̄ ex meō. xiij. calenō. februarias

¶Fran. p. Nicolao canali eq̄ti aurato ac iurecōsulto Sa.

Lrās interceptas conqueritur

Quod ad quintū id⁹ ianuarias tibi scripsi. idē vt in pñtia itel ligas volo me nullas in hāc diem abs te lrās accepisse. q̄s ita desidero. vt vix aliud quicq̄ magis. Quo q̄dē me desiderio si q̄ primū leuauer̄ habeo tibi grās imortalis. Ual̄ ex meō. ix. calendas februarias.

¶Fran. p. Petro pleoni Salutem.

Adolescētem amico commēdat

Leonardū griphū modestū adolescēte; τ musaꝝ in pmis studiosu; eq̄ diligo ac si eēt filius Is a Marchesio nr̄o viro prestanti τ phumano accersit⁹ Uenetias venit. tū vt hoī amicissimo atq3 optimo morā gereret. tum etiā vrbē florētissima; cora; ac pñs intueret̄ Nūc ego hortat⁹ su; q̄diu istuc factur⁹ ē. te q̄tidie adiret. Is a nobis istitut⁹ nō latine mō pulchre callet. s; grece etiā cepit Itaq3 rem mihi pgratā factur⁹ es si meo Leonardo plane onderis

tibi mea omnia esse charissima. Vale cũ pudicissima vxore ꝛ tuis omnibus. Ex mediolano. iiij. calen. februarias

¶ Fran. ph. Otthoni carreto iurecõsulto. S.

Quomodo res habeat scire desiderat

AUdiui nũc ex homine amicissimo eo te die meas lrãs Pio .ij. põtifici maxio reddidisse in naui q̃ ex vrbe mãtua discessisset. Quare sum mirat⁹ nihil abs te mihi lrãꝝ in hãc diẽ redditũ eẽ. itaq3 rogo te vt me q̃ꝑmũ facias certiorẽ. quõ res hẽat ꝛ q̃d ille rñderit Hoc erit mihi vehemẽter gratũ Val' ex med. iij. nonas februa.

¶ Fran. phi. Petro medici cosmi filio Salutẽ.

Libꝛ repetit ꝛ petit amicũ admoneri vt ꝓmissa cõpleat

LIbꝛ de iocis ꝛ serijs quẽ ex q̃ttuor illis ꝑimis vltio ad te dedi vt redire cures a d' dñm te admodũ rogo. His ãt reb3 si cognoro te iterdũ delectari reliq̃s deiceps libros mittã etiã breui Nõ possum ꝑterea nõ mirari q̃d Nicodemi nr̃i ꝓmissa tãdiu cũcten̄. Itaq3 rogo te vt amicũ moneas nescire me. in iocis ne an in serijs cũ suis illis ꝓmissus ponẽd⁹ sit. Val' ex med. Idib3 februarijs

¶ Frã. p. Bernardo iustiniano Salutẽ Leonardo filio.

Officium amici petit in pñtia

QUanq3 intelligo vel ex primis tuis lr̃is mea tibi oĩa cordi eẽ præsertim ea q̃ mihi ꝛ honori. vt scribis. ꝛ ꝯmodo eẽ ducas. tũ nõ desinã abs te petere. vt si q̃n id maxie feceris. aut factur⁹ sis i pñtia ita facias vt oẽs intelligãt tuã erga me beniuolẽtiã tãtã eẽ q3 q̃ maxia vl' dici possit vel cogitari. Nã q̃ in re tua mihi opa vsui esse queat nõ te ꝑterit. Quãtũ aũt valeas ꝛ autoritate et grã apud omnes nõ sum nescius. Val' ex medio. vij. calen. martias.

¶ Fran. ph. Nicodemo tranchedino Salutẽ.

Hortat̃ amicũ vt que ꝓmiserit sibi ꝑficiat

QUe hinc abiẽs curatũꝝ te recepisti. si dabis opam vt efficies fiet nõ mediocris accessio ad meũ in te amorẽ. q̃ tñ ẽ tãt⁹. vt augescere nullo pacto posse videat̃. Expecto indies atq3 magis lrãs tuas officij plenas ꝛ diligẽtie. q̃ spes ne me fallat vehemẽter opto. Nã q̃tũ mea cã velis nõ ignoro. Preterea nõ te fugit q̃d debet̃ viuis si mortuis pstet̃ officiũ nõ cãdẽ grãz ꝑ se ferre. Reliqua tu vel me reticente cognoscas Tu satis sup q3 efficies si q̃tũ poteris feceris Nec eñi cõsiliũ ꝛ diligẽtia minus laudi ducat̃ q3 euẽtus Dñoez illam nostram q̃3 videre cupiebas ex Donato actiolo consequere. Val' ex medio. vij. cal' martias.

¶ Fran. p. Marchesio varisino Salutẽ

¶ Petit ab amico vt hortet̃ filiũ ad virtutẽ

CUm tue me oẽs lrẽ sempꝛ delectauerũt. tũ he potissimũ quas

hoc die abs te accepi His enim me certiorē facis quāta cū oim non
gratissimoꝝ senatoꝝ modo sꝫ illustrissime etiā isti⁹ pricipis beni/
uolentia ⁊ laude. Marius filius ⁊ dictauerit publice in senatu et
docuerit Que quidē res ⁊ si ob alias pmultas rōnes mihi pergrata
est. ob eam tñ admodū iucūda. q͛ in eius ciuitatis portu ancoras
est iacturus. quē ⁊ ventoꝝ omniū vacat turbine. ⁊ optatissiā qete
quadā trāquillitateqꝫ abundat. Itaqꝫ meo nomie filiū hortare vt
nullis neqꝫ vigilijs nec laboribꝫ parcat. quo expectationē istaꝫ quā
de se tā multā tā preclarā apud florētissimū eundemqꝫ sanctissimū
venetoꝝ senatū felici initio concitauit. eā nō solum indies ampli/
ficasse verūetiā supasse existimet. Nihil est ei ad summā laudē vtili/
tatemqꝫ defuturū si studiū atqꝫ diligētiam ingenio simul doctrine/
qꝫ addiderit Quod de xenophōte filio scripsisti nō improbo. facili/
tatis modo cōstantieqꝫ meminerit. Uale anime dimidiū mee ex
mediolano. v. nonas martias.

¶ Fran. p. Bernardo Pontano Salutē
Facit amico ptātē sui ne ingrat⁹ sit.

Et officiū tuū in mariū et xenophōta filios ⁊ singl'arem beni/
uolētiam erga me facio equidē plurimū. Tibiqꝫ habeo grās
q͛ cū nihil ipe de te meruerim. tanta in me ac meos ⁊ hūanitate sis
vsus Itaqꝫ si qd in me eē aiaduerteris qd tibi vl' vsui eē possit vel
voluptati. ita id eē in tu potestate positū existima. vt mea marie tua
sunt Nā eo ingenio sum his moribꝫ institut⁹. vt nihil sit qd malim
qꝫ ⁊ gratissimū haberi me ⁊ a nemine bñficio superatū iri. Quare
vti me potes oibꝫ in rebꝫ p arbitrio tuo Uale cū petro nostro ac re
liquis tuis oibꝫ ex med. iiij. idus martias.

¶ Fran. p. Ludouico Cardinali aqlegiensi Sa.
Auxilium impendi sibi petit

Quā mihi vehemēter tua nō solū opa sꝫ ope etiā atqꝫ auxilio
opus sit pater hūmanissime cū ex alijs supioribꝫ lřis potui/
sti dilucide aiaduertere. tū ex his maxime qs ad octauū calendas
martias ad te dedi Nunc aūt qd scribam. noui aliud nihil habeo.
nisi vt intelligas tanto me desiderio expectare lřas tuas vt maiore
aliud nihil Omnis pfecto spes mea in te vno posita ac locata est.
Et qꝫ tū valeas scio. ⁊ qꝫ me diligas nō ignoro Itaqꝫ te etiā atqꝫ eti/
am rogo. oro obsecro. vt quod abs te petij tā summope qꝫ celeritus
fieri poterit effectum reddas Hoc erit mihi vehemēter gratū Nec
tu officium in me tuum vnqꝫ accusabis. Uale ex mediolano. xiiij.
calendas Aprilis

¶ Fran. p. Xenophonti filio Sal.
Laudat filij peregrinationem

FEcisti me primis tuis lr̃is certiorē de nauigatiõe tua ad rhagusinos. id qđ etiā posteaq̃ soluisti e venetijs Marius mihi significauit. Ego aũt ꝛ si maluerā ꝓ paterno affectu in italiā eē. te tamē cũ norim ꝛ nobilitatē ꝛ splēdorē reipu. Rhagusine: eq̃ aīo fero absentiā tuā p̃sertim cũ iccirco Vlyssen Homerus prudētie laudarit. qđ et vrbes et mõtes multoꝝ hominũ cognitas illi meminit. Sic em̃ in vlysse ꝑncipio ait Callētē dic musa virũ q̃ menia facre. Diruta post troie multũq3 diuq3 perrans. Et mētes hominũ multoꝝ nouit ꝛ vrbes Atq3 ibi sane cuiq3 patria ē. vbi bñ ē. nullisq3 loci terminis vir sapiēs circũscribiť Itaq3 nõ absurde Socrates cũ interrogareť cuias eēt. se nõ atheniēsē3 s3 mũdanũ eē rñdit Tuum igiť fuit id ꝓstare atq3 efficere. ne frustra istuc ꝓfect⁹ videare. quod si studio diligētiaq3 curaueris cũ mihi afferes voluptatē nõ mediocrē. tũ laudi tue atq3 emolumēto plimũ ꝯsules Reliquũ ē vt me facias q̃ꝑmũ certiorē. q̃3 te loc⁹ iste celũq3 delectat. Est em̃ tibi bone valitudinis rõ haud negligēda. Nos hic oēs in hãc diē bñ valem⁹ Si qđ illic habeť de turcis. cura vt sciā. marios in italia bellorum motus paratũ iri aīaduerte. Vale ex medio. x. calendas apriles

¶ Fran. phi Bernardo iustiniano Sal'.

Beniuolũ facit amicũ ad hospitalitatē suis exhibenda3

XEnophõ filius ad Rhagusinos ꝓfect⁹ est Scripsit se ꝓpediem inde ad me missurũ seruas duas petijtq3 se facerē certiorē apđ quē eas venetijs diuertere curaret. Cui rñdi neminē esse istic. q̃cu3 maior mihi aut antiquior familiaritas hospitiũq3 sit q̃3 tecũ vno. Itaq3 serue ille diuerterēt ad te Qđ cũ fiet ꝛ tu mihi rem significabis mittā qui et seruas ad me ꝑducat ꝛ quod pecunie opus fuerit soluat. Val' ex med. x. cal' ap̃les

¶ Fran. p. Johanni petro entychio S.

Parari postulat que ad iter faciēdũ opus erũt

MArius fili⁹ tu⁹ qđ audisse te puto ē his dieb⁹ a florentissiõ venatoꝝ senatu honorifice ꝯduct⁹ ad docendũ Venetijs oratoriā ac philosophiā Id aũt eo pluris faciũdu3 existimo qđ antea nemini vnq̃ attigit Is in p̃ntia huc ē vēturus. vt vxorē3 et filios reliquāq3 familiā Venetias secũ trāsferat. Faciet aũt veniens istac iter Estq3 ei necē istic ꝯducere ad medolanũ vsq3 ꝛ mulũ cũ muliēre et equos duos Quos vt antea diligēter pares velim ne cum istuc nauim appulerit. diutius sit in mora Marimũ mittā tibi ad paucos vsq3 dies Vale ex med. vi. cal'. apriles.

¶ Fran. phi. Blasio Gyllino abbati Salutē

Arguit quēdā officij neglecti aut spreti.

AIngelus actiolus nobilis florētin⁹ ꝛ idē splendidissim⁹ eques

auratus mecũ nudiustertius questus est q̃ orationes meas quas apud te ea lege dimiserat. vt eas mihi q̃primũ redderes. nõ modo nõ reddidisti sʒ a se q̃ʒsepissime hortatus. vt officio fungaris. id nõ modo nõ facis. sʒ ridiculo ducis eius oẽm adhortationem Jtaqʒ sum miratus q̃ tu vir religiosus ⁊ abbas tot iam annos distuleris ea dño restituere. que bona fide possidere nõ potes. Vale mediolãi ex edibus nostris. vi. cal'. Apriles.

¶ Fran. p. Bernardo iustiniano. Sal'. Leonardo filio Gratias agit mirifice.

Et si mihi dubiũ nũq̃ fuit meos oĩs tibi eẽ charissimos. tũ cũ primis dieb⁹ ex Mario filio corã didicissem q̃to cuʒ studio ⁊ charitate eius oib⁹ cõmodis honoribusqʒ sp adfueris vix dici queat. q̃ʒ me tua opa delectarit Nã cũ video eã amiciciã q̃ mihi primũ cũ patre tuo sapiẽtissimo atqʒ summo viro maxima fuit. deinde tecũ tãta ẽ. vt nihil ad cumulũ queat accedere trãsfudi etiã tan q̃ʒ hereditario quodã iure ĩ posteros nr̃os. nõ mediocrẽ mihi atqʒ meis oib⁹ patrimoniũ adept⁹ videor. Jtaqʒ nõ possuʒ mihi nõ letari plurimũ. q̃ optatis meis ita rñdeas vt tibi gratulãduʒ existimẽ q̃ ita humanus es. ita benign⁹. ita patris tui simillimus Ego aũt quod ad me attinet si ceteris in reb⁹ a te superabor. amandi tamen officio. nunq̃ʒ profecto sum superãdus. Reliquũ ẽ. vt que pro filio Mario fundamenta optima vel tua diligẽtia iacta sunt. ea omni robore stabilienda cures. ac vna re mihi gratius facer̃ nihil queas Vale ex mediolano. calen. Maijs

¶ Fran. ph. Jacobo luccẽsi aplico Secretario. S. Responsum petit

Ad eas lr̃as quas Jdibus martijs tibi reddendas ad Otthonẽ carretũ dederã. q̃ nihil in hãc diem rñderis miror Nã cum ignoro virũ tue volũtati morẽ gesserim ea in re. quã ex me scire cupiebas. tũm vehemẽter expecto ex te intelligere q̃ sit pontificis Pij snĩa de officio nr̃o Jtaqʒ rogo te vt me primũ his de rebus facias certiorẽ. Vale ex mediolano. iiij. Jdus maias

¶ Fran. ph. Jacobo antonio marcello S. Amicicia quõ orta sit inter se et aliũ quẽdã narrat

Insitam esse natura animis hoim vim quandã similitudinis dissimilitudinisqʒ tũ ad ceteros motus. tum ad amorem ⁊ ad odiũ q̃ phi voluerũt. nihil a veritate secessisse alienũ mihi videri solẽt et id quidẽ nõ in hoib⁹ soluʒ. sed in reliquis quoqʒ animantibus latepatere. Quod vt de alijs animalibus breuitatis causa preterea ʒ quotidie vsu venit. vt hi qui se nunq̃ʒ viderint. neqʒ aliud quicq̃ʒ cõmertij consuetudinisqʒ inuicem habuerint. se tamen quodam

nature suasu diligāt ⁊ alteri de alterius bene audire plibēter velint
Accepi ex mlto℞ ꝑmone me tibi eē charissimū. qd́qꝫ honorifice de
me loqris sentisqꝫ ꝑamice. qd̄ certe fuit eo mihi iucūdi⁹. qm̄ mea d̄
te opinio haud quaqꝫ me fefellerit Cū eni vna oim voce didicissē
te magnū eē vi℞ cūdēqꝫ ꝑhumanū. ⁊ illo℞ appͥme studiosuꝫ. q̄ bo/
nis artib⁹ dediti immortalitatē marie ⁊ ipi sequerērur. ⁊ alijs pa.
rarēt. illico sum accēsus in amorē tui: neqꝫ dignū existimaui quin
ꝓter innumerabilis tuas egregiasqꝫ virtutes: q̄ꝫtū ipe cura pote/
ro diligētiaqꝫ ꝑstare: faciā imortalitatē apud oēm posteritatē. Tu/
um igit̄ fuerit nō aspnari officiū meū. qn̄ quidē ipe oia cupio grati
ficari tibi Vale ex med. ꝑdie idus Maias

¶ Fran. phi. Johannino barbato. Salutē.
Minatur cuidam nisi libros reddat.

QUantū videre videor ridiculo tibi sum Nā meos carminum
libros totiēs repetitos restituere mihi negligis At ego mihi
v̄ba dari lōgius certe nō patiar Turpissimū eni ē Frāciscū philel/
phū imberbē duci a Joannino barbato. itaqꝫ aut rē mihi meā resti
tue q̄ꝫprimū aut vbi ita malis tibi litē apud pricipē paratam eē in
tellige. Nā q̄ alios ridere nūq̄ꝫ cōsueui. rideri abs te nolo. Val
mediolani ex edib⁹ meis. viij. cal. augustas

¶ Fran. ph. Xenophōti filio. S.
Crebriores lr̄as filij petit.

FEci te ad tertiū nonas iulias ꝑ lr̄as certiorē me nihil lr̄arū
tua℞ accepisse postea q̄ꝫ ex Venetijs solueras. ꝑter eas quas
ad tertiū. cal. aples Troili scribe ad me dederas. cum interea ꝑis
scōm et nūc tertiū tibi scripseram. qd̄ eo etiā magis miror. qd̄ mari
us mihi ꝑcauit sibi redditas eē abs te lr̄as quib⁹ cum nulle pro/
sus ijssent ad me. Ego aūt ⁊ si auguror vt res h₃. opeꝑciū tn̄ duxi
te cōmōnefacere. si qn̄ ad me scribis vt cures tua oia scripta reddi
tū iri Venetijs aut viro patricio Bernardo iustiniano Leonardi
filio. aut ducali oratori. antonio guidoni bono. Nam Marchesi⁹
redijt mediolanū Tu si quid velis ꝑcato. Nos hic oēs valem⁹ rectē
Vale ex mediolano nonis augustis

¶ Fran. ph. Mario filio. S.
Arguit filium ꝙ patrē accusat.

QUod expostulas meas lr̄as min⁹ sepe ire ad te partim ipe tu
partim occupatiōes mee sūt in cā. qd̄ si tuā ꝑpa℞ cām sustule/
ris ego q̄ꝫ meas oīs occupatōes amouebo Noli iuuenis cū sene de
prudētia cōtēdere. neqꝫ cū pr̄e fili⁹ Noli v̄tutiā calliditati antepo/
nere. rōne vtere ⁊ cōsilio Jd si feceris nūq̄ꝫ me ꝯincusabis. nec vlla i
re desiderabis paternū officiū ꝙ Marieta melliuscule val₃ gaudeo

Cesarem meū bñ in lr̄is pficere plurimuz letor. velim cetera que vl
ad teipm̄ vl' ad reliquam familiam attinēt. diligēter cures. Ad re
nophonta rñdi Tu quod ab hugulo tuo respicit ne diutus negli
ge Bernardum pontanum nostrum bñ valere opto. Val' ex
meō. x. cal'. Septēbres

¶ Fran. ph. Xenophōti filio Salutē

Monet filium suum vt ⁊ sepius ⁊ aptius scribat

MAlo te negociosū eē q̄ ociosuz. mō negocia tibi tua aut di
gnitati sint. aut cōmodo qd̄ sine dignitate incōmodū eē pu
to. Nā p lr̄as q̄s mō ad sextū cal'. augustas dedisti ad me adeo oñ
dis te occupatū. vt nullū tibi tp̄s relictū videat' scribēdi ad patrez.
quod das. accipio. ⁊ facis tu fortassis ex officio Ego autez augu
ror nescio qd̄ In hāc diē accepi scdm̄ abs te lr̄as. postea q̄ Rhagu
sum es pfect⁹ Si te negligētiorē aut min⁹ cautū aduertero. tu q̄q̄
tardiores videb' epl'as meas. Scripsisti oia istic ardere. id dici pu
to ob imminēs a turc periculū. vellē scripsisses ⁊ latius et apti⁹ ne
mihi Sybilla interpte opus esset. Quod amicus iste tuus cupit vi
dere aliqd̄ ex nostris script. dabo opam vt tibi mos geratur. Nos
hic valemus oēs. Cura etiā tu vt valeas ⁊ boib' deoq̄ sis charis
simus. Val' ex meō. x. cal'. decēbres

¶ Fran. ph. Laurētio pisaurēsi Parmēsiū pfecto. Sal'.

Religiosi aico commēdant'

ETsi ignarus certe nō eram vl' sine vlla cōmēdatōne mea ni
hil eē apud te antiquis iusticie pietatisq̄ officio. tñ vt intellige
res q̄ mihi rē gratā factur⁹ eēs si negociū religiosoꝝ friū scte ma
rie suorum q̄ appellātur: ita curaueris. vt isti oēs intelligāt meā de
se cōmēdatiōz fuisse singl'arē. libuit abs te petere ac etiā si opus fue
rit cōtēdere ne patiaris eē frustra itum ad me. Nemo ē cui q̄ amicici
am nostram ignoret. Quam vt huiusmōi quoq̄ munere clariorez
oibus facias rogo. Nosti pudorē meū Nunq̄ ausim tātopere a te
aliqd̄ petere qd̄ ab honestate abhorrere videat'. Val' cū tuis oibus
ex meō. vij. cal'. Septēbres

¶ Fran. ph. Johāni alcysio. Guido bono Sa.

¶ Opam a se petitā reijcit in alterū

HAbere nonulli veneti q̄ a me p lr̄as meos carminuz libros ex
cribēdos petierūt. Quib' ego sigillatim gessisse q̄ pmū morē
si tot mihi eius opis fuissēt exēpla Sz cū nullū mihi oino relictū
sit pter id vnū qd̄ initio scripserā existimaui hoc pacto satis ab me
iri oibus factū si tibi hmōi prouinciā pro nostra beniuolētia dele
garem. Itaq̄ dedi ad te cum ipsum carminū codicē: manus mee

vt vides festiue exaratū arundine. Cuius tu ita p tua prudentia feceris oibus copiam vt intra sextū mensez codex ad dñm redeat. Val' et patrem tuū grauissimū virum verbis meis saluere plimuz iube. Val' ex med. idib9 septēbrib9.

¶ Fran. ph. Hieronimo castello pho ac medico. Salutē.

Opam amici petit

QUi tibi reddidit meas lras. qua in re tua sit opus opa coraz verbis meis exponet Scio quanti me facis et q̄z tibi charus sim Jtaq3 nō esse opus intelligo aut rogē hominē amicissimū. aut hortter virū diligētissimū et optimū Qd si dederis opaz. ne frustra in te spem p̄cipuam collocarim imortali me afficies bñficio. Val' ex med. iiij. idus martias

¶ Fran. ph. Lodouico caselle. S.

Beneficiū beneficio accumulari orat

SIngl'arē tuā erga me beniuolētiā multis tuis pmagnisq3 officijs sum expertus Meus aūt in te animus qualis sit. qualisq3 semp fuerit. ea tibi eē debet certissima coniectura. qd es de me sepe meritus q̄z optime Quo fit vt oīb9 meis in reb9 nō secus te vtendū existimē. q̄z et amicissimo et optimo viro Jtaq3 tuū est vt beneficium bñficio cumules tibiq3 psuadeas eū mihi animū eē vt siminus referre. habere tñ grām nō minus possim q̄z velim. nec minorē agā q̄z debeam. Vale ex med. v. idus martias.

¶ Fran. ph. Catoni sacco iurecōsulto. et oratori Salutem. P. d.

Questiones quedā a Philelpho petūtur.

VIdeo te eē amodū ociosuz. vtpote q̄ a legū ac iuris ciuilis studio tātisp venia exorata. donec cōstitute vacatiōes pterierint. te oblectādi grā. et es hō voluptari9 his questiōib9 obtuleris q̄ sz iucūde sīt. z hoie vrbano minime idigne At ego nequaq̄z rñdebo tibi vt Aristoteles aut plato. sed vt philelphus. Si qd vo acutius voluer3 tuā istā Achademiā ɔsules. Sequar āt ordinē ppositarū a te questionū. Et pmū tu q̄dē petis qd cause esse putē q̄ hebrei oēs natura fetēt Vtp hebrei oēs (vt tu ais) feteant. an id min9. nihil cōpertū habeo Sz quid in causa eē queat vt nōnulli malū odorē z plerīq3 bonū de se pheāt. pt verū q3 in alijs natura in alijs more accidere Nā q̄ cibo sunt aut potu inferiores. ij male concoquant necesse ē. Ex cōcoctiōe aūt mala aut morbi manāt alij atq3 alij aut p sudorē ea resoluit At istiusmōi sudor quē feculēta emiserit cōcoctio. ncārio odorē h3 ɔcoctiōi simillimū Ex illiusmōi aūt humore siue his intrinsec9 p cutē emerserit. seu in supficie sit mēbroȝ tristis sane odor exhalatur. Hec in hebreis id offenssionis magis ac

Pagina.

cidit. q3 in oib9 q viuūt icōtinēter. siue cibi ac pot9 icōtinētia. siue
etiā aliter s3 fortasse eo magis i hebreo gñe id vsu venit qd plerisq3
oēs mēsarij sūt feneratoriā exercētes. z ita nullis exercitati labori-
bus. Quo fit vt nimio ocio cōterisq3 exercētes tetrū de se odorē emit-
tāt sit necē. Cōtra āt q sobrie tēpatāq3 vitā agūt. seq3 psarū more as
sidue exercēt. aut eqtādo aut ambulādo. aut aliter ingenue Hi cer
te nō mō nō male olēt. s3 bñ poti9 Aut sunt sane q natura delectant
odore suo. vt de alexādro macedonū rege legit. cui9 etiā vestimenta
q ei9 corp9 ptigisset gratū odorē exhalarāt. Id vo ob aliā nullā fie-
bat rōnē q3 ob maxim calorē corpalis illi9 tpamēti Quare non est
mirādū si qn alexāder in irā adeo exardesceret vt eos etiā q3 habe-
bat charissimos interimeret. qd tū marie accidebat cū ad nature
feruorē vini estus in potu accederet Nā ex nō adulterato natur ca
lore tū alia bona z vtilia pmulta. tū suauissim9 odor gignit. Que
quidē res vel ea rōne pbari pt qd z casie z cinnama. z tus z cetera
hmōi odorifera pigmētorū gña nō nisi in arabia z calidissimis re-
gionib9 oriūtur Qd si hi q sunt calido corpis tēpamēto natura bñ
olent. hi necārio olēt male q frigido sunt z humido. vt de pituitic
lic3 intueri. q in gñe populi septētrionales fere sunt oēs q ad frigi-
tatē z humorē tpamēti vbi vite q3 ac vict9 cōtinētiā adiūxerit omi
sunt nausea tetriores Qd āt petis scdo loco. q rōne fieri cēseam vt
autumnali tpe appetētiores vescēdi sim9 q3 alijs anni tpib9. ad id
q3 qd sentiā nō ambigā tibi ondere Sūt q arbitrent id accidere co-
pia atq3 varietate illo fructuū. q p id tpis ex arborib9 manāt vt sūt
mala. pyra. castanee. mollusce. fic9. vue. sorbula. mespula ceteraq3
hmōi pe inumerabilia pomo. nucū atq3 bacca gña Nāq3 istiu-
modi esculēto illecebris gust9 delectat9 vt stomachū veluti ad ea
admittēda inuitat. ita ad cōcoquēdū reddit ardētiorē. quib9 etiā
humectatus venter qd susceperit z facilius deijcit z celeri9. Unde
stomachus onere vacuus assiduus appetit impleri Eam vo rōnē
nitūtur cōfirmare ex egrotantiū consuetudine. qui p hmōi fructu-
um esum recuperant vescēdi appetitum At hmōi mihi cause autū-
nalis edacitatis minime probantur. Pyrorum em̄ z ficuū z vua-
rum. similiūq3 fructuū esculēta z humectant stomachum. z frigi-
diorē efficiunt. Id autem vt concoctioni detrimentosū est. ita eti-
am comedēdi appetitum aufert. Itaq3 alia mihi cōmodior occur-
rit z pbabilior rō. autūnum estas antecessit. at per estatem intimus
ille calor noster z pprius quo naturaliter alimur. dispergit. fitq3 in-
becillior z rarior. Idē in autūnū cogit rursus, receptusq3 penitus
intra corp9 ppter eius dēsitatē atq3 refrigeratiōem exteriorem vim
suam roburq3 reassumit Preterea cū per estatē magis vtimur po

tu ac cibis itē humidioribꝫ ob caloris magnitudinē. natura in au
tūnali tpe mutatiōis cupida ꝯtriū q̄rit. Itaqꝫ nos maiore afficit fa
me. siccūqꝫ alimētū corpis reddit tpamēto Quid vo in cā rear eē
vt Cygni in aīa efflāda ꝛ sonori⁹ canāt ꝛ dulci⁹ dicā audacter qđ sē
tio. Neqꝫ me h̄ loco deterrebit ab animi iudicio Platonis auctori/
tas. apud quē disputat Socrates Cygnos iccirco in morte sonāti⁹
canere ac melius q̄m tū marie puideāt imortalitatē aīoꝝ. At ipe id
puto natura fieri q̄ studiosa cōsuāde sui vital' oīs spūs p corp⁹ di/
spersos cōtrahit ad cor. tāqꝫ ad arcē vitalis p̄sidij ac roboris sꝫ vbi
natura frustra diu multūqꝫ luctata. nccitati parere tandē cogitur
spūs illi deserta cordis statiōe emergētes ipetu quodā intrinsecus
p anulariꝫ illos longissimi colli ambit⁹ ad os ipm sonū quendā ple/
niorē efficiūt musici cāt⁹ simillimū Ad postremū āt q̄situ̇ a te. quid
remedij afferre q̄at. q̄ min⁹ q̄s ebrietate supet. vt in liberiore cōuiuio
qđ greci symposion noīant Et ad istud q̄ꝫ facilis ē rn̄sio. Drusus
germanic⁹ Tiberij cesaris frater. vt erat vir ꝛ liberalis ꝛ gratiosus
istiusmōi tuo ꝯuiuij gn̄e delectari solit⁹ tardit' Cōuiuis āt reliquis
ebrietate correptꝫ sol⁹ medic⁹ vino supior ē inuēt⁹. cuꝫ . is tn̄ longe
magis q̄ alij q̄sqꝫ se potu obrueret Sꝫ postea qꝫ ē aīaduersū cō/
suesse medicū anteaqꝫ bibere inciperet. vesci sp quiqꝫ aut sex amarꝫ
amygdal'. vbi id facere ē a Drusio p̄hibit⁹ mor post paruū etiā po/
tū ebrietati cōcessit Potes igit' etiā tu q̄ncūqꝫ vl' fortes germanos
vel claros burgūdiones q̄ ꝛ ipi q̄ꝫ ex germania olim pfecti in gal/
lia cōsederūt) istiusmōi cōuiuio acceperꝫ: sol⁹ videri sobri⁹: si volue
ris p hmōi amaroꝝ esum amigdaloꝝ vino iter p̄hibere in venas.
Qđ si huiusce reis q̄sieris rōnē: cā mihi videt' eē. q̄ vis amaritudi/
nis naturalr' desiccat. atqꝫ cōsumit humiditates. Itaqꝫ ex oibꝫ liq̄/
ribꝫ amar⁹ maxime gustū offendit (vt ait Plato) vtpote q̄ lingue
venulas: q̄ et molles sunt ꝛ rariores cōtēdit. humiditatibꝫ ex aridi
tate resolutis Uidemus etiā hulcera: amarꝫ medicamētis extenua
ri ac purgari Sed hec physicis relinquamus ꝛ medicis. Uale ex
mediolano. Nonis aprilibꝫ. M.cccc.xli

¶Angeli politani q̄dā familiares Ep'le ad viros illustres incipiūt

¶Angelus politanus Cesari carmēto Salutē

CONtēni te putas q̄ nō rescribo Cōtēnerē si scriberē. q̄s eni cō
temno. rn̄dere ijs audeo. vl' occupat⁹ Tibi nec ociosus Uale

¶Angel⁹ politan⁹ Jacobo modesto suo. Salutē

DOles q̄ nō rescribā. dolere desine iā rescribo. Uale.

¶Angelus politan⁹ cuidā Salutē

NOn p̄tas q̄ pollicit⁹. Cōqueror. si oblitus. magis etiā si non
oblitus Oblitum fuisse vix amici est. Non prestare cum re/

corderis prorsus inimici Vale

¶Angelus politanus Pico mirãdule salutẽ

Q Ue vellem corrigeres. tu laudas. Hoc vero facile facis. q̃s
semper facis. Vale.

¶Angelus politanus amico Salutẽ

I Rasceris q̃s iste me Simius carpit nõ ideo me carpit. vt car/
pat Sz vt sibi victũ querat bõ famelicus apud quosdã q̃ mul
tum gaudent assentatoribꝫ. plus tamen detractatoribꝫ Vale.

¶Angelus politanus amico. Salutẽ

S I te ob diuitias amare cepissem. desissem tibi nunc eẽ amic⁹
cũ tu desisti eẽ diues. verum si nunc desissem. ne tum quidez
cum fuisti diues fuissem tibi amicus. sed adulator quo esse qui po
test. is esse liber non potest. Val'

¶Angelus politanus amicis

M Ulti simul epistolas poscitis Multis ecce mitto. sed vnicã
Cõuenit vnica multis. quos vnice diligo. que tamen erit
vt multe quando multi legetis Valete

¶Angelus politanus inuido

I Nuides oibꝫ oia. p̃ter inuidiã. Sz ꝛ hãc inuides tuo cõpari q̃
magis inuidus. etiã q̃ꝫ tu sic inuidiã tibi nõ inuidet. quã tu il/
li tñ inuides. Ita rursus ille minus inuidus. Qui sit is nõ dicã ne
miseriores faciã. q̃ꝫ nũc estis. Nã si nomẽ vestrũ p̃ferrem nomen q̃z
ipm vobis inuideretis. nec vterqꝫ vtriqꝫ modo. sed ꝛ vterqꝫ sibi.

¶Angelus politanus Maledico.

M Aledicẽti nõ maledico. ne maledicere mihi tu forsitan desi
stas hoc est ne laudari me desinas Quis em̃ laudatur veri
us. q̃ꝫ cui maledicit a malo viro. Te vero appellare malũ virũ. tm̃
a maledicto abest vt nihil dici possit melius

¶Angelus politanus Laurẽtio medici. Salutem

C Ygno poeta silis vterqꝫ candidus. vterqꝫ canorus. vterqꝫ flu/
uios amans vterqꝫ phebo gratus. Sed negat canere cygn⁹
nisi cũ zephirus spirat Quid igit mirũ si taceo tãdiu tuus poeta.
cum tu tamdiu nõ spires meus zephyrus

¶Angelus pollitanus Pico Mirandule. Salutẽ.

V Incebar ab te prius doctrina. vincebar igenio. sed vinci tñ
letabar. atqꝫ adeo letor. q̃m te diligo. quin ob hoc ipm diligo
q̃ his vincor. At nũc. ꝛ humanitate me vincis. Hoc equidez ferre
neq̃o q̃m turpe. sz iã fero Nihil em̃ turpe mihi. q̃d honestũ tibi. Val'

¶Angelus politanus amico Salutẽ

D Oles. q̃ amicus in disputatiõe te vicerim. dolere nõ dẽs. Naz
si sunt amicoꝝ cõmunia oĩa. nõ magis q̃ꝫ tu victor ego. Nec

minus q̄ tu victus Sed hoc tu fortasse doles. q hac amicoꝝ lege
Nec ego plane sum victor qui te vici Uale.

¶Angelus Politanus amico. Saluté.

Rephēdebā tacit⁹. q te diutius oblectares in agro. Cuz mihi redditus abs te calathus florib⁹ plen⁹ ꝛ quidē rosidis adhuc multi coloꝛib⁹ ac suaue olētib⁹ Inuidere (fateoꝛ) tibi agrū volebaz q flores tā pulchros educares Sed vt ep̄lam tuā deinde legi. floribus alijs multo pulchrioꝛib⁹ cumulatā. q̄z calathus fuerat. inuidere potius agro cepi. q de tuis (vt mihi videt) ep̄lis floruisset. Uale

¶Angelus politanus Amico. Saluté.

Dolui vehementer letatus sum vehementer. q egrotasti. q es cōualuisti. Uale

¶Angelus politanus cuidā Salutē dt

Mitto lilia. nō vt gratū faciā tibi. q̄z tibi quoq̄z. sed vt ipsis lilijs. hoc est ne marcescant Uale ferrarie Idibus Augustis Anno a natali chꝛiano. M. cccc. xciij.

Nota italie in suas regiones distincta nomina [illegible]
[illegible] regionum [illegible]

Liguria 1

Etruria 2
et tuscia dicitur

Italia 3
[illegible]

Campania 4
Terra que habet di terra laboris

Umbria 5
hec dicitur ducatus spoletanus

Picenum hodie
marchia anconitana

Emilia
dicta flaminia et hodie romandiola 7

Hic est Lombardia 8
que olim gallia cisalpina
[illegible]

Venetia 9

Marchia trevisana olim italia transpadana 10

Aprutium olim [illegible] 11

Tuscia [illegible] 12

Apulia [illegible] 13
olim [illegible]

Histria 14

Apulia 15

Salentina que [illegible] 16
dicta terra ydronti

Calabria 17

Sicilia 18

[illegible] calabria olim magna grecia dicta est [illegible]

Genua 1

Florentia 2

Roma 3
que et [illegible]

Neapolis 4

Spoletum 5

Luceria 6
[illegible]

Ulixis metropolis [illegible]

Bononia 7

Mediolanum 8
[illegible]

Venetie 9

Verona
Mantua
Padua
Tarvisium 10

Adria 11
unde adriaticum mare

Iustinopolis 13

Sulmo [illegible] 14

Brundusium 15
[illegible]

[illegible] 17

[illegible] 18